

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLA. IOSEPHI OPERA OMNIA, QVIBVS CONTINENTVR.

De Antiquitatibus Iudaicis, Libri XX.

Vita Iosephi per ipsum conscripta.

De Bello Iudaico, Libri Septem.

De Iudæorum Antiquitate, contra Apionem, Libri II.

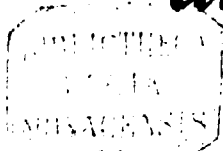
De Rationis imperio, siue de Machabæis, Liber vnus.

Antehac in Latinum sermonem translata, nunc verò ad Græcorum Exemplarium
fidem recognita, emendataque, & accuratè edita.

Addita Chronologia non minus luculenta, quàm necessaria, tam ex veterum,
quàm recentiorum Scriptorum Commentarijs,

Abbatiae concinnata. Oberaltwiche.

Cum Indice Rerum memorabilium locupletissimo.

COLONIÆ AGRIPPINÆ,
Apud Ioannem Gymnicum, sub Monocerote.

Anno. M. D. XCIII.

11-11-11
11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11
11-11-11
11-11-11

AD
LECTOREM AMICVM
TYPOGRAPHVS.

V M omnis institutio, vel singulorum hominū ad beatam vitam cōtendentium, vel cōtuum formam in commune viuendi quērentiū, præceptis constet, exemplisq; amice Lector, cōsentire video in hoc sapientes, neutrum aliunde melius peti quā ē sacris literis: quas tanto tutius sequimur, quanto certiora sunt diuina oracula humanis opinionibus: quæ dispendiosis suis ambagibus nihil aliud ostendūt, quā frustra id conatos summos quidem viros, sed humana sapientia præditos, quod non nisi à diuinis & numinis fauore adiutis præstatur: sine quo nec via salutis iniri, nec ineundæ eius modus aliis monstrari potest. Et quamuis vtrāq; iam dicta ratio sit absolutio, si coniungantur: sicut ex ipsis liquet sacris literis, vbi tam legis primū bene conditis hominum pectoribus à rerum opifice insertæ, mox exolescente paulatim eius memoria per eundem præconio Moſis in communem vitam reuocatæ, summaria capita, quā hominum Deo carorum, vel priuatorum vel ducum atq; regum, gesta produntur: habent tamen hæ separatam etiam tractationem. Nam ante exortam Seruatoris legem homines quidam ingeniosi qui se philosophos nominauerunt, veritatem cū per tenebras palpare aggressi, præcepta vitæ formandæ conati sunt tradere vnā cum dogmatibus ad felicitatem sectandam pertinentibus: alij res regum ac populorum mandauerunt literis, vnde magnam colligere liceat exemplorum copiam. Illorum lectio habita est præ ceteris utilis, & re uera fuisset, si veritatē captatam potuissent assequi: nos in hoc feliciores, quibus sacræ literæ affatim repræsentāt quod illis obtingere non potuit, lectio non modo utilis, sed & necessaria. Proxima utilitas est in historijs, peculiari quadam voluptate ad sui cognitionem inuitantibus, vt ab his legēdis pauci modo sint literati abstineant, cū illa magis seria quibusdam aut non vacet euoluere aut non libeat. Sed delectu opus est in tanta historicorum varietate, si nolis operam & bonas horas perdere. sunt enim qui nihil aliud quā ludunt, & aures animosq; otiosos demulcent in hoc tantum factis narratiunculis, quales sunt Heliodorus, Philostratus, & his antiquiores, sed nihilo grauiores Herodot⁹ & Ctesias ob nimiam mendaciorum licētiam dudum oblitteratus, in quibus vix quicquā

AD LECTOREM.

probes præter facundiam. Doctiores sunt alij, ut imbuti philosophia, sed magno discrimine. nam qui Epicureorum, aut Peripateticorum non multo saniorum, duntaxat quod ad pietatis dogmata attinet sectam secuti sunt, pro suis affectibus multa produunt tam inutilia, ut ne vox quidem careant: quid enim bonæ rei potest expectari: tollentibus immortalitatem animorum, & diuinam prouidentiam? & hi ferè proponunt sibi celebranda quædam vasta verius quam magna ingenia, Xerxes, Alexandros, Cæsares. Plus bonæ frugis hauserunt ex accedentibus propius ad Academicos Stoicosve, qui res laudatorum principum aut populi Romani, præsertim illius principis, transmiserunt ad posterum. huius generis sunt, Plutarchus, Dionysius, Xenophon, Polybius, & Latini aliquot qui sibi gravitatem seu peculiarem vindicant. Sed longè utilissima, nec iniucunda est sacra historia, olim propter excellentiam & claritatem, sed maxime propter certissimam sincerissimamque veritatem, etiam profanis expertisque patrum priscorum mores, vitas, resque tam domi quam foris gestas continens: quique eius compendium scripsit, & ubi illa desit reliquam usque ad suam ætatem attexuit, Iosephus vir patriarum literarum cognitione nemini suæ gentis secundus, externæ verò literaturæ studiis vel cum Philone conferendus, facundia polleus quæ plus virium quam fucorum habeat, nec minus philosophum quam historicum: deesse autem non est opus prædicare prolixius, quando ipse satis ostendit qualis fuerit, modestissime vitam suam scribens, quæ nunc primum in præsentis operum eius editione legi potest a Latinis hominibus. Huius scriptoris monumenta cum circuleretur, & passim ab omnibus suo merito teneretur, Rufino ut titulus pollicetur interprete, olim Græcæ linguæ cuidam peritissimo ac Historiarum studiosissimo, nunquam persuaderi potuit antiquitates Iudaicas ab eo viro versas, vel quod non referrent peritum utriusque linguæ hominem qualis Rufinus fuit habitus suo seculo: vel quod stilo belli Iudaici essent dissimiles. Id Antiquitatum opus dudum ante ex officina meorum piæ memoriæ parentum prodierat, confectum ex duobus exemplaribus mutilis, è diversissimis petitis orbis tractatibus: bono tamen casu euenerat, ut utrunque egregie suppleret lacunas alterius: deinde verò multis requiruntibus Latinam versionem nouam, patris mei felici recordationis necnon aliorum amicorum hortatu, suscepta prouincia tyrocinium vertendi in eo scriptore posuit, supra dictus vir illè industrius, qui cum deprehendisset intervertendum & multa in latinis deprauata, & quibusdā locis deesse verba non paucos, ea summa diligentia castigauit atque suppleuit. Vt in

AD LECTOREM.

XVI. Antiquitatum libro; cap. iuxta vulgatas editiones septimo, iuxta Græcorum distinctionem quam ille sequutus est XI, desiderabatur integra pagina, & in calce eiusdem libri non multo minus: id cuius culpa acciderit incertum est, sic & in alijs paginis. Itaq; omnia ad exemplum Græci codicis accuratè distincta meliori fide ab eo reddita, stilo pleniore, nec rudiores tamen certè, iam ante habuisti, lector, nunc verò exemplis prius exculsis feliciter expeditis ut & hæc nouam editionem tibi etiã gratiorem redderemus, compendij ergo, summa cū diligentia CHRONOLOGIAM, ad caput vniuscuiusq; folij adiecimus, cum ex veterum, tum recentiorum scriptorum eōmentarijs, necnon scholia necessaria in communem rei literariæ utilitatem recens concinnata. Cumq; præterea hæc Iosephi Antiquitatū Latina conuersio, iuxta q̃ Græcum exēplar esset dissecta, antiquæ translationi capitum distinctione non consonaret, visum nobis est, vetustam diuisionem in studiosorum gratiam margini annotare, quo loci inde à scriptoribus ante hanc nostram editionem citati, facilius inueniri possint: quod quidem more nostro fecimus, quo quicquid literis deditorum vsui iudicamus conducibile, usque in medium proferre studemus.

Vale bene, & industriam nostram fauore mutuo amplectere.

TESTE

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

rum rerum accusationem viris inferre probatissimis Iudæorum, apud Alexandriam, Ro- A
Iosephus falsò à Catullo accusatur. mamque degentium. Horum autem qui per insidias accusati sunt, vnus erat Iosephus qui hæc scripsit. Non tamen Catullo fictio, ita vt sperauerat, cessit. Nam Romam quidem venit, Jonathan, cæterosque vinctos ducens, sinemq; arbitrabatur esse quæstionis apud se ac per illum cõflatam calûniam: Vespasianus autem rem suspicatus, veritatem requirebat: cognitoque non iure hominibus accusationem illatam, illos quidem Titi studio criminibus soluit, meritò verò pœnam in Ionatham statuit: prius enim verberatus, viuus exustus est. Catullo autem tunc quidem ob lenitatem principum obtrigit, ne quid amplius castigationis expe- B
Jonathan textor viuus exurit. riteretur: non multo autem post, multiplici morbo & insanabili correptus, acerbissimè tortus est non corporis tantum cruciatum sustinens, sed erat ei maior animi morbus & grauior. Terro- C
Catulli morbus: ribus enim expauescebat, & crebrò videbat sibi instantes ymbras eorum quos peme- rat, & clamitabat. Cumque se tenere non posset, exiliebat stratis, tanquam tormentis sibi
mors. & flammis adhibitis. Hoc autem semper multum proficiente malo, extisque defluentibus, ac intestinis exhaustis, ita est mortuus: nulla re alia magis diuinæ prouidentia factò indicio, quàm quòd nequissimos vlciscatur. Hic nobis est finis Historiæ, quam promissim⁹ nos cum
Historia de bello Iudaico per ratio, omni veritate tradituros, cognoscere cupientibus; quemadmodum hoc bellum Romanis gestum est cum Iudæis. & qualiter sit quidem expositum lecturis, vt dicant, relin- quatur: de veritate autem confidenter dicere non pigebit, quòd eam
 solam scopum mihi per omnia quæ scripsi
 proposuerim.

FLAVII IOSEPHI DE BELLO IYDAICO LI-
 bri septimi & vltimi, finis.

FLAVII IOSEPHI

DE IYDAEORVM ANTI-

QVITATE CONTRA APIONEM

LIBER PRIMVS.

Prefatio

Antiquitatum Iudaicarum historia quinque millium annorum res gestas complectitur.

QVIDEM satis perspicuè in Opere de Antiquitate, optime Epaphro-
 dite, à me demonstratum fuisse existimo, nostrum Iudæorum genus &
 vetustissimum esse, & originem habuisse propriam, & quem nunc tene-
 mus agrum incoluisse: quòd quidem opus quinque millium anno-
 rum res gestas complexum, ex ijs qui apud nos sacri habentur libris,
 Græco sermone conscripsimus. Sed quoniam multos video quorundam
 maledictis, à maleuolentia profectis, moueri, & quæ à me de Antiquitate
 scripta sunt, non credere, vtque recentius esse genus no-
 strum putent, eo argumento adduci, quòd apud insignes Græcos historicos nulla extet eius
 mentio, de his omnibus mihi breuiter scribendum esse existimaui: vt & maledicentium ma-
 leuolentiam voluntariumque mendacium refellam, & credentibus ignorantiam eximam,
 & omnes veri cognoscendi cupidos de nostri generis antiquitate doceam. Vtar autem di-
 ctorum meorum testibus ijs, quos fide de omni Antiquitate dignissimos esse Græci indica-
 runt. Qui verò de nobis maledicè falsoque scripserunt, eos à semetipsis refelli demonstra-
 bo: daboq; operam, vt causas ostendam, cur nostri generis non multi Græci in historijs me-
 minerint: & insuper qui nam res nostras attigerint, ijs perspicuum faciam, qui vel nesciunt,
 vel se nescire simulant.

Græci quatum credendū sit in historijs. Græcorum nomina sunt omnia.

Ac primū satis mirari nequeo eos, qui de rebus antiquissimis solis Græcis fidem adhi-
 bendam, & ab ijs veritatem cognoscendam esse existimāt: nobis verò & cæteris hominibus
 non credendum. Nam equidem planè contrā esse video: si quidem non vanæ sequendæ sunt
 opinionones, sed ex ipsis rebus petenda veritas. Etenim Græca omnia recentia, & nuper admo-
 dum

- A** dum nata inuenias: vrbiū videlicet extruções, artium inuentiones, legumque conscripções. historiarum verò scribendarum cura apud eos penè recentissima est. Aegyptiorum quidem & Chaldaeorum Phœnicumque res (nam nos illis annūmerare in præsentia omitto) ipsi vtrique fatentur, vetustissima, eademq. constantissima proditas esse memoria. Siquidem & loca omnes incolunt aeris iniuriæ minimè obnoxia, & ne quid rerum suarum silentio præterirent, sed omnia in publicis monumentis à sapientissimis semper consecrarentur, summam operam dederunt. At Græciæ loca mille pestes infestarunt, quæ rerum memoriā abolerent: semperque nouam viræ rationem ineuntes Græci, omnium se posterorū suorum p̄imos esse existimabant. Literarum quidem naturam & serò & ægrè, cognouerunt, *Græcarū literarū inuētores.*
- B** certè qui earum vsum vetustissimum esse volunt, eas à Phœnicibus & Cadmo didicisse gloriāntur: quin nec ab illo tempore vllum extare vel in fanis, vel in publicis donarijs monumentum literarum ostendere quisquam possit. quandoquidem etiam de ijs qui ad Troiam tam multis p̄st annis militarunt, magna dubitatio & quæstio est, num literis vsi fuerint: & verisimilius habetur, eum qui nunc est vsum literarum, illis ignotum fuisse. Iam verò apud Græcos nullum omnino de quo constet scriptum extat, quod sit Homeri carmine antiquius. Homerum autem post Troiana tempora vixisse patet: & aiunt, ne eum quidem in literas retulisse carmen suum, sed memoriæ commendatum ex cantilenis postea compositum fuisse, eamque ob causam multis in locis discrepare. Iam qui apud eos res gestas scribere aggressi sunt, videlicet Cadmus Milesius, & Arginus Acusilaus, & post
- C** eum si qui alij extitisse perhibentur, hi paulò ante Persarum in Græciam expeditionem extiterunt. Quin & eos qui de cœlestibus diuinis que rebus primi apud Græcos disseruerunt, vt Pherecyden Syrium, vt Pythagoram, vt Thaletem, omnes vno ore consentunt, *Græcorum qui nam de rebus sacris scripserint.* Aegyptiorum Chaldaeorumque fuisse discipulos, & pauca conscripsisse, eaque Græcis omnium antiquissima videri, & ab illis scripta fuisse vix credunt. Possunt ne igitur non immeritò gloriari Græci, quasi qui soli antiqua norint, & eorum veritatem accuratè tradant? aut quis non ab ipsis scriptoribus facile discat, ipsos nihil comperti, sed vt quisque de rebus coniectaret, ita scripsisse? Certè in suis libris alij alios plerunque refellunt, & ijsdem de rebus diuersissima dicere non dubitant. Atque equidem superfluous sim, si eos quibus hæc quàm mihi notiora sunt, docere velim, quantum Hellanicus ab Acusilao de originibus differat, quoties Hesiodum corrigat Acusilaus, aut quo pacto Ephorus Hellanicum in plerisque mentiri ostendat, & Ephorum Timæus, & Timæum qui ipsum sequuti sunt, & Herodotum omnes. Quin neque de Siculis rebus Antiocho, & Philisto, & Calliæ sibi assentiendum esse Timæus existimauit: neque rursus de Atticis qui Attica conscripserunt, aut de Argolicis qui Argolica memoriæ prodiderunt, alij alios sequuti sunt. Denique quid opus est quæ breuiora & singularum sunt ciuitatum, recensere, cū in Persicæ expeditionis, eiusque gestorum narratione probatissimi authores dissentiant? & in multis à quibusdam accusetur Thucydides mendacij, qui tamen sui temporis res gestas videretur accuratissimè conscribere? Et tantæ quidem discrepantiæ causas forsitan alias quoque multas, si quæras, inuenies: ego duas, quas iam dicturus sum, primarias esse censeo: quarum prior
- E** rem eam dicam, quæ mihi videtur plus habere virium. Nam quòd à primordio apud Græcos curatum non fuit, vt annales conficerentur, id in primis & errori causam, & mentiendi licentiam præbuit ijs qui postea de rebus antiquis scribere voluerunt. Neque enim solùm à cæteris Græcis neglecti fuerunt annales, verùm ne apud Athenienses quidem (quos indigenas esse tradunt, & eruditione politiores) quicquam tale factitatum inuenitur: quin publicarum literarum antiquissimas esse aiunt illas scriptas ipsis à Dracone de homicidijs leges, *Dracon.* qui Draco vixit paulò ante Pisistrati tyrannidem. Nam de Arcadibus quid attinet dicere, antiquitatem sibi arrogantibus? cū ij vix etiam postea literas didicerint. Igitur quia nulli antè extabant annales, qui & discendi cupidos docerent, & mentientes refutarent, effectū est, vt tanta illa extiterit inter scriptores discrepantia. *Arcades.*
- F** Secundam causam hanc esse statuendum est, quòd qui scribere aggressi sunt, non veritati studuerunt (tametsi hoc semper profiteri soleant) sed dicendi vim ostētarunt, & eam scribendi rationem sequuti sunt, qua se alijs superiores visum iri existimabant: nonnulli ad fabularum narrationes animum applicantes: alij ad gratiam aut vrbes aut reges laudantes: alij res gestas aut scriptores criminari aggressi sunt, id sibi laudi fore ducentes: denique planè contrà quàm postulat historia, factitarunt. Est enim veræ historiæ indicium, si de iisdem

*Vera Historia
indiciū.*

*Annales He-
braeorum.*

*Pontificū apud
Iudæos designan-
dorum ordo.*

*De Hebraeorum
libris.*

*Libri Apocry-
phi.*

*Scriptis suis quā
topere Hebræi
credant.*

*Iosephus bello Iu-
dasico interfuit.*

de iisdem eadem omnes & dicant & scribant. At illi ita demum se verissimos omnium vi-
sum iri iudicabant, si eadem aliter scriberent. Igitur quod ad dicendi peritiam atque vim at-
tinet, cedamus oportet Græcis scriptoribus; at in vera prisca rerum historia non item,
præsertim quæ sunt apud quosque patriæ. Igitur quod apud Aegyptios à longissimis iam
temporibus annalium cura atque confectio fuerit mandata sacerdotibus: apud Babylonios
verò Chaldæis: quoddamque quas in primis ostentant Græci literas, ijs vsi fuerint Phoenices, tum
in rerum domesticarum administrationibus, tum in publicorum operum traditionibus,
quoniam inter omnes convenit, mihi prætereundum puto. Sed de nostris maioribus, quod
eandem, ne dicam maiorem quam quos modò dixi, annalium curam gesserint, mandato
pontificibus & varibus eius rei negotio: quoddamque id nostris temporibus magna diligentia
& observatum fuerit, & ut audacius dicam, observandum sit, paucis docere tentabo. Neque
enim solum ab initio optimos quosque viros, & Dei cultui incumbentes huic negotio præ-
fecerunt, verum etiam ut sacerdotum genus merum purumque permaneret, prospexerunt.
Oportet enim apud nos eum qui sacerdotio fungitur, ex gentili vxore procreare liberos, ne
que facultatem cæterorum, ut honorum habere rationem: sed genus expendere, & antiquis
succedentem, multos eius rei testes exhibere. Atque hæc facimus non solum in ipsa Iudæa,
verum etiam ubique nostri generis coetus aliquis est, ibi quoque connubiorum accura-
ram rationem retinent sacerdotes. de Aegypto loquor, & Babylone, & si qua alia in orbis
parte dispersi sunt aliqui generis sacerdotum. Mittunt enim Hierosolyma conscripta à
maioribus nomina tum parentum tum avorum, nec non qui nam sint, qui id testen-
tur. Quod si bellum inuasit (sicuti iam frequenter accidit, ut cum Antiochus Epiphanes,
nostros fines inuasit & Pompeius Magnus, & Quintilius Vatus, & maximè nostris quoque
temporibus) superstites sacerdotes novā rursus scripta conficiunt ex veteribus, explorant-
que superstites foeminas. neque enim iam eas admittunt quæ captivæ fuere, sæpe eas cum
extraneis consuetudinem habuisse suspicantes. Cuius diligentiae argumentum est illud ma-
ximum, quod nostrorum pontificum nomina parentum extant in annalibus, à duobus an-
norum millibus. Quod si quid omnino contra ea quæ diximus instituta ab illis factum est,
eis interdicitur, ne vel altaribus assistant, vel reliquas res sacras obeant. Itaque meritò, vel po-
rius necessariò (quod neque res scribere cuius liceat, neque vlla in ijs quæ scribuntur
insit discrepantia, sed soli vates tum prisca & antiquissima instinctu Dei didicerint, tum sui
temporis res uti gestæ sunt aperte conscripserint) non sunt apud nos librorum millia discre-
pantium atque pugnantium: sed duntaxat vigintiduo libri omnium temporum monimen-
ta complexi, quibus meritò creditum sit. quorum quinque sunt Moysis, qui origines conti-
nent, & quæ ab homine condito usque ad ipsius Moysis obitum gesta sunt. quod quidem
tempus paulò minus quam tria annorum millia continet. A Moysis deinde interitu usque
ad Artaxerxis Persarum regis, eius qui Xerxi successit, imperium, successores Moysis vates
sui temporis res conscribere libris tredecim. Reliqui quatuor libri laudes Dei, & humanæ
vitæ præcepta continent. Ab Artaxerxe verò ad nostrum usque tempus, scripta sunt quidem
singula. sed non eadem quæ superioribus, fides adhibetur, propterea quod non fuit vatum
certa illa successio. Iam quantopere nos scriptis nostris crediderimus, re ipsa perspicuum sit:
quod cum tot iam secula præterierint, nihil eis vel addere, vel detrachere, vel immutare quis
quam ausus est: estque hoc omnibus statim à natiuitate Iudæis ingeneratum, ut ea Dei decre-
ta nominent, ijs adhærescant, & pro eis, si sit opus, libenter moriantur. Ergo multos sæpe ca-
ptivos videre licuit, cruciatus & omne genus necis in theatris ferre, & tamen nullum con-
tra leges & legibus convenientes annales, verbum emittere. Qualia quis Græcorum simi-
lem ob causam ferat? imò quis non omnia potius, quæ apud ipsos extant literarum moni-
menta, aboleri patiatur, quam ut vel leuiculum damnum subeat? Verba enim illa esse exi-
stimant scriptorum arbitrio effutita: & quidem meritò etiam de antiquioribus sic senti-
unt, postquam nunc quoque nonnullos vident de ijs audere conscribere, quibus nec ipsi
interfuisse, neque ut ea ex scientibus cognoscerent operam dedere. Nimirum & de eo quod
nunc nobis fuit bello, quidam scriptas à se historias publicarunt, qui neque loca ipsa adie-
runt, neque propius, dum illa gererentur, accesserunt: sed paucis ex leui auditione con-
scriptis, historiarum nomen impudenter indiderunt. At ego & de toto bello, & de singulis in
eo gestis rebus veram narrationem conscripsi, in omnibus ipsemet rebus versatus. Eram e-
nim dux eorum qui apud nos Galilæi nominantur, quandiu hostibus resistere licuit: & po-
stea

A ~~Sen~~ comprehensus, apud Romanos captiuus fui: meq; in custodia Vespasianus & Titus habentes, semper sibi adesse coegerunt, primò vinctum: deinde solutus missus sum ab Alexandria vnà cum Tiro ad Hierosolymorum obsidionem. quo quidem tempore cum res illę gestę fuerint, nihil est quod meam cognitionem fugerit. Nam & quę in castris Romanorum fiebant, cum spectarem, sedulò literis mandabam: & quę à transfugis nunciabantur, solus ipse intelligebam. Postea Romę nactus ocium, adhibita ad vniuersum opus præparatione, vsus quorundam ad Græcam linguam opera, ita demùm res illas memorię literarum commendauit. Tanta autē mihi veritatis erat confidentia, vt eos ipsos qui belli illius fuerant imperatores, Vespasianū videlicet & Titum, primos omnium mihi testes adhibendos censuerim: Primis enim libros tradidi: & post illos multis Romanorum, qui vnā militauerāt: multis etiam nostrorum vendebam; viris Græcæ quoq; literaturę peritis: quorū est Iulius Archelaus, Herodes ille vir grauiissimus, & ipse rex clarissimus Agrippa. Hi omnes testati sunt veritatē à me diligenter fuisse traditam, non dissimulaturi vtiq;, neque tacituri, si quid aut ignorantia omisisssem, aut in alicuius gratiam deprauasssem. Extitēre quidem prauī quidam homines, qui historiā meam calumniari conati sunt, quasi sibi (sicut in adolescentiū scholis fieri solet) propositā ad exercendā artem falsò criminandi atq; calumniandi. Enīā verò sciendum illud est, debere eum qui alijs verorum factorum traditionem polliceatur, ipsum prius illorum esse scientissimum, vel quia rebus ipsis interfuerit, vel quia eas ex ijs cognouerit, qui ipsi viderint: id q̄ ego me in vtroq; Opere maximè fecisse existimo. Nam antiquitatem, sicuti dixi, ex sacris scriptis interpretatus sum, genere sacerdos, & illarum literarum scientia præditus. Belli verò historiam scripsi ipsemet multarum rerum gestor, plurimarum spectator: deniq; nullius vel dictorum vel factorum ignarus. quo maior est illorum audacia, qui mecum de veritate contendere conati sunt: qui etiam si se imperatorum commentarios legisse dicant, at nostris quidem, qui contrā bellum gessimus, rebus non interfuerunt. Et de his quidem necessariam hanc digressionem feci, vt istorum qui se historias conscribere profitentur, temeritatem indicatem: Iam postquam satis, vt opinor, planum feci, annales scribendi consuetudinem magis esse patriam barbaris quàm Græcis, libet paucis prius differere aduersus eos; qui nostrum genus recens esse ostendere ex eo conantur, quod de nobis nihil (vt aiunt illi) apud Græcos scriptores dictum extet. Deinde antiquitatis testimonia ex aliorum scriptis allegabo, & eos qui de nostro genere maledixerunt, ostendā in suis dictis esse admodum maledicos. Igitur nos neq; maritimos fines incolimus, neque mercatura; aut ob mercaturam cōmercijs peregrinorum delectamur: suntq; vrbes nostrę procul à mari positę, & bonum solum possidentes, hoc excolimus: omnium aut maximè educādis liberis addicti, & leges, & in ijs traditam religionem seruare, rem in omni vita maximè necessariā ducimus. Quibus rebus cum efficiatur vt sint nostri mores à cæteris diuersi, nihil fuit priscis temporibus quod nobis conciliaret cum Græcis commercium: sicut Aegyptijs quę ab ipsis exportantur, & vicissim ad eos importantur: itemq; Phœnicia oram incolentib. cōmerciorū mercaturaq; studium ab avaritia profectū. Sed neq; ad latrocinia (sicut alij quidā, qui ad belligerandū habendi cupiditate impelluntur) sese conuerterunt maiores nostri, tametsi plurimā haberet ager noster non ignauorum virorum millia. Hanc ob causam Phœnices ipsi ob mercaturam ad Græcos nauigando pròtinus innotuēre, & porro illorū opera Aegyptij, & omnes à quib. illi merces Græcis apportabant, ingentia maria penetrantes. Medos postea & Persas notos fecit imperium Asię: quorū Persę etiam ad nostrā vsq; continentem expeditionē fecēre. Thraces vicinitas mōstrauit. Scytharū gentē cognouēre qui in Pontū nauigabāt. Nam omnino maris accolę tum Oriētalī tū Occidui, scripturis aliquid notiores extitēre. Mediterranei quidem diutissimè ignorati sunt: id q̄ in Europa quoque accidisse hinc perspicitur, q̄ Reipubl. Romanę (quę tantis iam olim virib. pollens, tantas res bello gessit) nec Herodotus, nec Thucydides, nec illius temporis quisquam omnino vllam mentionē fecit, sed serò tandem, & vix ad Græcos peruenit eius nōticia. Nam Gallos quidem & Hispanos vsq; adeò ignorarunt scriptores qui videntur ætate proximī, quorū est Ephorus, vt Hispanos (qui tantam Occidui terrę partem incolunt) urbem vnā esse putauerint, & mores illis nec vsu, nec sermone cognitos tribuere ausi fuerint. Fuit autē illis ignorantionis ueri causa hæc, quod illę gentes nullam admodum haberēt cum cæteris cōmericum. Vt autem falsa scripserint, causa fuit hæc, quod videri voluēre plus quàm alij scribere. Itaque iam nihil mirum est, si ne nostra quidem gens multis cognita fuit, neq; sui me-

cum historiam
Roma conscri-
psit.

multis libros
suos tradidit.

Iosephi libri
despiciuntur.

Iudei cum eato-
ris gentibus com-
mercium non
habent.

Hispania nō
riographis i-
gnota.

Iudea gens cum
pauca nota.

Ioseph.

De

morandi

morandi occasionem scriptoribus præbuit, quæ & tam procul à mari habitaret, & tale vitæ A
genus sibi delegisset. Age iam, si nos Græcorum genus non antiquum esse hoc argumento
contenderemus, quod eorū nulla extet in nostris annalib. mentio, nōne nos omnino de-
riderent, & easdem opinor, quæ modò à me dictæ sunt, causas afferrent, testesq; citarent fini-
timos antiquitatis suæ? Ego verò idem facere conabor. Aegyptijs enim & Phoenicibus ma-
ximè utar testibus, quorum testimonium mendacij accusare nemo poterit. Apparet enim
nobis maximè infensos esse communiter quidem Aegyptios omnes. Phoenicum verò Ty-
rios. De Chaldeis quidem idem dicere nequeo, siquidem hi & generis nostri parentes ex-
titerunt, & propter cognationē in annalibus suis faciunt Iudeorum mentionem. Sed quan-
do horum argumenta adducam, eadē opera Græcos quoq; scriptores indicabo, qui Iudæo-
rū meminerint, ut ne hanc quidē occasionē habeant invidi nobis contradicendi. Initium au-
tem ducam ab Aegyptiorum scriptis, & quidem illa ipsa, quantum eius fieri poterit, hic ap-
ponam.

Manethon scri-
ptor Aegyptius.

Manethon vir fuit genere Aegyptius, Græcarum literarum peritus: id quod ex eo pa-
tet, quod Græco sermone patriam scripsit historiā, ex sacerdotum scriptis (ut ipse ait) inter-
pretatus: & in multis Aegyptiorum rebus Herodotum ex imperitia mentitum arguit. Igi-
tur hic Manethon in secundo Aegyptiacorum libro de nobis hæc scribit. Apponam autem
ipsius verba, tanquam illum ipsum testem allegans:

Manethonis
verba de Iudæis.

Fuit nobis rex, nomine Timæus, cuius regni tempore nescio quō pacto Deus nobis
restituit, ac de improviso ex Oriētis tractibus in fines nostros expeditionem facere ausi sunt C
homines genere obscuri, ijsque facile sine prælio expugnatis, & ducibus subactis, & vrbes
crudeliter cremarunt, & deorum fana diruerunt, & in omnes incolas dictu mirum quā
hostiliter sequebantur, tum ipsos necando, tum liberos & vxores in seruitutem abigendo. Ad
extremum regem etiam vnum ex suo corpore crearunt, nomine Salatim. Is Memphi vixit,
& tum superiorem tum inferiorem regionem vtrigalem habuit, accommodatissimis qui-
busq; locis præsidio firmatis. Inprimis autem Orientales partes muniuit, futurum præui-
dens ut Assyrij aliquando viribus aucti, eius regni cupiditate caperētur. Idem nactus in Sai-
te præfectura urbem opportunissimam, ad orientem Bubastis fluminis positam, Abarim in pri-
mæ theologia appellatam, eam instauravit, mœnibusq; validissimis firmavit, & in ea ducen-
ta quadraginta militum millia ad custodiam collocavit. Eò messis tempore vtitur, tum D
ut frumentum admetiretur stipendiaq; solueret, tum ut suos armis ad extraneorum terro-
rem diligēter exerceret. Is postquam vnde viginti annos imperavit, vita defunctus est. Post
eum regnavit alter annos quatuor & quadraginta, nomine Beon: cui successit Apachnas,
qui regnavit annos triginta tres, & menses septem: deinde Apophis vnum & sexaginta: &
Apophis. Ianius quinquaginta, & mensem vnum: postremò Assis quadraginta novem, & menses du-
los. Hi sex inter eos primi fuere principes, semper magis magisque cupientes Aegyptum à
Assis. stirpe euertere. Vocabatur autem gens illa Hycsos, hoc est reges pastores. nam Hyc sacra lin-
Reges pastores
vocati. gua regem significat, Sos autem pastor est, & pastores vulgari sermone: inde vocabulum cō-
ponitur Hycsos. Arabes illos fuisse perhibent nonnulli.

Amon moritur.

Beon.

Apachnas.

Apophis.

Ianius.

Assis.

Reges pastores
vocati.

In alio exemplari non reges significari traditur vocabulo Hyc, sed contrā, captivos in-
dicari pastores. nam Hyc & Hac aspiratū, Aegyptiacè captivos ad verbum indicat: atq; hoc
mihi probabilius videtur, & antiquæ historiæ conueniens. Hos suprà nominatos reges pa-
storum, ut vocabantur, & eorū posteros imperasse dicit Aegypto annos vndecim supra quin-
gentos. Postea Thebaidis & reliquæ Aegypti reges consurrexisse dicit in pastores, & bellum
eis ortum fuisse magnum atque diuturnum. Sub rege autē cui nomen fuerit Halisphragmu-
thosis, victos ait pastores ab eo, & ex reliqua Aegypto pulsos, fuisse compulso in quendam
Halisphragmu-
thosis pastores
vici. locum, cuius circuitus iugerum esset decem millium. loco nomen Abaris. Hunc totū ma-
gno validoq; muro fuisse circumdatum à pastoribus quo suas omnes facultates & prædam
in tuto haberent. Halisphragmuthosis verò filium Thummosim conatum illos fuisse obsi-
dione expugnare, quadringentis octoginta militum millibus admotis: sed expugnatione
desperata, pepigisse, ut illi Aegypto relicta quocunq; vellent indemnes abiret: illos ex pacto
cum vniuersis familijs atq; fortunis, homines non pauciores ducentis quadraginta milli-
bus, ex Aegypto per solitudinem in Syriam ire contendisse. Sed quia Assyriorum (qui tunc
disceptatio. Asie imperarent) potentiam formidarent, in ea quæ nunc Iudæa dicatur urbem condidisse
tot millium hominum capacem, eamq; Hierosolyma nuncupasse.

Hierosolyma a-
disceptatio.

In alio

A In alio quoq; Aegyptiacorum libro quodam idem Manethon tradit, gentem quandā, cui captiuorum pastorum nomen esset, in sacris ipsorum libris memoriæ fuisse prodū: in quo rectè dicit. Nam priscis maioribus nostris hæreditarium fuit pascere. & quia pastori-
tiam vitam agebant, pastores dicebantur: ijdēq; captiui non ab re in literis dicti sunt ab Aeg-
gyptijs, quandoquidem parens noster Iosephus & seipsum captiuū esse dixit Aegyptiorum
regi, & eiusdem permissu fratres suos postea in Aegyptum accersuit. sed de his quidem ali-
bi differam accuratius. Nunc antiquitatis huius testes exhibeo Aegyptios, ac rursus à Mane-
thone traditam rationem temporum subscribam. Sic autem ait:

B Postquam ex Aegypto Hierosolyma migravit pastorum populus, qui eos exegerat rex *Manethonis*
Tethmosis regnavit postea annos viginti quinq; & menses quatuor: ei vita defuncto succes-
sit in regnū eius filius Chebron, qui regnavit annos tredecim. Post eum Amenophis vigin-
ti, & menses septem: deinde eius soror Amesles viginti unum, & menses nouem: deinde Me-
phres duodecim, & menses nouē: deinde Mephramurhosis viginti quinq; & menses decē:
deinde Thmosis nouem, & menses octo: deinde Amenophis triginta, & menses decem: de-
inde Orus triginta sex, & menses quinq;. Huic successit eius filia Acenchres, quæ regnavit
annos duodecim, & mensem vnum. Huic Rathotis frater annos nouem. deinde Acenche-
res duodecim & menses quinq;: deinde Acencheres alter duodecim, & menses tres: deinde
Harmais quatuor, & mensem vnum: deinde Rameßes vnum, & menses quatuor: deinde
Harmesles Mamum sexaginta sex, & menses duos: deinde Amenophis vnde viginti, & mē-
ses sex: deinde Sethosis & Rameßes, qui tum equestres tū nauales copias habuit. Hic Setho-
sis fratrem Harmaim Aegypti procuratorem constituit, & omni reliquā potestate regia do-
natō, tantū ne diadema gestaret præcepit, neue reginam & liberorum matrem læderet, vt-
q; à regijs pellicibus abstineret. Ipse in Cyprum & Phoeniciam, itemq; in Assyrios & Medos
facta expeditione, omnes partim armis, partim sine prælio, virium suarum terrore in suam
potestatem redegit: eoq; successu elatus, etiam audacius iter faciebat, Orientales vrbes & fi-
nes vastans. Iamq; præterito satis magno tempore, Harmais, qui in Aegypto relictus fuerat,
omnia contrā quā à fratre monitus fuerat, securè faciebat. Nam & reginam vi habebat, &
pellicibus vti nihil dubitabat, & amicorum suāsu sumpto diademate, in fratrem Rameßem
arma sumpsit. Et Rameßes qui Aegypti sacerdotibus præfectus erat, missis ad Sethosim li-
teris, ei omnia significauit, necnon de fratris Harmais expeditione indicauit. Et Sethosis cō-
festim Pelusium reuersus, suum regnum obtinuit, & ab eiusdem nomine regio Aegyptus
dicta est. Sethosis enim Aegyptus appellabatur: Harmais verò frater eius Danaus. Hæc Ma-
nethon.

Iam verò illorum annorum ratione subducta, perspicuum fit, maiores illos nostros, pa-
stores appellatos, trecentis nonaginta tribus annis ex Aegypto profectos, in his finibus cō-
sedisse, antequam Danaus venit Argos: quē tamen antiquissimum existimār Argiui. Igitur
duorum maximorum testimonium nobis dedit Manethon ex Aegyptiorū literis: primū
aduentus aliunde in Aegyptum. deinde discessus ex Aegypto, tempore sic antiqui, vt mille
ferè annis res Iliacas antecesserit. Quod autem ad ea attinet, quæ idem Manethon non ex
Aegyptiorū literis, sed vt ipse confessus est, ex incerti auctoris fabulis adiecit, ea postea sin-
gillatim refellam, eius incredibile mendacium ostendens. In præsentia transire libet ad ea,
quæ in Phoenicum annalibus scripta extrāt de genere nostro, & ex illis testimonia allegare.
Sunt autem apud Tyrios multorum annorum scripta publica, diligentissimè seruata, de re
bus memoria dignis, quæ vel apud ipsos, vel aduersus alios gesta fuere. In ijs proditum ex-
tat, Hierosolymis extructum fuisse templum à Solomone rege, annis ante cōditam à Tyrijs
Carthaginem centum quadraginta tribus, & mensibus, octo. Est autem apud illos memo-
riæ prodita templi nostri extructio. Iromus enim Tyriorum rex amicus erat regis nostri So-
lomonis hæreditaria amicitia. Itaque cupidus adiuuandi Salomonem, ad splendorem ope-
ris contulit auri centum viginti talenta, scētāq; ex Libano monte pulcherrimam materi-
am misit ad tectum. Ei vicissim donauit Salomo cū alia multa, tum agrū quēdam in Ga-
lilæa, in tribu Zabulonis appellata. Maximè autem inter eos amicitiam conciliauit sapien-
tiæ studium. Quæstiones enim alter alteri mittebant ad soluendum, & in his præstantior e-
rat Salomon, & alioquin sapientior. Extant etiamnum apud Tyrios multæ epistolarum,
quas illi alter ad alterum scripsere. Atque vt hoc quod de Tyriorum scriptis dico, à me
non fingi apparerat, testem adducam Dium, quem virum in Phoenica historia diligen-

*Iudei olim quā-
re pastores &
captiui sine p-
pellati.*

*Manethonis
verba de ratio-
ne temporū
Regum Aegy-
ptiacorū succes-
sione ordinaria;*

*Aegypti Dēno-
minatio.*

*Tyriorum an-
nales.*

*Templi Hiero-
solymitani e-
refti auctor, &
tempus.*

*Iromus Tyrie-
rum rex.*

tem fuisse creditur. Is in historijs de Phœnicibus scribit in hunc modum:

Dij verba de Solomone. Defuncto Abibalo regnavit eius filius Iromus. Is urbis partes Orientales aggere explevit, urbemq; maiorem reddidit, & Olympij Iouis fanum, quod erat in insula separatū, ex aqua to medio loco urbi coniunxit, & aureis donarijs ornauit: consensuq; Libano materiam secuit ad templorum apparatus. Ad hunc Iromum missa fuisse perhibent ab Hierosolymorum principe Solomone ænigmata, & ab eo vicissim postulata, ea conditione, ut vter ea explicare nequiuisset, is ei qui soluisset, pecuniam penderet. Itaque Iromum cum ænigmata soluere non potuisset, id confessum, grandem pecuniam multa nomine pendisse. Deinde Abdemonum quendam, hominem Tyrium, proposita soluisset, & ipsum alia proposuisse, quæ Solomon cum soluere nequiuisset, magnam insuper pecuniam Iromo soluerit.

Menander Ephesius scriptor. Hoc nobis Deus de ijs quæ supra dixi, testimonium dedit. Sed præter hæc allegabo Menandrum Ephesium. Scripsit is quæ sub vnoquoque regum, tum apud Græcos, tum apud Barbaros gesta fuerint, cum operam dedisset, ut ex illorum patrijs scriptis res cognosceret. Ac de Tyri regibus scribens, postquam ad Iromum ventum est, hæc dicit:

Menandri verba. Mortuo Abibalo, successit in regnum eius filius Iromus. Is amplum locum æquauit, & auream columnam, quæ est in Iouis delubro, posuit. Deinde ligneam materiam sectum iuit ex monte qui Libanus dicitur, videlicet cedrinam ad tecta sanorum: iduritisq; antiquis fanis noua templa construxit: & Herculis & Astartæ delubrum consecrauit. Et Herculis qui dem primum fecit, mense Peritio: deinde Astartæ cum Tityis bellum intulit, quia tributa non penderent: quibus deinde in potestate redactis, reuersus est. Horum tempore fuit Abdemonus. *Abdemonus.* Computatur autem tempus ab hoc rege ad Carthaginis extructionem hunc in modum. Mortuo Iromo, successit in regnum Baleazarus eius filius, qui vixit annos quadragintatres, regnavit septem. Post eum Abdastratus eius filius, vixit annos vndetriginta, regnavit nouem. Is à nutricis suæ quatuor filijs per insidias interfectus est: quorū natu maximus regnavit annos duodecim. Post hos Astartus Delæ astarti filius, vixit annos quinquagintaquatuor, regnavit annos duodecim. Post hunc eius filius Aserymus, vixit annos quinquagintaquatuor, regnavit annos nouē. Is à fratre suo Phelēte interfectus est; qui Phelēs regnum adeptus imperauit menses octo, vixit annos quinquaginta. Hunc interfecit Ichobalus Astartæ sacerdos, qui regnavit annos trigintaduos, vixit annos sexaginta octo. Huic successit Badezorus filius, qui vixit annos quadragintaquinque, regnavit annos sex. Huius successor fuit Margenus filius, qui vixit annos trigintaduos, regnavit annos nouem. Huic successit Pygmalion, qui vixit annos quinquaginta sex, regnavit annos quadraginta septem. Huius regni anno septimo eius soror profuga condidit in Africa urbem Carthaginem. Ita fit ut ab Iromi regno usque ad Carthaginis constructionem anni interceperint centū quinquagintaquinque, & menses viginti. Anno autem regni Iromi duodecimo Hierosolymis extructum est templum: ut ab eius templi constructione, usque ad conditam Carthaginem anni effluerint centum quadragintatres, & menses octo.

Carthago extructa à Didone. Hoc est à Phœnicibus sumptū testimonium: ad quod quid opus est addere plura? cum inde veritas sine ulla controuersia consentiens perspiciatur. Iam templi constructionē longē antecessit maiorum nostrorum in hos fines aduentus. Postquam enim totam regionem bello sibi quæsiuere, tum demum templum extruxere: id quod à me in Antiquitatibus perspicuè demonstratum est ex sacris literis.

Berosus scriptor Chaldaus. Deinceps iam dicam quæ apud Chaldaeos de nobis extant prodita literis, quæ quidem cum nostris literis etiam alijs de rebus admodum consentiunt. Horum testis est Berosus, homo natu Chaldaeus, idemque in literis versantibus notus: quippe qui & de Astronomia & de Chaldaeorum disciplinis libros ad Græcos publicauerit. Igitur hic Berosus vetustissima literarum monumenta sequens, & de diluio, quod extitit, & de hominum in eo interitu sic tradidit ut Moyses, necnon de arca, in qua nostri generis parens (aliàs Noë.) Nochus euasit, appulsa ad verticem Armeniorum montium. Deinde Nochi posterius recensens, & tempora eis addens, ad Nabolassarum venit Babylonis Chaldaeorumque regem: eiusque gesta narrans, dicit, quemadmodum misso in Aegyptum & in nostros fines Nabuchodonosoro filio suo cum magnis copijs, quoniam eos rebellasse audisset, omnia subegerit, & templum combusserit Hierosolymitanum: denique vniuersum nostrum populum à suis sedibus Babylonem transtulerit, & urbs annos septuaginta deserta

A ta deserta fuerit, usq; ad Cyrum Persarum regem. Subactam autem à Babylonio fuisse Aegyptum Syriam, Phoeniciam, Arabiam & deniq; rebus gestis ab illo superatos fuisse quotquot ante ipsum Chaldaeis & Babylonij imperarint. Deinde digressus paululum Berofus, rursum hæc, adducit in antiquitatis descriptione. Sed apponam ipsa verba Berosi, quæ sic habent:

Cum audiisset eius pater Nabolassarus Satrapam Aegypto & Coelesyriæ Phoeniciæq; locis præfectum, rebellionē fecisse, nec ipse iam labores ferre posset, tradita filio Nabuchodonosoro adhuc ætate vigenti parte copiarum, eum misit. Et ille cum rebelli, prælio cōgressus, victor euasit, & regionem denuò sub ipsorum potestatem redegit. Accedit eodem tempore, ut morbo correptus eius pater Nabolassarus, in Babyloniorum vrbe vitā finierit, cum regnasset annos vndetriginta. Cuius obitu haud multo post cognito, Nabuchodonosorus, cōpositis Aegypti reliquæq; regionis rebus, captiuisq; Iudæis, & Phoenicibus & Syris, & Aegyptiarū gentium cōmendatis quibuscūq; amicorum, qui eos cum copijs reliquisq; facultatibus in Babyloniam reportarēt, ipse cum paucis per solitudinem itinere factō Babylonem venit. Administrabantur tūm res Babylone à Chaldaeis, seruabaturq; regnum ab illorum optimo. Hūc ille statum natū, & patrio imperio in totum potitus, captiuos adiit, eisq; colonias in opportunissimis Babylonie locis assignauit. Ipse ex manubijs fanum Beli & reliqua magnificè exornauit, & veteri vrbi alterū extrinsecus adiunxit: ac ne deinceps possent hostes, si fortè urbem obsiderent, auerso flumine eam aggredi, urbem tum interiorem tum exteriorē triplici muro cinxit, hanc ex cocto lapide, illam ex eodem, addito etiam bitumine. Ita vrbe egregiè murata, portisq; augustè exornatis, extruxit præter patrium palatium alterum illi contiguum, altitudine operisq; magnificentia præstans, quæ omnia enarrare longum fortasse fuerit. Illud insigne est, quod tam ingens tamq; superbum diebus quindecim perfectum est. In hoc palatio lapideas moles excellas extruxit, aspectu mōribus similimas, & omni genere arborum confitas. Et hortos illos, Pensiles appellatos, ædificauit in gratiam vxoris suæ: quod ea in Mediæ locis nutrita, montanum aspectum desideraret.

D Hæc Berofus de illo quem diximus rege, nec non alia multa de rebus Chaldaicis tradit & in his Græcos scriptores reprehendit, qui à Semiramide Assyria conditam fuisse Babylonem frustra opinentur, miranda illa circa urbem opera ab illa constructa fuisse falso scripserint. Et in his quidem Chaldæorum scripta fide digna esse cētendum est. Neq; non in Phœnicum archiuis congrua ijs quæ à Beroso dicuntur de hoc Babyloniorum rege, memoriæ prodita sunt, ab eo videlicet Syriam Phoeniciamq; omnem fuisse vastatam. Ac de his consentit Philostratus in historijs, obsidionis Tyri mentionem faciens: & Megasthenes in Iudicorum libro quarto, in quo ostendere conatur, illū de quo loquimur regem Babyloniorum, fortitudine rerūque gestarum magnitudine Hercule fuisse præstantiorem. ab eo enim vastatam fuisse & Africæ partem magnam, & Hispaniā. Iam de Hierosolymitano templo quæ antè dicta sunt, videlicet quod & crematū sit à Babylonijs, qui illuc expeditionem fecerint, & rursum instaurari cœperit Cyro Asiæ regnum adepto, ex Berosi verbis huc appositis perspicuè ostenderetur. Sic enim dicit in libro tertio:

E Igitur Nabuchodonosorus postquā quem diximus murum inchoauit, morbo vitam finiuit, cum regnasset annos quadragintatres. Ei successit ipsius filius Euilmaraduchus. Is cum sceleratè & lasciuè imperio præfesset, insidijs oppressus est à suæ sororis marito Neriglissororo, postquam regnauit annos duos. Ei successit idem qui eum oppresserat Neriglissororus, regnauitq; annos quatuor. Huius filius Laborosoarchodus regnum puer obtinuit menses nouem: & quia prauæ indolis specimina multa edebat, ab amicis oppressus insidijs per cruciatū interfectus est. Hoc sublato, qui eum oppresserant cōueniunt, & communi sententia regnum tradunt Nadonnedo cuidam Babylonio, eiusdem functionis homini. Sub hoc vrbs Babyloniorū muri fluuio circūdati, cocto lapide & bitumine exornati sunt. Hoc regni annum agente decimum septimum, Cyrus ex Perside profectus cum magnis copijs, vastata reliqua omni Asia Babiloniā adoritur. Eius aduentu cognito. Nabonnedus ei cum copijs obuiam vadit, & prælio congressus vincitur, cumq; paucis fuga elapsus, in Borsipenorū urbem se includit. Cyrus Babylone captā, mandatoq; ut exteriora vrbs mœnia (quoniam ei nimis operosa, & difficilis expugnatu visa fuisset vrbs) diruerentur: ad Borsippum ire contendit, Nabonnedum oppugnaturus. Cumque Nabonnedus obsidionem non ferens deditionem fecisset, Cyrus eum benignè acceptum; dataque ad habitandum Car-

Isæph.

Dd 3 mania;

Berosi verba.
Nabuchodonosorus patri succedit.
Nabolassarum moritur.

Nabuchodonosorus fanum Beli ornat.

regin extruit

hortos pensiles ædificat.

Babilon non à Semiramide condita.

Berosi verba.
Nabuchodonosorus vitam excessit.

Babilō capitur.

mania, ex Babylonia dimittit. Et Nabonnedus quidem in illa regione reliquum vitæ A
translegit.

Phœnicum an-
nales de Iudæo-
rum antiquitas.

Hæc Berosus: quæ quidem vera sunt, & cum nostris libris conuenientia. In ijs enim traditur. Nabuchodonosorum duodeuigesimo regni sui anno templum nostrum vastasse, & per septennium nusquam extitisse. Secundo autem regni Cyri anno iactis fundamentis, secundo item regni Darij exædificatum fuisse. Addam autem etiam Phœnicum monumenta literarum, ne vel redundantiâ testimoniorum omittam. Est autem huiusmodi temporum supputatio.

Nabuchodono-
sorum Tyrum ob
fidet:

Sub Thobalo rege Tyrum obsedit Nabuchodonosorus. Post hunc regnavit Baal an-
nos decem: post quem constituti iudices iura dixerunt. Ecnibalus Baslachi filius menses B
duos, Chelbes Abdæi menses decem, Abbarus pontifex menses tres: Mytgonus & Gerastra-
rus Abdelimi iudices fuere annos sex, quos inter regnavit Balatorus annum vnum. Eo mor-
tuo, accersuerunt Babylone Merbalum, qui regnavit annos quatuor. Hoc mortuo, accersi-
verunt eius fratrem Iromum, qui regnavit annos viginti. cuius tempore Cyrus Persis im-
peravit.

occupat.

Græcorum an-
nales.

Est igitur in vniuersum tempus annorum quinquagintaquatuor, & trium mensium. Septimo enim anno regni sui coepit Nabuchodonosorus Tyrum obsidere: decimo quarto
autem Iromi anno Cyrus Persa imperium adeptus est. Et congruunt equidem de templo
scripta Chaldæorum & Tyrionum cum nostris: patetque ex ijs quæ à me adducta sunt testi-
monijs sine vlla iam controuersia nostri generis antiquitas. Itaque hominibus non con- C
tentiosissimis satisfactura esse arbitror, quæ à me dicta sunt. Verum qui barbarorum anna-
libus non credunt, sed solis Græcis fidem habendam esse censent, eorum dubitatio tollen-
da est, allegandi que sunt Græcorum quoque multi, quibus gens nostra cognita fuerit, qui-
que eius, si quando sese obrulit occasio, in scriptis suis meminerint. Igitur Pythagoras ille
Samius, priscus homo, & sapientia ac religione omnium qui philosophari sunt præstanti-
ssimus habitus, nō solum nostra (id quod perspicuum est) cognouit, verum etiam maxima
ex parte æmulatus est. Et eius quidem nullum (quod quidem in confesso sit) scriptum extat,
sed de eo multi memoriæ prodiderunt, quorum illustrissimus est Hermippus, vir in omni
historia diligens. Is in primo de Pythagora libro dicit, Pythagoram vno eius familiarium
vita defuncto, nomine Calliphonte, natu Crotoniata, dictitare solitum, illius animam se- D
cum noctes diesque versari, atque admonere, ne per locum transiret in quo asinus impegisset:
utque ab æstuosis aquis abstinere, & ab omni maledicto se contineret. Deinde hæc quoque
subijcit: Atque hæc & agebat & dicebat Iudæorum Thracumque opiniones sequens & ad sci-
psum transferens. illum enim virum re vera multa ex Iudæorum institutis ad suam translu-
lisse philosophiam. Erat autem etiam per vrbes non ignota olim nostra gens, multi que, nostro-
rum morum apud nonnullos iam increbuerant, & nonnullis imitatione capebentur. De-
clarat hoc Theophrastus, dum dicit, Tyrionum legibus interdici, ne peregrino more iuretur:
& in ijs iurandi modis annumerat quibusdam alijs etiam iusiurandum Corban appellatum:
quod pfecto nusquam nisi apud solos Iudæos inuenias. quod quidem Hebraicum vocabulum
donum Dei notat. Quin nec Herodotus Halicarnassensis gentem nostram ignorauit: quippe ap- E
paret eum eius quodam modo fecisse mentionem. De Colchis. n. narras in secundo libro sic refert.

Corban donum
Dei notat.

Herodoti locum
de Iudæorum
circumcisione.

Soli omnium Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes à primordio virilia circumcidunt: Phœni-
ces verò & Syri, qui sunt in Palæstina, id seipsi quoque ab Aegyptijs didicisse consentunt. At
Syri Thermondontis & Parthenij fluminis accolæ, & Macrones eorum vicini, id se nuper à
Colchis didicisse ferunt. Nam hi soli mortalium circumciduntur, eosque eadem cum Aegy-
ptijs facere patet. De Aegyptijs verò & Aethiopibus. vtri ab alteris didicerint, nō habeo dicere.

Igitur Syros Palæstinę incolas dixit circumcidi: atqui incolarum Palæstinæ soli Iudæi
id faciunt, id quod ille intelligens, de eis dixit.

Charili locus de
Iudæis.

Choerilus quoque poeta antiquior meminit nostrę gentis, quæ Xerxi Persarum regi
expeditionis in Græciam socia fuerit. Enumeratis enim cunctis gentibus nostram quoque F
postremo loco collocauit his verbis:

*Ponē sequebatur genus admirabile visu,
Lingua quibus Phœnissa fuit, sedesque locata
Montibus in Solymis, quæ latè stagna patefcunt.
Squalet eis vertex, circum coma rassa, superne*

Durata

A *Durata fumo exuviae gestantur equina.*

Hic certe nostri cum meminisse cuius perspicuum est: siquidem & Solymi montes in nostris sunt finibus, eosque incolimus, & lacus qui Asphaltites appellatur. Is enim omnium Syriae lacuum latissimus est & maximus. Et Choerilus quidem sic nostri meminit.

Quod autem non solum nossent Iudaeos, verum etiam admirarentur, in quosunque eorum inciderent, non abiectionissimi Graecorum, sed qui sapientiae nomine in maxima admiratione fuere, facile est cognoscere. Nam Clearchus Aristotelis discipulus, & Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de Somno ait, Aristotelem magistrum suum, de Iudaeo quodam haec tradere: atque ipsum Aristotelem facit loquentem in hunc modum.

Clearchi locus de Iudaeis.

B Verum pleraque narrare longum fuerit, sed quae illius dicta admirabilitatem quandam, itemque philosophiam habent, ea persequi non erit absurdum. Ceterum ut tibi aperte hoc dicam, Hyperochide, mira tibi & somniorum similia dicere videbor. Tum Hyperochides subiecit: Istam ipsam, inquit, ob causam audire cuncti cupimus. Et Aristoteles: Igitur secundum Rhetorica, inquit, praecipua genus eius primo explicemus, ne praceptorum magistris non pareamus. Dic inquit Hyperochides, quod tibi videtur. Et ille: Erat igitur, inquit natione Iudaeus, ex Coele Syria. Sunt autem hi prognati ex Indicis philosophis, vocanturque (ut aiunt philosophi) apud Indos Callani, apud Syros Iudaei, nomen à loco adepti. nuncupatur enim quem incolunt locum Iudaea. Urbis autem eorum nomen admodum durum est: vocant enim Hierosolymam. Igitur hic homo multorum hospitio utens, & ex superioribus locis ad maritima paulatim descendens, non sermone solum, sed etiam animo Graecus erat. Actunc commorantibus nobis apud Asiam, cum in ea loca devenisset in quibus eramus, congressus est & nobiscum, & cum alijs quibusdam scolasticis, ut eorum sapientiam exploraret: cumque multi cruditorum cum eo familiaritatem contraxissent, ille sua tanto magis tradebat.

Haec dixit apud Clearchum Aristoteles, magnam praeterea & admirabilem illius Iudaei vitae continentiam frugalitatemque narrans. Quae de re si quis volet plura, ex ipso libro cognoscat licebit. nam ego, ne plus satis adducam, caueo. Et Clearchus quidem obiter haec dixit: cumque aliud sibi propositum haberet, sic nostri meminit. At Hecataeus

Hecataei liber de Iudaeis.

D Abderita, homo & philosophus, & rebus gestis clarissimus, & qui cum Alexandro rege vixit, & cum Ptolemaeo Lagi filio commercium habuit, non obiter Iudaeorum mentionem fecit, sed de ipsis librum conscripsit: ex quo liber summam quaedam percurrere ac primum tempus ostendam. Memorat enim Ptolemaei apud Gazam cum Demetrio praelium, quod quidem incidit in annum ab Alexandri interitu vndecimum, Olympiade centesima decima septima, auctore Castore. Is enim hac Olympiade commemorata sic ait: Hac Olympiade praelio vicit apud Gazam Ptolemaeus Lagi filius Demetrium Antigoni, cum qui Obsessoris cognomen habuit. Alexandrum autem confitentur omnes obiisse Olympiade centesima decima quarta. Ex quo perspicuum est, & illius, & Alexandri tempore vixisse nationem nostram. Igitur Hecataeus haec rursus dicit, post illud apud Gazam praelium, Ptolemaeum positum fuisse locis Syriae: multosque homines, audita Ptolemaei comitate & humanitate, cum eo in Aegyptum proficisci, & neogciorum socios esse voluisse: quorum vnus erat, inquit, Ezecias Iudaeorum pontifex, homo aetate annorum circiter sexaginta sex, dignitate apud gentiles suos magnus, & ingenio non bardus: praeterea dicendi facultate pol- lens, & rerum gerendarum, si quis alius, peritus. Et sunt, inquit, in vniuersum Iudaeorum sacerdotes, qui frugum decimas accipiunt, & rem publicam administrant, numero circiter mille quingenti.

Ptolemaei filius Lagi Demetrius vicit.

E Ac rursus eiusdem hominis mentionem faciens: Hic homo, inquit, honorem eum adeptus, nobisque familiaris factus, assumpto quodam comitum suorum, totam controuersiam eis recitauit. habebat enim scriptam eorum habitationem atque mores.

Ezecias Iudaeorum pontifex.

Sacerdotum decimas accipientium numerus.

Deinde rursus explanat Hecataeus, quomodo sumus erga leges animati, quiduis ut potius patiamur, quam ut eas violemus: quod id honestum esse ducamus. Itaque, inquit, cum & male audiant apud finitimos, omnesque eos qui illuc veniunt, & saepe à Persarum regibus & satrapis vexentur, non possunt de sententia dimoueri: quin saeuissimis cruciatibus & mortibus apertissima confessione obuam vadunt, neque patriam religionem negant.

Iudaei legum defensores acerri- mi.

Adducit & argumenta eorum de legibus constantissimae persuasionis non pauca. Ait enim, cum Alexander aliquando Babylonem venisset, & collapsum Belsi sancti expurgare statuisset,

De 4 atque

atque vniuersis militibus suis rudera exportare imperasset, solos Iudæos non paruissse: sed & multas plagas sustinuisse, & grandes multas soluisse, donec rex eis ignoscens, impunitatem dederit. Cumque in eorum fines venissent satrapæ, & templa arasque extruxissent, omnia hæc diruerunt, & ob quædam Satrapis multam penderunt, de nonnullis veniam consequuti sunt. Atque illud addit, eos ob hæc dignos esse admiratione. Neque non illud dicit, nostram gentem fuisse populosissimā. Plurima enim nostri millia à Persis antea Babylonem abrepta fuisse: neque pauca post Alexandri quoque mortem in Aegyptum & Phœniciam ob Syriam seditionem commigrasse. Idem homo & magnitudinem agri quem nos incolimus, & pulchritudinem literis prodidit, Trecenta enim millia iugerum, inquit, optimi ferè fertilissimi que soli possident. tanta enim magnitudine est Iudæa. Quin etiam quod & urbem ipsam Hierosolyma & pulcherrimam & maximā, iam admodum olim habitemus, & de hominum multitudine, & de templi opere sic idem differit.

Iudæa gens populosissima.

Iudæa magnitudo.

De vrbe Hierosolymæ: templo eius ornatu: ministris seu sacerdotibus.

Sunt enim Iudæorum multæ munitiones in agris, & vici: sed vna est vrbs valida, patens in circuitu quinquaginta maximè stadia, quam incolunt hominum circiter centum viginti millia. eam vocant Hierosolyma. Ibi est in vrbs ferè medietullio septem lapideum, longitudine circiter quinque iugerum, latitudine centum cubitorum, habēs duas portas: in quo altare est quadrangulum, nec scētis, sed crudis lapidibus confectum. latera sunt vicenūm cubitorum, altitudo decem. Apud altare ædificium est ingens, cuius est altare & candelabrum, vtrumque aureum, pondere duorum talentorum. Super his lumen est noctes diesque inextinctum. Simulachrum ibi nullum omninò est, neque statua, neque vlla prorsum stirps, quales sunt luci, aut aliquid huiusmodi. In eo noctes diesque degunt sacerdotes, sacra quædam per agentes, & in fano vinum omninò non libantes.

Præterea quod cum Alexandro rege, & postea cum eius successoribus militauerimus, testatus est, seq; in eo incidisse tradit sub homine Iudæo militantibus. Quem equidem locum huc subijciam, qui sic habet:

De Mosollamo Iudæo.

Igitur me ad mare rubrum vadente, subsequēbatur quidam cum cæteris deducētibz nos equitibus Iudæus, nomine Mosollamus, homo & animo satis robusto, & sagittari⁹ omnium tum Græcorum, tum barbarorum facile præstantissimus. Hic homo cunctis iter facientibus, & vate quodam augurante, omnesque gradum sistere iubente, quæsiuit cur restarent. Cumque vates auem ei ostendisset, dixissetque, siquidem illa mansisset, omnibus ère esse manere: sin surrexisset, atque prorsum auolasset, progredi: sin retrorsum, retrogredi: ille tacuit, tensoque arcu, auem illam sagitta istā interfecit. Atque hic indignantibus rum vate, tum alijs quibusdam, illumque detestantibus. Quid insanitis, inquit, habentes cum infœlicissima aue negotium? Etenim qui potuisset hæc, sua ipsius salute non præuisa, de nostro itinere nobis sani quicquam nunciare? Nam si futura præuidere potuisset, in locum hunc nunquam venisset, metuens ne se sagitta perimeret Mosollamus Iudæus.

Verū Hecatai testimoniorum hæcenus satis est. Nam plura discere si quis volet, librum facile nanciscetur.

Agatharchidis locus de Iudæis.

Non pigebit autem me Agatharchidem quoque nominare, cum qui ad nostræ, ut ipse putat, stulticiæ derisionem nostri mentionem fecit. Is enim Stratoniciæ res narrans, quem admodum ex Syria venerit in Macedoniam, relicto viro suo Demetrio: cumque Seleucus eam (id quod ipsa sperauerat) ducere nolisset, & à Babylone exercitum suum duceret, apud Antiochiam tumultuatum fuerit: deinde reuerso rege, cum caperetur Antiochia, illa Seleuciam fugerit, & cum inde protinus nauigare liceret, vetante somnio obsequens remāserit, mortuaque fuerit: hæc, inquam, præfatus Agatharchides, & Stratoniciæ superstitionem cauillans, nos exempli gratia allegat, hunc in modum scribens:

Iudæorum Sabæorum.

Qui Iudæi vocantur: urbem incolentes omnium munitissimam, quæ ab incolis Hierosolyma vocatur, septimo die ociari soliti, ac neque arma ferre eo tempore, neque agriculturā attingere, neque aliud opus vllum curare, sed in fanis passis manibus ad vesperam vsque orare, cum intrasset in urbem Ptolemæus Lagi filius cum exercitu, & homines, quorum erat urbem custodire, dementem illam superstitionem retinerent, & patria asperum dominum ac cepit, & legis institutum vitiosum esse paruit. Atque ille casus omnes, exceptis illis, docuit, rum demum ad insomnia & traditam in lege opinionem esse confugiendum, cum humana ratione expediri res dubiæ nequeunt.

Et hoc quidem Agatharchides derisione dignum iudicat: sed qui sine maleuolentia rem perpen-

A perpendunt, ijs magnum multisque dignum laudibus videtur, si qui homines legum custodiam, & erga Deum religionem, & salutem patriæ semper anteposant.

Quod autem nonnulli scriptores, non quia gentem nostram ignorarent, sed aut invidia quadam, aut alijs non iustis de causis, nostri mentionem præterierint, coniecturam, ut arbitror, adducam. Hieronymus enim, is qui successorum historiam conscripsit, eodem fuit tempore cum Hecatzæ: & cum esset Antiochi regis amicus, Syriam administravit. Et tamen cum Hecatzæ etiam librum de nobis scripserit, Hieronymus ne mentionem quidem ullam nostri usquam fecit in historia: cum tamen plerumque in ijs locis versatus fuerit. Tantum fuit inter hominum illorum instituta discrimen, cum alteri etiam seria commemoratio-
B ne digni visi fuerimus: alteri affectus nescio quis, certe non æquus, ad veritatem tenebras offuderit. Sed satis sunt alioquin ad Antiquitatis nostri generis demonstrationem Aegyptiorum Chaldæorumque, & Phœnicum annales, & insuper tot scriptores Græci: accedunt Theophilus, & Theodorus, & Mnaseas, & Aristophanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & forsitan alij multi. neque enim omnes ego libros legi, in quibus nostri non obiter est facta mentio. Et aberrarunt equidem plerique eorum quos dixi à primarum rerum veritate, quia nostros libros sacros non legerunt: sed de nostri Antiquitate omnes communiter testati sunt, de qua in præsentia dicere nobis propositum est. Sed Phalereus Demetrius, & Philo senior, & Eupolemus, haud multum à veritate aberrarunt, quibus ignosci par est, neque enim licuit eis scripta nostra accuratissime assequi.

C Vnum mihi restat caput eorum quæ in Operis initio proposita sunt, videlicet ut calumnias & maledicta, quibus quidam aduersum genus nostrum vsi sunt, falsitatis coarguam, & ijs ipsis qui illa scripserunt, contra semetipsos vtar testibus. Igitur quod alijs quoque multis idem vsuenerit ob quorundam malevolentiam, notum esse arbitror ijs, qui plusculum in historiarum lectione versati sunt. Etenim gentium clarissimarumque ciuitatum nobilitatem foedare, & rerum publicarum formas maledictis turpificare quidam conati sunt: ut Theopompus Atheniensium, Poly-crates Lacedæmoniorum: qui verò Tripolicum scripsit (neque enim is Theopompus est, ut quidam putant) Thebanorum ciuitatem inuasit. Timæus quoque in historijs tum de illis, tum de alijs multa maledixit. Maximè autem hoc faciunt cum clarissimis quibusque congregientes: nonnulli invidia ac peruersitate moti: alij, quia se vanis dictis nobilitatum iri arbitrantur. Et quidem apud dementes spe sua nequaquam frustrantur: sed qui sanas habent aures, eorum prauitatem vehementer damnant. Et in nos quidem primi maledictorum auctores extiterunt Aegyptij: & porro in illorum gratiam veritatem peruertere quidam conati sunt, neque maiorum nostrorum in Aegyptum aduentum, uti fuit, confitentes, neque exitum verè narrantes. Odij autem inuidiæque causas sumpserunt multas. Primum, quia in eorum finibus potestate valere maiores nostri, & illinc domum profecti, rursus florere. Præterea morum diuersitas magnas eis peperit inimicitias, tantum nostra ab illorum religione differente, quantum Dei natura brutis præstat animalibus. hæc enim pro dijs habere illis commune & patrium est: sed in ijs honorandis inter sese priuatim differunt. Et leues alioquin ac dementes prorsus homines, male-

E iam à primordio de dijs sentire consueti, Theologiæ nostræ grauitatem imitari nesciuerunt, & cum multos nostri æmulos esse viderent, inuiderunt. Siquidem eò dementiæ ac abiectionis processerunt eorum nonnulli, ut ne antiquis quidem suis annalibus contraria dicere dubitauerint: quinimò odio cæcati, ipsi sibi contraria imprudenter scripserint. Atque ut vnum primum mea petat oratio, quo etiam antiquitatis teste paulo antè vsus sum, idem Manethon, qui se Aegyptiacam historiam ex sacris literis interpretari professus est, præfatus maiores nostros cum plurimis hominum millibus in Aegyptum profectos incolis imperasse: idem deinde confitens aliquanto post tempore pulsos Iudæam tenuisse, conditisque Hierosolymis templum extruxisse, hætenus annales sequutus est. Deinde sibi licentiam dans, scilicet de Iudæis quæ fabulosa tradantur scripturum dicens, incredibilia interferit: immiscere nobis volens Aegyptiorum leprosum, & ob alios, ut ipse ait, morbos in exilium damnatorum multitudinem. Nam adiecto Amenophi rege, falso nomine, ideoque eius regni tempus definire non ausus, cum tamen in cæteris regibus annos accurate adieciisset, huic adiungit quasdam fabulas, oblitus quod ipsemet iam literis prodiderat, videlicet quingentis ferme & octodecim annis ante hunc Menophim extitisse pastorem ad Hierosolyma profectionem. Tethmosis enim rex erat, quando migrarunt. A Tethmo-

si au-

Hieronymus bi-
Historic.

Maledicta in in-
deos refellitur.

Aegyptiorum de
Iudæis maledi-
cta: ☞

idololatria.

Manethonis de
Iudæis maledicia.

si autem interiectionum interea regum anni sunt, autore ipso Manethone, trecenti nonagintatres, usque ad duos fratres Setho & Hermæum. Quorum Setho Aegypti, Hermæo Danaï nomen postea inditum fuisse refert. quo ciecō Sethos regnavit annos quinquaginta-novem: post eum natū grandior eius, filius Ramphes sexaginta sex. Igitur tot antè annis migrasse ex Aegypto patres nostros confessus, postea Amenophim illum regem intercalarem facit, eumque dicit cupiuisse deos videre, sicut eos vidisset quidam eius decessorum nomine Or. Atque hanc suam cupiditatem aperuisse cuidam suo cognomini Amenophi, Paapis filio, qui diuina præditus natura putaretur, tum ob sapientiam, tum ob futurorum prænotionem. Dixisse igitur ei cognominem illum, posse eum deos videre, si regionem omnem à leprosis pollutisque hominibus expurgasset. Hoc responso delectatum regem, coegisse ex Aegypto omnes qui corporibus essent vitiatiss: & fuisse eam multitudinem octoginta milium. Hos in latumijs in quendam ad orientem Nili positum locum ab Amenophi coniectos fuisse, ut ibi operarentur vna cum cæteris inclusis Aegyptijs: & fuisse inter eos etiam quosdam eruditos sacerdotes lepra perfosos. Amenophim autem sapientem illum & vatem, timentem tum sibi tum regi ab ira deorum, si illi per vim spectati fuissent, cum dicere in animo haberet, quosdam pollutis illis ita opem laturos, ut Aegypto imperarent annos tredecim, non ausum fuisse illum quidem hæc enunciare regi: sed omnibus in literas relatis, sibi mortem consciuisse. quæ res regem in anxietatem coniecerit. Deinde ad verbum sic scribit Manethon:

Illis deinde in latumijs longo iam tempore fatigatis, rogatus rex ut eis ad habitationem atque domicilium Abarim daret, urbem tunc à pastoribus desertam, concessit. Fuit autem ea vrbs, ut habetur in theologia, quondam Typhonis. Illi in eam ingressi, eumque locum ad rebellionem habentes, ducem sibi Heliopolitanum quendam sacerdotem crearunt, nomine Osarsyphum, ei que in omnibus se dicto fore obediētes iuraverunt. Ille primum eis legem tulit, ut neque deos adorarent neque ab ullo sacrorum animalium, quibus apud Aegyptios lege caveretur, abstinere: sed omnia mactarent, & vescerentur: itemque, ut cum nemine, nisi cum coniuratis, commercium haberent. His ille, & plurimis alijs lege sancitis, iussit ut operarum multitudine vrbs mœnia construerent, seque ad bellum Amenophi regi inferendum præpararent: ipse ascitis sibi reliquorum quoque sacerdotum, itidemque polulorum nonnullis: legatos misit illos ciectos à Tethmosi pastores ad urbem Hierosolyma vocaram, qui suo reliquorumque vna secum ignominia affectorum statu demonstrato, peterent, ut secum vna bello Aegyptum inuaderent: seq; pollicitus est ducturum eos primum ad Abarim autem ipsorum patriam, & multitudini rerum necessariorum copiam præbiturum: deinde propugnaturum, cum opus esset, & regionem eis facile subacturum. Illi omnes summo opere lætati, alacriter profecti sunt, viri ad ducenta millia. & haud multo post ad Abarim peruenērunt. Amenophis Aegyptiorum rex illorum aduentu cognito, non mediocriter perturbatus est, recordatus prædictionis Amenophis Paapis filij: coactaque prius Aegyptiorum multitudine, & inito cum eorū ducibus consilio, sacra animalia, quæ primā in fanis maximè colebantur, ad se curat adducenda, singulisq; sacerdotibus mandat, ut deorum signa tutissimè occultent. Filium autem Setho, qui & Ramestes à Rapseo patre nominatus est, quinque annos natum deposuit apud amicū suum. Ipse cum traiecisset cum cæteris Aegyptijs, viris bellicosissimis, numero ad trecenta millia, cum hostibus qui occurrerunt, congressus non est, videlicet ne cum Deo pugnaret: sed cōverso itinere Memphim reuersus est, & assumpto Api, cæterisque illuc accersitis sacris animalibus, protinus in Aethiopiā cum vniuersa classe & Aegyptiorum multitudine nauigauit. nam ei subiectus erat Charitius Aethiopum rex. Itaque eum excepit, & omni multitudini res ad victum necessarias, quarū erat in illa regione copia, suppeditauit, necnon vrbes & vicos, qui satis essent ad illos tredecim annos, quibus eum imperio carere fatale erat: necnon Aethiopicum exercitum ad Amenophis regis custodiā collocavit in Aegypti consinijs. Et Aethiopiæ quidem hic status erat. Solymitæ autem cum pollutis Aegyptijs, postquam eò peruenērunt, ita impiè in homines sauerunt, ut supra dictorum imperium aureum fuisse videretur ijs, qui tunc horum scelera spectabant. Etenim non solum vrbes & vicos incenderunt, neque deorum signa depeculari ac corrumpere satis habebant: verum etiam ea quæ colebantur sacra animalia, ad epulas adhibebant, & sacerdotes vatesque ad ea immolanda iugulandaque cogebant, nudosque eiciebāt. Ferunt sacerdotem eum, qui eis reip. formā legesq; tradidit, natione Heliopolitanū,

nomen

Osarsyphus.

Hæc [] adieci
ex vetere trans-
latione. nam
postea à Iosepho
repetuntur.

Setho, Ramestes
nominatum.

A nomen Osarsiph, ab Heliopolitano deo Osiri, postquam in eam nationem transijt, mutasse nomen, & Moysen fuisse nuncupatum. Igitur quæ perhibent de Iudæis Aegyptij hæc sunt, & alia plura quæ breuitatis causa prætereo.

*Osarsiphum pō-
stea Moyses di-
xit.*

Idem Manethon porrò dicit, postea discessisse ex Aethiopia Amenophim cum magnis copijs, necnon eius filium Rampsem item cum copijs, & hos duos cum pollutis prælio congressos vicisse, multisq; interfectis, eos usq; ad Syriæ confinia persequutos fuisse.

Hæc & huius generis alia conscripsit Manethon, quem ego delirare & mentiri perspicue demonstrabo, si prius illud explicauero, ob ea quæ postea dicentur aduersus eum. Dedit hic nobis confessusque est, non fuisse nos principio Aegyptios, sed aliunde profectos Aegypti fuisse potitos, rursumque inde discessisse. Quod autem nobis non admixti fuerint postea Aegyptiorum ij, qui corporibus erant vitiosis, quodque ex ijs non fuerit Moyses, qui populum duxit, sed multis antè seculis fuerit, hæc, inquam, ex ipsius Manethonis dictis euincere conabor. Primum fabulæ causam affert ridiculam. Rex, inquit, Amenophis deos videre concupiuit. Quos nam? siquidem eos quos deos esse apud ipsos lex sancit; bouem, & hircum, & crocodilos, & cynocephalos videbat. Coelestes verò quæ poterat? aut cur ea cupiditate tenebatur? quod nimirum rex alius ante eum viderat. Ab illo igitur cognouerat & quales essent, & quomodo nam pacto eos ille vidisset. itaque noua ei arte nihil opus erat. Sed erat, credo, sapiens vates, per quem hoc se perfecturum rex putabat. Cur igitur non prænouit, cum inconcessa cupere? neque enim contigit. Iam illud quid rationis habebat, ob mutilos & leprosos inaspectabiles esse deos? ob scelera enim, non ob corporum vitia irascuntur. Octoginta verò leproforum & malè valentium millia vno ferè die cogi quæ potuere? aut quæ factum est, ut vari rex non paruerit? Iussit enim vates ei, ut ex Aegypto exterminaret vitiosos: ipse verò eos in latumias detrussit, quasi cui operarijs opus esset, non qui regionem expurgare statuisset. Iam vatem ipsum sibi manum attulisse dicit, quod deorum iram Aegypti que casum præuideret: regi autem scriptum reliquisse prædictionem. Cur verò non statim ab initio præuidit vates mortem suam? aut cur non protinus regi contradixit volenti videre deos? aut quid erat, cur non euentura suo tempore mala timeret? aut quid nam grauius imminebat, quod morte præueniret? Iam quod est omnium stultissimum videamus. His ille rex auditis, & de futuris vitiosos illos veritus, à quibus ut Aegyptum expurgaret ei edictum erat, ne tunc quidem eos sinibus exegit: sed orantibus ipse dedit urbem, olim, ut ipse dicit, à pastoribus conditam, & Abarim appellatam. In quam congregatos eos ducem ait delegisse ex sacerdotibus olim Heliopoli oriundis: & huncillos docuisse neque deos adorare, neque ab ijs quæ colerent Aegypti animalibus abstinere, sed omnia mactare atque comedere. cum nemine autem, nisi cum coniuratis, commercium habere: & iureiurando multitudinē obstrinxisse obedituros his legibus, munitaque Abari, regi bellum intulisse. Addit misisse Hierosolyma qui ab illis peterent auxilium, seque eis Abarim traditurum promississe: quippe quæ venturis ab Hierosolymis adiuta foret, in quam illi recepti vniuersam Aegyptum essent occupaturi. Deinde illos cum ducentis militum millibus venisse dicit: regem autem Aegyptiorum Amenophim, quod sibi cum Deo pugnare nefas duceret, in Aethiopiam confestim aufugisse: Apim autem & alia quædam sacra animalia sacerdotibus custodienda mandasse. Deinde Hierosolymitas eò venisse, & vrbes euertisse, & fana concremassé, & iugulasse sacerdotes: denique nullum sceleris crudelitatisque genus prætermisisse. Qui verò eis reipublicæ formam legesque tulit, sacerdos, inquit, erat natione Heliopolitanus, nomine Osarsiph, ab Heliopolitano deo Osiri: sed mutato nomine Moysen seipsum appellauit. Anno autem decimotertio (tantum enim exilij spacium ei fatale fuisse) Amenophim ex Aethiopia magno cum exercitu profectum, & cum pastoribus pollutis que prælio congressum vicisse, multisque interfectis reliquos usque ad Syriæ fines fuisse persequutum. Atque in his rursus non videt se improbabiler mentiri. Nam leprosi & eorum socia multitudo, etiam si antè succenserent tum regi tum cæteris, à quibus illa ex vatis consilio passi fuissent: at dum ex latumijs exierunt, & urbem ab eo agrum que consequuti sunt, certè mitiores in eum facti fuissent. Sin illum oderant, priuatim ei insidiari fuissent, non in vniuersos arma sumpserunt, cum plurimas profecto cognationes haberent, utpote quorum tanta foret multitudo. Aut si omnino homines oppugnare decreuerant, at cum dijs quidem suis bellare nunquam ausi fuissent, neque leges auris, & in quibus educati fuerant legibus planè contrarias tulissent.

Et Ma-

Et Manethoni gratiā debemus, quòd sceleris huius non eos qui Hierosolymis aduenissent **A** authores extitisse dicit, sed illos ipsos qui erant Aegyptij: & inprimis sacerdotes & hæc excogitasse, & plebem iureiurando obstrinxisse. Illud autem non absurdum esse quī potest: quòd familiarium amicorumque nullus cum eis rebellauit, aut periculi belli socium se præbuit: sed miserunt polluti Hierosolyma nuncios, & ab illis auxilium exciuerunt: qua amicitia aut familiaritate antegressa? nam contrā, erant hostes, & moribus plurimum discrepabant. Ipse vero dicit, eos protinus obtemperasse pollicentibus occupaturos Aegyptum: quasi verò non essent ipsi regionis perquam periti, ex qua per vim exacti fuerant. Et si quidem inopes & calamitosi fuissent, fortasse periculum subiissent. Sed cum & urbē incoherent beatam, & agro fruerentur longè meliøre quàm est Aegyptus, cur tandem in periculum se conijcerent, ut **B** veteribus hostibus, iisdemque corpora mutila habentibus, quos ne familiarium quidē quisquam fert, opem ferrent? neque enim vtrique futuram præsciebant fugam regis. Nam contrā ipse Manethon dixit, Amenophis filium cum trecentis militum millibus ad Pelusium occurrisse, id quod omnino sciebant aduenientes: mutationem verò sententiæ & fugā eius conijcere qui possent? Iam potitos cibarijs Aegypti eos qui ab Hierosolymis illuc expeditio nem fecerint, dicit multum & crudeliter sæuuisse. & hæc exprobrat, quasi non hostes in illos adduxerit, aut quasi accusandi sint qui aliunde acciti sunt, cum eadem ante illorum aduentum & facerent, & facturos iurassent, qui erant natione Aegyptij. Sed & aliquanto post tempore Amenophis illos aggressus prælio vicit, & hostes interficiens ad Syriam vsq; persequutus est. Vsque adeò videlicet expugnata facilima est Aegyptus vndelibet inuadentibus: & **C** qui tunc bello eam occupauerant, cum viuere audirent Amenophim, neque aditus ab Aethiopia munierunt, cum magnum haberent ad eam rem apparatus, neque reliquas copias pararunt. Amenophis verò etiam vsque ad Syriam interficiens, inquit, eos persequutus est per inaquosas illas arenas: quasi verò non facilè esset exercitui sine prælio transire. Igitur authore Manethone nec ex Aegypto oriundum est genus nostrum, nec ei Aegyptij vlli admixti fuere. Nam leproforum & egrotantium multos consentaneum est in latumijs perisse, cum ibi & diu & misere vixerint: multos & insequutis postea prælijs, plurimos verò in **D** postremo & in fuga. Superest ut aduersus eum de Moyse dicam. Hunc virum Aegypti admittendum illi quidem diuinumque existimant, sed ei affingunt incredibile maledictum: dicunt Heliopolitanum fuisse, vnum ex illius loci sacerdotibus, illuc ob lepram fugatum. Atqui ostenditur in annalibus, eum quingētis octodecim annis antè fuisse, & maiores nostros ex Aegypto in eum quem nunc incolimus agrum, adduxisse. Iam nullo tali corporis vitio eum laborasse, ex ipsius dictis patet. Leprosis enim interdixit, ne vel in vrbe manerent, vel in pago degerent, sed soli ambulant discissis vestibus. Quod si quis eos tetigit, aut sub eodem tecto fuit, immundum ducit. Quinimò si quis ab eo morbo curatus valetudinem recuperauerit, huic præscribit Moyses expiationes quasdam, & fontanæ aquæ lotiones ac purificationes, & omnium corporis pilorum deraisiones: iubetque, ut multis varijsque perfusus sacrificijs, ita detinuit in sacra vrbe intret. Atqui contrā consentaneum erat, ut qui hac calamitate laborasset, is cura aliqua & humanitate vteretur erga eiusdē miseriæ socios. Neque verò solùm de leprosis ita sanxit, sed etiā ne minutissima quidem corporis parte mutilis sacerdotio fungi permisit: quinimò si quis inter fungendum sacerdotio in quodpiam huiusmodi malum incidisset, eum honore illo priuauit. Potest ne igitur esse verisimile, hæc illum contra seipsum sanxisse, legibus in probrum damnumque suum conditis? Quin & nomen mutauit minimè probaliter. Osarsiph enim, inquit, vocabatur: at id quidem mutationi non quadrat, & verum nomen indicat seruatum ex aqua Moysem. aquam enim Moy **E** vocant Aegyptij. Igitur satis perspicuum factum esse puto, Manethonem, quando priscos annales sequutus est, haud multum à veritate aberrasse: vbi verò ad authoris incerti fabulas se conuertit, aut eas improbabiler composuisse, aut aliquibus, qui eas præ maleuolentia dixissent, credidisse.

Moyse à Manethone leprosus falso dictus.

Moyse vnde dicant.

Chæremonis locum excogitatum.

Post hunc Chæremonem examine volo. Is enim Aegyptiacam historiā scribere se profitens, idemque quod Manethon regi nomen Amenophis, eiusque filio Rameffis nomē tribuens, dicit Isidem in somnis apparuisse Amenophi, exoptulantē quod suum sanum in bello dirutū fuisset. Phritiphantē verò sacrarū literarū peritū dixisse, si pollutis hominibus Aegyptiā expiasset, terrore liberatum iri. Itaque illum electa morbidorum ducenta L millia eiectisse. Illis autem præfuisse literatos homines Moysem & Iosephum, qui esset ipse quoque sacris literis **F** eruditus.

- A** eruditus. & eis Aegyptia nomina, Moyſi Tiſithē, Iosepho Peteseſeph, fuiſſe. Hos ad Peluſium veniſſe, & ibi naſtos fuiſſe hominum trecenta octoginta millia, ab Amenophi relictā, quod ea in Aegyptum deportare nollet. Cū his amicitiam iniſſe, atque ita Aegypto arma intuliſſe. Amenophim verò eorum aduentu non expectato, in Aethiopiam fugiſſe, relictā vxore pręgnante: & illam latitantem in quibuſdam antris peperiſſe filium, nomine Meſſenen: qui poſtquam adoleuit, Iudęos in Syriam perſequutus fuerit, & patrē Amenophim ex Aethiopia ſecepit. Hęc Chæremon. Arbitror autem ex ijs quę dicta ſunt manifeſtum eſſe amborum mendacium. Si quid enim veri ſubeſſet, fieri non poſſet, vt uſque ad cō diſcreparēt. Sed qui falſa cōminuſcuntur, ij non quę cum alijs conſentiant, ſcribunt, ſed quę iſis viſum eſt, fingunt. Igitur Manethon regis cupiditatem videndi deos initium fuiſſe dicit eiectionis pollutorum: at Chæremon proprium quaſi Iſidis ſomnium commentus eſt. & ille quidem Amenophim fuiſſe dicit, qui regi expiationem prędixerit: hic Phritiphantem. Multitudinis verò numerus non admodum, ſcilicet diſcrepat, illo octoginta millia, hoc ducēta quinquaginta dicente. Pręterea Manethon cū prius pollutos in lapidicinas eieciſſet, deinde eis Abarim ad habitandum dediſſet, & cæteris Aegyptijs infeſtos reddidiſſet, tū demū inuocaſſe dicit eos Hieroſolymitarum auxilium: at Chæremon diſcedentes ex Aegypto apud Peluſium inueniſſe hominum trecenta octoginta millia, ab Amenophi relictā, & cum illis ruſus Aegyptum inuaſiſſe, Amenophim autem in Aethiopiam fugiſſe. Ac, quod eſt omnium maximē egregium, ne quidem dixit, quę nam eſſent, aut vnde veniſſent tot hominū legiones, vtrum Aegyptij eſſent natione, an aliunde veniſſent. Quin neque cauſam explanauit, cur eos in Aegyptum rex ducere voluerit, qui tamen de leproſis ſomnium finxit Iſidis. Moyſi verò etiam Iosephum adiunxit Chæremon, quaſi eodē tempore expulſum: cum Iosephus quatuor ante Moyſen ſæculis mortuus fuerit, quę conſciunt omnes ſerme centum ſeptuaginta. Iam Rameſſes Amenophis filius, authore Manethone, iuuenis cum patre bellum gerit, & fuga in Aethiopiam elabitur: at hic cum facit poſt patris abitum in antro quodam natum, & poſtea prælio vincentem, & Iudęos in Syriam fugantem, quorum erat numerus circiter ducentorum millium. O' facilitatem. Neque enim prius quę nam eſſent illa trecenta octoginta millia dixit, neq; quonā pacto illa quadringēta triginta millia perierint, in pñione ceciderint, an ad Rameſſem deſecerint. Quodque eſt omnium maximē admirandum, neq;
- D** quosnam vocet Iudęos ex eo licet diſcere, aut vtris illorum nomen hoc imponat: vtrum illis ducentis quinquaginta leproſorum millibus, an illis trecentis octoginta millibus, quę erant apud Peluſium. Sed ſtultum fore aſſe fuerit pluribus refutare à ſeipſis refutatos. nam ab alijs eos refelli, eſſet tolerabilius.
- His autem ſubiungam Lyſimachum, qui idem cum illis ſumpſit, ille quidem argumentum mēdacijs, ſed eorum incredibilitatem cōmentis ſuis ſuperauit. Dicit enim, ſub Bucchori Aegyptiorum rege Iudęorum populū, homines leproſos & ſcabiſos, & alijs quibuſdā morbis laborantes, in fana confugiſſe, cibumque mendicaſſe: ac plurimis hominibus morbo correptis ſterilitatem in Aegypto extitiſſe. Bocchorum autem Aegyptiorum regem ad Ammonē miſiſſe qui de ſterilitate reſponſum peterent. Illum iuſſiſſe vt fana expiaret à profanis impijsq; hominibus, eis ex fanis in loca deſerta eiectis ſcabiſos autem & leproſos ſubmergeret, vtpote Sole eorum vitā ægrē ferente, fanaq; purificaret: ita demū terram fruges laturam. Bocchorum autē his oraculis acceptis, euocatis ſacerdotib; & flaminibus iuſſiſſe vt congregarent immundos, & militibus in ſolitudinē ducendos traderent: leproſos autē plūbeis laminis illigatos in pelagus deiicerent. Ita demerſis leproſis & ſcabiſis, reliquos in deſerta loca coactos, expoſitos fuiſſe. Eos conuentu conuocato, de ſeipſis conſultaſſe: cumque nox adueniſſet, ignibus & lucernis accenſis ſui cuſtodiam egiſſe: & ſequenti nocte cum ieiunaſſent, placāſſe deos vt ſe ſeruarent. Poſtridie Moyſem quendam eis conſuluiſſe, vt periculum facerent, vnamq; viam ſecarent, donec in habitata loca veniſſent: eosq; monuiſſe, vt neque cuiquam mortalium bene vellent, neq; optimē, ſed peſſimē conſulerent, deorumque
- F** templa & aras, in quęcunq; incidiſſent, euerterent. Hęc approbantibus cæteris ex illius ſententia per ſolitudinē iter feciſſe, atq; ita multa perpeſſos in regionē cultam veniſſe, & in homines ſeruiendo, & fana depeculando atq; cōburendo perueniſſe in eam quę nunc Iudæa nuncupatur, & condita vrbe ibi conſediſſe. atque urbem hanc Hieroſyla, ab illorum ſacrilegijs fuiſſe nominatam. Sed eos poſtea rerum potitos, appellationem illam probri declinandi gratia mutāſſe, & urbem Hieroſolyma, & ſe Hieroſolymos appellāſſe.

Ioseph.

Ec Hęc

Lyſimachus mētiens ſcribit,

fuiſſe Iudęos leproſos

ſubuerſos in cō

quosdam eorum in Iudæam conſugiſſe, Hieroſolymamq; ibide condidiſſe.

*Lyfimachus re-
fellitur.*

Hæc Lyfimachus. Qui qdem non eundem cum illis regem inuenit, sed nouum nomen commentus est: & prætermisso somnio ac vate Aegypto ad Ammonem profectus est, de scabiosis & leprosis oraculum relaturus. Ait enim, in fana coiuisse multitudinem Iudæorū: vtrum hoc nomine leprosis imposito? an solis Iudæis hoc morbo laborantibus? Dicit enim Iudæorum populum: quem nam? Aduenam ne, an indigenam? Cur igitur Aegyptij qui sunt, Iudæos vocas? Sin peregrini, cur tandem id non dicis? aut quo pacto multis eorum à rege in mare summerfis, reliquis in deserta loca expulsis, tanta eorum superfuit multitudo? Aut quonam pacto & solitudinem transierunt, & quem nunc incolimus agrū occuparunt? & urbem condiderunt, & templum omnibus celebratissimum ædificauerunt? Debebat & legislatoris non solum nomen dici, sed & genus declarari, quis nam & cuias esset, & cur tales eis leges ferre conatus fuisset, de inferenda dijs & hominibus iniuria in itinere. Siue enim natione erāt Aegyptij, nō ita facile à patrijs morib. desciuisset: siue aduēz, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine seruatas. Et si quidem erga eos à quibus expulsi fuerāt, nunquam se beneuolos fore iurarunt, erat causa probabilis: sed cunctis mortalibus non indictum bellum inferre eos, qui, vt ipse dicit, inopia laborantes, omnium egerēt auxilio: hoc verò singularem non illorum, sed mentientis dementiam arguit, qui etiam nomen vrbi indidisse illos à sacrilegio ausus est dicere, idemque postea immutasse. Scilicet eorum posteris probum odiumq; conflat illud nomen: ipsi vrbis conditores hoc sibi nomen decori fore putabant. Et iste vir egregius præ immodica maledicendi intemperantia non intellexit,

*Mentienti impu-
denter nihil di-
cendum.*

sacrilegium à nobis Iudæis non eadem quā Græcis voce nominari. Quid amplius dici possit in tam impudenter mentientem? Verum postquam mediocrem iam magnitudinem hic liber adeptus est, alterum faciam initium, & cætera ad hoc institutum pertinentia, differere conabor.

LIBRI PRIMI FINIS.

FLAVII IOSEPHI

DE IUDÆORVM ANTI-

QVITATE CONTRA APIONEM

LIBER SECVNDVS.

*De Apione gram-
matico.*

PRIORE Libro, mihi honoratissime Epaphrodite, nostri generis antiquitatem demonstraui, cum Phœnicum, & Chaldæorum Aegyptiorumque literis planam faciens, allegatisque multis Græcis testibus, Manethoni & Chærenioni, alijsque quibusdam contradixi: nunc reliquos qui contra nos aliquid scripserunt, refellere aggrediar. Quanquam in refutando Apione grammatico vtrum seriò laborandum sit, equidem mihi orta est dubitatio. Nam eorum quæ ab ipso scripta sunt, pars similis est dictis aliorum, partem admodum frigide adiecit: pleraque scurrilitatem habent, & magnam (vt verum dicam) inscitiam, quippe ab homine composita & moribus improbo, & qui per omnem vitam rabulam egit. Sed quoniam multorum hominum ea est amentia, vt huiusmodi libris magis quàm serijs scriptis capiantur, & maledictis gaudentes, laudibus offendantur: operæpretium existimaui ne hunc quidem inexamiatum relinquere, qui nostri accusationem planè tanquam in iudicio scripserit. Nam & illud plerisque hominibus vsuuenire video, vt vehementer delectentur, si quis altero maledictis provocato, ipse de suis criminibus coarguatur. Est autē eius orationē persequi non facile, aut quid

A quid sibi velit aperte cognoscere, ac ferè (vt fit in magna perturbatione, mendaciorumque farragine) partim in simile genus orationis labitur, quale est eorum quos iam excussimus, de maiorum nostrorum ex Aegypto discessu: partim accusationem habet habitatum Alexandriae Iudæorum. Tertium præterea admixtum est, videlicet vsitare in fano nostro sanctimoniam, & cæterorum institutorum accusatio.

Igitur neque natione Aegyptios fuisse patres nostros, neque ob corporum vitium, aut vlla alia huiusmodi incommoda illinc exactos fuisse, satis superque iam demonstratum esse arbitror. Quæ verò addit Apion, ea paucis reperam. hæc enim in Aegyptiacorum Libro tertio dicit:

B Moses (sicut audiui ex senioribus Aegyptijs) Heliopolitanus fuit, qui patrijs moribus institutus, subdiales preces vrbs moenibus accommodauit. Vergebat autem tota ad Subsolanum: sic enim Heliopolis quoque sita est. Pro obeliscis autem statuit columnas, sub quibus erat similitudo peluis, & insuper collocata umbra viri, vt semper in aëre eodem cum sole cursu circumageretur. Apionis locut.

Hæc est mirabilis illa grammatici locutio, mendacium autem verbis non eget, sed refutatio.

ipsa re patet. Nam nec ipse Moses, dum primum Deo tabernaculum fecit, vllam huiusmodi imaginem in eo posuit, neque posteris facere mandauit: & qui postea Hierosolymis templum construxit Solomo, ab omni abstinuit curiositate tali, qualem contexit Apion. Audiuisse autem se dicit à senioribus Heliopolitanum fuisse Moysen: vide-

C licet iunior ipse illis credidit, qui per ætatem illum nouissent, & cum eo versati fuissent. Et de Homero quidem Poëta, ipse grammaticus, quæ nam fuerit illius patria, affirmare non possit: quin neque de Pythagora, qui tamen nuper admodum fuit. De Mose verò, qui tot annorum multitudine illos antecessit, tam facile pronunciat, credens dictis seniorum, id quod cum mentitum esse manifestum est. Iam de temporibus quibus eductos à Mose tradit leprosos & cæcos, & cruribus mutilos, ad vnguem scilicet cum cæteris consentit accuratus hic grammaticus. Manethon enim dicit, regnante Tethmosi migrasse ex Aegypto Iudæos, annis ante Danai in Argos fugam trecentis nonaginta tribus. Lysimachus regnante Bocchori, hoc est annis ante mille septingentis: Molon verò & alij quidam, vt ipsis visum est. At omnium fidelissimus Apion migrationem illam certò definiuit Olympiade septima: eiusque annum primum dicit cum fuisse, in quo Carthaginem Phœnices condiderint. Carthaginem autem ideo omninò adiecit, quòd hoc sibi euidentissimum veritatis argumentum esse existimaret: nec animaduertit se sui refutationem secum trahere. Si enim de colonia illa credendum est Phœnicum annalibus, in illis scriptum est, Iromum regem annis plus centum quinquaginta fuisse ante conditam Carthaginem: quem Iromum Solomonis Hierosolymitani templi conditoris amicum fuisse, multa que ad templi extructionem contulisse, superius adductis ex Phœnicum annalibus testimonijs planum feci. Ipse autem Solomo templum extruxit annis post egressos ex Aegypto Iudæos sexcentis duodecim. Iam verò expulsoꝝ numerum eundem quem Lysimachus commentus (centum enim & decem millia fuisse dicit) mirabilem quandam

D & verisimilem causam adducit, à qua nominatum fuerit Sabbathum. Emensi enim, inquit, sex dierum iter, bubonibus laborarunt, eamque ob causam die septimò requieuerunt, elapsi in eam regionem quæ nunc Iudæa dicitur: eumque diem Sabbathum appellarunt, retento Aegyptio vocabulo, nam inguinis dolorem vocant Aegyptij Sabbathosim. An non derisione dignæ sunt hominis nugæ? vel potius odio digna est talia scribendi impudentia? Videlicet bubonibus laborarunt omnes, cum essent centum decem millia hominum. At si quidem erant illi cæci, claudi, & omnibus modis ægroti, quales fuisse dicit Apion, ne vnus quidem diei iter conficere potuerunt. Sin vastam solitudinem peragrarè, & insuper aduersarios pugnando cuncti vincere potuerunt, certè non vniuersi post septimum diem ab inguinibus laborarunt. Neque enim naturaliter solet hoc necessariò accidere ambulanti bus: quin multa hominum millia semper mediocriter iter conficiunt. Et id illis sua sponte sic euenisse, omnium est absurdissimum. At mirificus hic Apion sex diebus eos in Iudæam venisse ante dixit: idemque rursus Moysen refert consensu monte Sinæ, inter Aegyptum & Arabiam sito, dies quadraginta latuisse, & illinc digressum leges dedisse Iudæis. Sed qui fieri potest, vt & quadraginta dies in deserto in aquosoque loco manserint, & idem omnem interiacentem re-

gionem sex diebus permeauerint? Iam nominis Sabbathi grammatica illa mutatio aut magnæ est impudentiæ, aut singularis imperitiæ. nam Sabbo & Sabbathum plurimum inter se differunt. Sabbathum enim Iudaico sermone requies est ab omni opere: Sabbo verò, sicut ille ait, significat apud Aegyptios dolorem inguinis. Hæc sunt quæ de Mose & Iudæorum ex Aegypto discessu noua tradidit, à se præter cæteros excogitata. Sed quid mirum, si de nostris mentitur maioribus, dicens eos fuisse genere Aegyptios, cum ipse de semetipso contrà mentitus sit: & natus Oasi in Aegypto, omniumque Aegyptiorum, si verum dicendum est, vel primus, veram patriam genusque abiurauerit, & Alexandrinum se esse mentiens, sui generis improbitatem fateatur? Merito ergo quos odit, & maledictis incescere vult, eos vocat Aegyptios. Nisi enim vitiosissimos esse existimasset Aegyptios, nūquā id gentis fugisset: si quidem qui sibi de patrijs suis placent, ab ijs se denominari gloriantur, & si qui eas sibi falsò vendicant, eos refellunt. Iam duorum alterum erga nos faciunt Aegyptij: aut enim gloriandi gratia cognationem simulant, aut nos in societatem pertrahunt infamiæ suæ. At egregius hic Apion videtur suam illam aduersum nos maledicentiam quasi mercedem quandam voluisse Alexandrinis soluere datæ sibi ciuitatis: cumque eorum in contubernales suos Alexandriæ Iudæos simultatem intelligeret, decreuit Iudæis ille quidem conuiciari: sed cæteros quoque omnes complectitur, in vtrisque mentiens impudenter. Sed videamus quæ nam sint grauia illa, & immania Iudæorum Alexandriæ incolarum crimina, de quibus eos accusat.

Cum venissent, inquit, ex Syria habitatū ad importuosum mare, fluctibus vndarū vicini. Ergo si in locum maledictum est, maledicit suæ non patriæ ille quidem, sed quam dicit patriam, videlicet Alexandriæ. Illius enim maritima pars (id quod confitentur omnes) est ad habitandum amoenissima. Quam si Iudæi per vim occuparunt, ita vt ne postea quidem expulsi fuerint, argumentum est eorum fortitudinis. Locum quidem illum eis dedit Alexander ad habitandum, & parem cum Macedonibus honorem adepti sunt. Neque verò video quid dicturus fuerit Apion, si apud Necropolim habitarent, ac non apud palatium sedes haberent, atque hætenus Macedonum appellationem obtineret eorum tribus. Quod si legit Epistolas Alexandri regis, & Ptolemæi Lagi filij, & scripta vidit illius successorum Aegypti regum, & positam Alexandriæ columnam, ac iura continet quæ Cæsar ille magnus Iudæis concessit: si hæc, inquam, sciebat, & tamen cōtraria scribere ausus est, malus fuit: sin horum nihil sciebat, imperitus. Iam cum miratur quo pacto, Iudæi cum essent, Alexandrini vocati fuerint, eiusdē est imperitiæ. Omnes enim in coloniam aliquam allekti, etiam si nationibus plurimū inter se differant, à cōditoribus nomen accipiunt. qua quidem de re quid opus est alios cōm memorare? nostrū qui Antiochiam incolūt, Antiocheni nominantur, ciuitate enim eos donauit Seleucus ipse cōditor. Similiter qui Ephesi & in reliqua Ionia degunt, idē cum indigenis nomen habent, hoc adepti à successoribus Alexandri. Romanorum verò humanitas cunctis propemodū nomen suum impertiuit non solūm viris, verūm etiam toris gentibus magnis. Certē qui olim Hiberi dicebantur, & Tyrreni, & Sabini, ij Romani vocantur. Quod si hunc ciuitatis modum tollit Apion, desinat Alexandrinum se dicere. Nam cum sit natus (vt suprà dixi) in intima Aegypto, qui possit Alexandrinus esse, si ciuitatum donatio (id quod in nobis ipsis vult fieri) tollatur? Enimuerò solis Aegyptijs in vllam omnino ciuitatem ascribi interdixerunt nunc domini orbis Romani. At iste ita est egregius, vt verita sibi vendicans, calumniari conatus fuerit eos, quibus ea meritò contingere. Neque enim profecto ob colonorum penuriam cōgregauit Alexander nostrorum aliquos in eam quam sedulo condebat urbem: sed omnium virtute ac fide diligenter explorata hoc munus nostris dedit. Honorabat enim gentem nostram, sicut & Hecataeus de nobis refert, quod ob exhibitam ipsi à Iudæis modestiam atque fidem, Samariticū agrum, eis à vectigalibus immunem attribuerit. Ptolemæus quoque Lagi filius, de Alexandriæ incolis eadem quæ Alexander sensit. Nam Aegypti munitiones ei cōmisit, sperans fideliter simul & fortiter eas custodituros. Cuique Cyrenæ & reliquarū Africæ vrbiū Imperiū tutò tenere vellent, in eas partē misit Iudæorū ad habitandū. Eius quoque successor Ptolemæus, cognomento Philadelphus, nō solūm si qui nostrorū apud eum erāt captiui, omnes reddidit: verūm etiā pecuniā sæpe largitus est: quodque maximū est, leges nostras cognoscere, & sacrarū literarū libros legere cōcupiuit. Itaque misit petitū, vt homines mitterentur qui sibi legē interpretarentur: & eorū bene describendorum curam mandauit nō quibusuis, sed Demetrium Phalerenum, & Andream, & Aristem (quorum

Apion verā patriam & genus suum abiurat.

De Iudæis Alexandrinis.

Romani qui olim vocati.

Alexandri de Iudæis existimatio.

Ptolemæus Lagi filius.

Ptolemæus Philadelphus.

- A** rum Demetrius erat sui temporis doctissimus: reliquis duobus mandata erat prouincia custodiendi corporis regis) huic negotio præfecit. qui profectò nunquam leges nostras & patriam disciplinam discere concupiuisset, si vrentes his homines contempsisset, ac non summi opere suspexisset. Apionem verò latuit omnes ferè deinceps ipsius maiorum Macedonũ reges animo fui. se erg: nos beneuolentissimo. Etenim tertius Ptolemæus, q̄ dictus est Euergetes, tota Syria vi potitus, non Aegyptijs dijs de victoria gratias egit sacrificando: sed Hierosolyma profectus, multa more nostro peregit Deo sacrificia, & donaria prò victoriæ dignitate reposuit. Philometor verò Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, vniuersum regnum suum Iudæis crediderunt, vniuersarum copiarum imperatoribus Iudæis Onia & Dositheo: quorum nomina cauillatur Apion, quorum deberet opera admirari, ac non conuiciari, sed gratiam eis habere ob conseruatam Alexandriam, cuius ciuitatem ipse sibi arrogat. Nam Alexandrinis bellum cum regina Cleopatra gerentib⁹, & in summo salutis suæ periculò versantibus, illi pacificatores extiterunt, & eos ciuilibus malis liberarūt. Sed postea duxit Onias (inquit Apion) in vrbe[m] exiguũ exercitum, cum illic præsens adesset Romanorũ legatus Thermus. Et sanè rectè fecit, & admodum iustè. Nam Ptolemæus cognomine Physcon, mortuo eius fratre Ptolemæo Philometore, à Cyrene profectus est, regno expellere cupiens,

Ptolemæus Euergetes.

Ptolemæus Philometor.

Ptolemæus Physcon.

Quæ sequuntur non extant in Græco, sed ex vetere translatione huc à me translata sunt Latini: correctæ etiam, sicubi per coniecturam fieri potuit, sententia.

- C** regis filios, vt ipse regnum per scelus occuparet. Hanc ob causam Onias bellum aduersus eum pro Cleopatra suscepit, & suæ erga reges fidei in necessitate nequaquam defuit: atque eius iustitiæ testem se Deus apertè præbuit. Nam cum Ptolemæus Physcon cū Oniæ exercitu prælio decernere in animo habens, omnes quicunq; in vrbe extabant Iudæos cum liberis & coniugibus comprehendisset, & nudos vinctosq; elephantis conculcandos obiecisset, & ad id beluas etiam inebriasset, contrā quā ipse instituerat accidit. Elephantis enim omissis Iudæis sibi expositis, regis amicos aggressi multos eorum interemere. Hoc tam horribili spectaculo morus cum hæreret Ptolemæus, quo illis hominib⁹ nocere prohibebatur,
- D** orante eius dilectissima concubina (quam alij Ithacam, alij Hirenen nominant) ne tantum scelus perpetraret, concessit, & eorum quæ vel fecerat vel facturus erat, pœnitentiam egit. Itaque eam diem Alexandrini Iudæi, vt in qua apertè salutem consequuti sint, meritò celebrant. At Apion omnium calumniator, etiam ob bellum aduersus Physconem gestum Iudæos accusare animum induxit, cum eo laudare debuerit. Ille verò etiam Cleopatræ Alexandrinorum reginæ vltimæ sic meminit, vt eius in nos ingrati tudinem nobis exprobet, ac non illam potius vituperet, cui nihil omnino vel iniustitiæ vel scelerum defuit, tum in suos necessarios, tum in maritos qui ipsam amauerant, tum communiter in Romanos omnes, & bene de se meritos Imperatores: vt quæ etiam sororem suam Arsinoen occiderit in templo, nulla ab ea affecta iniuria. Peremit & fratrem insidijs, patriosque deos & maiorum sepulchra depeculata est. Eadem regnum à primo Cæsare consequuta, in eius filium & successorē rebellare ausa est: & corruptum amatorijs poculis Antonium & patriæ hostem reddidit, & in amicos infidelem effecit, alijs regio genere spoliatis, alijs ad facinorosa perpetranda impulsis. Sed quid opus est pluribus? Nōne eundem in nauali prælio & maritum, & communium liberum parentem derelinquendo, prodere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Postremò capta à Cæsare Alexandria, eò progressa est, vt in eo demum spem sibi positam esse iudicaret, si posset ipsa sua manu Iudæos perimere: vt in omnes crudelis & infidelis. Scilicet nobis pudendum, ac non potius gloriandum est, si illa, quemadmodum dicit Apion, vigente fame Iudæis frumentum mensa nō est. Sed illa quidem meritas dedit pœnas. Nos verò maximo Cæsare vtimur teste nostræ erga ipsum aduersus Aegyptios fidei, neq; non senatu eiusq; consultis, & Epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas inspicere debebat Apion, & generaliter examinare testimonia quæ vel ab Alexandro, vel ab omnibus Ptolemæis præbita sunt: tum quæ à senatu & maximis Cæsaribus fuere decreta. Quod si Germanicus cunctis Alexandriæ incolis frumenta admetiri nō potuit, hoc verò non Iudæorum crimen, sed sterilitatis & penuriæ frumenti argumentum est. Quid enim sentiant omnes Imperatores de Alexandriæ incolis Iudæis, palam est. nam frumenti quidē

Elephantis in ludæos sauire recusant.

Cleopatra scelerata.

Ioseph.

Ec 3 suppe

suppeditatio nō magis eis quā cæteris Alexandrinis denegata est. Maximā verò fidem e-
 is olim à regibus habitam fuisse ostendit custodia fluminis, totiusque præsidij: quam illi e-
 is nunquam profectò credidissent, nisi dignos iudicassent. Sed pergit Apion. Qui sit, inq̃t,
 ut si ciues sunt, non eosdē cū Alexandrinis Deos colant? Cui ego sic respōdeo: Qui sit ut &
 vos, cū sitis Aegyptij, inter vos atroci & capitali bello de religione contendatis? Nūquid
 vos omnes Aegyptios, aut omnino homines esse negabimus, quoniam bestias magna cura
 nutrientes reclāmante natura colitis? nam nostrorū quidē gen⁹ cōcors esse constat. Quod
 si inter vos Aegyptios tanta est opinionum discrepantia, quid eos miraris qui Alexandriam
 aliunde venerunt, si ex constitutis olim legibus religionem retinuēre? At etiam seditionis
 crimen nobis impingit: qui si verē de ea Iudæos accusat Alexandrinos, cur non nos omnes
 eodem crimine inuoluit, cū inter nos concordiam esse constet? Quid quod illius seditio-
 nis authōres Alexandrinos ciues Apionis similes fuisse facilē euinci potest? Quādiu enim
 Græci & Macedones urbem illam tenuēre, nullā in nos seditionē excitarunt, sed āriquis ces-
 sere solennitatib⁹. Sed postquam inter eos creuit Aegyptiorū multitudo, turbatis rebus eti-
 am seditio semper extitit. nostra quidem natio pura permāsit. Itaq; ipsi authōres extiterunt
 harum turbarū, quod populus neq; Macedonicā constantiam, nec Græcam prudentiā reti-
 neret: sed malis Aegyptiorum morib. præditi omnes, antiquas in nos similitudines exercebant.
 Nā quod nobis exprobrare audent, id contrā est: siquidem cū eorū plurimi ius illius ciuita-
 tis iniquē obtineant, peregrinos vocant eos quib. concessam fuisse immunitatē hanc inter
 omnes constat. Nam Aegyptijs neq; olim regnum, neq; nunc Imperatorem quenquā ius
 ciuitatis largitum fuisse, manifestum est. At nos Alexander introduxit, reges auxēre, Roma-
 ni semper sibi tuendos putarunt. Sed hoc nobis vitio vertit Apion, quod Imperatorum sta-
 tuas non ponimus: quasi verò hoc illi ignorent, aut Apionis patrociniū egeant. cū potius
 admirari debuerit Romanorum magnanimitatem atq; modestiam, qui subditos suos ad pa-
 triorum institutorum violationem, non cogant, sed eos demū honores exigant, qui eis à
 subditis piē & legitimē possint exhiberi. neq; enim acceptos habent honores coactos & vio-
 lentia expressos. Græcis quidem & alijs quibuscūq; bonum esse creditur, statuas erigere: quin
 & patrum, & vxorum natorumq; effigies gloriabundi depingunt: quidam etiam hominum
 nulla sibi necessitudine coniunctorū sumunt imagines: nōnulli & seruorum, quos charos
 habent. Quid ergo mirum, si etiam principibus & dominis honorem hunc exhibere solēt?
 At legislator noster, non quod Romanorum potentiā non honorandam esse vaticinaretur,
 sed quod rem nec Deo nec hominibus vtilem despiceret, quodq; simulachra cunctis etiam
 animantibus, nedum Deo inanimato, deteriora esse cōstaret, imagines fieri vetuit. Alijs qui
 dē honorib⁹ bonos viros secundū Deum coli non prohibuit: quib⁹ quidem nos & Impera-
 tores & populum Romanum pro dignitate euehimus, facimusq; pro eis cōtinua sacrificia:
 neq; solū quotidie communi Iudæorum omnium sumpta talia celebramus, verū etiā,
 cū alioquin nullas alias hostias vel publicē pro repub. vel priuatim pro liberis immola-
 mus, solis Imperatoribus honorem hunc præcipuum communiter exhibemus, quem alio-
 quin nulli mortalium præstamus. Atq; hæc in vniuersum esto defensio contra Apionem,
 super ijs quæ de Alexandria dicta sunt.

*Possidonius &
 Appollonius mē-
 dacij arguuntur
 & veritate con-
 uincuntur.*

*Crimen de asini
 capite refellitur.*

Cæterum illos quoq; miror, qui ei ansam hanc præbuēre, videlicet Possidonium & Apol-
 lonium Molonis: qui nos quidem accusant, quod non eosdem cum alijs colamus Deos. I-
 psi verò cū & mentiantur, & de templo nostro foeda maledicta comminiscantur, impiē se
 facere non putant, cū liberis hominibus quacunq; tandem ratione mentiri sit omnino
 turpissimum: sed multò turpius de templo apud mortales omnes celebrato, tantaq; sancti-
 tate prædito. In hoc enim sacrario asini caput collocasse Iudæos, idq; coluisse, & singulari re-
 ligione dignatos fuisse, ausus est Apion dicere. Idq; patefactum fuisse affirmat, dum Antio-
 chus Epiphanes templum depeculans, caput illud reperit auro factum, magniq; precij. Ad
 quod ego primū hoc respondeo: Non debuisse Aegyptium, etiamsi quid apud nos tale fu-
 illset, reprehendere, cū nihilo sit asinus deterior viuerris, & hircis, cæterisq; qui apud Aegy-
 ptios dii habentur. Deinde quī fieri potuit, ut suum illud incredibile mendacium re ipsa re-
 felli non videret? Legibus nanque semper vtimur iisdem, & in ijs perpetuò perseueramus.
 Cumque urbem nostram, sicut & aliorum, varij casus vexauerint, & Theus, & Pompeius
 Magnus, & Licinius Crassus, & postremò Titus Cæsar templum armis expugnauerint,
 nihil tale illic inuenēre, sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile.

Antio-

- A** Antiochum autem nō iure, sed pecuniæ egestatē impulsū, templum deprædatum, & nos non hostes, sed socios amicosque suos aggressū fuisse, neque quicquam derisionē dignū illic inuenisse, multi, ijdemque præclari scriptores testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor annalium scriptor, & Appollodorus: qui omnes tradunt, pecunijs indigentem Antiochum, violasse foedus ictū cum Iudæis, & plenum auro argentoque templum violasse. Hæc spectare debuit Apion. Quod profectō fecisset, nisi & asini corde, & canis (qui ab eis coli solet) impudentia præditus fuisset: neque enim sic alioquin mentitus fuisset. Nos verò asinis nec honorem nec potestatem ullam tribuimus, sicut Aegyptij crocodilis & aspidibus, dum eos qui ab his mordentur, aut à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Quin apud nos (sicut & apud alios homines sapientes) sic sunt asini, ut imposita sibi onera portent: & si fortè de æreis fruges comederunt, aut iniuncta sibi opera non præstiterunt, ictibus contundantur: quippè operibus & rei rusticæ destinati. Sed Apion profectō aut fuit omnium imperitissimus ad committenda mendacia: aut sumpto à rebus falsis initio, conata perficere non potuit, quādo nulum ei maledictum contra nos succedit.

*Antiochi Epi-
phanis in Iudæ-
is perfidia.*

*Apion asinus
& caninus no-
minatus.*

*Asini quidam
apud Iudæos
sint vocant.*

- Alteram fabulam nostri vituperatione plenam de Græcis adiecit. Qua de re hoc dicere satis erit, quod qui de religione verba facere audent, ij non ignorare debent, rem esse minus inmundam profanos homines per templa transire, quàm sacerdotes scelestas narrationes confingere. Isti verò maluerunt sacrilegum regem defendere, quàm de nostris & templo iusta veraque conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari, eiusque perfidiam ac sacrilegium quo aduersus gentem nostram ob pecuniæ egestatem usus est, tegere: detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent mentiti sunt. Apion verò etiam plura varicinatus est. Dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam marinis terrestribusque volucrum dapibus refertam. Ad quæ cum obstupisset Antiochus, illum mox adorasse regem ingressum, tanquam maximam sibi opem allaturū: ac prolapsū ad eius genua, extensa dextera petiisse libertatem. Et iubente rege ut resideret, & diceret quisnam esset, curue ibi habitaret, aut quæ ciborum illorum causa foret: hominem cum gemitu & lachrymis flebiliter suam narrasse miseriam. Ait, inquit, esse se Græcum, & dum eam regionem victus sibi comparandi gratia peragraret ab extraneis hominibus subito cor reptum fuisse, & adductum in templum, atque illic conclusum, à nemine conspici, sed omni dapum apparatu saginari. Et primum quidem hæc sibi inopina bona attulisse lætitiā, deinde suspicionem, postea stuporem. Postremò ex ministris ad se ventitantibus percontando audiuisse Iudæorum legem arcanam, secundum quam aleretur, id quod illi quotannis statuto tempore facerent. Comprehendere enim eos Græcum peregrinum, eumque pervnius anni spacium saginare: deinde ductum in syluā quandā occidere, eiusque corpus suis ritibus mactare, & viscera gustare: & in ea Græci immolatione inimicitias aduersus Græcos iureiurando sancire: ac tū demum pempti hominis reliquas in syluā quandā abijcere. Deinde refert, eū dixisse, paucos iam sibi dies de destinato spacio superesse: rogasseque ut reueritus Græcorū deos, suū sanguinē aduersus Iudæorū insidias tueretur, seq; malis circumstantibus liberaret.

** Hæc verba quæ
sibi velint, non
intelligo, idcirco
non mutavi.
Apionis menda-
cium de Græco
homine à Iudæis
immolando.*

- E** Hæc quidem fabula non solum planè tragica est, verum etiam crudeli impudentia reddat: neque tamen à sacrilegio vindicat Antiochū, sicut arbitrati sunt qui hæc in illius gratiam conscribere. Neque enim in templum ingressurus tale quicquā futurum præiudicet, sed illud non sperans reperit. Fuit ergo prava voluntate profanus, & omnino impius, ut cunq; prolixo mendacio defendatur, quod ex ipsa re cognoscere faciliū est. Neque enim à solis Græcis discordare constat leges nostras, sed vel imprimis ab Aegyptijs alijsque plurimis. Cuius enim gentis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut in solos Græcos anniverfaria cōiuratione effuso sanguine sæuiremus? Aut quā fieri poterat, ut ad illas hostias omnes Iudæi coirent, totque hominum millibus ad gustandum viscera illa sicut dicit Apion, sufficeret? Aut cur repertū hominē, quicūque fuit, nō suo nomine descripsit Apion? Aut cur eū rex in ipsius patriā non cum pompa deduxit? eū posset hoc facto tū ipse pius haberi, & Græcorū amator eximius: tū ad suū in Iudæos odiū magna cūctorū auxilia sibi conflare. Sed hæc missa faciā, demētes enim nō verbis, sed re coarguēdi sūt. Sciūt omnes, eū templi nostri opus vidēre, quale fuerit, quamque inuiolabili sanctimonia castū. Quatuor enim porticus circum se habuit, & earum suam quæque secundum legem custodiam. In extimā porticum ingredi licuit omnibus etiam extraneis: tantum menstruatæ foeminæ intrare vetabantur. In secun-

Templi descriptio.

dam porticum intrabant Iudæi omnes, eorumque coniuges, si erant ab omni pollutione mundæ. In tertiam mares Iudæi mundi atque puri. In quartâ sacerdotes, vestitu sacerdotali induti. In penetrabile verò, soli pontifices sua veste amicti. Tanta autem in omnibus erat cura religionis, ut non nisi statis horis sacerdotes intrare fas esset. Nam manè aperto templo, immolandæ prius erant traditæ hostiæ, atque ita demùm intrandum: rursumque meridie claudendo templo. Denique ne vas quidē vllum inferre licebat in templum: sed in eo posita erant duntaxat altare, mensa, thuribulū, candelabrum: quæ omnia in lege descripta sunt. Neque enim arcani quicquam aut abditæ ibi agebatur, neque vlla epulatio peragebatur. nam quæ diximus, ea totius populi manifestum testimoniū, actionumque rationem habent. Cum essent enim sacerdotum cognationes quatuor, quarum cognationum vnaquæque habebat hominum plus quinque millia, illud obseruabatur, ut per vices certi certis diebus operaretur: quibus transactis, alij succedentes ad sacrificia venirent, & meridie in templum congregati à decessoribus suis clauēs templi & vasa omnia ad numerum acciperent, nullo esculento aut poculento in templum illato. Nam talia etiam ad altaria obmouere vetitum est, exceptis quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicemus? nam nullo horū perpenso incredibilia effutiuisse? at turpe est grāmatico rei veram narrationem afferre nesciuisse. Sin templi nostri religionem sciens eam prætermisit, & hominis Græci comprehensionem finxit, & pabulum arcanum, & ciborum illas lautitias, & peruios ingredientes quò ne nobilissimis quidem Iudæorum intrare licebat, nisi essent sacerdotes: hæc, inquit, extremæ sunt impietatis voluntarijque mēdacij, ad eorum deceptionem, qui veritatem discutere noluerint. Nam fictis illis quæ dixi, arcanis sceleribus, nos in inuidiam vocare conati sunt.

Pergit Apion nugari, homo videlicet religionis præcipuæ, & fabulæ inania quædam adijcit. Ait enim illum retulisse, cum aliquando Iudæi cum Idumæis diutinum bellum gererent, venisse ad Iudæos ex quadam Idumæorum vrbe cultorem quendam Apollinis, nomine Zabidum: qui promiserit eis traditurum se Apollinem Dorensium deum, venturumque illum in nostrum templum, si omnes eo ascenderent, omnemque Iudæorum multitudinem adducerent. Zabidum verò fecisse machinam quandam ligneam, eamque sibi circumposuisse: & in ea tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, ut procul spectantibus speciem præberet stellarum humi

Iam deinceps ex Græco translulimus.

incedentiū. Cuius spectaculi miraculo territos Iudæos procul restitisse: Zabidum verò sem ad templum accessisse, & detracto aureo illo asini capite (sic enim lepidè scripsit) rursus Doram celeriter discessisse. Nimirum nos quoque merito dixerimus Apionem asinum, hoc est seipsum onerare, sibique nugarum simul & mendaciorum sarcinam imponere. Siquidem & loca quæ nusquam sunt scribit, & vrbes quas nescit transfert. Nam Idumæa finibus nostris cōtermina est, secundū Gazā posita, nec vllam urbem habet quæ Dora dicatur. Est quidem in Phœnicia apud Carmelū montem vrbs nomine Dora, quæ cum Apionis nugis nihil habet negocij, utpote quæ quadridui itinere distet ab Idumæa. Quid igitur iam nos insimulat, quòd non eosdem cum alijs habeamus deos, si tam facile persuasum est maioribus nostris venturum Apollinem ad eos, & cum stellis illis humi ambulantiem à se visum at bitrati sunt? Lucernam enim videlicet nunquā antè viderant, quib⁹ tot & tantas accendere lucernas mos erat. Sed neque quisquā ei regionem peragranti ex tot millibus obviam factus est: & muros à custodibus desertos nactus est, cum esset bellum. Omitto cætera. Templi ostia erant altitudine sexaginta cubitorum, latitudine viginti, eaque tota deaurata, & propemodum solida. Hæc claudebant quotidie viri non minus ducenti, & aperta relinquere nefas erat. Facile igitur ea videlicet aperuisset, aut se aperturum sperasset ille lucernifer, præsertim asini, ut putabat, caput gestans. Vtrum igitur illud ad nos rursus attulit ille, an potius Apio illud sumsit, & in templum intulit, ut id reperiret Antiochus, ad suppeditandam Apioni secundam fabulam?

Iusiurandū quoque nobis, falsò affingit, quasi qui Deū iuremus coeli terræque & maris conditorem, nos nulli extraneo beneuolos futuros, præsertim Græcis. Enimverò debebat, semel mentiri aggressus, dicere nulli beneuolos fore extraneo, præsertim Aegyptijs. Sic enim primis eius commentis consentanea essent quæ de iureiurando dicerentur, si modò ab Aegyptijs cog-

Sacerdotū cognationes quatuor.

Apionis mendacium de Zabido.

Dora Phœnicia non Idumæa vrbs.

Apionis calumnia de Iudæorum iusiurando.

Aptijs cognatis suis exacti fuere maiores nostri non ob prauitatem suam, sed ob calamitates. Nam à Græcis quidē loco magis quàm moribus distamus: vt nulla in eos laboremus similitate aut obreſtatione. Quin contrà multi eorum in nostras leges aliquando tranſierunt: quorum nonnulli manſere, aliqui duritatis impatientes rurſum deſecere: neq; quiſquam vnquam iuſiurandum illud à nobis iuratum ſe audiuiſſe dixit, ſed ſolus, vt videtur, Apion audiuit. quippe ipſemet eius fictor. Iam ex eo quod dicturus ſum eſt operæ precium etiam atq; etiam admirari acumē Apionis. Argumento enim eſſe dicit, nos neq; iuſtis vt legibus, neque Deum ritè colere, quòd non imperemus, ſed potius gentibus aliàs alijs ſeruiamus; *ſeruitute Iudeorum.* quodq; vrbs noſtra in calamitates quaſdam inciderit: quaſi verò ipſorum ciuitas pollentiſſima olim imperare, ac non Romanis ſeruire cōſueuerit, quorum magnanimitatem quis euadere queat? Cæterorum quidem hominum nemo fermè eſt, quin ſeipſum illo Apionis dicto petitum eſſe dicere queat. Paucis. n. principatū adipiſci licuit, & eos ipſos mutariones rurſus alijs ſeruire coegerunt. Soli Aegyptij, quia in eorū fines cōuerſi in beluarum formas dii, vt ipſe ait, confugerunt, atq; ita euaserunt, ſingulare donū illud adepti ſunt, vt nulli vnquā eorum qui Aſiæ aut Europæ imperarunt, ſeruiert: quos nullum vnquā libertatis diē ab omni æuo conſequutos fuiſſe conſtat, ne quidem à patribus familiās. Nam quo pacto eos tractauerint Perſæ, non ſemel, ſed ſæpius vrbes depopulando, ſana diruēdo, & quos pro dijs habent iugulando, exprobrare noli. Imitari enim non decet Apionis inſcitia, cui nec Athenienſium, nec Lacedæmoniorum fortunę venerunt in mentē: quorū hos fortiſſimos, illos religioſiſſimos eſſe Græcorum omnes prædicant. Omitto reges pietate celebres, quorum vnus fuit Crœſus: qui in quantas inciderunt calamitates? Omitto combuſtam arcem Athenienſium, & templum Ephēſi, & Delphorū, & alla mille, quæ nemo paſſis, ſed authoribus exprobrauit. At noſtri nouus accuſator repertus eſt Apion, ſuorum ipſe Aegypti maiorum oblit⁹, nimirum eum cæcauit fabuloſus ille rex Aegypti Sefoſtris. quaſi verò nos noſtros reges Dauidem & Solomonem cōmemorare non poſſimus multas ſibi ſubegiſſe gētes. Sed, vt illa prætermittamus, ignorauit Apion quæ nota ſunt omnibus: videlicet Perſis, & poſt illos Aſiæ imperantibus Macedonib. ſic ſeruiuiſſe Aegyptios, vt à mācipijs nihil differrent: cum nos interea liberi in ſuper finitimis ciuitatib. imperauerimus annos ferè centū viginti, vſq; ad Magnum Pompeiū: cunctiſq; vbiq; regibus debellatis à regnantib. vbiq; Romanis, ſoli noſtrorum ij qui Romanorum ſocij amiciq; erant, ob fidem conſeruati fuerint. Sed admirandos viros nō præbuiſus, vt artium quarundam inuentores, & ſapientia præſtantes: & enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & ei⁹ generis alios quosdam: deinde illis recenſitis, ſeipſum, omnium videlicet maximè admirādum, adiungit, beatamq; prædicat Alexandriam, quæ talem ciuē habeat. Erat enim opus ei teſte ſeipſo, quippe qui cæteris omnib. rabula malus eſſe videretur, & vitæ & orationis perditæ: vt meritò miſeranda ſit Alexandria, ſi ſibi de ciue hoc placebat. Quod ad eos noſtrorum attinet, qui nulli virtute ſecundi extitere, norunt qui Antiquitates noſtras legerunt. Reliqua quæ in accuſatione ſcripta ſunt, digna forſitan fuerint, ad quæ nihil respondeatur, vt ipſemet tū ſui tum cæterorum Aegyptiorum ſit accuſator. Criminatur enim nos, quòd animalia immolemus, *De animalium maſtatione criminis refellitur.* & ſuilla non velcamur, & verendorum circumciſionē deridet. Et manſuetorum qdē animalium maſtatio nobis cōmunis eſt cum cæteris omnib. mortalibus: Apion verò dum immolantes inſimulat, ipſe ſe natione Aegyptiū eſſe coarguit. Neq; enim ſi Græcus aut Macedo foret, eo offenderet: vt pote cum ij dijs victimas voueāt, & hoſtijs ad epulas vrātur: nec iccirco pecorib. deſtitutus eſt mundus, id quod Apion veritus eſt. Quinimò ſi Aegyptiorū mores ſequerētur omnes, deſereretur orbis ab hominibus, idēq; ſæuiſſimis repletur beſtijs, quas iſti deos eſſe putātes ſedulo alunt. Iā ſi quis eū interrogaret, omniū Aegyptiorū quos nam ſapientiſſimos & maximè pios eſſe exiſtmet, omnino ſacerdotes cōfiteretur. his enim duo hæc dicit à regibus olim fuiſſe mandata, deorū cultum, & ſapientiæ curā. Atqui illi oēs & circuncidūtur, & à ſuilla abſtinent: qn nec vllus omnino cæterorū Aegyptiorū immolat dijs. Itaq; mēte cæcus fuit Apion, qui cum in Aegyptiorū gratiā nobis conuitiari ſtatuiffet, illos accuſat: vt q nō ſolū vrātur ijs quib⁹ iſte cōuiciatur morib. verū etia alios circūcidi docuerint, ſicuti dixit Herodorus. Quo fit, vt mihi meritò videatur iuſtas dediſſe pœnas Apio ſuæ in patrias ſuas leges maledicētiæ. Nā circūcidi coactus eſt, cum verendorū vlcere laboraret, & nihil adiutus circūciſione, putreſcente membro cum grauibus cruciatibus mortuus eſt. Eſt enim cordati hominis patrijs religionis legib. diligenter obtēperare, peregrinas

non vituperare. Ille verò & suas fugit, & in nostras mentitus est. Et hic quidem Apioni vitæ finis fuit, & hic nostri quoque sermonis finis esto.

*Præfatio de
Mose & eius
legibus.*

Quoniam autem & Apollonius Molo, & Lyfimachus, & alij quidam cum inscitia, tum maximè odio impulsæ, & de legislatore nostro Mose, & de legibus nec iusta nec vera prodiderunt, illum ut præstigiatores deceptoresque calumniantes: leges verò non vilius nobis virtutis, sed prauitatis magistras esse dicentes: libet paucis tum in vniuersum de nostræ reipublice ratione, tum de singulis, ut potero, dicere. Spero enim perspicuum futurum, nos leges habere & ad pietatem, & ad mutuam inter nos cõmunem, & in vniuersum ad humanitatem, ac præterea ad iusticiam laborumque tolerantiam & mortis contempTIONem optimè compositas. Rogo autem lecturos hoc scriptum, ne cum inuidia legant. Neque enim nostri ipsorum encomium conscribere decreui: sed nobis de multis falsò accusatis defensionem hanc iustissimam esse puto, à legibus secundum quas viuimus petitam. Vt autem Apollonius accusatione non coniuncta, sicut Apion: sed sparsim & in toto Opere interdum ut impijs nobis & hominum osoribus conuiciatur: nonnunquam timiditatem nobis exprobat, quandoque contra audaciæ nos & temeritatis insimulat. Dicit etiam barbarorum esse ignobilissimos, ideoque solos nullum ad vitam inuentum contulisse. Quæ omnia perspicuè refutatum iri existimo, si demonstratum fuerit, contraria eis quæ ab illo dicta sunt, & nobis à legibus præcepta esse, & à nobis accuratissimè præstari. Quod si fortè coactus fuero ea commemorare, quæ apud alios contra quàm apud nos instituta sunt, ascribi causa debet ijs, qui nostra, tanquam deteriora, conferri volunt. quibus quidem neutrum, ut spero, dicere restabit, vel non eas habere nos leges, quarum ego præcipuas allegabo: vel nos non maximè omnium parere nostris legibus.

*Legislatoris &
multitudinis
officium.*

De suis vetustis.

Igitur, ut rem paulò altius reperam, hoc primum dico, eos qui cum sine lege & ordine viuerent, ordinem legemque concupiuerunt, primi que hoc aggressi sunt, meritò dicendos esse mansuetudine & naturæ virtute excelluisse. Certè conantur sua quique ad antiquissima secula referre: ne alios imitari, sed alijs legitimè viuendi ipsi authores extitisse videantur. Quæ cum ita sint, legislatoris officium est, optima videre, & quæ sanciat, ut suris, persuadere: multitudinis autem, omnibus decretis obtemperare, neque in rebus secundis, neque in aduersis eorum quicquam immutare. Igitur legislatorem nostrum dico omnibus quotquot usquam cõmemoratur legislatoribus vetustate antecellere. Lycurgi enim & Solones, & Locrorum Zaleucus, denique omnes qui apud Græcos sunt in admiratione, nuper admodum, si cum illo conferantur, fuisse comperiuntur: quippe cum ne nomen quidem ipsum legis quondam apud Græcos notum fuerit, vel Homero teste, qui in suo carmine nusquam eo usus est. neque enim erat eius tempore lex: sed indefinitis sententijs regumque imperatis plebs regebatur. Unde & diu moribus non scriptis uti suere, multa eorum è re nata subinde mutare soliti. At noster legislator ille antiquissimus (hoc enim certè confitentur etiam qui contra nos nihil non dicunt) & seipsum plebi præstitit optimum ducem atque consiliarium: & vniuersam viuendi rationem lege complexus, ut admitterent persuasit, utque cognitam constantissimè tuerentur effecit. Ac videamus eius operum primum atque primarium. Ille enim maiores nostros, postquam eis visum est relicta Aegypto in patriam terram reuerti, cum quidem essent eorum plurima millia, assumptos ex multis iisdemque maximis difficultatibus in tutum perduxit. Nam eis inaquosa illa & vasta permeanda erat arena, & vincendi hostes, & inter pugnandum liberari, & vxores, & pecora tuenda. In quibus omnibus ille & imperator optimus extitit, & consiliarius prudentissimus, & omnium curator verissimus. Cumque vniuersam multitudinem sibi obnoxiam reddidisset, sibi que in omnibus dicto audientem haberet, nihil inde sibi supra ceteros arrogauit, quin cum esset in eo statu, in quo dum sunt qui ceteris præstant, ij & sibi potentiam & tyrannidem maximè vindicare solent, & in plebem multa flagitia perpetrare: hanc, inquam, ille potentiam adeptus, contra & sibi pietatem colendam putauit, & magna beneuolentia prosequendum populum: ita demum se maximè & virtutem suam ostensurum esse existimans, & salutem ijs firmissimam præstiturum, qui se ducem facerent. Igitur cum & honestum institutum haberet, & magnis rebus gestis clarus esset meritò nos diuinum habere ducem & consiliarium existimabamus. Cumque ipse sibi prius persuasisset, se Dei voluntate omnia & facere & cogitare, eadem opinione plebem ante omnia imbuendam esse existimauit. Qui enim à Deo vitam suam inspicere credunt, ij nihil peccare audent. Talis fuit noster illæ legislator, non præstigiator, neque

impo-

*Legislatoris
officium
multitudinis
officium*

De suis laudibus.

A impostor, ut illi conuiciantes iniuste dicunt: sed quale apud Græcos extitisse Minoem gloriatur, & post eum reliquos legislatores. Pars. n. corū leges suas Ioui acceptas ferunt: Minos verò ad Apollinem, & ad Delphicū eius oraculū legum effata referebat: siue quia sic re vera esse putabant, siue quòd se tanto esse facilius persuaros arbitrabatur. Quis autē leges rectissimas tulerit, & quis Dei naturam optimè fuerit assequutus, ex legum ipsarum collatione perspicere licebit: iam enim de his dicendum est. Igitur singulorum morum legumq; apud omnes homines infinitæ sunt differentiæ. Pars enim vni alicui, alij paucis, alij plebi reipub. potestatem commiserunt. At noster legislator nihil tale spectauit, sed theocratiam) ut verbo paulò duriore utar, instituit, hoc est, Deo soli principatum imperiumq; tribuit, & omnibus ut in illum intuerentur persuasit: ut qui bonorum omnium author earum communiter cunctis hominibus, tum priuatim singulis præbeat. Neq; hoc solum, verum etiam quibus rebus interdixit, earum interdictionem Deo ascribit. Et illi quidem Deum vnicū principem docuisse videtur, sed reuera præter eū fabulosos quosdā finxere Deos. Quia quidem in re cum difficultate laboraret, latere illius oculos non potuerunt: quippe quæ non solum facta nulla, sed ne arcanæ quidem cogitationes fugiant. Vnum quidem eum esse pronunciauit nostra lex, inaccessum, ingenitum, sempiternum, intemporalem, immutabilem, omni mortali forma pulchritudine præstantiorem, & potestate tantum nobis cognitum: substantia autem qualis sit, incognitum. Atq; eadē de Deo sentire videntur sapientissimi Græcorum, cum solum principem obiter pronunciantes. Nam si Deus est, non sunt dii: ut ingenuè dicā, quæ naturæ illi experti principij honesta sint & consentanea, quæq; Dei maiestatem verè deceant. Ac quòd hæc illi didicerint principia præbente Deo, nunc dicere præmitto: quòd autem & honesta sint, & Dei naturam ac maiestatem admodum deceant, restati sunt. Nam & Pythagoras, & Anaxagoras, & Plato, & qui post eos fuere Stoici philosophi, deniq; propemodum omnes eam videntur de Dei natura habuisse opinionem. Sed quia apud occupatam opinionibus multitudinem ad tempus philosophabantur, disciplinæ veritatem proferre ausi non fuerunt. At noster legislator, qui consentanea dictis opera præstaret, non solum sui temporis hominibus persuasit, verum etiam illorum perenni posteritati immutabilem de Deo persuasionem ingenerauit. Cuius rei causā hæc est, quòd & legem tulit eiusmodi, quæ in perpetuum vtilitatem afferret singularem. Neque enim virtutis vnā partem fecit pietatem, sed eius cæteras quoq; partes vidit: videlicet, iustitiam, continentiam, frugalitatem, & ciuium inter ipsos rerum omnium concordiam. Omnes enim actiones nostræ, & exercitationes, & sermones eò tendunt, ut pietatem erga Deum colamus. nihil enim horum inexamatum aut indefinitum reliquit noster legislator. Nam duo modi sunt omnium disciplinarum institutionumq; morum: quorum vnus loquendi magister est, alter in omni morum exercitatione versatur. Et cæteri quidem legislatores sententijs discreparunt: & horum altero, ut cuique visum est, sibi delecto, alterum prætermiserunt. Veluti Lacedæmonij, & Cretenses moribus instituebant suos, non oratione: Athenienses verò, & ferè cæteri omnes Græci, quæ agenda forent aut omittenda legibus præcipiebant, sed suos ad illa opere præstanda assuefacere neglexerunt. At noster legislator ambo hæc magna diligentia copulauit. Nam nec inerte reliquit morum exercitationem, nec orationis legem ociosā esse voluit: quin protinus à prima nutritione & priuato cuiusque victu exorsus, nihil ne tantulum quidem cuiquam permisit arbitrio: sed & de cibis à quibus abstinendum, & quibus vtendum esset, & qui nam in victus commercium admittendi: itemque de operum in artibus perpetuatione, rursumque eorundem intermissione: horum inquam, modum lege terminauit, ut sub ea tanquam sub patre ac domino viuentes, nihil vel volentes vel imprudentes peccaremus. Siquidem ne in imprudenter quidem commissā non animaduertendū censuit. Quin & pulcherrimā & omnium maximè necessariā disciplinā statuit esse legem: quam quidē non semel aut iterū, aut etiam sæpius audiri, sed septimo quoq; die, omisssis operib; ad eius auditionē cōueniri, eāq; accuratè edisci iussit. id quod prætermisisse legislatores omnes videntur: tantumq; ab eo absunt pleriq; omnes homines ut uiuant secundā leges suas, ut ferè ne quidem eas sciant, sed post quā peccarunt, tū demū se legem violasse discant ab alijs: quiq; maximos, & omniū maximè præcipuos principatus gerunt, ij suā ignorantia in eo cōsistēt, quòd reb; administrādis præficiūt homines qui legū peritiā profitentur. At nostrū quilibet si de legib; interrogetur facilius omnia quā suū ipsius nomē dixerit. Hinc fit, ut eas à teneris statim vnguiculis

Legū collatio.

Hunc locum in Græco (ut scilicet) deprauatum, trāsmissum potui Mihi quidem ipse hic nō satisfacio. De Deo.

Moyſis et aliorū Legislatorum comparatio.

Modi duo disciplinarum & institutionum.

Moyſes doctrinā cum moribus coniunxit.

*Iudai leges suas
ad vnguem
callent.*

lis ediscantes, in animis impressas habeamus, & rari sint qui in eas delinquant, & poenae deprecatio nulla esse possit. Atque hoc omnium primum admirabile illam concordiam nobis peperit. Nam vnam eandemque habere de Deo opinionem, & vita moribusque, nihil inter sese discrepare, hoc verò pulcherrimum morum inter homines concentum efficit. Siquidem apud nos solos, neque de Deo sermones audias inter sese pugnantes, qualia multa apud alios, idque non à vulgaribus solum hominibus, ut quicunque; mouit animi aliqua perturbatio, dicuntur: verum etiam ipsorum philosophorum nonnulli talia ausi sunt, dum alij totam Dei naturam tollere conantur: alij cum gerere hominum curam negant, neque in vitae institutis discrepantiam videas: quin communia sunt omnium opera apud nos, unusque, & secum ipse consentiens sermo de Deo, omnia dicens illum intueri. Iam in vitae institutis debere ceterorum omnium finem esse pietatem, vel ex mulieribus & seruis audias. Atque inde exitit illud quod nobis ut probum à quibusdam à obijcitur, videlicet quod ex nobis nouarum artium inuectores, aut dicendi periti nulli exorti fuerint. Ceteri enim nulli patriorum, institutorum obtemperare pulchrum esse ducunt, & ut quisque illa violare maximè audet, ita primum ei dant sapientiae testimonium. At nos contra unicam esse & prudentiam

*Iudai legi suae
parent.*

& virtutem existimamus, nihil omnino vel facere vel cogitare quod antiquis legis sanctionibus repugnet. Quod quidem argumentum esse censendum est, optimè latam esse legem. nam quae secus se habent, ea correctionis egere cuius experientia. At nobis quibus per suum est, principio latam fuisse Dei voluntate legem, eam non factam rectam seruare, impium ducitur. Quid enim eius immutari? aut quid pulchri inueniri, aut quid ab alijs desumptum melius praeferrique queat? nunquid tota re ipsa forma? Sed quare nam pulchrior aut iustior esse queat, quam quae & Deum

*De Deo iterum
eius pro-
uidentia.*

Dei opera.

fecit omnium moderatorem, & sacerdotibus res maximas communiter administrandas commisit: rursusque ceterorum sacerdotum gubernationem summo omnium pontifici credidit? Quos quidem sacerdotes non à censu, neque à reliquis fortunae dotibus, quibus ceteros excellerent, ei muneri primum statim praefecit legislator: sed quicumque pontifices gregales obedientia modestaque, ceteris praestarent, ijs potissimum Dei cultum mandauit. Erat autem eorum muneris legem ceteraque instituta diligenter curare. nam & omnium inspectores, & controuersiarum iudices, & condemnatorum punitores constituti sunt sacerdotes. Quis nam igitur principatus fieri possit hoc sanctior? aut quis homines Deo conuenientior? Vbi & plebs vniuersa ad pietatem est bene comparata, & sacerdotibus concredita est cura praecipua, & vniuersa res publica instar ceremoniae cuiusdam administratur. Nam quae paucos dies in id incubentes seruare extranei nequeunt, mysteria & ceremonias nominantes, ea nos magna cum voluptate animique proposito immutabili perpetuo seruamus. Quae nam igitur sunt pronuntiata, & interdicta simplicia atque nota? Primum est de Deo. de quo sic traditur: Deus habet omnia perfectus & beatus, ipse & sibi & omnibus sufficiens, principium, & medium, & finis. Hic ex operibus quidem suis, & omni erga genus humanum donorum genere sic clarus est, ut nihil supra: sed forma & magnitudine nobis ineffabili. Nam & omnis materia ad illius imaginem exprimendam est inepta, ac licet magni sit praecij, ad illius quidem gloriam probrosa: & omnis ars ad imitationis excogitationem est rudis. Nihil eius simile neque cogitamus, neque imaginari pium est. Opera quidem cernimus eius, lumen, coelum, terram, solem, lunam, fluuios, mare, animalium generationes, frugum prouentus. Haec fecit Deus non manibus, neque laboribus neque ullis adiutoribus adhibitis: sed ipso tantum volente, sicuti voluit, sic protinus facta sunt. Hinc sequi debent omnes, & virtutem exercendo colere. est enim hic Dei colendi modus sanctissimus. Vnum templum est vnius Dei. placet enim semper cuique sui simile. Communis est mundus omnium Dei communis. Hunc perpetuo colunt sacerdotes: quos semper regit, qui genere primus est. Qui quidem ante alios sacerdotes Deo sacrificat, leges custodit, diiudicat controuersias, conuictos delicti puniunt: cui qui non obedit, is poenas luit tanquam in Deum impius. Hostias immolamus non ad satietatem ebrietatemque nostram (nam Deo ingrata sunt haec, praebentque contumeliae & luxus occasionem) sed cum frugalitate, ordine, moderatione. Atque ut sacrificantes maximè frugales simus, adhibendae sunt ad sacrificia preces, primum pro communi omnium salute: deinde pro sua cuiusque, nam ad communitatem nati sumus: quam qui suae ipsius vitae praefert, is Deo maximè acceptus est. Precibus & supplicationibus interpellatur Deus, non ille quidem ut bona det (dedit enim ipse vltro, & omnibus in medium proposuit) sed ut ea accipere, & accepta seruare possimus. Lustrationes sacrificijs procurandas praescripsit lex à cubili, à lecto, à coitu, & alijs multis, quae scribere longum foret. Et haec quidem de Deo eiusque cultu nobis est oratio, quae eadem lex est.

*Sacerdotum
officium.
De Dei cultu.*

De con-

- A** De coniugijs aut sic traditur. Coniunctionē cum vxore eam demum admittit lex, quā est secundū naturā, eamq; ob liberorū procreationē. Maris cum mare coniunctionē detestatur, & morte mulctat. Vxorē ducere iubet nō dotis gratia, neq; raptu; neq; dolo & fraude pellētā, sed ab eo ambitā quē penes sit eam dādi potestas, idq; adhibitis cognatis idoneis. Est aut foemina viro ad omnia, inq; deterior: estq; viri prauitas mulieris virtute pstantior. Proinde obediat, & hāc nō sibi cōtumeliosa, sed ad obedientiā necessaria esse ducat. Deus. n. viro dedit imperiū. Cum hac solus maritus rem habeto. Alienā cōprimere nefas: si qs faxit, capitale esto sine vlla misericordia: quēadmodū & si quis virgini alteri despoſatē vim intulerit: aut si nuptā aut matronā pellexerit. Hāc omnia lex imperauit, & foeminā interdixit ne vnquā foetum suū vel exponat, vel corrūpat, sed omni ratione foueat. Effet. n. nāticida, si animā perderet, genusq; diminueret. Iam verō qui coiuuit, aut semē emisit, is mundus nequaquā est: gni-
De coniugijs.
virginem vi ob-
primēis poena.
- B** mō etiā post legitimū viri cum vxore cōgressum lauari iubet lex. fit. n. animā corporisq; pol-
De lustratione
à coitu.
- lutio, tanquā q̄ alium in locum tranſcāt. Nam & dum corporib; ingeneratur anima, & rurſus
dum poſtea ab iisdē separatur, læditur. hanc ob cauſam lustrationē talibus lex imperat. Neq;
verō in puerorū natalib; cōiuiua agitari, & ebrietatis occasionē inde capi voluit: sed sobriū
protinus principiū fieri, & mox puerū literas doceri iussit, & legibus operā dare, maiorūq;
facta cognoscere: hāc vt imitētur, illas vt in eis educari neq; delinquant, neq; ignorantia pte-
xtum habeant. Mortuis iuſta pſolui sic voluit, vt nec ad ſepulturā magni ſumptus fiant, nec
monimenta extruantur inſignia: sed funus à proximis procurari mandauit, & vt ſuperſtites
omnes ad exequias coeāt luceantq;, ſanxit. Luſtrari autē iubet etiā defuncti domesticos à fu-
De puerorum e-
ducatione.
De funerib;.
- C** nere: tantū abest vt eos mundos eſſe iudicare videatur. Cādē si quis volens nolēſue cōmi-
ſerit, ne huius quidē poenam reticuit. Parentū honorem ſecundū Deum primū eſſe voluit:
ac si quis parentibus gratiā non referat, ſed cōtra officiū faciat, eū ad lapidandū tradi iubet.
Et omnino omnib; ſenioribus honorē à iuuenibus exhiberi: quādo quidē antiquiſſima res
ſit Deus. Celari quicquā amicos nō patitur: neq; enim amicitia eſſe, quā nō omnia credat.
Quod si quā interuenerint inimicitia, arcanū enunciari vetuit. Iudex si dona acceperit, ca-
pitale eſt. Subuenire alteri qui negligit, ſons eſt. Quod quis nō depoſuit, ne tollito. Aliena
ne attingito. Mutuū qui dedit, ne vſurā accipito. Hāc & alia multa his ſimilia mutuā inter
nos cōmunionē continent. Iam in extraneos qua nos æquitare vti voluerit legiſlātor, vide-
Honor parenti-
b; debitus.
- D** re eſt operæ precii. Apparebit enim, eū optimē proſpexiſſe, vt neq; noſtra dilapidem, neq;
noſtra participare volentibus inuideamus. Quicunq; enim ſub iisdē nobiſcū legibus viue-
re volūt, eos comiter admittit, & coniunctionē non ſolū generis, verū etiā institutionis
vitæ eſſe cēſet. Sed qui obiter adeūt, eos coetib; noſtris admiſceri noluit. Cætera quidē quo-
rū eſt impertitio neceſſaria, omnibus egērib; præberi præcepit, ignē, aquā, cibū, uiā mon-
ſtrare, in ſepultū non negligere, etiā erga hoſtes æquū eſſe. Nā nec agrum corū igne vaſtari,
nec tucres arbores cædi permittit. Quin & plio cæſos ſpoliari vetuit: & à captiuis vt abſtine-
retur cōtumelia curauit, & maxime à foeminis. Deniq; manſuetudinē & humanitatem nos
docere vſque adeo ſtudiuit, vt ne bruta quidē animalia neglexerit: ſed corū ſolum hūc vſum
permiſerit, qui apud oēs eſſe ſolet: aliū vetuerit. Quēcunq; tanquā ſupplicia domibus ad-
Iudicij iniqui
poena.
- E** hereſcūt, interfici vetuit: neq; vna cū pullis parētes tolli permiſit: quin eis parci iubet, neca-
riq; vetat, etiā ſi iumētis infeſta ſint. Sic undiq; æquitatis rationē circūſpexit, illis, quas dixi,
legibus ad docendū vtēs, rurſumq; alijs ad irrogādas ſontibus poenas ſancitis inexorabilib;.
Eſt enim pleriq; delictis poena cōſtituta mors: ſi quis adulterauerit, ſi quis puellā vim intū-
lerit, ſi mari ſuprū offerre auſus fuerit, ſi ſolicitatus ipſe cōceſſerit. In ſeruis quoq; lex eſt iti-
dē inexorabilis: itēq; in menſuris aut ponderibus ſi quis fraudē cōmiſerit: & de iniqua frau-
dulētaq; venditione: & ſi quis alienū ſuſtulerit, & ſi quod nō depoſuit ſuſtulerit: omniū, in-
quā, poenæ cōſtitutæ ſunt, nō quales apud alios, ſed maiores. Nam de iniuria in parentes, &
Furtum.
Vſura.
De officio in ex-
traneos.
- impietate in Deū, ſi quis vel cōmiſſurus fuit, euēſtigio perit. Iis verō, qui ſecundū leges om-
nia faciunt, præmiū eſt non argentū, nō aurū, non gēmata corona: ſed quod terrena omnia
ſuperat, & Deo propinquū eſt, amicū eſſe Dei. nā hominis Deo chari tale præconlū eſt. Quin
F & ipſe ſibi quiſq; teſtantē habens conſciētiā credit (tū legiſlatore hoc vaticinato, tū Deo
certā fidem faciēte) ijs qui legibus obediuerint, & ſi pro eis moriendū ſit, alacriter occubue-
rint, dediſſe Deū vt renaſcantur, & denuō vitā meliorem adipiſcantur. Equidem hęc nūc
ſcribere dubitarē, niſi ex operibus ipſis cōpertum eſſet omnibus multos ſæpe noſtrorū ex-
iſſe, q̄ ne vel verbū cōtra legem proferret, omnia generoſe pati ſuſtinerint. Quod ſi nō
Obſequentia
præmiū.

esset cunctis mortalibus nota gens nostra, neq; palam esset voluntariū illud nostrū leges & quēdi institutum, & existeret scriptor aliquis, qui hæc ipse Græcis recitaret, aut se alicubi extra orbem cognitū incidisse diceret in homines, qui talē tamq; augustā de Deo opinionem haberent, & in talibus legibus longo æuo constanter perseuerassent, mirarentur, ut ego puto, omnes, ob crebras illas quæ apud ipsos existere solēt mutationes. Certē qui apud Græcos rerum pub. formas legesq; tanquā ipsi admirandi acutiq; scribere conati sunt, reprehendi solent, ut qui maiora viribus susceperint. Atq; ut cæteros prætermittā philosophos, qui tale aliquid in suis operibus egerūt, Plato ille apud Græcos admirandus, ut qui & vitæ gravitate excelluerit, & dicēdi facultate atq; eloquētia omnes in philosophia versatos superauerit, ab ijs qui ciuiliū rerū scientiam profitentur, propemodū derideri solet & exagitari. Et illius scripta si quis cōsiderauerit, multa inueniet faciliora, & ad vulgi consuetudinē accedentia. Ipse Plato confessus est, verā de Deo opinionē in vulgus indoctum proferre, nō esse tutum. Sed Platonica quidē nouas quasdam esse leges existimant, magna cum licentia phaleratē scriptas. Omnium autē legislatorum Lycurgū maximē admirantur, & Spartam prædicant omnes, quod illius leges diutissimē tulerit. Igitur & hoc in confesso esto, parēre legibus, argumentū esse virtutis. Et qui Lacedæmonios admirātur, illorū tempus cōferant cū reipub. nostræ annis plusquā bis mille. Et illud insuper considerent, Lacedæmonios, quandiu libertatis cōpotes fuerūt, legibus sedulō obtēperasse videri: sed postquam eorū fortuna mutata est, omniū ferē legum oblitos fuisse. At nos mille casibus ob regum Asiæ mutationes agitati, ne in extremis quidē malis leges prōdidimus: nō equidē ocij aut deliciarū gratia eas colentes, quippe quæ, si rē perpendas, longē longeq; maiora nobis certamina & labores imponāt, quā quæ Lacedæmonijs imperatæ videntur ærumnæ. Nā illi quidē nec terram colentes, nec artibus incūbentes, sed ab omni opere immunes, pingues, & corpora sua ad pulchritudinē exercētes, in vrbe degebāt. seruis ad omnia ad victū necessaria vtentes. paratūq; cibum ab illis accipiētes: tātum ob pulehrum illud & humanū opus nihil nō & faciebāt & patiebātur, videlicet ut omnes vincerent eum quibus bellum gererent. Taceo quod ne hoc quidē præstiterunt. Etenim nō solum singuli, sed & multi sæpe neglectis legis præceptis vniuersi seipso cū armis tradiderunt hostib⁹. At apud nos quis vnquā vidit, non dicā tam multos, sed vel duos aut tres fuisse legum proditores? quāuis morte propōita, nō dico facilima illa, quæ pugnātibus solet accidere, sed quæ cum corporum cruciatu cōiuncta est. quæ quidē esse viderur omnium sæuissima. Itaq; ego arbitror nōnullos in nos victos nō odio sēuire, tanquā in vi subactos: sed quod mirabile quoddā spectaculum videre cupiāt, num aliqui sint homines, qui nihil sibi malū esse credāt, nisi si facere aliquid aut dicere cōtra suas leges cogātur. Neq; verō mirādum est, si mortē pro legib. ferim⁹ omniū mortaliū cōstantissimē: quippe cū ne ea quidē instituta nostra, quæ vidētur esse facilima, facilē ferāt alij, videlicet opera, & vict⁹ tenuitatē, & nihil temerē, neq; ut cuiq; libuit comedere aut bibere, aut in cōcubitu sumptū ue modum trāsire: rursumq; ocij inuiolabilē statū tolerare. Cumq; qui gladijs cominus pugnāt, & hostes aggressi in fugā vertunt, præcepta de victu ne tātulum quidē currēt: nos cōtra, quoniā in his quoq; legib⁹ paremus, libēter hīc quoq; virtutē nostram exercere solemus. Et postea nobis, tanquā mortalium lōgē ignauissimis, maledicunt Lysimachi & Molones, & huius generis alij quidā improbi sophistæ, adolescentium deceptores. Ego verō aliorum iura discutere nolim. nostra enim nobis seruare patrium est, nō aliena taxare: ac de nō deridēdo aut maledictis incessendo quos colunt alij Deos, disertē nobis præcepit legislator, ob ipsam Dei appellationē. Sed cū accusatores nos facta cōtentione à se refelli arbitretur, tacere nequeo, præsertim eū quæ dicturus sum, ea nō nunc primū à nobis excogitata, sed iā antē à multis, & quidē probatissimis, dicta fuisse constet. Quis enim eorum qui apud Græcos summā habet opinionē sapientiæ, nō & poetarū clarissimos, & legislatorum summa autoritate præditos vituperauit, q̄ tales de dijs opiniones olim vulgo hominū instillauerint: nimirū numero tot esse Deos, quot ipsi edere voluerūt, eosq; alios ab alijs genitos, & quidē varijs gignēdi modis? Atq; eos quidē etiā loci viuēdiq; ratione, sicut animalia genera, diuidentes, hos sub terra, alios in mari, antiquissimos autē eorum in Tartaro vinctos collocarunt. Quibus verō cœlum tribuerunt, his verbo patrē, re vera tyrannū dominūq; præfecerunt: ideoq; aduersus eum cōspiratum fuisse tradiderunt ab vxore, & fratre, & filia, quam ex suo capite pepererat, ut cōprehensum eum in carcerem, sicut ille ipse suum ipsius patrem, conijcerent. Hæc meritō vehementer vituperant præstantes prudentia viti, ac præterea

De platonis
legibus.

De Licurgile-
gibus.

Iudeorum cum
Lacedæmonijs.
comparatio.

In Græcos Deos
inueniuntur.

A terea deridēt, si deorū alios imberbes & adoleſcētes, alios ſeniores & barbatoſ eſſe cēſendū eſt alioſ artib. eſſe deſtinatoſ, hūc fabrū ferrariū, illā textricē, aliū belligerātē, & cum hominib⁹ pugnantē, nōnullos fidib. canēteſ, aut arte ſagittaria gaudēteſ. Deinde eiſ exiſtere inter ſe ſeditioneſ, & de hominib. cōtentioneſ, vſq; adeo vt nō ſolū inter ſe manuſ cōſerant, verū etiā ab hominib. vulnerari eiulēt ac ſeſe afflicteſt. Iam quod eſt omniū proteruiſſimū, coituſ intēperantiā, & amoreſ omnib. ſerē tū marib. tū ſœminib. diſ tribuere, cuiuſ eſt abſurdiratiſ? Quid, q^o nobiliſſimū ille & primuſ ipſe pater deceptuſ à ſe grauidatuſq; muliereſ in carcerē cōijci, aut aqua ſummerge patiſtur, & ſuo ſatu editoſ neq; ſeruare poteſt, ſato victoſ, neq; ſine lachrymiſ eorū morteſ ferre? Iā illa pulchra ſunt, & ceteriſ cōſentanea, quod

B adulteriū in cœlo ita impudēter ſpectatur à diſ, vt qdā etiā ſeſe inuidere cōfiteātur vinctiſ in adulterio. Quid, ni enim hoc illi facerent, cū ne antiquiſſimū quidē, & rex, ab vxoriſ cōgreſſu cōtinere ſe potuerit, donec ſaltē in cubiculū veniſſet? Quid ſeruiēteſ hominib. diſ, & nunc ob mercedē ædificanteſ, nunc pecora paſcenteſ, alij maleficorū ritu in ferro carcerē conſtricti: quem nam cordatuſ hominē nō excitēt tum ad taxādoſ eoſ qui hæc excogitarunt, tum ad inſignis ſtulticiæ cōdemnandoſ qui amiſerunt? Quid qui & Terrorē, & Timorē, quinimō & Rabiem, & Fraudem, deniq; quid non peſſimorū affectuum in Dei naturā formamq; effinxerunt, & horū fauſtiorib. vt ſacrificarent ciuitatib. perſuaſerūt? Itaq; omnino neceſſe habent nōnullos deorū exiſtimare bonorū datoſ: alioſ Veioſ apellare, atq; hoſ tanquā homineſ quoidam acerbiffimoſ munerib. doniſq; placant, ingēſ

C aliquod ab eiſ malum ſibi impendere putanteſ, niſi mercedē eiſ præbuerint. Quæ nam igitur cauſa eſt tantæ inæqualitatiſ, tantiq; in Deum delicti? Nimirum (vt equidem exiſtimo) quod neq; veram Dei naturam principio perſpexerunt eorū legiſtatoſ, neq; quantū cōſequi ualuerāt, cognitionē accuratē explicarūt, vt ſecundū eam rerumpub. inſtituta componerēt: ſed quaſi reſ eſſet parui iridē vt aliæ momēti, & poetiſ quos uellent introducere deoſ, in quos quiduiſ caderet: & oratorib. in ciuitateſ ſuffragiſ allegere peregrinorū deorū aliquem idoneum permiſerunt. Neq; non pictoreſ & ſtatuarij apud Græcoſ magnam huiuſ rei licentiam habuerunt, dum quiſq; formā aliquā excogitat, hic ex argilla ſingendo, ille pingendo. Omniū verò opificum clariſſimi noui ſemper alicuiuſ operiſ materiā habē ebur & aurū. Et fanorū quidē alia planē iacent in ſolitudine, alia ſingulari ſtudio frequen tantur, & expiationū omni genere exornātur. Et qui antea honorib. floruerant diſ, conſe nuere: q^o verò ætate vigent, ij in ſecūdam claſſem, vt honorificentiuſ dicam, ſurrogati ſunt. Alij noui, neſcio qui, introducti religione potiūtur, vt interim q^o dixim⁹ deſerta loca derelin quātur. Et fanorū alia deſerūtur, alia cuiuſuiſ hominū arbitrio recēſ cōſtruuntur: cū cōtrā debeāt de Deo & eiſ honore immutabilē ſeruare opinionē. Et Apolloniū quidē Molo ho mo fuit demēſ & arrogāſ. Nam q^o verē in Græcorū diſciplinis verſati ſunt, hoſ neq; quicquā eorū q^o dixim⁹ latuit, neq; frigidaſ illaſ allegoriarū excuſationeſ ignorarūt. Itaq; illa meritō cōtemperunt, & in vera decoraq; de Deo perſuaſione nobiſcū ſenſerūt. Qua motuſ Plato, neq; cæterorū poetarū quēquā cenſet in rempub. admittendū, & Homerum ablegat ho norificē, coronatuſ, & vnguento delibutuſ, ne rectā de Deo opinionem fabuliſ aboleat.

E Maxime autem legiſtatoſ noſtrum imitatuſ eſt Plato, tum in eo quod ciuib. nihil dili gentiuſ præcepit, quā vt omneſ accuratē legēſ edicerent: tum quod curauit, ne temerē amiſcerentur vlli peregrini, ſed ex ſoliſ iſ conſtaret reſpublica, qui legibuſ parerent. Ho rum nihil conſideraſ Apolloniū Molo, noſ inſimulauit, quod alioſ, aliſ de Deo opinionib. occupatoſ non admittam: neque cum iſ communicare uelimuſ, qui aliud vitæ inſti tutum ſibi delegerint. Sed ne hoc quidē nobiſ proprium eſt, ſed omnium commune: nec ſolū Græcorū, verū etiam eorū, qui ſunt apud Græcoſ probatiſſimi. Lacedæmoni j verò etiam peregrinoſ expellere ſoliti fuerunt, neque ciuib. ſuiſ peregrinari permittere: quod utroq; modo legēſ labefactari ſuſpicarentur. Itaq; illi iniquitatiſ accuſari meritō poſ ſunt, ut qui nemini uel ciuitatem impertirent, uel apud ſe cōmorari permitterent. At noſ a liorū quidē inſtituta nobiſ imitanda non putam: ſed qui noſtriſ frui uolunt, eoſ libē ter admittim. id quod indicium eſt, opinor, humanitatiſ & magnanimitatiſ. Et de Lacedæ moni j quidē plura dicere ſuperſedeo. Athenienſeſ uerò, qui ciuitatē ſuam cōmunem eſſe arbitrati ſunt, qualeſ ſe in hiſ præſtiteſt ignoraſt Apolloniū, uidelicet quod in eoſ qui uel unum uerbū contra illorū legēſ eloqui de diſ auiſ fuerunt, inexorabiliter animaduerte runt. Quānam alia de cauſa mortuū eſt Socrateſ? Neq; enim proſectō urbem prodebat ho

Quæ cauſa ſit peccati Græco rum in rebus di uiniſ.

Apolloniū Mo lo.

Denon admittē diſ in ciuitatem peregrinoſ.

Lacedæmoni j in peregrinoſ ſuiſ.

Supplicia ab A thenienſib. ob religionem irro gata.

stib., nec sanū vllū depectulatus est: sed q̄ nouo more iurabat, & nescio quē genū sibi p̄ces
 se siue serio, siue (vt dicunt q̄dā) ioco p̄dicabat, p̄pterea ad mortē cicutæ potu obefidam
 est dānat⁹. Iuuenes quoq; ab eo corrūpi, causabatur accusator, q̄ eos ad patriæ reip. legūq;
 contēptum adduceret. Et Socrates quidē ciuis Atheniēsis tali supplicio affect⁹ est. Anaxago
 ras autē Clazomeni⁹ erat: sed quoniā putantib. Atheniēsis. Solem esse Deū, ipse molē esse di
 cebat ignē, illi eū morte omniū penē suffragijs dānarunt. Iidē Diagorā Meliū, p̄misso si q̄
 eū interfecisset talēto, proscripserūt, quoniam eorum mysteria deridere dicebatur. Et Prota
 goras nisi oci⁹ aufugisset, cōprehēsus interiisset: q̄ nescio qd de dijs scrip̄sisse videretur, quod
 cū Atheniensib. parū cōcordaret. Sed qd mirū si in viros tā seueros se præstiterūt, cū ne
 foeminis quidē peccerint? q̄ppe q̄ sacerdotē illā interfecerint, quoniā eā quidā accusasset, q̄
 peregrinos occultaret deos: id quod apud eos lege erat interdictū, capitis cōstituta poena, si
 q̄ pegrinū deū introduceret. Qua quidē illi lege cū uterētur, nō dubiū est, qn aliorū non
 putarēt esse deos: alioqn pluriū fruitionē sibi nō inuidissent. tā bene scilicet administraba
 tur Atheniēsiū respub. Scythæ verò humanis cædib. gaudētes, & parū à bestiis diserepā
 res, tamē sua sibi tuēda esse existimāt, & Anacharsim illum, cuius sapiētia Græcis fuit admi
 rationi, ad se reuersum interfecēre: quoniam Græcanicorum dcorum plen⁹ venire visus est.
 Apud Persas quoque multos inuenias eandem ob causam affectos supplicio. Sed delectaba
 tur videlicet Persarum legibus Appollonius, illosq̄ suspiciebat, quoniam eorum fortitu
 do & de dijs concors opinio Græcis fuisset conducibilis: hæc videlicet in templorum cōcre
 matione, illa in eo, quod propemodum in seruitutē ab illis redacta fuit Græcia. Et sanē om
 nium Persicorum morum imitator fuit Apollonius, tum alienas vxores stuprando, tum pu
 ctos cuirando. At apud nos vel bruto animali talem iniuriam intulisse capitale est: atque ab
 hisce nos legibus abducere nec victorum metus potuit, nec eorum æmulatio qui apud ali
 os fuerunt in precio. Neque fortitudinem ideo exercuimus, vt bella per auaritiā alijs in
 ferremus, sed vt leges tueremur. Et cætera quidem detrimenta letuiter ferimus: sed instituta
 nostra si qui nos labefactare cogant, tūm verò vel supra vires bella suscipimus, & extrema
 omnia constanter perpetimur. Cur enim aliorum leges æmulemur, eūm videamus eas ne
 ab ipsarum quidē authoribus fuisse seruatas? & meritò. Quid ni enim damarent Lacedæ
 monij insociabilem illam formam reip. neglectūq̄ matrimoniorum? & Elei & Theba
 ni proiectissimum illum cum maribus concubitum? Nam quæ olim honestissimē & vtilis
 simē à se fieri arbitrabantur, ea nisi reipsa prorsus fugerunt, non consentunt: quinimò laras
 de eis leges admiscunt, quæ quondam tantūm apud Græcos valuerunt, vt etiam dijs mariū
 coitus tribuerint, eademq̄ ratione germanorum fratrum connubia, hanc sibi illicitarum
 & naturæ repugnantium voluptatum excusationem comminiscunt. Superfedeo nunc de
 poenis dicere, quot dederint olim plerique legislatores improbis compositiones, dum in a
 dulterio multā pecuniariam, in corruptela connubium sanciant. Quot item impietatis
 crimine occasiones suppeditent negandi, si quis reum examinare conetur. iam enim apud
 plerosque meditatio inoleuit leges violandi. At apud nos non ita est. Quin etiam si diuitijs,
 & vrbibus cæterisque bonis priuemur, at lex quidem nobis permanet immortalis: nec vllus
 vnq̄ Iudæorū vel tam procul discesserit à patria, vel tā vehementer formidauerit dominos,
 qn legē magis formidet. Si igitur ob legū virtutes sic sum⁹ in eas animati, fateantur nos opti
 mas habere leges. Sin malis legib. sic nos obtēperare arbitrātur, quānā poena digni sunt ipsi
 qui meliorib. nō pareāt? Et quoniā tēporis lōginqtas exploratrix creditur esse omniū veris
 sima, hāc ego testē non dubitē facere tū virtutis nostri legislatoris, tū traditæ ab illo de Deo
 persuasionis. Nā cū immensū tēpus elapsū sit, si quis eū cū cæterorū legislatorū cōferat
 tatibus, inueniet eū lōgē ante omnes fuisse. Iā ipsius leges cæteris omnib. mortalibus semp
 magis magisq; æmulationē sui cōmouisse, à nobis demonstratū est. Primū enim q̄ apud Græ
 cos philosophati sunt, visi sunt illi quidē patria instituta seruare: sed in actionib. studioq; sa
 piētiae illū sequuti sunt, tū eadē de Deo sentiētes, tū vict⁹ tenuitatē, & mutuā inter homines
 cōmunionē docētes. Quin & vulgo hominū magna iā pridē incessit æmulatio religionis no
 stre: nec vlla prorsus est vel Græcorum vrbis vel Barbarorum, nec vlla gens vbi non septimi
 dici, in quo feriari solemus, mos increbuerit, & ieiunia, & lucernarum incēssiones, & multa
 de cibis nobis præcepta obseruētur. Nostrā inter nos concordia imitari conātur & facultatū
 impertitionē, & in actib. laboriositatē, & in ferēdis aduersis p̄ legib. tolerantiam. Etenim q̄
 est omniū admirabilissimū, citra voluptatis illecebras ipsa per se lex inualuit: ac sicuti Deus
 vniuer-

Sol Deus statui-
tur.

Talentum 600
coronatos conti-
net.

Scytharum reli-
gio, & persarū.

Apollonius sole-
ra exerceat.

Iudæi legum sua-
rum seruantissimi.

Moses antiquissi-
mus legislator.

Indaicas leges
exteri cōmu-
lantur.

- A** vnuerſum mundū permeauit, ita lex vniuerſos mortales peruaſit. Quod ſi ſuam quiſq; patriā domūq; cōſiderauerit, iſ meis dictis nō diffidet. Quo fit, vt aut cōdemnandi ſint vniuerſi mortales voluntarię prauitatis, ſi aliena, eademq; vitioſa, ante domeſtica, eademq; honeſta, æmulari cōcupiuerunt: aut inuidiæ ſuę finē facere debeant accuſatores noſtri. Neque enim inuidioſum quiddā nobis vēdicamus, dum noſtrum legiſlatorē honoram⁹, & eius de Deo effatis credimus. Nam etiamſi legum omnium virtutē non intelligeremus, certē vel æmulantium multitudo feciſſet, vt de eis nobis placeremus. Verū de legibus quidem & repub. in meo Antiquitatum opere accuratē tradidi. Nunc ea cōmemorauī quantum erat neceſſarium, non quōd vel aliena recensere, vel noſtra collaudare, mihi ppoſitum eſſet: ſed vt eos qui de nobis iniquē ſcripſerunt, euincerem in ipſam veritatem impudenter inuectos fuiſſe. Et ſanē mihi videor ſcripto meo ſatis præſtitiffe promiſſa. Etenim in primis vetuſtum eſſe demonſtraui genus noſtrum, quod accuſatores recentiſſimum eſſe dixerant: & multos allegaui teſtes, qui antiquitatis noſtrę in ſcriptis ſuis mentionē fecerunt, illis nullos eſſe af firmantibus. Cumq; Aegyptios fuiſſe maiores noſtros dixerint, demōſtratum eſt, eos in Aegyptum aliunde veniſſe. Et cū ob corporum vitium eos eiectos fuiſſe mēiti ſint, planum factum eſt, eos & volētes & cum ſingulari robore patriam terram repetiſſe. Et cū illi in legiſlatorē noſtrū ceu vitioſiſſimum inuecti ſint, cōpertum eſt virtutis eius & olim Deum, & poſt illum tempus extiſſe teſtē. De legibus nihil opus fuit oratione longiore. Nam ipſas p ſe perſpectum eſt nō impietātē, ſed pietatē docere veriſſimā, neq; ad hominū odium, ſed ad facultatum cōmunitatem incitare: iniuſtiçię inimicas, iuſtiçię curam gerentes, expultrices ocij & luxus: & quę homines ſuis contentos & laborioſos eſſe doceant, & à bellis habendi cupidine gerēdis auocent, & pro legibus fortes eſſe faciant: & in pœnis irrogandis ſint inexorabiles, & verborū eloquentia indeceptā re ipſa ſemper confirmentur. Itaq; auſim equidē dicere, plurimorū ſimul & pulcherrimorū nos cæteris aurores extiſſe. Quid enim in uio lra pierate pulchrius? Quid iuſtius q̄ parēre legibus? Quid conducibilius q̄ mutuam fouere concordia, & neq; in calamitatibus diuelli, neq; in rebus ſecundis ſeuire ſeditionib⁹: ſed in bello mortem contemnere, in pace artibus & agriculturę operam nauare: & omnia & vbiq; ab arbitro Deo gubernari perſuaſum habere? Hęc ſiquidem ab alijs vel primū ſcripta, vel conſtantius fuiſſent ſeruata, nos illis vt diſcipuli magiſtris gratiam deberemus. Sin his nos maximē omnium vti cernimur, & eorum inuentionē primā noſtram eſſe demonſtrauim⁹, valeant refutati Apiones & Molones, & quicunq; mentiri conuiciariq; gaudent. Tibi verō; Epaphrodite, maximē veritatem amanti, & propter te ijs qui ſuamdem genus noſtrum cognoscere voluerint, & hic & ſuperior Liber ſcriptus eſto.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIO-
nem Libri ſecundi finis.

FLAVII IOSEPHI

DE MACHABAEIS LIBER;

SIVE DE RATIONIS IMPERIO.

CAPVT I.

FISPVTATVRVS de read Philoſophiæ rationem maximē pertinentē, num affectibus imperet pia ratio, rectē fecero, ſi vobis, vt Philoſophiæ ſedulō incumbatis, conſuluero. Eſt enim omnibus ad ſcientiam neceſſarius hic ſermo, & alioquin maximæ virtutis, videlicet prudentiæ, laudem continet: videlicet num aduerſantibus frugalitati affectio- nibus imperet ratio, gulæ ſcilicet, & cupiditati: num etiam ijs affecti- bus dominetur, qui ſunt impediētes iuſtiçiæ, vt peruerſitati itemque qui ſunt impediētes fortitudinis, videlicet iræ, & timori, & labori. Sed dicet aliquis Si affectibus imperat ratio, quī fit, ut obliuionis & ignorantia domina non ſit?

Ioseph.

Ff 3 Ridiculum

*Ratio num pia
affectibus imperet,
queritur.*

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM AC VOCVM MEMORABILIVM FLAVII

IOSEPHI LIBRIS COMPREHENSARVM ALPHABE-
ticus: in quo numeri notati paginas: literæ verò alphabe-
ticæ numeris iunctæ historiarum recitata-
rum loca demonstrant.

A

- ARON** filius Amaramis
Moyſi fratri in Aegy-
ptum reuertenti obuius
35, a. Deū celebrat,
42, e. implorat, 55, d
ad sacerdotium primus eligitur 58, a
in q. eodem confirmatur 49, a. 58, d
primus pontifex 383, d. moritur
61, a
Aaronis filij quatuor 49, b: quorum
duo ambitioſe uictimas offerentes cō-
buruntur 49, f. uirga amygdala
protrudens floret 60, b. posterie-
ius pontifex 383
Aaroni Cores inſulſa: 57, c. plebs re-
pugnat 55, c
Abaneth zona ſacerdotalis, quam Ba-
bylonij Emian uocant 47, c
Abaris mons 73, d
Abaris urbs 590, c, e. 598, c
Abaffares Syria ac Phœnices præſes à
Cyro reedificando templo Hieroſo-
lymis præſicitur 200, d
Abdaſaſus Aſineum caſurus ab Artæ-
bano impeditur 354, c
Abdaſtratus rex Tyriorum Baleazaro
patri ſuccedit 592, c
Abdemonus Tyrius adoleſcens proble-
matū diſſoluendorū peritus 148, a.
592, c
Abdenago aliàs Azarias Danielis ſo-
cius 190, c
Abdon Elielis filius Iſraelitarum guber-
nator 88, c. moritur & ſepelitur.
ibid. d
Abel, uox quid ſignificet: naſcitur: iu-
ſtus paſtor 4, a. ſacrificium Deo
offert: & à fratre occiditur 4, b
Abelmachea urbs à Ioabo obſidetur:
mulieris prouidentia ſeruatur 133, a:
& obſidione liberatur. ibid. b
Abemerigus filiam ſuam Izatæ uxorem
iungit 374, c
Abenerus patrueſis Sauli copijs milita-
ribus præſicitur 100, e. pigrinæ à
Dauid accuſatur 111, d. Ieboſthū
periculo eripit: regē cōſtituit 116, b.
contra Ioabum pugnat, & ſupera-
tur. ibid. c. Aſaſelem uulnerat, ibid. d
in Ieboſthi caſtra uenit, ibid. e. ad
Dauidem deficere conatur: Dauidi
populum conciliat: benignè ſuſcipi-
tur 117, a, b. inſidijs Ioabi exponi-
tur ibid. d. occiditur ibid. e. à
Dauid lugetur 118, a
Aberi, ſecundi ex fratribus Machabei
ſupplicium, & tolerantia 623
Abſalomus ſororem Thamarā ab Am-
none uitiatam conſolatur 126, d.
Ammonem trucidat: & in Geſura ſu-
git 126, b d. patri reconciliatur,
& in Dauidem conſpirat 127, a, b c.
rex ſalutatur 127, d. patrē regno
eiſcit 126, b. thalamum patris pol-
luit 128, d. cum Ioabo cōgreditur
129, f. fugit 130, b. ſuſpenſus in-
terimitur: et ſaxis obruitur 130, b, c.
mortuus nunciatur: & à Dauide lu-
getur ibid. d, e
Abſalomi caſaries 127, a. ſtatua Ma-
nus Abſalomi uocata 130, c
Abias Arabum rex Izatem hoſtiliter pe-
tit: ſuperatur: & manu ſua propria
interit 376, e, f
Abias filius Samuelis quomodo tempu-
blicam gubernet 95, b
Abias Roboami filius Hieroboamo pu-
gnaturus occurrit 155, c. Iſraeli-
tarum copias ad ſe pellicere conatur
ibid. d. Hebræis confidentiam ex-
probrat, et Roboamo ſuccedit 154,
e. Hieroboamum uincit 156, a.
moritur 156, b
Abiatharus Achimelechi filius à Sauli
ſeuitia ſeruatur 180, c. ad Dauidē
confugit 108, f. pontifex manſit
133, c. pontificatu priuatur 140, c
Abibal⁹ rex Iromi pater 148, a. 592, b
Abigea Nabali uxor Dauidem commo-
tum xenijs placat 110, e, 111, a. Da-
uidi nubit 111, b
Abila oppidum 66, a
Abilamarodachus filius Nabuchodono-
ſori, patri ſuccedit: et Iechoniā è uin-
culis dimittit 192, d. moritur. ibid. e.
filium Niglſarem ſucceſſorem ha-
bet. ibid.
Abimelechus Eethlūnita, quis fueris, &
qui in Moabiticam terram cum ſuis
tetenderit 90, f
Abimelechus Paleſtina rex Abramum
hoſpitiū ſuſcipit, et Sarā rapit 12, e.
Iſaacum b: ſpitiū ſuſcipit 15, f. cum
Iſaaco ſœdus pepigit 16, b
Abimelechus nothus Gedeonis interſe-
ctis fratribus principatum ſibi uendi-
cat 86, d. à Sicimitis urbe expelli-
tur 86, e. eoſdemq. ulciſcitur ibid.
inſidias Galis propulſat 87, a. The-
bis prelio uictis moritur 87, c, d.
& quemnam ſucceſſorem habuerit
ibid. d
Abiron pertinax 58, d. terrā abſor-
betur 59, c
Abiſace ſœmina Dauidem ſenem caleſc-
cit 136, b: quam Adonias in cōiū-
gem poſtulat 139, e
Abiſeus Abenerum, 116, e: unā cum
fratre Ioabo Sabæum, perſequitur
132, f. Dauidē periculo eripit 133, d.
uno die 600 hoſtes interemit 134, c
Abius filius Aaronis igne ſacrificio com-
buritur 49, f
Abramum patrē Tharro naſcitur 9, c.
Lotum cognatum adoptat 9, e
Abramum in Chananeam uerū Dei cul-
tum auſpicaturus migrat 9, e. in
Aegyptum tendit: uxorem, ſororem
ſingit: Aegyptiorum religionem re-
ſellit: Aſtronomiam docet 10, b, c, d.
cum Loto fines partitur 10, d. Aſſy-
rios uincit 11, a. Melchiſedeco ho-
ſpitaliter habetur, eidemq. decimas
donat 11, b. de filio ſibi naſcitu-
ro promiſſionem accipit 11, c, d. 14, b.
Iſmaelem genuit 11, d. angelos ho-
ſpitiū excipit 12, a. in Gerara Pa-
leſtinae proficiſcens uxorem ſororē
cur ſinxerit 12, e. Iſaacum immola-
re iubetur & Deo obedit 13, e. quo
loco filium offerre cupierit 13, d.
Iſaacum maſtare uolens à Deo inhi-
betur 14, b. Iſaaco uxorem querit
ibid. f. moritur 15, d
Abrami arma contra Nechiam Pharao-
nem 544, b. ex Chetura proge-
nies 14, d. domicilium, uicus 10, a
Gg Chebron

Index.

- Chebron 523, e. famulus quaesitur
 Isaco uxorem mittitur 14, f. Deum
 precatur: Rebeccam alloquitur: &
 Labano iuneris suscepti causam re-
 fert 15, a, b, c
 de Abrahamo testimonium Berofi 9, f.
 Hecatei & Nicolai Damasceni 10, a
 Absalomon Manahemi tyrannidis ad-
 iutor 472, c
 Absalomus patruus simul et socer Ari-
 stobuli captus 258, f
 Accaron Ochosiæ regis deus fictitius
 165, b
 Accaron urbs ab Hebraeis capi non po-
 tuit 80, f
 Achabius Amarithi filius patri rex impie
 us succedit 157, f. Iezabelam con-
 iugem ducit: Ellam prophetam que-
 rit: & calumniatur 158, a, e, f.
 ab Elia idololatriæ redarguitur.
 ibidem f. Nabuthum occidit
 160, b. pœnitentia ducitur
 ibid. c. Adadi filio bellum inferenti
 cedit ibid. e. timens promissione
 Dei erigitur: Syrum uincit: Adado
 parcit, cùmque eodem foedus facit
 161, a, b, e. à Michæa propheta ob-
 iurgatur: cum Iosaphato contra Sy-
 rorum regem foedus init 162, a, d.
 cum Iosaphato in Syros proficisci-
 tur: & moritur 163, c, d
 Achabi filiorum interitus 171, a. Deus
 Baal ibid. d. filium Ioramus Mo-
 bitas domat 165, e, f. uxor Iezabel
 impia 158, a
 Achabo ac Iosaphato Michæas prophe-
 ta è carcere adducitur 162, f
 Achabum Elias adit 158, d. & re-
 prehendit 160, c
 Achæ Machabæi fratris quinti suppli-
 cium & tolerantia 623, d
 Achar Zebediæ filius furatur 75, f.
 punitur 76, c
 Achazes Iothami filius patri succedens
 idolo filium immolat: bello sollicita-
 tur: & superatur 177, c, d. Assy-
 rios auxilio aduocat: ac idololatriam
 exercere affectat 178, a, b. occidi-
 tur ibid. c
 Achiabius Herodis nepos aui uim probi-
 bet 327, e. hostibus repugnat
 332, b. 451, b
 Achias pontifex 99, d
 Achias propheta Hieroboamo regnum
 predicit 151, c. queritur 155, a
 Achiba Ezechie regis uxor Manassis ma-
 ter 182, c
 Achilæus Dauidi cōmentariensem prin-
 cept 133, c
 Achimanus filius Berzellæi cum Dau-
 de proficiscitur 132, b
 Achinas Dauidi uictoriam: et Abesalo-
 mi mortem nanciat 130, d, e
 Achimelechus pontifex Dauidem com-
 meatu iuuat 107, c. propter ob-
 sequium Dauidi præstitum à Sau-
 lo obiurgatus se excusat: & occidi-
 tur 108, b, c
 Achimadabæ Basiman nubit 141, d
 Achiothel à Dauide ad Abesalomum
 deficit 127, e. laqueo uitam finit
 129, c
 Achonij de alienigenis cum prole eijci-
 endis edictum 202, e
 Acimaces Persicus qualis 381, e
 Acme ancilla Iulie Antipatro & Hero-
 di fraudulenter scribit 325, b. 446,
 b. à Cesare occiditur 327, d
 Acmon filius Araphi gigas Dauidem
 occisurus ab Abiseo trucidatur
 133, d
 Acra collis 534, d
 Acrabatena toparchia 523, a
 Actiaca pugna quando peracta 284, c
 Actipus urbs 78, d
 Acusilaus Argius quando historiam
 conscripserit, & in quibus Hesiodū
 correxerit 587, c
 Adadus Azaelis filius patri in regnum
 succedit, & à Ioa Israelitarum rege
 uita priuatur 174, c
 Adadus Damasci rex & Syriæ à Dau-
 de uincitur 121, d
 Adadus tertius Samariam uastat 121, e
 Adadus Syrus Samariam obfidet 160, e.
 167, d. ab Achabo profligatur
 160, d. in gratiam ab eodem reci-
 pitur 161, e. & foedus init ibid. f.
 à Deo fugatur 168, b. egrotat
 ibid. f. ab Azæle prefocatus mo-
 ritur 169, a
 Adadi regnum Azæel possidet 169, b
 Adadi Damasci & Syrorum regis po-
 steri reges Syriæ, sicut Aegypti reges
 Ptolemæi dicti 121, e. Ioramo insti-
 diantis & Eliseum capere conantis
 castra diripiuntur 168, d
 Adado fiducia humana quanta fuerit
 161, a
 Adamus, uox quid significet: à Deo
 creatur 3, b. peccat: cum Deo lo-
 quens iram deprecatur d. puni-
 tur e. cum Eua paradiso eijcitur
 ibid. f. ac moritur 4, c
 Adami posteritas 4, a
 ab Adamo ad diluuium ætates decem
 4, b, c
 Adar Hebraeis, nobis Martius dictus
 73, e. 232, a
 Adasa uicinus 408, b
 Aderus Solomoni infestus 150, f. in
 Aegyptum profugit: Syriam, in Idu-
 meam rediens, occupat eiusdemq;
 rex designatur 151, a, b
 Adiabenus filius Nabatei, scilicet in
 machinas Romanorum euolat
 548, b
 Adiabeni Ixatem despicunt 376, d
 Adiabenorum regina religionem Iudæi-
 cam amplexa 374, a
 Adoma, quid significet 20, e
 Adomus, Esau cur cognominetur 20, e
 Adomi, uox quid significet 80, d
 Adonias Dauidis filius regnum affe-
 ctat: regnare à Nathano propheta
 affirmatur 13, e, d. à Salomone ue-
 niam impetrat 137, b. Abisacen,
 coniugem petit 139, e. occiditur
 140, a
 Adombezecus captus manibus pedi-
 busq; truncatur, moritur, & sepeli-
 tur 80, d
 Adoram urbs à Roboamo condita
 153, e
 Adoramus questor tributis recipiendis
 constituitur 133, e. lapidibus ob-
 ruitur 152, b
 adoratio uaccarum anreorum permit-
 titur 171, e
 Adramelechus Senacheribum patrem
 occidit 181, d
 Adrazarus Sophenorum rex à Dauide
 uictus, urbibus priuatur 122, a
 Adullamæ agri in speluncam Dauid in-
 cidit 107, e
 adulterium Dauidis 123, e
 adulterij suspecti lex 53, a
 Aegæas oppidum 210, c
 Aegyptij pseudopropheta, seductor Iu-
 deorum 380, f. pugna elabitur
 381, a. cum Felice configit: supe-
 ratur: fugit, & capitur 462, b
 Aegyptij polluti impiè seuiunt 598, f
 Aegyptij reges cur Pharaones dicti
 148, d
 Aegyptij à Nabuchodonosoro bello mo-
 lestantur 185, a. cum Aethiopi-
 bus pugnant 32, e. Israelitas perse-
 quuntur 37, c. Hebræos obsidio-
 ne premunt 37, d
 Aegyptij persequentes Israelitas obrui-
 untur 38, c. & quibus pœnis affe-
 cti fuerint 35, e, f. 36, a, b, c, d
 Aegyptij crocodilis & aspidibus hono-
 rem tribuunt 607, b
 Aegyptiorum arma uento in Hebræo-
 rum litus expulsa 38, f. cum Mi-
 thridate certamen 262, b
 Aegyptiorum annales 597, b. dii qui
 607, b de Iudeis maledicti 597, d.
 & idololatria ibid. libido 10, b.
 mores, sapientia 609, e. in Moy-
 sen ingratiuitudo & insidia
 inuidia

Index.

inuidia in Hebræos: & studia 30, e.
 ostentia 35, c. regum nomina Hero-
 dotus cur non ciet 148, e.
 religio 606, a. religionem Abra-
 mus refellit 10, c.
 Aegyptijs in ullam ciuitatem ascribi, à
 Romanis interdictum 604, f.
 Aegyptios Abramus Astronomiam do-
 cuit 10, c.
 Aegyptus unde nomen accepit 591, d.
 describitur 526, d. fame ingenti
 infestatur 25, b. ab Aethiopi-
 bus inuasa 32, f.
 Aegypti munitiones Iudæis à Ptole-
 meo committuntur 604, f.
 Aegypti regina Salomonem inu-
 sit 149, b. rex infantes mares He-
 bræorum necari iubet 31, a. rex
 Saram rapit 10, b.
 Aegypto Iosephus preficitur 25, a.
 in Aegypto Hebræorum afflictiones
 30, f.
 ex Aegypto patres Moyse duce ducun-
 tur 383, e.
 Aelius Gallus auxiliariorum ab Hero-
 de Caesaris missorum dux 294, a.
 Armius Lucundus à Iudæis occiditur
 477, b.
 Aemilius Regulus Cordubensis 357, d.
 Aeneas, Aretas postea dictus, Arabum
 rex constituitur 312, f.
 Aeoles populus 8, b.
 Aeraric inuentor quis 4, d.
 aeris genus auro pretiosius 122, a.
 Acta, petra, Sampsonis habitatio 89, d.
 etates decem ab Adamo ad diluuium
 4, b, c.
 Aeternius Fronto duarum legionum A-
 lexandriarum magister 561, c.
 Aethiopes Aegyptum inuadunt 32, e.
 à Moyse uincuntur 33, b. ab Ae-
 gyptijs circumcisionem accipiunt
 154, c.
 Aethiopum origo 8, e.
 Aethiopum expeditio in Hierosolyma
 156, d.
 Aethiopum rex Zareus 156, d.
 Africa siue Lybica 8, d.
 Agagus à Saulo capitur 101, b. in-
 terficitur 102, b.
 Agar ex Abramo grauida Saram despi-
 cit: obiurgatur: in desertum fugit
 11, d, e.
 Agari angelus Ismaelis curam mandat
 13, c. atq; ut ad berum redeat, sua
 det 11, e.
 Agatharchides historicus de Iudæis
 596, e.
 Aggeus propheta populo animum ad-
 dit 200, c.
 Agiræ Nabathem audacissimus et hor-

rendus 548, b. quid fecerit 545
 agricultura à Camo inuenta 4, a.
 agricultura lex 68, d.
 M. Agrippa in Asiam mittitur 295, e.
 ab Herode excipitur 299, f. bo-
 ues Deo immolans epulum populo
 dat 300, a. cum Herode profici-
 scitur 300, c. Iudeos Romanis o-
 bedire iubet 466, e. populum ar-
 ma Floro illaturum coercēs 469, f.
 à Iudæis expellitur 470, a.
 Agrippæ ad Iudeos oratio 466, c.
 coram Agrippa Iudæi Græcos accu-
 sant 300, e.
 Agrippa Aristobuli filius pauper, Rei-
 publicæ preficitur: à Flacco excipi-
 tur: accusatur 344, d, e, f. Alexan-
 driam nauigat: Puteolos appulit: à
 Tiberio excipitur: ab Antonia mu-
 tuum accipit: Caesaris amicitia frui-
 tur: Antonie soluit: Eurychum furti
 arguit 345: apud Tiberium ac-
 cusatur: in uincula conijcitur 346.
 457, e. de Tiberij morte nuntium
 accipit 348, d. eumculis soluitur
 349, a. 457. tetrarchie rex con-
 stitutus in Iuum regnū nauigat 349,
 a, b. 457. Herodis conatibus re-
 pugnat: eundemq; conspirationis in
 Tiberium accusat 349, e, f. 457, e.
 Caum honorat 352, a. Claudium
 ad retinendum principatum hortan-
 tur: et ad Claudium mittitur 367, a,
 b, c. à Claudio in regno confirma-
 tur 368, e. ad sui regni curam ha-
 bendam mittitur 466, c. uotius
 sacrificia soluit: Simonem Boethi fi-
 lium pontificem constituit: et eiu-
 dem tributum Iudæis remittit 302, a.
 369, d, e, f. Silam ob insolentiam
 custodie tradi curat: conuiuio a de-
 se cupit 370, f. Hierosolyma mu-
 nic: impeditur: exteris benefacit, con-
 tumelijs afficitur: Simoni reconcilia-
 tur: ac Beryti theatrum extruit 371, a,
 b, c, d. à regibus suscipitur ibid, e.
 ab adulatoribus Deum salatur: a-
 grotat, & moritur 372, a, b. de-
 functus conuiuijs petitur ibid, d.
 Agrippæ Aristobuli soboles 343.
 460, a.
 Agrippæ profapia 372, d. regiminis
 amplitudo, diuicie, liberalitas 372,
 c. & Hierosolymitanorum disti-
 dum 381, f.
 de Agrippa augurium 347, a.
 Agrippa filius Agrippæ educatus 372,
 e. pontificie stolis custodiam Iu-
 dæis impetrat 373, d. Chalcidi
 preficitur 377, f. autor est
 Claudio ut Iudeorum causam legiti-

me cognoscat 379, e. multis to-
 parchijs Chalcide ablata, donatur
 ibid, d. nuptias instruit 379, d.
 Galilee parte à Nerone donatur
 380, e. summum sacerdotium Ise-
 maeli Phabei filio consulit 381, a.
 domum extruit ibid, f. Iosepho
 cognomine Cabi pontificatum detu-
 lit 382, b. domum extructam quo
 modo nominet ibid, f. theatrum
 Berytium ornans, Iesum pontificem
 confirmat ibid. templi ministris
 sacros hymnos canere concessit
 383, b.
 Agrippa filius Agrippæ Magdala ca-
 stellum capere ceriat 390, f. cum
 Vespasiano Tyrum uenit 403, a.
 à Claudio regno preficitur 460, b.
 lapide percutitur 503, f.
 Agrippæ regis directas facultates Iose-
 phus seruat 388, e. literæ ad Iose-
 phum 401, f.
 Agrippa Simonides Flauij Iosephi filius
 404, c.
 Agrippina Claudij Caesaris uxor pro Iu-
 dæis intercedit 379, c. maritum
 ueneficio tollit, filiumq; Neronem
 regno preficit 380, a.
 Agrippinus Demetrii filius ex Mariam
 me 379, f.
 Agrippinum ab Herode cōditum 430, e.
 agrorum à quo primum constituitur ter-
 mini 4, c.
 Aime oppidi excidium 76, c.
 Aimate opprimuntur 76, d.
 Alabarchie magistratus 377, e. 379, f.
 Alanorum in Armeniam & Mediam e-
 ruptio 578, d, e.
 Albinus Iudææ praeses malignus 462,
 e. Iudæam latronibus explet 382,
 d, e, f. captiuos occidit 383, a.
 Albi successor Florus crudelis 384, e.
 Alcinus alias Iacimus pontifex 230, e.
 copias militares colligit: Iudeos occi-
 dit: fugiens Iudam accusat 231, c, d.
 miserè perijt 232, b.
 Alexander Alabarcha pecuniam Agrip-
 pæ prebet 345, b. uide, Alexand.
 Lyfimachus.
 • Alexander Antiochi Epiphanis filius
 Demetrio bellum infert 235, a. 251,
 e. uincit 236, b. 411, c. Iona-
 the amicitiam ambit 235, d. Iona-
 tham honorat 237, c, d. Cleopa-
 tram uxorem ducit 237, d. Iona-
 the munera mittit 238, c. in Ará-
 biam fugere compellitur & mori-
 tur 239, a.
 Alexander Aristobuli filius à Gabini-
 o uincitur 259, f. 260, d. Romanos
 occidit 260, c. Hyrcano bellū in-
 fert

Index.

- fert 415, b. cum Gabinio pugnat 246, d.
 260, c. 415, c. Iudeos ad defectionē
 reducit 416, b. securi percutitur
 361, e. 416, f.
 Alexander Herodis filius uxorem ducit
 299, f. à patre accusatur, & re-
 conciliatur 303, c. d. 304, e. 305, d.
 calumnijs oppressus uinculis con-
 stringitur 310, e. reconciliatur
 patri 311, d. ab Eurycle iterum
 calumnijs afficitur 313, d. 438, c.
 in carcerem detruditur, accusatur
 Beryti, & damnatur 314, 316.
 strangulatur 317, b.
 Alexandri Herodis filij progenies
 460, b.
 Alexander fictitijs instruitur, suscipi-
 tur, honoratur, sella portatur, falsus
 deprehenditur: & remigum nume-
 ro iniecitur 453, d, e, f.
 Alexander Ianneus rex constituitur
 249, a. Ptolemaidem obsidet ibid.
 b. Ptolemaeum decipit: ab eodem
 uincitur e, f. Ptolemaeo obuius
 250, a. fugit b. cum Cleopatra
 foedus facit: Gazam oppugnat ibid.
 e, f. occupat 251, a. Demetrio
 Eucero resistens ceditur ibid. f.
 febris laborat 252, f. moritur
 253, b.
 Alexandri filij Hircanus & Aristobu-
 lus: uxor Alexandra 253, a, c.
 inmanitas 410, e.
 Alexander Lysimachus à uinculis solui-
 tur 368, f. Alexandria ditissimus
 377, e.
 Alexander Philippi filius imperio Ma-
 cedonico praesidet: in Asiam con-
 tendit, Darium uincit, Tyrum oppu-
 gnat 211, d, e, f. Tyrum capit 211,
 a. Iadum pontificem benignè su-
 scipit 211, d. Hierosolymis sacri-
 ficat ibid. e. Gazam occupat 211,
 b. tributorum immunitatem Iu-
 deis concessit 211, f. libertatem
 uiuendi Samaritis permittit 212, a.
 moritur ibid. d.
 Alexander Polyhistor de Aphrica te-
 steur quid 14, e.
 Alexander rex primus Macheruntae
 dificat 575, f. quo tempore mor-
 tuus 595, d. mortuo Iudei in Ae-
 gyptum & Phoenicem translati
 596, a.
 Alexander Tiberij pater portam tem-
 pli auro & argento obducit 537, b.
 Alexander Veles regno annos quinque
 praefuit 239, b.
 Alexander Zebina Demetrium uincit
 246, c. cum Hircano foedus ferit,
 & ab Antiocho Grypho caditur
 246, d.
 Alexandra Phasaeli filia 343, d.
 Alexandra Alexandri Iannei uxor Ale-
 xandro mortuo succedit 253, b.
 Iudeis Castella credit 254, a. Da-
 mascum occupat 412, d. egrotat
 254, b. 412. moritur 254, e.
 412, e.
 Alexandra Hyrcani filia, Alexandri An-
 ristobuli uxor: ab Antonio filio pon-
 tificatum petit 280, b. Aristobu-
 li & Mariammes effigies ad Anto-
 nium mittit 280, c. Herodi suspe-
 cta 281, a. fugam moliens depre-
 hensâ ibid. b. Cleopatra Herodis
 insidias aperit 282, a. carcere de-
 tinetur 282, b. arces sibi subijcit
 290, e. Ptolemaeo nubit 416, f.
 Alexandra Alexandri Iannei uxoris
 mors 254, e. 290, f.
 Alexandria plus singulis mēsis quàm
 Hierosolyma toto anno pendit Ro-
 manis 469, a. ijsdem quatuor
 mensium annonam ministrat. ibid.
 Alexandria ciuitas post Romam maxi-
 ma 529, b. à Cesare capta 605,
 e. à quibus conseruata ibid. b.
 Alexandria portus descriptio 526, e.
 Alexandrini Vespasianum imperatorem
 agnoscunt 527, a.
 Alexandrinorum seditio contra Iudeos
 474, c. bellum cum Cleopatra
 605, b.
 Alexandrium arx, castellum 259, d.
 413, d.
 Alexandrium Castellum à Gabinio ob-
 sessum 415, c. 259, e.
 Alexas Salomem Herodis filiam coniu-
 gem ducit 318, c.
 Alibama uxor Esai 20, f.
 Alicarnassorum decretum pro Iudeis
 267, c.
 Aliphazes Esai filius 20, f.
 Alisas Aliseis nomen dedit 8, b.
 Allus Samarita, libertus Neronis 345, c.
 Althemus timore riget 429, c.
 Amalecitas bellum inferunt Hebreis
 41, c. Israelitis molesti 85, a.
 uicti 100, f. Sicellam incendunt
 114, b. ab Amasia uicti 173, f.
 accersunt Syros in Dauidem 123, c.
 Amalecitarum clades 41, c.
 Amalecitas fuderunt Hebraei 42, a.
 Amalecitas Dauid infestat 112, d.
 persequitur 114, d.
 Amalecitis unde denominata, nunc Idu-
 maea dicta 20, f.
 Amalecus Esai nothus & Thamna concu-
 bina natus 20, f.
 Aman adoratur 205, d. arrogans
 207, c. clatus regi Artaxerxi in fi-
 diatur 209, a. uxoris consilio
 Mardochaeo, eundem cogitans tolle-
 re, crucem erigit 205, e. 207, c.
 ab Esthere coram Artaxerxe accusa-
 tur 208, b. peccatum falsus ueni-
 am petit: & à Sabuchade insidiarum
 arguitur 208, c. in crucem agi-
 tur 208, c.
 Amanis filij in crucem acti 209, c.
 possessiones Mardochaeo dantur
 208, d.
 Amarei filij Ioannem Gaddum interfici-
 ciunt 234, a. à Ionatha puniun-
 tur ibid. c.
 Amarames Moyses & Aaronis pater
 pro Hebraeis liberandis Deum inuo-
 cans, exauditur 31, b.
 Amarinus Israelitarum rector constitui-
 tur 157, d. relicto principatus
 successore Achabo filio moritur
 ibid. e.
 Amasas Dauidis exercitui praeficitur
 131, c. 132, d. Ioabo destinatus ad
 necem 138, e. à Ioabo interficitur
 132, c.
 Amasias Ioasi filius rex Hierosolymita-
 nus 173, f. Idumaeos uincit 174, e.
 Amalecitas bello exacerbat 174, d.
 uincit 173, f. ad idola deficit 174,
 f. Ioam literis ad bellum uocat
 175, a. pugnans contra Ioasum,
 uincitur 174, d. capitur 175, b.
 occiditur & sepelitur ibid. e.
 Amasia prosapia & probitas 174, d.
 Amathus castrum ad Iordanem 250, e.
 uastatur 251, d.
 ambitio malorum scaturigo 117, f.
 M. Ambilius Coponio succedit 338, c.
 Amenophes pater Messenis 601, a.
 Amias Achaz fil. bello superatus à Za-
 charia trucidatur 177, d.
 Ammadabus Leuita 94, b.
 Ammaniae à Babylonio infestantur
 190, a. Dauidi insurgunt 123, a.
 à Iuda uincuntur 228, a. depre-
 dantur 125, c.
 Ammaus uicus thermae sanadis corpori-
 bus idoneus. uide Emmaus.
 Ammaus combusta 452, a.
 Ammonitae Israelitas diuitijs nudant
 87, e. maturos se conficiunt 164,
 e. uastantur 98, a.
 Ammonitarum origo 12, d.
 Ammonij detestandus interitus 238, d.
 Amnis Sabbatici miraculum 573, d.
 Ammon filius Dauidis sorori Thamarae
 uim infert 125, d. occiditur 126, b.
 Amoraei ab Hebreis deuicti 61, d.
 Amoraeorum terra situs 61, e.
 Amoritis regio quibus data 65, e, f.
 Amos Manassis filius Iudae praeficitur
 & mor-

Index.

et moritur	182, f	Anilei uxor peregrinae religionis obser-	Antigonus Hyrcani filius ab Aristobu-
Amygdalon stagnum	548, d	uans	li coniuge infidijs petitur
Ananelus summo sacerdotio ab Hero-	355, d	anima, Dei particula in corporibus	248, c.
de donatur	280, b	496, e	à fratre trucidatur
Ananelus pontificatu priuatur	280, f	anime corpori iuncte uirtus	248, d. 410, b
Ananias aliàs Sedrachès Danielis soci-	582, b	animalium usus permittitur	Antiochenſes calamitate Iudeos affici-
us 190, c. educatur 190, b. in	6, e	Anna Helcanis Leuite uxor	unt
ignem coniectus	91, f	annales Hebræorum	571, d
Ananias Iudeus mercator Helenam Iu-	588, b.	ptiorum	Antiochenſium fuga et clades
daicos ritus docet	597, b	Annibal ſeditioſus occiditur	240, a.
Ananias Maſbali filius à Simone occidi-	373, c	Annius Minucianus	petitiones apud Tium
tur	357, e	Annius Rufus M. Ambiuſio ſuccedit	573, c
Ananias Nebedei filius uinctus Româ	338, c	338, c	Antiochia à Seleuco condita
mittitur	379, b	Anochus filius Madianis	604, d
Ananias Onie filius Cleopatæ copijs	14, d	annus Iobelus	Antiochus Cyzicenus cum fratre Antio-
prefectus	53, e	annus magnus quot annis conſtet	cho Grypo belligeratur
Ananias Phariſæus Iofepho ſe opponit	6, f	annus ſabbaticus	246, d.
398, e	265, c	anni quot à Iofue tempore uſque ad Da-	et Philomatore
Ananias pontifex cum fratre Ezechia	119, e	uidis expugnationem	249, b. occidi-
occiditur	472, d	anni quot ab exitu Iſraelis ex Aegypto	tur
Ananias Anani filius iunior pontificatû	383, e	uſque ad templi Salomonis extru-	ibid. c
acquirat: Iacobum lapidat: pontifica-	188, b	tionem	Antiochus Cyzicenus ab Ariſtobulo ce-
tu priuatur	6, f	Anted luiani cur tam longa ui-	ſus fugatur
Ananus dux uinctus Romam mittitur	362, b	Anteiſus trucidatur	246, f
379, b	259, e	Anthedon urbs inſtauratur	Antiochus Antiochi Cyziceni filius ſu-
Ananus pontifex prælium adornat	430, b	Anthedon urbs	perat Antiochum Grypi, et ſupera-
510, e	269, b	Antigonus à Ptolemæo Mennæo ado-	tur ab Eucero et Philippo fratri-
Ananus pontifex quamdiu	273, f	ptatur	bus
Ananus Ionathæ filius Ceſtio portas pa-	277, d. 426, c	Antigonus Herodis familiam oppugnat	251, b
teſcere conatur	271, b. 275, f. 423, d.	Antigonus Pappum Herodi bellaturum	Antiochus Comagenæ rex
Ananus Sethi filius pontifex conſtitui-	275, b. 420, c.	miſit	339, c.
tur, eſſe deſinit	277, c.	Antigonus Ariſtobuli filius ab Herode	368, e
Anani ſenioris ſcælicitas	427, d.	oppugnatur	Antiochus Comagenes rex in Ciliciam
Anchus rex Gittæ Dauidem ſecum du-	271, b.	uincitur	fugiens, uinctus à Peto Romam mit-
xit bellaturum	271, b.	expellitur	tatur
113, b. Dauidem	271, b.	Herodi ſe dedit	578, b, c
remiſit	271, b.	in templo obſidetur	Antiochi Comagenes regis clades
114, d	271, b.	patris mortem queſtus,	577, c
Andromacho Herodes amicitiam renū-	271, b.	Hyrcanum criminatur	Antiochus aliàs Dionyſius
ciat	271, b.	Iofepho caput præcidit	411, e.
310, b	271, b.	et in ipſius cadauer ſeuit	Damaſci regno potitus quid geſſerit
Andromedæ catenarum uestigia	271, b.	Hyrcanum auribus priuat	252, c. cum Alexandro et Arabi-
498, c	271, b.	Phaſaelo loco remedij uenenum por-	bus bellum mouet
Andronicus Meſſalæ filius	271, b.	rigit	411, e
237, b	271, b.	423, d: pecunia corrumpit	Antiochus Deus, Alexandri filius ad-
Angelus Agari Iſmaelis curam mandat	271, b.	274, b. Macheram repulit	leſcens rex coronatur
13, c. perſuaſit redditurum ad hea-	271, b.	425, c. Maſſadam obſidet	240, c.
rum	271, b.	423, c. odioſus Antonio	amicitiâ cum Ionathâ init
11, e	271, b.	273, d.	ibid. c.
angelus Eliam alit	271, b.	à Soſio opprimitur	à Tryphone ſuo tutore trucidatur
159, e. Manochi	271, b.	277, c. occi-	244, d
apparet,	271, b.	ciditur	Antiochus occiditur, et eius exercitus
88, e	271, b.	727, e	fame perit
angeli luſta cum Iacobo	271, b.	Antigoni lis apud Ceſarem	252, d
19, d	271, b.	262, d	Antiochi uallis
angeli Dei filij uocati	271, b.	Antigonus Hyrcani filius ab Ariſtobu-	252, e
5, b	271, b.	lo in ſocietatem recipitur	Antiochus Epiphanes rex Syriæ
angeli Dei filij appellati	271, b.	248, d.	223,
5, b. ab A-	271, b.	ſaſe accuſatur	d. mores Iudaicos abrogat
bramo hoſpiti excipiuntur,	271, b.	409, f. Spondiû	407,
12: et	271, b.	409, c	d. murum Ieroſolym. impetie
à Loto	271, b.		547, f. templum ſpoliat
ibid. b	271, b.		224, d.
angelorum ſupra et proles	271, b.		571, c. 606, e. Hieroſolymam
5, b	271, b.		uaſtat
Anileus manum armatam colligit	271, b.		407, b. arcem condit
353, d.	271, b.		224, b. in templo Iudaico por-
amoribus correptus degene-	271, b.		cos maſſauit, cultum Dei amouens
rat, admonentemq; amicum conſo-	271, b.		224, c. uetuit Iudeos uti patrijs
dit	271, b.		legibus
354, f. Miſtridatem nudum	271, b.		225, d
aſino impoſitum abducit	271, b.		Antiochus Epiphanes cum Ptolomeo
355, c.	271, b.		Sexto propter Syriam contendit,
fratrem ueneno è medio tollit	271, b.		et in Iudeam ſeuit
355, b.	271, b.		407, c.
à Miſtridate ſungatur	271, b.		à Iuda reprimitur
355, f.	271, b.		407, f. Hyrcani opes inuadit
dolo oppreſſus occiditur	271, b.		223, d. ab
356, d	271, b.		Arabibus uicitur
	271, b.		411, f. Ely-
	271, b.		maidam obſidens proſtigatus, egro-
	271, b.		tat
	271, b.		229, b. moritur
	271, b.		407, e
	271, b.		Antiochi Epiphanis in Iudeos perſidia
	271, b.		607, d. filius Demetrium bello pe-
	271, b.		tijt
	271, b.		235, d
	271, b.		Antiochus Syriæ rex Eupator
	271, b.		229, d.
	271, b.		Iudeam inuadere cogitat
	271, b.		226, c.
	271, b.		cum

Index.

- eum Iuda foedus pepigit 230, d.
Iudam in templo obsedit 229, d.
Iuda pacem nunciavit, foedus violat
230, d. Bethsuritas expugnat
230, c. Philippum tutorem oc-
cidit 230, f. & captus à Deme-
trio trucidatur 231, d
Antiochi Eupatoris mors 229, d
Antiochus Grypus 251, b. Alexan-
drum Zebinam occidit 246, d.
Heracleonis insidijs occiditur 251,
b. Hyrcanum in urbem cogit
245, b
Antiochus Magnus Hierosolyma ten-
dens, ibi praesidium relinquit 408,
b. Iudae adversatur 218, d.
fauet, E. amicitia Ptolemaeo iungitur
219, c. filiam Ptolemaeo uxorem
dat ibid. e. Aegyptum occupat
223, e
Antiochi Magni decretum de templo
Hierosolymitano 218, f. 219, b.
de Iudeorum pietate testimonium
219, c, d. copiae militares Ve-
spasiano misse 485, c
Antiochi Pharanx, loci nomen 412, d
Antiochus Pius, alias Eusebes 251, c.
& cur Pius cognominetur 245, d.
Hyrcano placatur 245, d
Antiochus Sedetes Hyrcanum obsidet
409, d
Antiochus Seleuci nepos, cur Deus no-
minetur 218, c
Antiochus Soter Tryphonem superat
244, c. à Partibus victus moritur
245, f. 246, d. 251, c
Antiochus Spondium ab Hyrcani filijs
vincitur 409, c
Antiochus Iudeorum princeps civium
suorum proditor, perfidus Iudeo-
rum solennitates despiciit 571, d, e
Antipas pater Antipatri Iudaeae ab An-
lexandro praeficitur 255, d
Antipas regij generis vir comprehen-
sus custodiae traditur 508, e. occi-
ditur ibid.
Antipater Herodis filius regnum affectat
329, f. 449, c. portionem re-
gni paterni acquirit 334, d. rex
constituitur testamento 446, c.
tetrarcha ordinatur 447, d.
uxorem repudiat, & cur 342, d
Antipater Herodis filius donum reuo-
catur 322, c. extollitur e. in ius
citatur 322, f. callidus 433, e.
malus 318, d
Antipater patris Herodis animum à fi-
lijs auocat 302, f. in fratres ex-
acerbat 303, c. apud Caesarem
accusatur ibid. regni expe-
ctatione nixus 441, b. donis
favorem conciliat 440, c. uita-
te paternae finem optat, amicos mu-
neribus parit 318, d. Alexandro
insidiatur 434, f. ab He-
rode patre suo filio Antipatri expel-
litur 432, e. ueneni parati ac-
cusatur 321, d. seipsum excu-
sat 323, b. culpam in Antiphi-
lum rejicit 325, d. innocen-
tia testem Deum facit 324, e.
in carcerem coniectus 325, d.
capitis damnatus vincitur 322, c.
occidi iubetur 327, f. patri succe-
dit 433, e. moritur & lugetur
419, c, d. 447, d
Antipater Salomes filius Archelaum ac-
cusat 330, b
Antipater Samarita ueneficium appa-
ratum Herodi indicat 442, f
Antipatri contra Herodem insidiae
319, d. 440, d
Antipatrum Herodes à Pherora collo-
quio auocat 441, d
Antipatri mater ornatu exuta pellitur
442, f
Antipater Idumaeus Hyrcani amicus
255, d
Antipater Antipas Scaurum commea-
tu inuadit 259, c. 260, c. qualem
operam nauarit Caesari, aliasq; gesta
261, d. 262. procurator ac dy-
nasta Iudaeae constituitur 262, d.
suos filios ad gubernacula prouehit
263
Antipater primo Antipas uocatus 255, d
Antipater Idumaeus Hyrcanum in regnum
restituit 413. aliasq; eius gesta
416, 417, 418
Antipatri ciuium edificatur 305, e.
Caparsaba dicta 252, d
Antiphibus cum suo fratre uenenum
apparat in Herodis interitum
321
antiquitatum libri viginti, quod tem-
pus complectantur & quas historias
385
Antonia Drusi maioris uxoris Claudij
mater pro Agrippa intercedit
347, c
Antonia literis patefacit coniuratio-
nem in Tiberium constituta 346, c
Antonia turris unde denominata 341, e
Antonia turris, ab Herode condita
298, b. ui occupata 471, d.
collabatur 553, c. à Romanis
inuiaditur 554, f. euertitur
557, f
Antoniae situs 538, c
in Antonia stola pontificia deponitur
341, d
Antonius Centurio à Iotapateni insi-
dijs interimitur 495, c
M. Antonius dux Romanus, amore
Cleopatrae captus Herodem & Pha-
saelum tetrarchas constituit 270, e.
280. ad regium fastigium eun-
dem promouet 273, d. ab eodem
pecunijs corruptus Antigonom occi-
dit 279. 278, d
Antonius pecunijs Herodi conciliatur
269, c. Herodi nimium indul-
get 282, e. qualem operam Ga-
binio praestiterit 415. Herodem
exulem regno Iud. praeficit 423, b.
270, c. in gratiam Cleopatrae
multa indecore facit 427, f. 283, c.
284. à Cleopatra corrumpi-
tur 605, e. Samosata obsidet
276, b. Sosio prouinciam tra-
dit, cur 276, d. Artabazem
Tigranis filium capit, & uinctus in
Aegyptum mittit 284, d. Iu-
deos rebelles incarcerat 420, c.
profligat 483, b. Arabiam
subigit 284, c. apud Actium à
Caesare vincitur 284, c. 286, f.
occiditur 289, c
Antonij decreta pro Iudeis 266, d
Antonij pro Iudeis literae 307, b
Antonius praefectus aequitum con-
tra Romanos Iudeos impugnans &
profligans 483, d. Bezedelem
turrin incendit ibid.
Antonius primus exercitum contra Vi-
tellium ducit 527, d
Antonius primus in conflictu cum Vi-
tellianis quatuor millia & quingen-
tos amittit 528, d. Vuellum
interficit 522, d. 528, c
Antonius Silo Taricheas cum duobus
millibus sagittariorum mittitur
501, d
Anuab uicinus 484, d
Apachnas Iudeorum rex Beoni succe-
ssit 590, d
Apamenus Antiocho regnum afferuat
239, e
Apamiam Cassius obsidione liberat
418, f
Apellus, mensis 202, e. 224, b.
227, d
Apheci turris 475, e
Apheca oppidum 161, d
Aphra Abrami & Chetura filius 14, e
Aphres urbs dicta unde ibid. e
Aphrica dicta unde ibid. e
Apion de Moyse 603, b
Apion Iudeos accusat 350, c.
circumcisionem Iudeorum ridet
609, e

Index.

609, c. patriam & genus abiurat
604, d
Apion Onie & Dosithei nomina cauil
latur 605, b
Apionis calumnia de Iudeorum iusu-
rando 608, f. mendacium de
Græco homine à Iudeis immolando
607, c. mendacium de Zabido
608, c. patria Antiochia 604, c.
mors 609, f
Apobaterion, locus 6, b
Apocryphi libri 588, d
Apollo Dorensium Deus 608, c
Apollodorus annalium scriptor 607, d
Apollodorus in castra Iudeorum erum
pit 250, f
Apollonius Antiochi dux occisus 226, a
Apollonius Ionatham pronocat 237, c.
vincitur 238, d
Apollonius Molo historicus 610, d
Aponius senator saucius 368, c
Apophis Iudeorum rex 590, d
Aprilis mensis Macedonibus, Aegy-
ptijs, Hebræis, quomodo nocetur
36, f
Aprilem mensem Hebræi quomodo no-
cent 5, d
Apsanes Israelitarum præses 88, c
Aquila Romanorum insigne quare
487, d
Aquila Caium Caligulam occidit 361, d
Aquila spirans Romanis horrificus
581, b
ara Deo erecta 9, f. 42, d
Arabes à nonnullis Hycsi uocantur
590, d, e
Arabes Alexandrum uincunt 411, d.
Antiochum uincunt ibid. f. ob sta-
tim pacem petentes capiuntur 286,
d. Herodem prælio superant
284, d. ab Herode uincuntur
ibid. d. & dominantur 311, f
Arabice gentis autor quis 18, b. &
origo ibid. d
Arabum circuncisio 18, b
Arabum fines Herodes infestat 428, d
Arabum gesta in Iudea mortuo Herode
451, d, f. 452
Arabum bellum cum Hyrcano 413, d
Arabum Iudeam uastantiū senitiā 333
Arabibus Hyrcanus prælia machina-
tur 223, b
Arabibus Zenodorus Aurantidem c-
locat 295, e
Arabici belli cause 311, e. 285, e
Arabicarum foeminarum propensio
321, b
Aramus, Arameis appellationem dedit
9, d
Arami liberi quibus gentibus nomina

indiderint
Aranes filius Tharri, frater Abrahami
9, c
Arapbus pater Acmonis 133, d
Araſci templum 181, d
Arattonis inuentio 4, d
arbor uite & scientiæ interdicta 3, b, c
arboribus frugiferis parcendum 72, b
arca Hierosolyma in templum Salomo-
nis transfertur 120, d. 145, c. in
tabernaculum reposita 120, f. ab
Assyris rapta 544, c. d. in He-
breorum castra peruenit 92, d.
in Dagonis sanum deferitur 93, b
Arce Dei descriptio 46, c
Arce Noe fabrica 5, c. reliquæ ubi
seruentur
Arcades antiquitatem sibi arrogant
587, e
Arce urbs 78, d
Arcus cælestis seu Iris, signum fœderis
inter Deum & Noe 6, e
Archelaus Cappadocum rex Alexan-
dri patri reconciliat 311, b, c
Archelaus regno dignus indicatur
331, b
Archelaus Iudeæ Tetrarcha & rex sa-
lutatur 328, c. 453, b
Archelaus ciuitatibus præfectus 453, b
Archelaus seditione petitur 329, d.
in tumultuantes animaduertit 329, d
Archelaus in Iudeam uenit 436, f
Archelaus Pheroram fratri reconciliat
311, d. accusatur 322, b. se ex-
cusat 314, e. Herodis mimæ ar-
te soluit 436, e. muneribus affi-
citur 437, e. à Iudeis in ius uoca-
tur 452, d
Archelai in populum liberalitas 448,
e. in seditione sedanda prudentia
448, f
Archelai luxus et feræ epulæ 448, c
Archelaus Herodis filius Ethnarcha cō-
stitutus 334, d
Archelaus ethnarcha fit 453, b. rex
447, f
Archelaus Herodis filius à patre regno
præfectus, ipſius funus curat 328.
accusatur apud Augustum 330, b.
defenditur 330, f. 334, b. 450, b.
Glaphyram sibi copulat 454, c.
populo se accommodat 448, d.
& in seditionem incidit ibid. ſul-
ſo à fratre accusatus 443, d. in
exilium ablegatus, patrimonio pri-
uatur 454, d
Archelai ſonnam 454, b. eius re-
ditus quanti 453, c
Archelaus Herodis filius, quod non re-
bellasset, quarta tributorum parte la-

natur 453
Archelaus Magadati filius ad Titū per-
fugit 561, d
Arcyon medicus 363, c
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi
supplicium, cuiusq; cum insigni tole-
rantia sermones 623
Aretas Arabum rex Coeleſyrie regnum
adipiscitur 252, d. Herodem bel-
lo uincit 342, d. Damascenis con-
ciliatur 411, f. & Scauro 415, b.
à Scauro c c c talentis mulctatur
415, b.
Aretas Syllæum inſidiariū arguit 320, f.
& homicidij 320, e
Aretæ Augurium 343, e
Aretæ Petreus Romanis auxiliatur
333, b
Arethusa urbs 414, f
Aries Rom. magnus Nicon à Iudeis ap-
pellatus, Hierosolym. murum per-
rumpit 541, d
arietis instrumenti bellici descriptio
491, d
Ariochus Nabuchodonosori ſatellitum
præfectus 400, f
Arion Iosephi Tobie filij procurator
222, d
Arion uinculis ab Hyrcano constringi-
tur 222, d. & numerato pretio
dimittitur 222, b
Aristei ad Ptolemæum Philadelphum
oratio pro Iudeis 213, c
Aristobulus Aristobuli regis filius ado-
lescens formosus 280, b. ab Hero-
de pontificatu donatur ibid. e.
aquis dolo Herodis præſocatur, &
lugetur 281, d, e. 440, b. ſepeli-
tur 282, d
Aristobulus Alexandri Iannæi filius o-
pulentus 256, e
Aristobulus Alexandri Iannæi filius 253,
e. matrem obiurgat ibid. e. Da-
maſcum ablegatur 254, d. caſtel-
la occupat ibid. b. accusatur ibid.
d. 257, c. cum Hyrcano de regno cō-
tendit 255, c. 257, d, e. Antipatro
odio bello mouetur ibid. e. Aretæ
& Hyrcano repugnat 256, f. ad
Scaurum legatos mittit 256, e. in
tēplo oppugnat 256, b. Phari-
ſæorum crudelitatem taxat 253, e
Aristobulus Alexandri Iannæi filius bel-
lo moleſtatur: caſtella Pōpeio tradit
257, e. uinctus teneatur 259, c. cū
coniuge & liberis 412, e. à Romæ
uinculis elabitur 260, d. à Romæ
nis obſidetur, capitur 260, b. uin-
culis ſoluitur et ueneno tollitur 261,
d. 416, e

Index.

- Aristobuli filij capti dimittuntur 260, c
- Aristobulus Herodis filius, uxorem Bernicem filiam Salomes ducit 299, f. Antiochum Cyzicenum cedit 246, f. accusatur 316, a. 303, c. 435, d. ab Euricle calumnij petitur 313, d. patri reconciliatur 304, e. 305, a. 435, e. pontificatu ornatur 280, e. calumnijs opprimitur 302, c. d. 299, b. ab Herode insidijs petitur, 281, c. damnatur 316, b. strangulatur 317, b. 280, f
- Aristobuli Herodis filij progenies 460, b
- Aristobulus Herodis Chalcidis filius 380, c
- Aristobulus Hyrcani filius primus regium diadema usurpat 409, e. 248, a
- Aristobulus se regem declarat 412, d
- Aristobulus pontifex 384, b
- Aristobulus Hyrcani filius matrem occidit 248, b. Antigonom trucidari curat 248, d. Antigonom cedit 410, b. bellum Alexandro infert 415, a. Hyrcani filijs Spondium uincit 409, c. Scaurum muneribus corrumpit 413, c. a Pompeio petitur 413, d. custodia traditur 413, f. Romam ducitur 415, a. Romae turbatas 415, e
- Aristobulus morbo correptus: facinus in fratrem fassus, moritur 248, e, f. 409, f. 410, c
- Aristobuli & Hyrcani conflictus 412, e. reconciliatio 412, f
- Arius rex Lacedaemon Onia pontifici & Menelao scribit 223, a
- Arius centurio ab Athronge uincitur 332, f. moritur 451, e
- Armenia regio a Partis amittitur 342, a. ab Alanis uastatur 578, e
- armigeri Saulis obitus 115, a
- Arnon fluuius 61, b
- Arrophus Mareathi 140, b
- Arphas uicus 484, f
- Arphaxades Semae filius Arphaxadæis nomen dedit 9, a, c
- Arsamum castrum Izates ui capit 376, e
- Arsinoe soror Cleopatrae ab ipsa occiditur 605, d
- Artabanus Bononem expellit 339, b. Asinei amicitiam expetit 354, a. ab Herode conuiuio excipitur 342, b. bello petitur 341, f. subsidium petens subleuatur 375, e. 376, a. Izatem honorat 376, b. regno expulsus imperio per Izatem restituitur 342, b. 376, b
- Artabano Vardanis in regno successit 376, c
- Artabazes Parthorum rex Cleopatrae datur 428, a
- Artabazes Tigranis filius captus in Aegyptum ab Antonio mittitur 284, a
- Artaxerxes regnum paternum accipiens conuiuiatur 204, e. edictum in Iudeos promulgat 206, a. uxorem Vasten accusans & ab ea diuertens, Estheram uxorem ducit 205, c. edicto Iudeorum exitium reuocat 208, e. Mardochaeum honorat 207, c
- Artaxerxis iunioris exercitus imperium penes Bagasen 210, a
- Artaxerxi insidiatur Aman 209, a
- Artaxias Tigranis filius Armeniae regno potius aliquandiu expellitur 284, b
- Artemisius mensis 143, a
- artium inuectores 609, d
- Artorius dolo seruatur 559, d
- Arucæus Arcem urbem condidit 9, e
- Arudeus Arudum insulam obtinuit 9, f
- Arun uicus 452, a
- Arus uicus 333, b
- Arum locus 107, e
- Ara uxor Esai 20, f
- Asabel Beniaminis filius 29, d
- Asael frater Ioabi 116, d
- Asael Abenerum insequitur 116, d
- Asaeli uulnus letherum inflictum 116, d
- Asael casus ibid. e
- Asani Hierosolymorum rex pius 156, b. oppida extruit 157, c. uictoriae signum a Deo capit 156, d
- Asani Iudeorum rex Zareum profligat 156, d. moritur 157, e
- Asani successor Iosaphatus 157, f
- Asani pietas 156, c
- Ascalon Iudeis semper inuisa 483. capitur 80, f
- Ascalonis situs 483, a
- Ascalonitæ quingentos & duo millia Iudeorum apud se habitantium interfecerunt 47, f
- Ascalonitarum uestigia Iosephus exigit 220, f
- Ascalonitis quantum incommodi arca attulerit 93, c
- Aschanaxes originem Aschangxis dedit 8, b
- Aschanes eunuchus praepositus Hebraeorum nobilium curae, obsequitur Daniel 190, c
- Aser Iacobi filius nascitur 18, c. filios quos genuit 29, e
- Aseris etymologia 18, c
- Aserinus Astarti filius 592, c
- Aseritarum fors in Chananea 78, d
- Asia 500 ciuitates uni rectori & consuli Romano parent 467, f
- Asineus & Anileus fratres Artabanum accedunt 354, c
- Asineus fit potens 354, d. manum armata colligit 353, c. incolum mis domum ablegatur 304, d
- Asiongaber, loci nomen 149, a
- Asochis a Ptolemaeo ui capitur 249, f
- Asphaltites lacus 10, e. 521, a, e. 595, a
- in Asphaltitem fons Iordanis se exonerat 502, a
- Asprenas 361, a. occiditur 362, a
- Assamonei filius Matthias Antiochum spreuit 225, a
- Assamonei principatus finis 678, d
- Assamoneorum familie quandiu et principatus Iudeorum concessus fuerit 384, a
- Assaraboddas Senacheribi filium patris succedens rex creatur 181, d
- Assuerus rex Persarum 204, d. uide de Artaxerxes.
- Assis rex Iudeorum 590, d. eiusdem regni termini ibid.
- Assuras Semae filius Nynum urbem condidit 9, a
- Affyria uocata unde 14, e
- Affyria rex Teglabalassar Israelius capit 177, a
- Affyriaci imperij scissio 182, a
- Affyrii arcam rapiunt 544, c, d. ab Abramo uincuntur 11, a
- Affyriorum origo 9, a. exercitus peste consumitur 181, d
- Astabarri populus 8, d
- Astaborra fluuius 33, c
- Astaborlus fluuius 33, c
- Astapus fluuius ibid. c
- Astartus Deae Astarte filius 592, c
- Astronomia quando inuenta 4, f
- Astronomiam Abramus docuit Aegyptios 10, c
- Asurus filius Sui 14, d
- Athalia uide, Gotholia.
- Athenienses quando & quomodo Romanis subiecti 467, c
- Atheni-

Index.

- Athenienses Græcorum religiosissimi
crediti 609, c. scriptis legibus ut
tebantur 611, d
Atheniensium decretum in Hyrcani ho-
norem 262, f
Atheniensibus historia conscribenda
nulla cura fuit 587, e
Athenio Ptolemæi Euergetis ad Iudeos
legatus 220, d
Athenionis prodicione ab Arabibus He-
rodes vincitur 284, e
Athronges pastor regnum sibi uendicās
in Romanos seuit 332, e. Arium
centurionem vincit ibid. f. uictus
capitur 333, d
Auranitidem Zenodorus Arabibus clo-
cat 295, e
auaritia malorum radix 117, f. om-
ne supplicium contemnit 551, d
Augusti Cæsaris in Iudeos beneficia
306, e. in Herodem & Aretam
odium 312, d. cum utroq; in gra-
tiam reditus 315, d. Herodis testa-
mentum ratum confirmantis testa-
tio 334, e. in Italiam profectio
420, c. mors, eiusdemq; imperij
administrati anni 338, c
Augusto Herodes templa dedicat
430, f
Aulica deliciae quæ 132, b
Aurea terra, regio 149, b
Auran, in Biblijs habetur Aberon
225, d
Auranes Iude Machabei frater 230, b
Azazel famulus Adadi ad Eliseum mittitur
atque rex crudelis futurus uocatur
168, f. 169, d. Adadam Syri præ-
fecit 169, d. à Syriæ celebratur
ibid. b. Adali regnum inuasit
ibid. Iudeos infestat 173, e
Azazel contra Hierosolyma expeditio
173, d. cum Ieu bellam ibid.
Azanius filius Nachoris 9, d
Azarias Abdenago Danielis socius ap-
pellatur, atque ab Nabuchodonoso-
ro educatur 190, b, c. in ignem
coniectus 627, d
Azarias increpat Oziam sacerdotium
usurpantem 176, c
Azarias à Gorgia deuictus 229, d
Azarias Iudeos ad pietatem hortatur
156, e
Azeca urbs à Roboamo condita 153, e
Azermothus Iustæ filius 9, b
Azizus Emesorum rex circumcissus An-
grippæ iunioris sororem Drusillam
uxorem ducit 379, d. defunctus
380, c
Azotus urbs 269, e. 414, f. destrui-
tur 229, d. à Ionatha capitur &
igne incenditur 238, b
Azymorum dies solennis 37, b
Azymorum diebus pugna 533, d
Azymorum festum 178, e. 338, b.
cur institutum 519, d
B
Aal rex in imperio Nabuchodo-
nosoro succedit 594, b
Baal Achabi Deus 171, d.
Tyriorum ibid. d, e
Baalis sanum destruitur 172, e. uates
omnes Elias vincit 159, b, c
Baalticos sacrificulos Ieus tollit 171, d
Baales Ammanitarum rex 189, b
Baaras locus, & radix mirifice euellen-
da 576, b. eiusdem uirtus ibid. c.
& loci fontes fluentes ibid.
Babe liberi ab Herode occiduntur
291, e
Babel quid significet 7, d
Babel turris constructa quando ibid. c
de Babel turri Sybille testimonium
ibid. d
Babylon locus cur dicatur ibid. d
Babylon in Cyri potestatem peruenit
193, d. capta 593, f
Babylonica captiuitas quando & quo-
modo acciderit 185, 186, 187, 188,
544
Babylonica captiuitas prædicta 182, b.
& eius finis 195, d
Babylonica captiuitate detentos Eſaræ
reducit 202, b
Babyloniæ Ammanitas adoritur 190,
d. Hieremiam donis ornat 188, e.
Sedeciam regem constituit 186, d.
Ioachimum obsidet & abducit
185, e
Babyloniæ Moabitas aggreditur 190,
d. Hierosolyma obsidet 185, e.
oppugnat 186, c. captam Ieroso-
lym. incendit 545, d
Babylonij Iudeos persequuntur 356, d
Babylonij Sedeciam fugientem capiunt
187, e
Babyloniæ rex Manassæm captum
restituit 182, c
Babyloniæ antiquissima rerum me-
morabilem traditio 588, d
Babyloniæ Nechaº bello afficere studet
184, c
Bacæ uicus 484, b
Baccharis Beniaminis filius 29, d
Bacchides dux Demetrii aduersus Iu-
dam Machabeum aciem instituit
233, d
Bacchides Iude fautores cruciatos occi-
di curat 233, e
Bacchides Iude insidiatus, iuramentum
uiolat 231, c
Bacchides pacem cum Ionatha faciens,
abit 234, e
Bacchides Ionathā dolo sublaturus bel-
lo petit 283, f
Bacchides cum exercitu in Iudeos mis-
sus 231, d
Bacchides Iudeos transfugas occidit
234, d
Bacchides in Iudeam tendit, Ionatham
capturus 234, d. à Mathathia oc-
ciditur 407, e
Bacchidis in Iudeos crudelitas 407, d.
eiusdemq; interitum ibid. e
Bacchidis denuo missi in Iudeam uicto-
ria 232, d
Bactriani, populus 9, b
Badezorus libobali filius 592, d
Badus, mensura qualis 142, f
Bæonis regni termini 590, d
Bagoas eunuchus 320, b
Bagoes copiarum Artaxerxis impera-
tor, quomodo Iudeos ob homicidiū
in templo factum tractauerit 210, d
Bagoes templum Hierosolymitanum
polluit 210, d
Bagothous et Theodestes eunuchi in ne-
cem Artaxerxis coniurant, & ple-
ctuntur 205, d
Baia ciuitas Campanie 349, e
Bala Iacobi Patriarchæ ancilla 18, b
Balachus Moabitarum rex Balamum
ad Israelitās execrandum mittit
62, b
Baladas Babyloniæ rex amicitiam
cum Ezechia inire cupit 182, d
de Balada Berofus ibid. b
Balamus propheta ab asina sermone re-
prehenditur 62, c
Balamus iniuriæ acculatur 62, d
Balami consilio ad supra pellecti He-
brei 63, e
Balami uaticinium 62, e
Balami oracula 64, f
Baleazarus Iromi filius 592, c
Ballis Germanorum dux 572, f
Balsamum ubi crescat 283, e
Balthasar alias Nabonidel Babyloniæ
rex 192, e. cum suo regno in
Cyri potestatem uenit 193, d.
Adoniam occidit 140, d. ma-
num in pariete scribentem cernit
192, f
Banaia, genere sacerdos unus fortium
Davidis 134, d
Banaia Salomonis copijs præficiuntur
140, c
Banaothas, & Thannus occisores Iabo-
boschi supplicio afficiuntur 118, d
Barachias Israelitis, ut captiuos Iudeos
& Beniamitas dimittant, consui-
t 177, e
Baracus dux militaris arma corripit
84, d. Israelitas liberat ibid. e
Baraci

Index.

Baraci imperium 85, a. officium 84, e
 Barasa ui expugnata concrematur 228, c
 Barbari Herodi insidiantur 276, b.
 occiduntur 425, d. à Domitia no tentantur 573, 4
 Barbarorum possessiones 34, 4
 Baris mons 6, b
 Baris castellum, postea Antonia 412, c
 Baruchus Neri filius, Hieremie prophete scriba in Aegyptum abducitur 189, e. è carcere liberatur 188, f
 Baruchi filius neci destinatur 516, c
 Basanes israelitarum rex impius Hieroboami totam familiam sustulit, regnum occupat 156, b, f. à Gimone propheta grauius reprehenditur 157, a. Asano societate iungitur 157, b. Ramathonem munit 157, b. moritur 157, c
 Barzapharnes Parthorum satrapa à Phasaelo perfidia arguitur 271, c
 Basemnatha Esai uxor 16, c
 Basimam filiam Solomonis, Achinadabe nupta 141, d
 Bassus addit se Cassio 418, f. Iudeos interemit 577, d
 Bassus Sext Caesarem occidit 418, e
 Bassi militares copiae à Iudeis irrumuntur 577, d. successor Flauius Silua 578, f
 Batanae, Trachonis, & Auranitidis, partiumq; quarundam domus Zenonis centum talenta redditus erant 453, b
 Bathuel Nachoris filius è Melcha 9, d
 Bathyllus, Antipatri libertus uenenum hero adfert 473, f
 Bathyra 388, b
 Batibius uir pretorius de Caij nece furtura 380, e
 Bauxus Nachoris è Melcha filius 9, d
 Bdellium quid 40, e
 Beelsephon, ciuitas 37, a
 Beleus fons 458, c
 Beli templum à Nabuchodonosoro ornatur 192, b. 593, b. ab Alexandro expurgatur 595, f
 bellum Hebraeorum cum Amalecitis 41, d
 belli leges 71, f. 54, a
 Benjamin nascitur, atque cur sic uocatur 20, b. captiuus 27, c. eiusdem filij 29, d
 Beniamite Chananeos tributarios reddunt 80, f. Israelitas debellant 82, c. quas uxores acceperint 82, e. post Iesu ducis

mortem agricultura studentes quieti 80, f
 Beniamitarum clades 82, c.
 fortitudo & peritia militaris 82, b.
 cedes omnium usque ad sexcentos uiros 82, d. & quomodo eatribus restituta fuerit ibid.
 Beniamitarum sort 78, c
 Beniamitis rapere uirgines licuit 83, a
 Beon rex Iudeorum 590, d
 Berenice, locus 149, 4
 Berenice Agrippae germana Flori precans despicitur 464, f
 Bernice Salomes filia Aristobulo Herodis filio nuptum datur 299, f.
 fit exosa Glaphyra 308, a. datur alteri marito 440, b
 Bernice Ciliciae regi Polemoni copulatur 379, e
 Bernice & Iudei ad Cestium de Flori gestis retulerunt 466, e
 Berotha ciuitas Galilee 77, c
 Berofus scriptor Chaldaicus 592, e.
 de Astronomia & Chaldaeorum philosophia Graece scripsit 592, e.
 de Iudeis 593, 4
 Berofus de Abrahamo 9, f. de Bala da 182, b. de Nabuchodonosoro 192, 4
 Bersabe ciuitas 172, f
 Bersabe puteus 13, a
 Berytus Romanorum domicilium 315, e. colonia 571, b. ab Agrippa exornatur 371, d. 382, f
 Berzelleus quantis beneficijs Dauidem regno pulsum iuuerit 129, d. quam gratiam receperit 132, a
 Besara, oppidum 391, a
 Beselel tabernaculi opifex 49, d
 Besenoth uicus 520, c
 Bethalaga, uicus 234, d
 Bethela urbs 78, c
 Bethel quid significet 17, b
 Bethel proditione occupata 81, a
 Bethenaber uicus à Placido igni traditur 520, a
 Bethlepton toparchia 520, d
 Bethmaus, uicus 388, d
 Bethora locus 77, b
 Bethsabe formam Dauidem ad adulterium allicit, atque eius maritus è castris uocatur 123, e
 Bethsabe Dauidi nubit 124, d.
 de Adonia regno monetur 136, d.
 pro Adonia intercedit 139, f. Solomononi regnum petit 136, e
 Bethsaida 338, b
 Bethsama, uicus 94, a
 Bethsamitarum prophani septemdecim arcam contingentes moriuntur

94, b
 Bethsana, quae Scythopolis dicitur 78, c
 Bethsana ciuitas ibid.
 Bethsur urbs à Roboamo condita 153, e
 Bethsuritarum deditio 230, c
 Bettea urbs capta & predata 122, a
 Bezeca urbs 80, d
 Bezedel uicus cum turri inexpugnabili 483, d. turris ab Antonio incenditur ibid.
 Bezetha collis 535, a
 bibendi mos apud Persas 204, e
 Biblia quot annorum historiam complectantur 1, d
 Biblica scripta tractantes ethnici puniuntur 217, e
 Bithyni, Cappadoces, Pamphylij, Lycaei Romanis tributa persoluant 468, e
 Bocchoris Aegypti rex 603, c
 Bochoris Sabai pater 132, c
 Bonones ab Artabano pulsus 339, b
 Boozus ex Ruthe filium habet 91, d
 Borcaus Agrippae legatus à Iudeis uoluerat uicari 476, c
 Borcaus uicos 484, d
 bos agnum in templo Hierosolym. parit 563, e
 bouis cornupetae noxa quomodo uindicanda 71, b
 boues triturantes 68, f
 Bosora euerfa 228, d
 Boz uestibuli templi columna 144, a
 Bozus Ruthem uxorem quomodo acciperit 91, c, d
 Britannicus Claudij Caesaris filius 380, a. ueneno à Nerone è medio tollitur 380, b
 Britanni in Romanam diuisionem subacti 468, d
 Broccus tribunus plebis 366, f
 Bruti exitium 269, f
 Bubastes fluius 590, c
 Bubastis castrum 236, e
 buccinarum inuentio & usus 54, c
 Burrus pretorianorum militum praefectus 380, b

C

Abrothaba nomen unde 54, f
 Cecilius Bassus Sext. Caesarem occidens copias eius occupat 418, e
 Cecinna de proditione cogitans cum milite ad Antonium fugit: obtruncandus petitur 527, e, f.
 ab Ant

Index.

- ab Antonio rerum gestarum nunci-
cuius ad Vespasianum mittitur: lau-
datur, & dedecus eius honorib. pro-
tegitur 528, d
- Cadesa ciuitas, atque eius situs
77, d
- Caelefyria praefectus Hyrcano aduersa-
tior 264, d
- Coenopolis forum (quod Materiarium
uocatur) a Cestio incenditur 476, d
- Cesar Alexandrum falsum deprehen-
dit: & remigum numero inserit
453, f. Antipatrum Romana ciui-
tate donat 417, c
- Cesar Archelaum regno dignissimum
iudicat 331, b. Herodem regem ap-
pellat 429, f. Herodis filios Ro-
mam missos excipit 295, c. Iude-
is iura concessit 604, d
- Cesaris hostie ab Eleazaro reijciuntur
470, c. in honore quae urbes con-
ditae 338, b. in profugos benignitas
556, d. obitus 338, c
- Cesares unde appellati 148, e
- Cesarum beneuolentia Iosepho constans
404, d
- Cesarea urbs 294, e
- Cesarea ab Herode extruitur 430, c:
prius Stratonis Pyrgos dicta fuit
431, d. Neronias dicta 382, c
- Cesarea spectacula a Tito habentur
570, d
- Cesonia Caij uxor maritum mortuum,
inobedientiae arguit 365, a
- Cain, uox quid significet 4, a, b
- Cain nascitur 4, a. malus, agricola
primus ibid. sacrificat, fratrem in-
terfecit 4, b. 627, d. a Deo casti-
gatus sit peior 4, c
- Caini soboles 4, d, e
- Caiphas pontifex 338, d. Iosephus di-
ctus ibid.
- Caius Caligula Caesar fit 343, c. Ti-
berij successor Agrippam uincu-
lis soluit 344, b. 348, f. se Deum
uocari uult 458, b. & coli
357, a. Petronium in Syriam mit-
tit 350, d. reuocat 352, d.
Iouem Olympium Romam traduci
iubet 357, b. in senatores seuit
356, f. tributa minui petentes, ca-
pite plectit 357, f. rem diuinam
Augusto Cesari facit 360, d. foro
rem stuprauit 365, c. uulneratur,
& occiditur 361, c. 356, e. 364, b
- Caius quandiu regnauit 459, b
- Caij Caesaris decreta 265, b. mores
& facta 365, c. studium, eruditio
ibid. d. superbia 458, b
- Caij mors in theatro per praekonem in-
dicata 362, f. interitum mole-
stiferentes 362, b. uxor & filia oc-
cise 365, b
- C. Fannij Cos. decreta pro Iudeis
266, d
- C. Norbani Flacci literae 307, a
- Callani apud Indos qui 595, b
- Callimander audacius dimicans cadit
247, a
- Callistus Caij libertus 359, d
- calumnia in Eliam 158, f. in Eze-
ciam 181, b. in Dauidem
128, b
- Calyculus quid 48, b
- Cambyfes Cyri filius Iudeos ab aedi-
cando templo prohibet 196, f.
moritur 197, a
- Campius regius 11, b
- Cana Coelefyria locus 284, d
- Cana uicus Galilaeae 389, e
- Candebus a Simone uincitur 408, d
- Caparsaba, Antipatris dicta 252, d
- Capernaum fons 502, b
- Capharin capitur 524, d
- Caphetra incensa 524, d
- Cappadoces populus 8, a
- Cariathiarim oppidum 120, c
- Carrae, Mesopotamiae ciuitas 9, d
- Carthago a Didone extructa 592, d
- Carus occiditur 320, b
- Cassius Longinus 373, b
- Cassius in Syriam ueniens Marcum &
Bassum in suas partes pertrahit, Lu-
deam affligit 268, a. Apamiam
obsidione liberat 418, f
- Cassij in Syria res gestae 261, c.
exitum 269, f
- Castor historicus 595, d
- Castoris Iudei dolus 541, e
- Catullus Iosephum falso accusat 586, a.
tria milia Iudeorum trucidat
585, f
- Catulli morbus & mors 586, b
- Celenderis oppidum Ciliciae 322, d
- Cendebus dux regius e Iudea proflin-
gatus 244, c
- Cenaeus Hebraeos in libertatem resti-
tuit 83, d
- Cephalon Antipatri frater 413, c
- Cerealis uastator 524, c
- Cesennius Petus Antiochum defectio-
nis accusatum hostiliter adoritur
577, e
- Cestius Coenopolim incendit 476, d.
Hierosolymam obsidet 476, d.
impetum populi compescit 463, e.
quinquaginta Iudeos occidit 475, f.
a Iudeis fugatur 477, a
- Chabalon quid denotet 147, e
- C. Chereas de Caij seuitia conqueri-
tur 358, d. Caium ad necem
querit 359, d. laudibus extol-
litur 363, b. libertate a Con-
sulibus donatur 364, d. Can-
ium uulnerat 361, c. occidit
356, e. ad Cornelium Sabi-
num confagit 359, a. ad sup-
plicium ductus moritur 368, d.
- Cheremonis locus excogitatus 600, f
- Chetura Abramo nupta 14, d
- Chalamas Syrorum transcaphratis
rex 123, e
- Chaldei populus 9, a
- Chaldeorum annales 597, b
- Chaldeis Nabuchodonosori somnium
propositum 190, e
- Chalebis Israelitis consolatur 55, c
- Chamas Noe filius 7, a. patris irrisor
8, f
- Chami filij, ipsorumque progenies
8, c
- Chananae olim dicta Iudea 16, a
- Chananae terre natura 55, 78, a
- Chananae uastatio 77, d
- Chananeus Chamae filius 8, d
- Chananei filij 8, e. agri partitio
78, a
- Chananei Hebraeis bellum mouent
77, c. uincunt 56, e. per-
cussi 74, b. Hierosolymis ca-
iecti 119, d
- Chananeorum progenies 8, d. ex-
ercitus 77, d. reges cassi 77, d
- Chariathiaris ciuitas 94, b
- Chariathiarim arca translata 94, b
- Charubius Aethiopum rex 598, e
- Chazmisus Rubeli filius 29, d
- Chasleus mensis 224, b. 227, d
- Chaspoma euerfa 228, d
- Chebron Tethmosis filius 591, b
- Chebron 523, e. expugnatur 524, d.
diruta 229, a
- Chelcias Iudeus Cleopatrae copijs pre-
fectus 247, b
- Cherubes quid 46, c
- Cherubini duo 143, e
- Chetteus miles fortissimus Dauidis
133, d
- Chettei populus 8, f
- Chethon quid 47, b
- Chetim, uox quid significet 8, b
- Chetinus quis 8, b
- Chetima insula 8, b
- Chetima, nunc Cyprus uocatur 8, b
- Chidonis area locus, ubi 120, d
- Chij porticum reparari curat Herodes
300, b
- Chijs immunitatem Herodes impetrat
300, d
- Chiramus opifex Tyrius 144, a
- Chosbis quae 64, b
- Christus coneretur caput serpentis 3, f.
quando cruci affixus 340, a
Chusert

Index.

- Chusei unde denominentur* 8,c
Chusarthes Assyriorum rex Hebræos sibi subijcit 83,d
Chusus, Chusei 8,c
Chusis Abesalomum fecellit 128,c.
Architophelis consilium facit uanum 128,e. *ut se opponat Architopheli rogatus Hierosolyma pergit* 128,a. *rerum uicissitudinem de- flet et à Dauide consolatione erigitur* 127,f
Chusus Nabrodis filius 8,e
Chuthai in Israeliticam regionem inue- sti 179,c
Chuscorum leuitas 180,a
Cilicia nunc Tharsus appellatur 8,b
in Cilla Dauid à Saulo obsidendus, ora- culi hortatu discedit 109,b
Cinnamus Artabano dignitatem regiā reddit 376,b
Cinnyra, instrumentum musicū 134,a
Circenses Iudi 357,e
circuncisio Arabum 13,b
circuncisio Iudeorum 13,b. *ab Apio- ne ridetur* 609,f. *Aegyptiorum* 609,e
circuncisionis origo 11,f
de Circumfione Iudeorum Herodotus 594,e
Cisus pater Sauli 96,a
citbare inuentor 4,d
citium quid 8,b
Ciuis Germanorum dux 572,f
ciuitatem quis primus instituerit 4,d
Clasicus Germanorum dux 572,f
Claudius Felix Iudæe prætor 379,d. *ad imperiū à militib. rapitur* 365,e. *368,a. princeps declaratur* 366,b. *Agrippam regno præficit* 460,b. *confirmat* 368,e. *Comagenam An- tiocho donat* 368,e. *Samaritas pu- nit* 379,c
Claudij edicta in Iudeorum gratiam 369,a. *imperium* 459,b. *uxores quot* 380,d.
Claudij Cesaris mors 379,f. 461,c
Cleanthes philosophus 609,d
Clearchus Aristotelis discipulus 595,a
clementia principem ornat 27,f
clementia Titi in hostes 507,e
Cleodemus propheta cognomine Mal- chus Iudeorum historiam contexuit 14,e
Cleopatra Antiochi Magni filia 219,e. *Antiocho Soteri coniugium offert* 244,c. *Alexandro nubit* 237,d. *aduersus filiū copias instruit* 250,c. *expellit Alexandrum* 410,e. *M. Antonium dementans, fra- trem cum sorore occidi iubet* 283,c. *duobus regnis inhians, partem eorū*
ab Antonio impetrat 282,a. 283,d.
Herodē ad stuprum sollicitat 283,e.
ab Herode in Aegyptum ducitur 284,a. *Ptolemaidem expugnat* 250,d. *moritur* 289,d
Cleopatra astutia 428,b. *seuitia, au- uaritia* 427,f
Cluius seditionis inter Tiberienses au- tor leuam sibi præcidit 393,d
Clito manus utrasque Iosephus abscindi uult 481,f
Cluuitus 360,e
Cœles uulgo Syria 9,b
Comagenus regum Romanis subditorū felicitissimus 547,e
cometa gladio similis excidium Hiero- solym. præcessit 563,d
Conon Græcus de Iudæis 597,b
consilij bonitas 518,d
consuetudo in Rege laudanda 207,d
consultores pessimi quid incommodi af- ferant 437,b
Cophene fluius Indiæ 9,b
Coponius Syriæ præfectus 336,f
Corban quid 60,d. 457,d. 594,e
Corduba urbs Hispaniæ 357,d
Corraei locus 94,f
Cores Moysen crimimatur 57,c. *flam- ma consumitur* 59,d
Coræ factionis patroni qui 57,e
Coreus filius Esai 20,f
Cornelius Faustus 258,e. 414,c
corus mensura qualis 56,b
à Coruo Elias pascitur 158,a,b
Costobarus Bernices pater 343,e
Costobarus Idumæe præfectus, mortis periculo eximitur: ab uxore repu- diatus insidiarum accusatur, filios Babæ ad necem quasitos occultat 291,a,b,c,d
Cotardes Parthorum rex 376,c
coturnices ubi copiose inueniantur 40,c
Cous Euaratus 439,a
M. Crassus in Parthos proficiscens Hie- rosolymitanum templum spolians in- ramentum uiolat 260,e,f. *Pitho- laum occidit* 416,d. *moritur* 261,c
Crispus Iudeus uinctus sistitur 402,d
Crocodili Aegyptiorum dii 607,b
Ctesiphon urbs Græcanica 356,c
cultus Dei in pristinum statum restitui- tur 172,e
Cumanus militem; libros Moysi conscia- dentem, securi ferijt 378,c
Cumanus Tiberio Alexandro successit 377,f. *conuictijs petitur* 378,b. *in Iudeos insurgit* 378,e. *uulgi impetum fore hostilem timet* 460,c. *Eleazari sequaces prehēfos neci tra-*
dit 460,f. *exilio puniuntur* 461,c
Cuspius Fadus Syriæ prætor 372,f.
Iudæam à latrocinij purgat 373,c
Theudam pseudoprophetam puniit 377,d
Cuspio Fado Tiberius Alexāder succes- sit 377,f
custodes thesaurorum Dei 137,d
Cydoessa Tyriorum uicus 507,b
Cypri Antipatri uxor 416,c
Cypros Herodis Magni filia 343,d
Cypros Phasacli filia 343,d
Cyprus insula olim Chetima dicebatur 8,b
Cyprus præsidij locus in finibus Hiera- chunis 474,b
Cyrena urbs 604,f
Cyrenæi, Marmaride et terribiles Syr- tes quomodo Romanis subditi 468,e
Cyrus Persarum rex Babylonicum im- perium Persico iungens Babylonem et eius regem capit 192,d. 193,d. *Iudæos liberat* 195,d. *Iudæis redi- tum in patriam uasa templi restitues concedit templi restauraturis ibid.f*
Cyri de restaurando templo Hierosoly- mitano commentarij 200,d. *edi- ctum* 195,e. *ac literæ* 196,b. *mors* 196,d

D

Dabariteni uxorem Ptolemei procuratoris inuadūt 391,c
Dacchari herbe descriptio 48,b
Dagon arx 244,e
Dagon simulachrum coram arca conci- dit 93,b. *cur genuerit* 544,c
Dalales amica à Sampsonē eluditur 90,b
Dalmatæ bellicosissimi sub una tantum legione Romanorum quietem agunt 468,b
Damascus urbs 9,a. *ab Alexandra occupatur* 412,d
Damasci conditor Vses Arami filius 9,b
Damasci populus in Mediam abducitur 178,a
damasceni ab Assyrijs bello petuntur 177,c. *à Dauide uincuntur* 121,d.
Damasceni Ptolemæo infesti Aretâ si- bi conciliant 411,f. *cum Sidonijs apud Flaccū contendere decernunt* 344,e
Damascenorū in Iudeos seuitia 477,f
Damnei filius Iesus in pontificatu firma- tur 382,d
Dan è Bala Iacobi filius nascitur, et cur sic nocetur 18,b. 29,e

Dau

Index.

Dan filius vnus 29,c
 Dana vrbs edificata 183,c
 Danaus, 591, d. in Argos fugit 603,c
 Daniel, Balthasar appellatur 190,c
 Daniel Nabuchodonosori somnia duo interpretatur 191,b,c,f. mēse regie edulijs non delectatur 190,c. coram Balthasare statuitur 193,a. scripturam manus Balthasari coenanti uisam explicat 193,b. à Dario in Mediam abducitur & honoratur 193,c. satrapa Mediae constituitur 193,d. mandati regij violati à Satrapis coram Dario accusatur 193,c. in leonum fossam conijcitur 194,a. extrahitur ibid. a. turrim Ecbatana edificat ibid. c. deo quàm charus fuerit ibid. c. quantumq; prophetis ceteris praelatus fuerit 195,b
 Danielis inimici leonibus dilacerati 194,b. Deum verum prædicandū, Darius mandat 194,c. uiso de arietē & hirco 194,e. de Romano imperio predictio 195,a. cognati statuam non adorantes, fornaci immisi, Dei providentia incolumes manent 191,c
 Danitarum fors 78,d. fuga, habitationis inquisitio 83,b
 Danitis bellū Chananæi inferre conantur 83,b
 Danus fons Iordanis 11,a
 Darabitta vicus 399,f
 Darius Artabani filius Tiberio obses mittitur 342,b
 Darius Astiagis filius imperium Baby loniorum vastat, & Danielē constituit Satrapam, inuitus postea leonibus obijit 193,d. hostes Danielis iisdem obijcit, & deum laudat, 194,b
 Darius equitum præfectus sub Agripa 471,d
 Darius Hystaspis filius rex Persarum creatur, quæstionem proponit quænam omnium rerum fortissima aut potentissima 197,b,c. 198, commo nitus à Zorobabele Iudeos libertati restituit, urbemq; & templum restituere promittit & iuuat 198,c,d,e. 200,c. 201,c. 197,b. mortuus succe sorem filium Xerxem relinquit ibid.
 Darij filij Xerxis in Iudeos beneficentia 201,d
 Dathamus contumax 58,d
 Dathamus terra absorptus 59,c
 David Iessei filius 91,d. 103,a. in regem vngitur 102,e. Saulo ad citharam canit 103,a. Saulum cantu ex hilarat, cum Goliatho congressurus

mittitur 103,a,d. Goliathum intera imit: Saulo fit odio, à Sauli filia amatur, capita abscissa Saulo tradit 104,b,c,d,f. Sauli filiam ducit, Saulo reconciliatur, Sauli spiculum effugit, Palestinos vincit a,d,e. in Gittam aufugit, insaniam simulans, in speluncam peruenit 107,d,e. Palestinos disipat, Saulo proditur, eiusdemq; in antro occurrentis laciniam pallij abscindit 109,a,c,e. Nabali iumentis parcat, à Nabalo alimenta postulat, despicitur, atque ab Abigea placatur 110,c,d,e. vxorem Abigeam ducit, Saulo spiculum aufert, Abenerum oscitantie conumcit 111,b,c,d. ad Anchum diuertit, Saritas excursionibus infestat 112,a,b. ab Ancho in prælium assumitur 113,b. ab Ancho domum remittitur, Amalecitas insequitur, atq; ab ipsis caesis prædam recipiens in Sicellam reuertitur 114,b,c,d,e. rex creatur 115,d. declaratur 116,b. 118,c
 David ab vniuersis Israelitis rex fit 118,f. Sauli interitum luget 116,a. Micholem sibi reddi postulat, Abenerum humaniter tractat 117,b,c. occisum Abenerum luget, lebothi vitæ censuram capit, cuiusq; occisori bus minatur 118,a,c. Hebræorum proceres excipit, Hierosolymorum arcem expugnat, Chananæos & le buseos Hierosolymis expellit 119,a,c,d. Palestinos vincit 120,a. inq; eisdem hastam vibrat 121,c. oraculū consulit, arcem Hierosolyma trans ferri mandat, saltans ab vxore despi citur 120,b,c,d,e,f. templum cōstru cturus prohibetur, gentibus tributa imponit, Adadum prælio vincit, Da mascenos & Moabitas superat, So phenos subegit, Syriā inuadit 121,a,c,d,f. Adrasari vrbes adicit, Thoenū in amicitiam recipit, Sibæ villicatio nem iniungit 122,a,e. Mesopotami os & Syros vincit, adulterium com mittit 123,a,c,e. adulterij commisi obiurgatur, Bethsabeam vxorem du cit 124,d. filium ægrotum dolet: at mortuum sentiens, ad Dei taberna culum maturando, cibum præcri peti 125,a,b. à filio Abesalomo re gno pellitur 126,b. 127,d. fugiēs Ior danem transit 129,d. Ammonem ex tinctum luget 126,c. fugitarius sacer dotes perseuerare vult, ab Achito phele, Abesalomo adherente, deseri tur 127,e,f. Deo suam causam com mendat 128,b. Abesalomo parcendū iudicat, exercitui ab amicis subtrahi

tur 129,e,f. mortuum Abesalomum deslet 130,e. ab Israelitis in regnum reducitur 131,b. regno redditus quo modo vixerit 130,c. Amasam copijs præficit 131,c. 132,d. Semei ignoscit 131,d. & Meimphibostho 132,a. offi cia militaria distribuit, prælijs vt nō adstet admonetur, in prælio pericli tans ab Abiseo liberatur, misticam curat 133,c,d,f. pōpulum numerari vult, & tribus malis pestē eligit 134,c,f. materiam templa parat, Solomō nem regnum ordiri iubet, eidemq; præcepta templi fabricandi præscri bit 135,d,e,f. populum in classes disponit 137,c. ad templi structu ram necessaria relinquit, moriturus Salomoni facienda inculcat 138,d,e. moritur 138,d. sepelitur 139,b
 Davidis defuncti successor Salomō 139,d. vitæ spaciū ac regni 139,a. progenies 116,f. 119,f. virtutes 105,c. celebritas 103,a. pietatem Saul probat 110,b
 Davidis fortitudo 105,a. potētia 609,c. impatitētia 114,c. letitiam ob Abenerum 118,b. instrumenta musi ca 134,a. sepulchro thesauri abscon si 139,b. monumentum spoliatum 139,b. 307,d. 409,b
 Davidici sepulchri spoliati pœna 107,f
 Davidi mors Sauli nunciatur 115,c. re gnum offertur 102,b
 Davidici generis reges quot, & quan diu regno præfuerint 188,a
 Davidi Sicella vicus datur 112,b
 Debora mulier qualis 84,d. comitata Baracum in bello 84,c
 Debras locus, & radix miræ euellenda 576,b
 Debræ radicks virtus: loci verò fontes fluentes 576,c
 Decapolitani Iustum accusant 403,c
 Decapolitanis calamitatum Iustus at tor 400,f
 decimarum lex 67,c. 69,b
 Decius Mundus quantum in Paulinam insanierit 340,b
 Deliorum decreta pro Iudeis 266,c
 Delphorum templū cōbustum 609,c
 Lemetrius Antigoni à Ptolemæo Lagi filio vincitur 595,d
 Demetrius Eucerus Antiōchi Grypi filius, apud Damascum rex consti tuitur 251,c. contra Alexandrum ex peditionem instituit ibidem, e. supe rat 251,f. fratrem obsidet 252,b. capi tur, honoratur, moritur 252,b
 Demetrii impietas 411,d

Index.

- Demetrius Gadarensis Pompeij liber-
tus 259, a
- Demetrius Alexandro victo Ionatham
amicè fouet 237, c
- Demetrii filius in fœdus adsciscit Iona-
tham 237, c
- Demetrius Nicanor regno potitus in-
gratitudinis accusatur 239, b. contra
Ionatham exercitum mouet: donis à
Ionatha placatur: exercitum dimit-
tens militum stipendia minuit, & à
Ionatha subsidium petit. ibid. c, d, f.
ab Antiochensibus impetitur, quos
fugat: Ionathæ ingratus 240, a, b. à
Ionatha vincitur 241, a. Nicanor
prælio à Tryphone vincitur 240, c.
Mesopotamiam inuadit: Parthorum
regem bello aggreditur, & victus
capitur 242, b. ab Arsace dimittitur
245, f. & in regnum restituitur, ibi-
dem suis inuisus vincitur, capitur, et
interficitur 246, c
- Demetrii Nicanoris litera in Iudæorū
fauorem 239, c
- Demetriani Ionatham fugiunt 241, e
- Demetrius Phalereus Bibliothecam
Ptolomæo Philadelpho comparat
233, b. ipsiq; de vertendis Iudæorum
legibus scribit 214, c
- Demetrio Phalereo in historia Iudæo-
rum venia concedenda, quod Hebrai
cè nesciuerit 597, c
- Demetrius Seleuci filius rex Syriæ 231,
a. literis se in amicitiam Ionathæ in-
sinuat 235, b, c. Antiochum & Lys-
sam occidit 232, a. Iudam in prælio
occidit 233, a, b. in prælio contra A-
lexandrum succumbit 236, c. deposti-
ti lex 71, c
- Deus quando potissimum afferre auxi-
lium soleat 37, f
- Deus quibus peccatis grauiter offenda-
tur 545, b
- Deus Galilæorum clades Romanis do-
nabat 493, f
- Deus Iudæis omnem viam salutis ad in-
teritum verterat 551, d
- Dei castra locus 19, c
- Dei descriptio apud Moysen 611, a
- Dextra porrecta quid apud Barbaros
significet 354, b
- Deus Dorænum Apollo 608, c
- de Deo Plato veram opinionem pro-
ferre noluit 614, b
- Dij alieni 159, c
- dij Aegyptiorum 607, b. Græcorum
614, c
- Dido soror Pygmalionis regis Tyrio-
rum in Aphrica Carthaginem ædifi-
cat 592, d
- Dicbus singulis quid Deus condiderit
2, f. 3, a, b
- Dilath paradys fluius 3, e
- Diluuij descriptio & duratio 6, a. tem-
pus 5, d. cause 5, a
- de Diluuiio Berosi & Nicolai Dama-
sceni testimonium 6, b
- Dina filia Iacobi 18, d. 29, d. stupratur,
quare Simitæ trucidantur 19, f
- Diocles historicus 192, c
- Diogenes Alexandrianicus à Pharise-
is occiditur 412, c
- Dionysius Tripolitanus securi percus-
sus, aliàs Antiochus 411, c
- Diophantes pseudographus 314, a. A-
lexandri nomine fictas literas scribit
438, f
- Disciplinarum traductio 10, d
- disidium inter Senatum & plebem
Rom. 367, a
- Dius mensis 5, d.
- Dius historicus de Salomone 148, a.
592, a
- doctrinam prodigio probat alias
159, c
- Doecus Achimelechum pontificem ac-
cidit 108, a
- Doleus à Gadarensibus interficitur
519, d
- Dolobellæ decretum pro Iudæis
266, b
- Domitia Domitiani Cesaris vxor
404, d
- Domitianus Iosephum honorat 404,
d. populo rector insinuat 528, c
- Domitianus Titi frater in Barbaros ite-
dit 573, a
- Domitiani gesta contra Germanos
572, c
- Domitiano Germani & Galli subijciū-
tur 573, b
- Domitius Acnobardus 380, a
- Domitius Nero imperator salutatur
380, b. fratrem, matrem, vxorem, vi-
rosq; illufirib; trucidat ibidem. Cæsa-
rea Iudæos excludit 581, d
- Domitij Sabini fortitudo 542, f
- Dora vrbs Phœnices 259, c. 414, f
- Doras Hierosolymitanus pontificem
perimit 380, c
- Dorcadis quid significet 508, f
- Doris, Antipatri filij Herodis vxor
420, c. Antipatro scribit 444, c.
ornatu priuata expellitur 442, f
- Doride repudiata Herodes Mariammē
reducit 432, c
- Doritz profanata religionis Iudaicæ
à Petronio accusantur 370, a
- Doritarum in Iudæos insolentia
369, f
- Dorotheus 70, interpretibus additur
217, a
- Draco de homicidijs 187, e
- Druma Gedeonis concubina 86, c
- Drusilla Agrippæ filia 343, c. Felici Ro-
mano nubit 379, c
- Drusilla iunioris Agrippæ soror Azi-
zo regi Emesorum nubit 379, d
- Drusum turris 431, c
- Drusus Agrippæ filius 343, c
- Drusus turris 295, a
- Drusus Tiberij filius 344, c
- Drymos loci nomen 421, a
- Dysurus mensis, Hebræis Adar, nobis
Martius dicitur 71, c. 232, a
- E.
- E Butius decadarchus sub Vespasia-
no 488, c. à Iosepho impugna-
tur 390, f. Gamale occiditur
504, c
- Ecbatana turris Mediæ à Danicle ædi-
ficatur 194, c
- Ecdippon locus 421, c
- Edom, vide: A domus.
- Edreus dux militum Ionathæ 162, d
- Eglon Israelitis sibi subdidit 83, c
- Eglon à Iode peremptus 84, a
- Ela vrbs capta 177, d
- Elanus Basane filius vnà cum omni
sobole per Zamarem tollitur
157, c
- Elcana Iudæ copiarum dux occiditur
177, d
- Elcias Magnus pro Iudæis apud Petro-
nium intercedit 351, b
- Eleazarus Aaronis filius 49, c. ponti-
fex fit 61, a
- Eleazari mors 80, b
- Eleazarus Ananiæ pontificis filius Ce-
saris hostias reijcit 470, c
- Eleazarus Bocchi filius pontifex con-
stituitur 335, c
- Eleazarus demonis incuntator arre-
ptiorum medicus 142, b
- Eleazarus Dinæ filius latro 378, c. Iu-
dæorum princeps immanis 460, f.
suspensus 461, c
- Eleazarus Dodie filius vnus fortium
Dauidis 134, b
- Eleazarus filius Iairi in Manabemum,
cum sectatoribus impetum facit
472, b
- Eleazarus Iudæ Macchabæi frater, cō-
fesso à se elephanto opprimitur
230, b
- Eleazarus Iudæus Izatem ad circum-
cisionem inonet 375, b. audax &
strenuus, à Ruse Aegyptio captus,
verberatur 576, c, f. crucifigendus
offertur: & Iudæos sua calamitate
ad deditionem fugamq; concitans,
tandem

Index.

- tandem dimittitur 577, a, b
Eleazarus pontifex 1, d. Moysi filius 34, f
Eleazarus Phariseus functionis causa Hyrcanum arguit, at cōiūij à Iona tha conuincitur 247, d
Eleazari Samaei præclarum facinus 491, d
Eleazarus scariorum princeps 578, f. castellum Massadam dolo occupat 580, c. Iudeos ad facinus inuitat 581, c. de immortalitate animæ quid senserit 582, a
Eleazarus ad mortis contemptum suos monet 582, d. Romanam crudelitatem Iudeis exponit 583, d. proprio gladio perit 584, a
Eleazarus Simonis filius Gioræ Idumeos aduocandos censet 512, a
Eleazarus Simonis Gioræ socius ad Herodij custodes mittitur & moritur 523, c
Eleazarus senex ad vespendum immun- dis monitus Antiocho respondet, & supplicium fert 620, d, f
Eleinus Nephthalim filius 29, c
Elephantis sub Antiocho Eupatore pu- gnatur 229, c
Eleusa oppidum Ciliciæ 305, b
Eleutherus fluuius 238, d, 241, f
Eleutheri equites 422, c
Eliabus tabernaculi opifex 49, d
Elias propheta Thesbone Galaditica vrbe oriundus siccitatem prædicit: Sareptam veniens à cornu nutritur: puerum in vitam vocat: Achabum querit: eundemq; idololatriæ redar- guit 158, a, b, c, e, f. populi malitiam taxat: Baalis propheta vincit illu- dit: doctrinam miraculo confirmat: pluuiam impetrat: Iezabelam fugit: ab angelo alitur: cum Deo loquitur: Eliseum ad propheticum mu- nus vocat 159, Achab facinus re- prehendit 160, c. vbinam habita- tionis locus habuerit 159, c. Ocho- zæ mortem prædicit 165, b. Ocho- ziam idolatriæ arguit, ibid. d. Iora- mum taxat 169, d
Elie forma 165, c
Elie sacrificium Deo offerenti, atque oranti ignis vltionis mittitur 165, c, e
Eliacius sub Iosia rege pontifex 183, c
Eliacimus Iosie filius antea Ioacimus dictus regnum paternum accipit 184, c
Eliacimus Iosie filius Babylonis tri- butum pendit, & occiditur 185, b, d
Eliaſimus Ioacimi filius in pontificatu patri succedit 203, b
Elieueus Gethæ filius pontificatum ac- cipit 371, f
Elis pontifex Aaronis filius 92, f. filio- rum interitum percipit & moritur, ibid.
Elis filiorum nequitia 91, e. pœna præ- dicta 92, c
Elis sacerdotis filij occisi 90, c
Eliseus Saphati filius prophetiæ do- mum accipit 159, f. pluuiam prædi- cit & victoriam 166, a. oleum mul- tiplicat 166, e. Ioramum de insidijs monet 166, f. obsidetur 167, a. ho- stes Samariam adducit 167, b. cibis refici vult, ibid. c. Adadum morti vicinum asserit 168, f. discipulum mittit ad Ieum vngendum regem 170, a. ægrotat: Ioræ ternam victo- riam prædicit: & moritur 174, b, c. eiusdemq; mortui miraculum, ibid.
Elisei gesta 166, e
Elisei famulus visione firmatur 167, b
Eliseo vati Ioramum irascitur 167, c. m. credulus perit 168, e
Elon Zabulonis filius 29, d
Elymus, Elymei 9, a
Elymaida vrbs 229, b
Emalsena mater Amosi vxor Manafis 182, f
Emaus seu Ammaus, vox quid signifi- cet 503, c
Emmaus concremata 333, c
Emmaus vicus 338, d. 276, a. vide Am- maus.
Emiam Zona sacerdotalis 47, c
Eniachin tribus 509, b
Enochi raptus 165, e
Enochi finis in sacris literis non est 5, e
Enosa vrbs prima à Caimo condita 4, d
Enosus Sethi filius 4, d
Epaphroditi laus 1, c
Ephesti templum combustum 609, c
Ephestorum decreta pro Iudeis 267, d. 306, F. 307, b
Ephodes quid 47, c
Ephremi & Gedeoni inuidet 86, b
Ephremitarum fors 78, c
Ephremes Iosephi filius 29, d. in nume- rum Iacobi filiorum pro patre Iose- pho adoptatur 30, c
Ephremi pars quæ cesserit 78, c
Ephronem oppidum Iudas subuerit 228, c
Epicrates Scythopolim Iudeis prodiit 247, d
Epicurorum error conuictus 195, b
Epiphanes, alias Ptolemæus, interijt 223, d
Epiphania, ciuitas 8, f
Exomidis descriptio 47, e
épulæ ferales Iudeorum 448, c
equitum Romanorum arma 485, e, f
Equus Modius Varo succedit 388, c
Erebinthonicus vicus 549, d
Erica prætorianorum Achazæ præse- ctus occiditur 177, d
Eroedes Gadis filius 49, c
Esaïas Ezechiam consolans orat pro po- pulo 181, a. prodigio nuncijs dei probatus 182, a. ostensorum thesau- rorum Ezechiam arguit 182, b
Esaïæ vaticinia scripta 182, c
Esaus, Adomus dicitur 20, c
Esaus natus 15, e
Esaus venatum mittitur 16, c. benedi- ctione priuatur 16, c. ius primoge- nituræ vendit 20, e. donis Iacobi placatur 19, c. habitationem diui- dit 20, d.
Esaï vxores 16, b. progenies 20, f
Escon puteus 16, a
Esdras legis Mosaicæ scientissimus 201, e. Iudeos in Babylone conuo- cat 202, a, b, c. captiuos in Iu- deam reducit: sacerdotes inobedi- tiæ arguit 202, e. populo legem prælecta. moritur 203, a
Esfon Pharae filius 129, d
Esseus vates de Antigono 248, d. He- rodi regnum prædicit 296, e
Essaron Rubeli filius 29, d
Essen quid significet 47, e
Essen, oraculum 50, c
Esseni quas virtutes colant 454, d. & 455
Essenorum placitum, vita & mores 337, c. in tormentis constantia, de diuinitate animæ opinio 456, b
de Essen Herodes religiose sentit 296, d
Essenos Herodes honorat 197, a
Essus Asseri filius 29, e
Esther delicatissime tractatur, & Ar- taxerxi regi nubit 205, b, c. causam querit Iugentis Mardochei 206, d. ieiunans Deum inuocat 206, e. Amanem accusat apud regem Arta- xerxem 208, b
Esthmonitis arx 292, c
Ethæus Githæus Davidis sectatur & exercitui præficitur 129, e
Eua mater omnium viuentium 3, b. à Serpente tentatur 3, d. labitur. pu- nitur, atq; cum Adamo Paradiso ei- jectur, ibid. e, f
Eua populus 8, f

Index.

Eusratus comes	439, d	Faustus Cornelius Sylle filius primus	621, 623, 624
Eucerus rex Syriae	251, c	Hierosolyma conscendit	414, c
Euemerus Graecus de Iudeis	597, b	Cl. Felix Palkantis frater à Claudio ad Iudeos missus	379, d
Eulmaraduchus filius Nabuchodonosoris	593, c	Felix Ionatham pontificem praefectus militum Rom. occidit	380, d
Euodus Neronis libertus	347, c	latrones supplicio afficit at Eleazarum Romam mittit	380, d. se ductos occidit 381, d. accusatur 381, d. Phasaelum armis adoritur 269, d. 420, d. à Phasaelo superatur 420, d. contumaces coecet 462, d
Euphrates, Paradisi fluvius	3, c	Cl. Felicis Iudeae praesidis gesta	380, c. 462, b
Eupolemus scriptor de Iudeis	597, b	Felici Romano Drusilla Iudea nubit	379, c
Eurycles Laco amicitia iungitur Herodi	313, b. Alexandri sermones indicat, ibidem c. in exilium agitur 313, d. Alexandrum in vita discrimen adducit 437, f. Alexandri proditor 438, d. & accusator 438, c	Ferreus mons ubi	520, f
Eutyclus libertus & auriga Agrippae	345, d. Agrippam accusat 346, d. furti arguitur 345, d	Festus procurator successit Felici, magnum oppressit	381, c. 462, c
Ezechias Achaze ex Abia filius rex constituitur: pius: templum aperi ri permittit, sacrificat	178, d. cum populo epulatur: idola abijcit: Palestinos vincit 179, a, b. ad Senacheribum legatos mittit 180, c. qui occiduntur, ibidem c. opugnatur, ibidem c. Deo supplicat: probro afficitur: morbo corripitur, Deum precatur, sanatur, atque longiore vita donatur 181, a, e. Deo vota persolvit: thesauri Babylonis ostentati ab Esau increpatur: moritur 182, a, b, c. Manasse filium successorem habet. ibidem c.	Festus latrones punit	462, c. vide Porcium.
Ezechias Iudeorum pontifex	595, e	festum Azymorum	178, c. 388, b
Ezechias una cum Anania fratre pontifice interficitur	472, a	festum Azymorum cur institutum	519, d
Ezechias latro ab Herode necatur	263, d. 417, f	festorum dierum mores & lustrationes	406, c. leges 49, a
Ezechie filius Iudas regnum affectat	332, c	fides cuilibet seruanda	285, e
		fidei violata vindicta	256, d
		filiis contumaces & proterui in parentes quomodo mulcandi	70, b
		filiorum hereditatis ius	65, f
		Flaccus Syriae praefes	344, c
		Flavius vide Iosephus	
		Flavius Sylva Basso succedit	578, e.
		Massadam obsidet	570, d
		Fletus Sylva	120, b
		G. Flori iniquitas, auaritia, perfidia	463, a, b, c. inuidiosus vocibus expetitur, auaritia desperatione compescitur, obsidionem templi soluere cogitur 465, a, f. Iudeos defectionis criminatur, accusatur 466, b
		Flori nouus dolus Hierosolymis	465, f. mendacium eiusdem apud Cestium 466, b
		Fœdus Dei cum Noa	6, d. Abimelechi cum Isaaco 16, b. Iacobi & Labani 19, b
		fœderis signum inter Deum & Noachum Iris	6, c
		Fonteus Agrippa à Sarmatis occiditur	573, c
		fortis quis sit	504, f
		fortitudo sapientiae species	618, b
		fortitudinis lapis	95, d
		Fortunatus Agrippae libertus	349, c
		forum Hebraeorum	54, b
		fratris defuncti uxor ducenda	69, f
		fratricidij poena	210, b
		fratrum septem supplicia, & toleran-	
		tia	621, 623, 624
		fraus Gabaonitarum	76, c
		Frontonis gesta in custodia	568, d
		frugum primitiae	52, x
		Fulvia Romana sit Iudaicae Religionis	341, d
		Furij centurionis animositas	414, c
		furis poena	299, c
		furti lex	70, f
		G.	
		Gaba quid significet	102, c
		Gaba equitum ciuitas, cur sic vocetur	484, d
		Gabam Ebutius spe frustratus peruenit	391, d
		Gabala arx	292, c
		Gabaeni armis tentati	81, f. dedere secleratos nolunt 82, d. ad poenam poscuntur 82, f
		Gabaenorum facinus cum uxore Leuitae	81, d
		Gabaon vicus	132, c
		Gabaonitarum fraus	76, e. fœdus cum Iesu 77, a. vide, Iesus.
		Gabaonite Hebraeorum opem postulant	77, b
		Gabaonitis septem è Sauli progenie necandi dantur	133, d
		Gabara oppidum	396, b
		Gabath Saul, vicus	531, b
		Gabaraganei populus	387, d
		Gabareni Ioanni se tradunt	391, c
		Gabinus praefectus militum Pompeij vrbes dirutas reaedificari iubet	259, c. Hyrcanum Hierosolyma deducit: castella diruit, ibidem f. aristobulum Romam mittit 260, d. reductio in Aegyptum Ptolemaeo, in Syriam reuertitur 260, c. Alexandrum vincit 260, d
		Gabinus Iudaicam Remp. mutat	415, d. vrbes subuersas erigit 415, d. Antipatro pacem persuasit 416, b. Nabatheos superat 416, c
		Gabinij res gesta	415, b
		Gabinio portae Hierosolymitanae praefusa	258, d
		Gabinus Alexandrum victum in quodam castello oppugnat	259, d, e, f
		Gadas Iacobi filius nascitur, & cur sic vocatur	18, c
		Gadara à Vespasiano expugnatur	487, f. à Pompeio restaurata 414, f
		Gadareni populus	387, d
		Gadarenfes Herodem accusant	295, f.
		Vespasiano se dedunt	519, d
		Gades è Zelfha Lia faunula natus	29, c
		Gadis	

Index.

- Gadis filij* 29, c
Gaditæ à Moyse Amoritidem impetrât 65, c
Gaditis promissa renouata 74, b
Gadias aliàs Antipater 291, a
Gadus propheta Dauidi vnius è tribus malis electionem offert 134, f
Galades collis & Galadena regio 19, b
Galestes Agabæ morans Aristobulum excipit 254, c
Galanitis regio ab Agrippa deficit 394, d
Gatate vnde oriundi, & denominati 8, d
Galba Imperator creatur 522, c. necatur 524, c
Gales Abimelecho insidias struens indicatur: & à Sicimitis fugatur 87, d, b
Galgala locus 75, f
Galilea inferior quæ 484, b
Galilea inferior & superior describitur, ibid.
Galilea à Ioanne depopulata 479, c. igni repleta 485, b à Vespasiano inuaditur 487, c
Galilææ caput Sephoris 338, b. & Tiberias 401, d
Galilææ gubernationem Ioannes affert 497, d
Galilææ Herodes ab Antipatro præficitur 263, c. 417, f
Galilæam in pace Iosephus retinuit 389, b
in Galilæa à Iosepho viatoribus iter præcluditur 396, d
Galilæi seuientes sermone Iosephi sedantur 402, c, e. Iosephi inimicos repudiârunt 396, b. Iosephi inimicis associatur 481, b. ab Herode deficiunt 276, d. à Samaritis opprimuntur 376, d. in Sepphoritis seuiunt 402, c. ab infantia pugnacissimi, & omni tempore plurimi 484, b
Galilæi iudæ secta 337, f
Galilæorum & Samaritanorum constitutus 460, e. in Ionatham furor 397, d. in Iosephum beneuolentia 389, d. 397, a. noua inuenta, & factiones Hierosolymis 524, f
Galliæ situs describitur 468, b
Galliæ motus 520, d. bellum desinit 522, c
Gallus in subsidium à Sepphoritis vocatur 403, d
Gallus saluus euadit 504, e
Galli centurionis apud Gamalam facinus 504, e
Galli à Romanis cur deficiunt 572, c
Gallorum munimenta 466, b
Gallos sub mille & ducentis militibus seruire, quibus penè plures habuerint ciuitates 468, c
Gamala filius Iesu 509, c
Gamala ciuitas rebellat 503, d. 506, c. & vbi sita, ibidem d. excisa 506, c
Gamala castellum 387, e. 388. b. 403, b. à Iosepho stabilitur & à Vespasiano obsidetur 503, e. expugnatur 505, f
Gamalæ ciuitatis descriptio 503, d
Gamalestum fides in Romanos 387, d
Gamalenstum & Romanorum conflictus 503, e
Gamalielis filium Agrippa pontificem facit 382, f
Ganges fluuius Paradisi b, c
Garistma vrbs 403, d
Garizim mons 210, d
Garizim templi asylum 212, b
Garizinus mons 224, d
Gaza vrbs 259, e. 414, f. vrbs ab Hebræis capi non potuit 80, f
Gaza ab Alexandro oppugnatur 250, e. f. occupata 211, b. 251, d
Gazei, Ptolemæi opem implorant 249, e
Gazei Ionathæ se tradunt 240, e
Gazara Palestine vrbs à Salomone bis ædificata 148, b
de gazophylacio 562, f
Gedeon iuuenis imperium adeptus 85, c. populum liberat 85, c. imperium relicturus, confirmatur 86, c. Medianitarum castra explorat 85, d. senex mortuus 86, c
Gedeonis filij quot 86, c. successorum bella 86, c
Gedeoni Sicimitæ ingrati 86, e
Gela Beniaminis filius 29, d
Gelsemis Leuis filius 29, d
Geman vici situs 460, e
gemmæ victoriæ provinciæ 50, b, c
Gemello Herodes amicitiam renuntiat 310, b
Genesar lacus describitur 502, a, b, terra eiusdem nominis ibid. d.
Gentium enumeratio quæ Romano imperio subduntur 467, d
Gentibus singulis à suis autoribus quomodo nomina sint indita 7, f. 8
Geon Paradisi fluuius 3, c
in Gerara, Abrami migratio 12, e
Gerasa capitur 522, b
Geraseni quomodo se erga Iudeos cohabitatores gesserint 474, d
Gergeſei populus 8, f
Germanicus Cæij pater veneno subleuitus 361, e
Germanicus Claudij Cæsaris frater 380, d
Germanus augur victus Agrippa vincto vaticinatur 347, d
Germani, qualis gens 361, f. 468, d
Germani fortes, captiui 468, d
Germani à Romanis cur defecerint 572, f. capitolijs collem occupant 528, b. ad sobrietatem coguntur 571, d
Germanorum seuitia occiso Caio ostensa 361, f
Germanorum rabies frætatur 363, d
Gersus Moysis è Sephora filius 34, f
Gesius Florus Iudææ procurator seruus 338, e
Gesij Flori procuratoris qui Albino successit iniuriæ 338, d
iniquitas 463, d. vide Flori.
Getheris Aram filius 9, b
Getuli populus 8, d
Gigantum in Hebræis reliquie 80, e
Gigantum vallis 120, d
Gigantum posterius à quibus perdomiti 119, d, e, f
Simon propheta Basani regi poenans nunciat 157, d
Gimeæ vicus 484, b
Gion fons 136, f
Gioræ F. Simon Romanos inuadit 476, b
Giscala Gal. oppidulum indomitum 506, d. incenditur & diruitur 387, d. à Iosephi militibus deprædatur 481, f
Giscalam sibi subijcere Titus decernit 506, e
Giscalorum status 506, d. excidium 508, d
Gitta Dauidi refugium 107, d
Githæ uernia à Machæra restauratur 276, e. 425, f
Glaphyra Archelai Cappadocum regis filia 536, c. 299, f. Alexandro inuisa 435, c. Salomem odio prosequitur 398, d. occiso marito ad patrem cum dote remittitur 318, d. Archilao Herodis filio nubit 454, c. deinde Iubæ 336, b. somnia habet 336, c. 454, c
Glaphyra Archelai Cappadocum regis filia moritur 336, c
gloria rerum gestarum vnde petenda 405, e
Gobolitis, Idumæa regio dicta 20, f
Godolias Acani filius Hierosolymorum reliquijs præficitur 188, c. Iudeos profugos in sui tutelam recipit 189,

Index.

- Goliathus Githæus quæstaturæ 103,
b. Hebræos in certamen prouocat,
ibidem, c. occiditur, 104, b.
Gomaris filiorum progeries 8, a.
Gomarenscs, nunc Galatæ dicuntur
8, a.
Gorgias in Iudeam arma mouet 226, c
e. deuincit Iosephum & Azariam
229, a.
Gorgia contra Iudeos expeditio 226,
Gorgiani à Iuda victi 227, b.
Gorion Iosephi filius 509, c. occidi-
tur 517, c.
Gorionis F. Iosephus belli dux 478, b
Gotholia Achab filia, Ioram vxor in
Bibliis Athalia vocatur 171 f. Da-
uidis semen deletum cupit 171, f.
Hierosolymis regnat 171 f. regno et
vita priuatur 172, d.
Græcarum literarum inuectores qui
587, b.
Græco sæno persunduntur pontium
tabulata 498, c.
Græci sortes suos heros & semideos
dicunt improborumq; animas apud
inferos versari asserunt 456, d.
imagines colere soliti 294, d. à Iu-
deis coram Agrippa accusantur
300, e. à Iosepho ceduntur,
388, e.
Græci historici bellum Iudaicum non
atingunt 405, f. veritatem historie
negligunt 406, b.
Græci multi in Iudeorum leges tran-
sire 609, a
Græci diis victimas vouent, & hostiis
ad epulas vtuntur 609, e.
Græci legis nomen olim ignorarunt
610, d.
Græci legistatores reprehenduntur
614, a. & qui 610, d.
Græcorum dij 614, e. fortissimi &
religiissimi qui, 609, c. quinam de
rebus sacris scripserint, eorum scri-
ptorum discordia, & cur 587, c, d.
Græcorum historiis quantum creden-
dum 586, f.
Græcorum apud Alexandriam seditio
350, b. & Iudeorum seditio, 350, c.
Grando Aegyptiis ante Moysen nun-
quam visa 36, c.
Grapte cognata Izatæ regis Adiabeno-
rum aulam regiam Hierosolymis æ-
dificat 525, a.
Gratus miles 396, a.
Gratus militum præfectus ad Romanos
deficit 332, a. Simoni seruo Herodis
repugnat, eundemq; fugientem oc-
cidit, ibidem, d.
Grauidam calce percutiens quomodo
plectendus 71, d.
Gryphus Alexandrum occidit 246, d
Gunces Nephtholim filius 29, c.
- H
- H** Alisphragmuthosis pastores
vincit 590, c.
Harmais rex Aegypti 591, b.
Heberus Hebræorum author 9, b.
Hebræi Moysen susceperunt 35, b. ab
Aegyptiis obsesti 37, d. incolumes
mare rubrum transcut 38, b. à Mo-
yse corroborati 41, d. profligant
Amalecitas 42, a. prædam ab iis
reportant 42, b. montem accedunt
42, d. terram Amœorum occu-
pant 61, c. consilio Balami ad stu-
prum inuitantur 63, a. idola co-
lunt 64, a. Madianitas percusse-
runt 65, a. Moysen lugent 73, c.
Iordanem transcut 75, a. Dei de-
cretum intelligunt, ibidem, c. re-
gem expetunt 95, c. Moabitas vin-
cunt 166, c. quantopere suis scri-
ptis credant 588, e
Hebræorum origo 9, b. afflictiones 30,
c. in deserto mora 40, f. castitas
43, c. cibus & vestitus 43, c. de
Moysen opinio 56, a. dux Iapthes
87, f. Hebræorum fuga 92, d. à
Palestinis clades 92, d. sapientes
142, a. annales 588, b. libri quot
588, d.
Hebræis diuinitio à Pharaone denegata,
onus duplicatur 35, b, d.
Hebron vrbs 10, d. capta 80, c.
Hebronis vrbs conditor quis 153, c.
in Hebrone Dauidis progenies 116, f.
Hecateus Abderita philosophus 595,
c. de Iudeis, 604, c. de Abrahamo
10, a. Helena Monobazi mater
539, a.
Helena Adiabenorum regina religio-
nem Iudaicam amplexa 374, a.
Helena Ananiam ritus suos docentem
audit 374, e. Hierosolyma vadens
famelicis alit 375, d. moritur
377, d.
Hecatombæon mensis 61, a.
Hecatontamachi qui 250, a.
Helcanes Leuita vxores quot habue-
rit 91, f. & liberi eius ibidem, 92.
Helias, vide Elias.
Heliopolitanus sacerdos Iudeorum
598, c.
Heliopolis vrbs situs 603, b.
Heliæi prophete miraculum 521, b
Hellimus Nephthalimi filius 29, c.
- Helon Israelitarum dux 88, c.
Heniochi Romanis subiecti 467, f.
Heoron arca Domini 46, c.
Herculis progenies 14, c.
Herennius Capito procurator Iamnie
345, a.
Hermæus Danaus Aegypti rex 598, a.
Hermippus Græcus historicus 594, c.
Hermogenes Græcus de Iudeis 597, b
Herodes Agrippa frater rex Chalcidis
368, f. moritur 377, f.
Herodes Antipatri filius, venator, bel-
lator 432, d. ab Antipatro Galilee
præficitur 263, c. Ezeciam latronē
tollit 263, d. tyrannidis & iniusti-
tie instimulatur 263, f. iudicibus om-
nibus occisis, Sameam honorat
264, c. ab Hyrcano admonitus, sa-
luti fuga consulit 264, c. Cælesyrie
dux designatur 268, c. Malichum
dolosè occidit 298, e. in morbum
incidens, restituta sanitate, contra
Felicem proficiscitur 269, a. à Iu-
deorum legatis accusatur 269, c.
in Bithynia Antonium conciliat
269, c. ab Antonio tetrarcha ordi-
natur 270, c. Antigono repugnat
271, b. eumq; vincit, 420, c. vt com-
prehendatur Parthi laborant, 271,
f. cum familia fugit, sibi manus infer-
re nititur: sæpè à Parthis impugna-
tus victor discedit: Massadam castel-
lum ingreditur 272, a, b, c. à Mal-
cho Arabie rege repudiatus, regno
excedere iubetur 272, f. in Aegy-
ptum contendit: Romam properat:
Antonio casus suos narrat: ab Au-
gusto Cæsare inuatur: Senatui Ro-
mano commendatur: & Iudeæ
rex declaratur, 273, a, b, c, d, e. mili-
tes contra Antigoni colligit: Iop-
pem occupat: multos sibi adiungit:
Ressa castello capto Hierosolyma
petit: & quare urbem adortus sit,
proclamari mandat: à mœnibus ar-
ccetur: de comœatu prospicit: equi-
tatu Hierichūtem petit 274, b, c, d,
e. latrones à maleficiis cohibet, ho-
stem Antigoni vincit, & tota Ga-
lilea potitur: armis cum Antigono
decertat: defectores morte afficit: à
Machæra auxilium accipit 275, b,
c, f. Antonio Samosata obsidenti
auxiliaturus insidiis Barbarorum
impetitur: Barbaros profligans spo-
liat: ab Antonio honorificè excipi-
tur, & comiter salatur: Galilæos
deficientes pugna propulsat: tricli-
nij casum mirè euadit, vulneratur
276 b, c, e, f. Antigonianos vincit, et
lauans

Index

- lauans periculum illasus mirifice ef-
fugit : Pappi caput Pheroræ tradi
præcipit, Hierosolymis oppugnan-
dis exercitum admouet, atq; nuptias
celebrat, annonæ difficultati prospici-
cit : Hierosolyma expugnat 277
deuictis hostibus militares copias
compefcit : rapinas per urbem fieri
prohibet, et urbem ab ulteriore ve-
xatione pecuniis exercitui datis re-
dimit 278, b, c. amicos promouet,
inimicos tollit : factionis Antigonia-
næ primates interficit 279, b, c.
Aristobulo pontificatum attribuit :
Ananelo pontificatum abrogat
280. Aristobulo insidias struit : e-
undem tolli curat, ad Antonium vo-
catur causam de Aristobuli nece di-
cturus, uxoris suæ necem Iosepho
patruo suo præcipit : Antonium do-
nis cecat 282, d. à Cleopatra ad stu-
prum sollicitatur : Cleopatram occi-
dere consultat 283, e, f. Cleopatram
in Aegyptum ducit : Antonio opitu-
latur : Arabes vincit 429, b. sed Athe-
nionis proditiõe vincitur 284, b, c, d,
e. 428. Hyrcanum tollit. 286, c. 287,
c. à Casare regnum obtinuit 288, d.
Herodes Doride repudiata Mariam-
mem reducit 432, e. calumniis op-
pressum occidit 288, e. uxoris oc-
cisæ causa affligitur 290, d. inti-
mos amicos occidit 291, a. Athle-
tica certamina instituit 291, e. fæ-
me laborantibus subuenit 293, d.
Hierosolymis regiam ædificat 294,
a. Simonis filiam uxorem duxit
294, b. maleficia coerces 295, d.
Casari templum extruit : tributa mi-
nuens seditionibus occurrit : populū
sacramento obstringit : de Essæis reli-
giosè sentit 296, b, d. 297, a.
Herodes filios apud Casarem accusans,
lachrymis ad misericordiam moue-
tur 303, f. filios in vincula conij-
cit 314, b. filios apud Barytum da-
mnat 315, e. iudicio conseruati,
supplicio adiudicantur 316, b. 439,
d. atq; eos strangulari iubet 317, b.
quot uxores & liberos habuerit
319, a. 440, f. Phariseos necat 320,
b. quinquennale certamen habet
305, d. Antipatridem oppidum cõ-
dit 305, e. monumentum Dauidis
spoliat 339, b. 307, d. turbis dome-
sticis agitat 309, e. amicitiam in-
timis renuntiat 310, b. ac mortem
optat 311, b. Trachonitas truci-
dat 311, f. latrones ad supplicium
poscit 312, a. Reptam castellum di-
ruit à Syllæo accusatur 312, c, d. cõ-
tra Syllæum defenditur 315, c. sibi
manus illaturus Antipatrum iubet
occidi 327, e. funeratus lugetur
328, d. 448, a.
Herodiani regni diuiso 453, b.
Herodis successores 448, c.
Herodis progenies 278, d. 343, c.
ab Herode cur vrbes conditæ 338, a.
430, e.
Herodes Herodis filius ab Areta bello
vincitur 342, d. 441, e. Tiberia-
dem urbem condit 338. Artabanū
& Vitellium conuiuio excipit 342.
uxorem Aretæ filiam repudiens fra-
tris coniugem reducit, ibidem, d. Io-
annem Baptistam occidit 343, a. in
exilium abigitur 350, a. 349, b. in
Hispaniam fugit 458, a. occiditur
339, a.
Herodias Herodem ad nauigandum Ro-
mam, regiam dignitatem recepturū,
impellit 349, c.
Herodes Phasacli filius 343, d.
Herodium oppidum 272, c. describitur
575, e.
Herodotus de Aegyptiis 609, f. Ae-
gyptiorum regum nomina, cur non
dicat 148, e. de Susaco 154, d. lu-
deorum circumcissione 594, e.
Hezarbunis dux militum capitur 86, b.
Hiberi olim, dicuntur Romani 604, e.
Hieremias propheta Iosie episcopus
scribit 184, d. accusatus ad suppli-
cium deposcitur : liberatur : librum
suum populo prælegendum tradit
185, b, c. Sedeciam à Pseudoprophe-
tis seductum monet 186, a. de ca-
ptiuitate Babilonica vaticinans cõ-
temnitur : in iudicium ducitur, affli-
gitur : in carcerem coniectus futura
prædicat : despicitur, torquetur 186,
d, e, f. in puteum fune demittitur :
extrahitur : frustra, Sedeciam, vt vr-
bem Babiloniis traderet, monet 187,
a, b. à Babylonio muneribus dona-
tur : vbi moretur : Baruchum è carce-
re liberat, 188, e. in Aegyptum ab-
ducitur 189, e. Iudæis frustra sua-
det, vt Babiloniis seruiant 189, c.
Hieremias oraculorū certitudo 187, f.
Hieremias militum Iosephi præfectus
403, b.
Hiericho vrbs 62, a. describitur 520,
f. euertitur 75, d. à Romanis vastatur
274, f. eius præfectus murorū fabri-
cæ 151, c. vaticinio se regem futu-
rum cognoscit, decem tribuum rex
eligitur, & Sicimis habitat 151, e.
populum ad defectionem sollicitat :
Solomonis iram refugit 151, c, d.
aureas vitulas facit 152, d. à falso
propheta seducitur 153, b. filio
suo ægrotante quid responst à pro-
pheta acceperit 155, a. contra A-
biam ducit exercitū 155, c. vincitur
ac moritur, relicto regni successore
Nadabo 156, b.
Hieroboami tota familia à Basane ex-
tinguitur 156, f.
Hieroboamus Ioæ filius Israhelitarum
rex 175, d. Syriam suo regno im-
pius adijcit, ibidem. Zacharia filio
herede relicto moritur 176, a.
Hieronymus h historicus Iudeorū 597
a. Antiochi regis amicus, Syriam
administrat 597, a. Hierosolyma
vrbs pulcherrima & maxima 596,
b. Solyma dicta 11, b. 119, e. vnde
nomen sumpsit 596, e. eius pri-
mus conditor quis 569, c. Hiero-
solyma obsessa à Rase Damasceno-
rū rege 177, c. à Babylonio 185,
c. 186, c. ab He. ode & Sosio 277,
d, f. à Pompeo 414, a. ab Hero-
de 423, e. à Cestio 475, f. à Ti-
to 549, c. Capta & vastata à Cha-
nanæis 80, d. à Dauide 119, d. à
Susaco rege 122, a. 154, c, d. à Nabu-
chodonosoro 187, d. à Nabuzar-
dane 188, b. ab Herodianis 277,
f. à Tito Casare 405, e. ab An-
tiocho Epi; hanc 407, b. ab He-
rode & Sosio 426, f. 427, a, c. à
Tito ac Babiloniorū rege 544, e. à
Vespasiano 569, c. ab Antiocho
Epiphane 571, c. à Romanis 583,
b. restaurata à Salomone 148, b.
ab Ozia 176, b. à Manasse Eze-
chia ex Achiba filio 182, e. à Ne-
hemia 204, a.
Hierosolymitani discordes 517, e. 529,
b. vnanimes 540, b.
Hieroselymitæ ab Antiocho ad alic-
nos mores cogi non possunt 627, c.
Hierosolymitarum fames 546, b.
549, e.
Hierosolymitanorum & Agryppæ dis-
sidium 331, f.
Hiezechiel in Babylonem abducitur
185, e. templum vastandum prædi-
cit 186, b.
Hiezechielis oracula solida 187, f.
Ilippeni Iudeos cohabitatores male
tractant 473, f.
Hippicos turris 535, d.
Hippodromus, locus 447, c.
Hiramus Tyriorum rex, Vide Iromus.
Hirene concubina Ptolemæi Physio-
nis sobrietatis 605, d.
Hispania Historiographis ignota
589, f.
Hispani Romanis parent 468, c.
Hb 4

Index.

- historia Antiquitatum Iudaicarum*
quot annorum res gestas contineat 586,e
- historia brevis Hierosolymæ urbis* 569,c
- historiæ veræ indicium quod* 588,a
- historiæ cur scribendæ* 1,a
- historijs suis Iosephus fidem facit* 401,f
- historias suas Iosephus cur conscripserit* 1,b
- historiarum Biblicarum finis in Iosepho* 245,a
- historicus falsitatis arguitur* 401,d
- historici officium & finis* 255,b. 400,e
- historici de Iudæis* 597,b
- historiographi optimi qui* 406,a
- historiographi Græci bellum Iudaicum reticent* 405,f. veritatem historiæ negligunt 406,b
- historiographi Græci Hispaniam ignorant* 589,f
- holocaustoma sacrificium cur dictum* 50,f
- Homeri carminis vetustas, & an ab Homero quid scriptum sit* 587,b
- homo sui interitus autor* 6,d
- hominis creatio* 3, a. ætas constituta 9,d
- hominum scelera* 5,b. commercia quorsum vitanda quibus 52,e,f
- homicidium Davidis* 123,f. 124,c
- de Homicidijs Draco leges conscripsit* 587,e. homicidarum inuitorum asyla 65,e
- homicidij incerti inquisitio qualis fiat* 68,b
- Homoneæ, loci nomen* 398,c
- horti pensiles à Nabuchodonosor extructi* 192,c
- Hycos quid significet* 590,d
- Hyoſcyamus herba* 48,b
- Hyperberetæus mensis* 51,d
- Hyrcanium vicus* 428,b
- Hyrcanus Iosephi filius fratribus odiosus* 221, c. in solitudinem cum bobus ablegatur 221, c. in Aegyptum mittitur 221, c. insidijs fratrum petitur 221,f
- Hyrcanus Arionem dispensatorem vinctulis tradit* 222, a. eundemque numerato precio dimisit 222,b. accusatus, causam suam agit 222,b. fratres insidiatores prælio vincit 222, f. Arabibus molestus 223,b
- Hyrcani sales* 222, c. facultates Antiochus occupat 223,d. detestabile exitium 223,d
- Hyrcanus Simonis filius Ptolemæum oppugnat* 244, f. à quo matrem & fratres suos torqueri videt: atque interfici cognoscit 244,f. 245, a. ex Davidis monumento pecuniam petit 245,e. in Syriam expeditionem instituit 245,f
- Romanam amicitiam renouat* 246, a. pace fruitur 246, d. Samaritan, nunc Sebastem dictum, obsidet 246,e. solo æquat 247, b. cum Deo colloquitur, ibidem. in Phariseorum odium incidit: functionis causa ab Eleazaro arguitur 247,c, d. à Phariseis ad Sadducæos deficit 247,c
- Hyrcani de filijs vaticinium* 248,d. mors & laus 247,f
- Hyrcanus Alexandri Iannæi filius* 253, c. matri inuidens Aristobulum accusat 254,d. cum Aristobulo de regno contendit; 255, c. 257, e. d. ad Aretam confugit, ibidem f. pauper 256,f. apud Pompeium accusatur 257, c. pontifex constituitur eius nominis primus 259, a. 343, d. 408, e. Hierosolyma deducitur, 259,f. in pontificatu confirmatur 262,c. accusatur, ibidem d. pontifex declaratur, d. 412, b. 414, e. moenia patriæ collapsa restituendi potestatem accipit 262,e. Herodem Antipatri filium in ius vocat fugit: increpatur 264,a,c, d. prouentus annuos accipit 265, d. Antonio auream coronam offert 269,d. à Parthis impetitur 271, d. vinctus ducitur e, 422, c. auribus priuatur 272, e. dimissus à Parthis ad Herodem reuertitur 279,d. à Iudæis honoratur, ibidem e. ab Herode occiditur 287, c. 286, e. 432,e
- Hyrcani cum Aristobulo socius* 255, c. 412,f. bonitas 255,e
- Hyrcano prouentus & loca adiudicantur* 265,d
- I.
- Abes à Naase obsidione cingitur* 97,d
- Iabestinis auxilium à Saulo promissum* 97,e
- Iabinus Chananæorum rex Hebræos opprimit* 84, c. ipseque interit 85,d
- Iabissa vrbs: & Iabissenorum erga Saulum, & filios eius extinctos officium* 115,c
- Iabissus vrbs Galaditidis occupata: omnesq; eius habitatores, exceptis 400 virginibus, coacti* 82,d
- Iachenus Simeonis filius* 29,d
- Iachin, columna vestibuli templi* 244,d
- Iacimus filius Zamaris* 319,d
- Iacimus pontifex* 384,d
- Iacimus pontifex, vide, Alcimus*
- Iacimi filius à Gamala abiit* 393,e
- Iacobus Isaaci filius nascitur* 15,e. Esauo benedictionem præcipit 16, c. fratris iram fugiens in Mesopotamiam tendit: dormiens cuiusmodi visionem habuerit 16,f. consolatione diuina erigitur: votum deo facit 17,a. ducit Prachelem uxorem 18, b. à Socero fugit in patriam 18,d. cum fratre Esauo redit in gratiam 19, c. cum angelo luctatur, ibidem d. Israel vocatur, ibidem cum Esauo paternam hereditatem partitur 20,d. opulentus & scilix 21, a. Iosephum filium luget 22,c. filios in Aegyptum frumentatum mittit 25,c. Iosephum adhuc viuere intelligit 29, a. ad Iosephum migrat 29, b,c. Pharaonem salutat 30, a. natus annos 147, moritur: inq; Hebrone sepelitur, ibid. c
- Iacobus Apostolus, frater Iesu Christi lapidatur* 382,c
- Iacobus Idumææ rector patriam prodiit* 523,d
- Iacobus Iudæ Galilæi filius crucifigitur* 377,e
- Iacobus, septimus è fratribus Maccabæi, supplicio afficitur* 624,d
- Iacobus Sose filius dux militum* 567,b
- Iaddus Ioannis patris loco pontifex constituitur* 210, b. ab Alexandro familiariter excipitur immunitatem tributorum impetrat 211,d,f. moritur 212,c
- Iadon propheta Hieroboami idololatriam obiurgans in eius aram vaticinatur* 152,f. deo inobediens à Leone necatur 153,c
- Iairus Galadenus, Hebræorum princeps* 87,c
- Iale Sifarem occidit* 84,f. 85,a
- Iaminus Simeonis filius* 29,d
- Ianel Zabulonis filius* 29,d
- Ianias rex Iudæorum* 590,d
- Iannæus Leui filius* 391,e
- Iapha Galilææ vicus* 396, b. capta à Tito 494,b. à Traiano expugnatus 493,e
- Iaphæi à suis excluduntur* 493,f
- Iaphetus filius Noe* 7, a. eius posterii 7,f. 8,a.
- Iaphtha Ephremitarum victor, filiam immolat* 8,b
- Iaph-

Index.

Iaphithes Hebraeorum dux 87, f. votum facit 88, a. sepelitur	88, c	xor	177, a	Iesus Thebutij filius sacerdos Tito e. sacra donaria tradit	567, c
Iar mensis	143, a	Israel vrbs	159, d	Iesus Tobie F. latronum dux 499, d. ad Taricheas cum socijs confugit, ibidem, e. nouali praelio cum Romanis certat 500, b. vincitur	501, c
Iardus saltus seu sylua ab exercitu Romano cingitur	577, c	Iesseus filius Obede	91, d.	Iesus Sice filius pontifex	335, f
Iaredus quis	4, d	Iessei filij qui	102, d	Iesus Iosedeci pontificis filius à Cyro Persarum rege pontifex designatur	383, f. altare erigit
Iason alias Iesus Onie pontificis filius vocatur	228, d	Iesus Christus quando crucifixus 340, a		Iethegleus alias Raguel	34, a
Iason pontifex impius	620, a	Iesus Anani filius Hierosolymæ excidii prædixit	564, b	Iethra Moysis socer	80, c
Iauanis filiorum genus	8, b	Iesus tormenti lapide perimitur	564, c	Ieus Amasis F. Ramatham expugnans rex Israelitarum inungitur	170, a.
Iaus filius Esai	20, f	Iesus Damnei filius in pontificatu firmatur	382, d	Ioramum & Iezabelam occidit, ibidem e. f. Iezabelam sepeliri mandat: Achabi & Ochozie cognationem tollit: Baalis sacerdotes necat: posteritatis sue promissionem accipit 171, a, c, d, e. regionem ab Azaele vastari sinit: degenerans moritur & sepelitur: Ioazam filium successorem relinquit	173, a
Iazares filius Abrami è Chetura 14, d		Iesus Gamalielis filius ab Agrippa pontifex constituitur 382, f. deponitur 383, d		Ieus Nemessæi filius rex Israelis	159, f
Iaziel vates Iosaphato victoriam promittit	164, d	Iesus Iason dictus sacerdotium adipiscitur, eodem priuatur 223, d. cum Onia fratre seditionem mouet, ibidem, e		Ieus propheta Iosaphatum regem Hierosolymorum, ob impio Achabo contra Adadum latas suppetias, arguit	164, b
Iazoron vrbs à Iuda Macchabeo expugnata, & concremata	228, a	Iesus Naueci filius, alias Iosua dictus à Mose exercitui præficiuntur 41, e. Amalecitas vincit 42, a. vni cum Chalebo populum Chananeorum multitudine territum, consolatur 55, c. Moysi succedit 65, c. pro salute populi sibi peragenda prædicat 72, f. Chananeam explorans in Hierichuntem suos mittit: Rubenitis & Gaditis promissiones Moysi factas renouat 74, b. Iordanem cum exercitu traiecit: Hierichuntem euertit 75, a, b, d. Amam excidit 76, c. cum Gabaonitis socius iniens, Hierosolymitas vincit, reges quinque cecidit 77, a, b, d. oppida munit, ibidem f. Chananeam terram victoria quæstam tribubus diuidit 78, b, c. hostes extirpari præcipit, prædam acceptam distribuit: Transiordanenses dimittit, ibidem e, f. Sicima sibi domicilium eligens moritur 80, b. sepelitur, ibidem c		Iezabela filia Ithobali, Achabi vxor 158, a. impia, in prophetas seuit, ibidem e. Elie propheta, quod prophetas ipsius interfecisset, necem minatur 159, d. Nabuimam ob vineam denegatum per calumniæ am occidit	160, b
Iberi populus	8, a	Iesu alias Iosue verba nouissima 80, b		Iezabela iussu Iei regis de turri præcipitata ab equitibus concutatur	170, f
Ibium & serpentum odium	33, b	Iesus Phabetis filius pontificatu priuatur	294, b	Iezeciel propheta	184, c
idololatra Achabus 158, e. Achases offert filium 177, c. Amasias, 174, f. Hieroboamus 152, d. 155, a. Ochozias 165, d. Salomon 150, d		Iesus pontifex multitudinem Hierosolymitanam alloquitur 512, d. Zelotas in vrbe suppressi monet 513, d. moritur 515, c. cum Anano occisus laudatur, ibid. d		igne extincti filij Aaronis	49, f
idololatra Chutæi	180, a	Iesu Saphie filius nautarum & inopum factionis dux palatium incendit, Græcos interimit 388, f. latronum princeps, Iosepho insidias struit: comprehenditur, dimittitur 390, d, e. summum magistratum gerens populum à Iosepho auocare nititur 391, f. 398, b. de suppellectile regie incense ex Iosepho querit 399, a		Illyrici Romanis subditi	468, b
idola Ierosolymis ab Ezechia rege abolentur	179, a	Iesu Sapphe filius, vnus è pontificibus militum dux optatur	478, b	imagines colere Græci soliti	294, d
idola à Matthia Assamonæi filio tolluntur	225, d			immunda quæ Moysi	52, d
idolorum euersio præcepta	66, c			imundi homines qui	52, c
Idumæa vnde nomen suum sortita 20, e. olim Adoma, Amalecitis & Gubolititis appellata,	ibid. f			impedimentorum custodibus, æquæ ac pugnantis præda partienda	114, c
Idumæa vastatur	523, f. 524, c			Imperatores Rom. templum Hierosolymitanum honorauerunt semper atq; ornauerunt.	551, c
Idumæus patriam prodit	523, d			Imperij Romani fines quousq; tendant	468, 486, f
Idumæi sceleratissimi 579, c. ab Amasias victi 173, f. 174, e. domiti à Ioabo 122, b. à Iuda debellantur 228, a. subacti, circumcidi coguntur 246, a. à Iudæis desciscunt 169, c. tabernacula erigunt 514, c. Hierosolymitanos trucidant 515, b				impiores & Magi Hierosolymis turbæ post se trahunt	380, f
Idumæorum disidium 525, a. duces de se tradendis consultant 567, b. ad bella alacritas 512, b. seuitia 516, b				indulgentia quandoq; noxia	101, e
Iebosthus Sauli filius periculo eripitur: rex designatur 116, b. Abeneri interitum ægrè fert: dormiens occiditur 118, d				Indici philosophi	595, a
Iebosthi caput Dauidi adferentes, oburgantur, & necantur	118, c			Indorum philosophi igne sibi admoto moriuntur	582, c
Iebusei populus 8, f. ludibrio Dauidem exponentes caduntur 119, c				ingenij humani prauitas	108, d
Iechonias è carcere dimissus regie Babylonice præficitur 192, d. vide infra Ioachimus: nam binominis fuit.				ingratitude Aegyptiorum 33, d. De metrij in Ionatham.	240, c
ieiunium Dauidis ob Abenerum 118, b. Israelitarum 94, d. Iudeorum triduanum	206, c			ingrati	
Ierafa Iothami mater, Ozie regis v-					

Index.

- ingrati Sicimite Gedeoni 86, e
 iniuria maxima que 67, d
 inobediens Deo propheta necatur 153, c, d
 inobedientia poena 70, b
 inobedientia Sauli 101, d
 insaniam simulat Dauid 107, d
 inuenti lex 70, f
 inuenta debere restitui ibidem
 inuidia pietate vincitur 108, d
 Ioabius Davidis sororis filius, Abenero pugnatur occurrit 116, c. Abenero insidiatur: eundemque persequitur 116, e, 117, d. enecat, ibidem, c. 138, c. exercitui Davidis praefectus idumaeos donat 122, b. Syros vincit 123, c. contra Ammanitas pugnat et superat, ibidem, b
 Ioabius pro Abesalomo intercedit apud Dauidem 126, d. Abesalomo armis resistit 129, f. Abesalomum interimit 130, b. Dauidem obiurgat, Abesalomum lugentem 130, f. Amasam dolose occidit 131, c. Sabao resistit 132, c. Abelmacheam obsidet 133, a. Adonia delecto, metuit 140, b. in templo occiditur 140, c
 Ioabi frater Asael 116, d
 Ioabi militis virtus 119, d
 Ioachabes nascitur, et quid significet 92, f
 Ioachimus alias Iechonias Ioacimi filius rex Iudae constituitur 185, d, e
 Ioachimus à Babylonio obsidetur, et abducitur 185, e. liberatus è vinculis regie Babylonice praeficitur 192, d
 Ioacimus Iesu filius pontifex 201, d. moritur 203, b
 Ioacimus Ioseph filius, alias Eliacimus regnum patris, tributarium Aegyptijs factum, accipit 184, e. tributarius etiam Babylonis fit 185, b. occiditur, ibidem, d
 Ioasus pontifex Gotholiam regno spoliatur et occidit 172, d
 Ioasum regem constituit, ibidem a. religionem curans populum in Ioasum verba cogit 172, d. templo restaurando studet 173, b. moritur, ibidem, c
 Ioasus praepotore defuncto, Ioasus degenerat 173, d
 Ioannes, alias Hyrcanus, vide Hyrcanus.
 Ioannes Anania filius Gophnitice et Acrabatene regionum rector designatur 478, c
 Ioannes Asamonei filius occiditur 408, c
 Ioannes Baptista ab Herode occiditur 343, d
 Ioannes Caree filius dux profugorum Hierosolymitanorum Godolie fide liter consulit 189, a, b. Ismaelem Godolie occisorem persequitur, captiuos ab eodem recipit, ibidem, d, e. Hieremiam consulit, et eum in Aegyptum abducit, ibidem, f
 Ioannes dux militum Ionathae frater occiditur 234, d
 Ioannes Effesus toparchias administratur, Tamnam mittitur 478, b
 Ioannes Gaddis Matthiae filius 125, a. d. Medabensibus Amareis occiditur 234, d
 Ioannes Idumaeorum dux ab Arabe quodam sagitta occiditur 540, d
 Ioannes Iude filius pontifex fratrem, Iesum nomine, in templo interficit 210, a. puniatur, ibidem, b
 Ionathae ac Iude fratris Ioannis interitum vindicat, ibidem, b
 Ioannis pontificis monumento aggeres à Tito admouentur 43, c
 Ioannis Iude fratris mors 408, c
 Ioannes Hyrcanus effeminatus 409, a. moritur, ibidem, d. vidi Hyrcanus.
 Ioannes Lewi filius Gischalensis, Galileos à Iosepho auocat: Gabarenos sibi copulat 391, b, c. Iosepho per Simonem imperium abrogat 394, b. contra Iosephum consilium pronunciat 396, c, d. 399, e. consilio Iosephi à suis desertur 402, b
 Ioannes Giscala, alias Giscalenus sicarios moderatores esse demonstrat 579, b
 Ioannis Giscalaei malitia 479, b
 Ioannes Lewi filius homo fallax 506, d. ambitiosus, arrogans 518, d. Iosephi iussu Gischalam muro cingit 478, d. Iosepho insurgit: comitatum audacie inuenit: Galileam depopulatur, avarus Galileae gubernacula affectat, et falsos rumores de Iosepho spargit 479, b, d. Iosephum iubet interfici 480, e. fugit 480, f. 507, b. fugam dissimulat: Hierosolymitanos ad bellum incitat 508, b. quantum exercitum habuerit 588, f. et ubi castra sua posuerit 539, a. Iosepho insidiatur 481, a. Titum fallere conatur 507, b. arcana reuelans 511, c. et sanum occupans seditionem mouet 533, a, b. turres erigit 530, d. strenue Tito repugnat 541, b. Romanis adiutum obstruit 546, a. arte Romanorum aggeres deiecit 548, a. ad sacrilegia se conuertitur 551, e.
 Iosephum conuiciatur 556, a. à Romanis capitur 569, b. in Italiam portatur 574, b
 Ioannis et Simonis crudelitas 546, e
 Ioas seu Iosafes filius Ioaze Israelitarum rex pius, Eliseum egrotum inuist: lamentans ab Eliseo consolatur: Adadum Syriæ regem tributum praelijs vincit: moriens regnum filio Hieroboamo relinquit 174, a, b, c
 Ioas Amasie literis ad bellum irritatur 175, d. contemnit Amasie litteras, quem in pugna capit, ibidem, b. Hierosolyma populatur 175, b
 Ioasus Ochosis filius à Gotholie sententia seruatur 172, a. in templo custoditus, oleo sacro iunctus rex proclamatur 172, c. necari à Gotholia iubetur 172, d. templum instaurat 173, a. mortuo praepotore Ioasus, degenerat 173, d. Zachariam lapidat 173, d. Amasiam vincit 174, d. templum spoliatur, morbo corripitur, et moritur 173, e
 Ioasus probitas 172, f
 Ioazarus dux contra Iosephum Matthiae filium mittitur 481, b
 Ioazarus F. Iosepho inuidet 394, d. Ioazarus pontifex constituitur 326, e. pontificatu priuatur 335, c. 338, d
 Ioazarus filius Iei regnum paternum assequitur 173, f. dei beneficio liberatus ab Asacle, moritur 174, d
 Ioaze precatio 174, d
 Ioazus Ioseph filius regnum paternum capit, vir impius, at captiuus in Aegyptum abducitur et moritur, 184, e
 Iobacchus torrens 19, d
 Iobel quis fuerit 4, d
 Iobelus quid significet 51, e
 Iobeli anni remissio et libertas 53, e
 Iochabel mater Moysis 31, e
 Iodes filius Gere Egloni Moabitarum regi familiaritate iungitur 83, f
 Iodes Eglonam interimit 84, a
 Iodes à Moabitibus oppressos Hebraeos libertati restituit 84, b
 Ioel Samuelis filius 95, b
 Iolamius filius Esai 20, f
 Iobel Samuelis filius, quomodo se in principatu gesserit 95, b
 Ionas propheta Hieroboamo Amasie filio vaticinatur: ad Niniuitas mittitur, et in mare proicitur, ac à ceto haustus post triduum viuus in terrâ reuomitur 175, d, e, f
 Ionis

Index.

- Ionia unde sic dicta 8, a
 Ionici Iudei apud Agrippam Gentiliū
 iniurias queruntur 300, c
 Ionum in Iudeos odium 218, c
 Ionathas Amani filius pontificatum ab
 Agrippa oblatum repudiatis, fratri
 Matthiæ eum conciliat 370, c. quid
 gesserit 461, b
 Ionathas Asamonæi filius Antiochi E-
 piphanis filio reconciliatur, à Try-
 phone captus occiditur 408, c
 Ionathas Sauli filius castrum Palestino-
 rum expugnat: hostes unico tantum
 armigero comitatus aggreditur, Pa-
 lestinos 20, occidit 99, a, e, f. animo
 sui & honestus 100, d. Dauidem a-
 mat 105, c. 106, d. e. fœdus cum eo in-
 it, ibidem d. 109, castra Palesti-
 norum visitat 99, e. Palestinos con-
 fiscit 99, e. Sedigitum vincit 133, f.
 Dauidi liberos commendat 106, e.
 patrem Dauidi reconciliat 105, c.
 Dauidi patris mentem aperit 105, b.
 à facie patris profugit 107, b. mor-
 ti addicitur & eximitur 190, e. in
 pugna contra Palestinos occumbit
 114, f. eius posteri à Dauide honorā-
 tur 122, c
 Ionathæ interitū Dauid deplorat 116, a
 Ionathas quidam Sadduceus cum Pha-
 riseis contendit 247, d
 Ionathas homo vilissimus, ad singulare
 certamen Romanos provocat, Pudē-
 tem equitum Romanum duello vi-
 ctum interficit: & à Prisco centurio-
 ne sagitta transfigitur 558, e, f.
 Ionathas Matthiæ filius, defuncto fra-
 tri Iude in imperij administratione
 succedit 233, d. suffragijs Iudeorum
 dux fit, ibid. e. Bacchidem superat
 234, d
 Ionathas Medabenses vlciscitur 234, b.
 insidias vitat 234, d. Bethlagæ ob-
 fessus 234, d. in Bacchidis castra ir-
 rumpit 234, e. Bacchidem compulsi-
 t discedere 234, e. patriæ religionis
 obseruans 235, d
 Ionathas pontifex fit stolam pontificiā
 induens, exercitum conducit 235, e.
 ad nuptias Alexandri vocatus hono-
 re afficitur 237, d. Ioppen occupauit
 237, f. Apollonium superat 238, a. ab
 Alexandro munera captat 238, c. De-
 metrium donis placat 239, c. à Ptole-
 mæo honorifice excipitur 238, d. A-
 zotum inflammat 238, d. in amicitia-
 m Tryphonis recipitur 239, e. De-
 metriū vt eiciat præsidia rogat 239
 f. in Demetrii duces exercitiū cogit
 240, d. in Arabiam tendens Nabate-
 os vastat 241, f
 Ionathas Matthiæ filius.
 Ionathas Demetrianos vincit 241, a
 Ionathas Romanorum & Lacædemo-
 norum amicitiam renouat 241, b.
 exercitu d. misso, Tryphonem profe-
 quitur, et apitur 242, d. dolo captus
 interficitur 242, c. 384, b. 242, d
 Ionathæ Vitellius pontificatum cōfert
 341, c
 Ionathæ monumentum 243, c
 à Ionathæ successiones principum vsq;
 ad Aristobulum 408, c, d
 Ionathas Absalomis filius Ioppen mitti-
 tur 243, b
 Ionathas aliās Ionadab Ammonis soci-
 us 125, d. Dauidem solatur 126, a
 Ionathas Phariseus malitiose in Iose-
 phum mentitur 398, c
 Ionathas ad Iosephū quid scribit 396, a
 de fuga cogitat 397, b. Darabitta ve-
 nit 399, f. à Iosepho Hierosolyma
 mittitur 400, d. præsidia è castellis
 Iudeæ amoueri petit 239, f
 Ionathas pontifex primus Massadam
 edificat & nomen id imponit 580, a
 Ionathas pontifex à Felice occiditur
 380, d
 Ionathas pontifex à scarijs occisus
 461, f
 Ionathas Same filius virum sex cubito-
 rum sternit 133, f
 Ionathas textor, scariorum princeps,
 Iudeos incautos seducit, comprehen-
 sus ad Catullū ducitur 585, e. viuusq;
 exuritur 586, a
 Ionici Iudei Græcos cur accusarint
 300, c
 Ioppe ab Herode expugnatur 274, c.
 423, c. à Ionathæ occupatur 237, f.
 à Simone occupatur 242, a. impor-
 tuosa 498, c. diruitur ibid. e. eius st-
 tus describitur, ibid. seditioforum re-
 ceptaculum 498, c
 Ioppe à Cestij militibus capitur, diripi-
 tur & incendiur 475, c. bis à Ro-
 manis excisa est 498, c
 Ioppeni fluctuum tempestate obruti
 498, d
 Ioppensium interfectorum quot M.
 498, c
 Ioramus Achabi filius Ochoziæ fratri
 in regno succedit 165, d. à Iosapha-
 to auxiliū petit 165, e. eidemq; præsi-
 dium promittitur 165, f. Moabitarū
 regi bellum facit 165, e. Moabitis vi-
 cit 164, a. de insidijs ab Eliseo ad-
 monetur 166, f. fame urgente Elise-
 um interfici iubet, cuius mandati cū
 mox pœnitet 167, e. obsidione Ada-
 di liberatur 168, d. Ramatham obst-
 dens telo petitur 169, f. vulnere me-
 detur 170, b. cū tota stirpe ab Ieu
 occiditur 170, c. 169, e. & cadaver
 eius in agrum Nabathi proiecitur
 170, c
 Iorami exercitus deletus 169, d
 in Ioramum factio Arabum 169, e
 Ioramus Iosaphati filius in regnum pa-
 ternum succedit 166, e. fratres & a-
 micos paternos occidit 169, b. ab Ie-
 dumæis alijsq; gentibus deseritur, i-
 bid. c. ab Elia literis increpatur
 169, d. & suum factum cognoscit,
 ibid. moritur, & pro merito tracta-
 tur 170, d
 Iordanis fontium origo 501, c
 Iordanis refectus mortuus 520, c
 Iordanem traiecerunt Hebræi 75, a
 Iosabetha Ochoziæ soror pontificij
 Iosaphati nupta 172, a. Iosaphum scr-
 uat
 Iosadocus pontifex Babylonem vin-
 ctus ducitur, vinculis eximitur 188, d
 Iosaphatus Achili filius à commētarijs
 Dauidis 122, c
 Iosaphatus Asani filius pius patri succe-
 dit 157, f. præsidia vrbibus suis impo-
 nit, & collapsam religionem restituit
 162, b, c. cum Achabo fœdus facit,
 ibid. d. quantos habuerit exercitus
 162, d. cū Achabo in Syros contēdit
 163, c. à Ieu propheta increpatur
 164, b. pietatē ac iustitiā colit 162,
 b. 164, b. bello impetitus Dei opem
 implorat, ibid. d. Ammanitis et Moa-
 bitas citra sanguinem vincit 164, f.
 cum Ioramo Moabitis bellum inscit
 165, f. moritur 166, d
 Iosephus Antipatri filius, Herodis fra-
 ter 416, d. ab Antigono oppugna-
 tur, 273, f. Idumææ præsidio ab He-
 rode fratre præficitur. 275, a. 424,
 c. in Iudea perit 276, d. 425, e.
 Iosephus Cabæus pontifex creatur, mu-
 nere priuatur 382, b
 Iosephus Caiphas pontifex cōstituitur
 318, d
 Iosephus Caneï pontificatum ab Hero-
 de acquirit 373, f. priuatur
 377, f
 Iosephi Dalei fatum miserabile 563, b
 Iosephus Ellemi filius Matthiæ vicari-
 us 326, e
 Iosephus & Iesus pontifices cum alijs
 multis ad Romanos profugiūt 566, d
 Iosephus Gorionis f. belli dux contra
 Cestium 478, b
 Iosephus Herodis nepos Varo occurri
 313, d
 Iosephus Itaburi montis planiciem mu-
 ro circumdans Gamalæ occiditur
 503, d, f
 Iosephus

Index.

Iosephus Herodis patruus preceptum
 vxoris Herodis necandæ accipit: mu-
 lieribus arcanam detegit: accusatur
 282, b, c, f. interimitur 283, b
 Iosephus, vox quid significet 18, d
 Iosephus Iacobi Patriarchæ è Rachele
 filius, nascitur 18, d. ex osus fratribus
 quare fuerit, somnia explicat sua 21,
 c. à fratribus morti destinatur 21, d.
 in puteum demittitur, venditur, lu-
 getur, ad stuprum ab hera sollicita-
 tur 22, b, c, d. interpellatus fugit, a-
 dulterij accusatur 23, b, c. in vincula
 coniectus Pincernæ somnium inter-
 pretatur 23, f. Pistoris 24, b. è carce-
 re liberatur, & Pharaonis somnia
 interpretatur, ibidem d, c. Aegypto
 præficitur, à rege ob eius incredibi-
 lem prudentiam Psontompanechus
 nominatur, Asanetham Petephre sa-
 cerdotis filiam vxorem ducit 25, a, b.
 fratres speculatores vocat, capit, ibi-
 dem, d, e. furti arguit 26, c. fratribus
 se indicat 28, c. eos lachrymantes am-
 plectitur, superstes patri nunciatur,
 obuiam patri procedit 29, a, c. Pha-
 raoni facultates comparat: moritur
 30, b, d
 Iosephi ossa in Chananæam transferun-
 tur 30, c. liberi 25, b. 29, d
 F. Iosephi Matthiæ filius historias suas
 Antiquitatum Iudaicarum: & belli
 Iudaici cur conscripserit, Græcòq;
 idiomate absoluerit 1, b, c. easq; vti-
 lissimas & verissimas affirmat 2, a.
 307, b. Romam proficiscitur: Iude-
 os à bello reuocare nititur 386, b, c.
 Galilææ prouinciæ præficitur 388,
 d. 478, c. ablatas Agrippæ faculta-
 tes retinet 388, f. Romanis prospici-
 cit, ibidem f. collegas Hierosolyma
 remittens vrbibus munièdis præest,
 Galilæamq; in pace detinet 389, b.
 Ioannis ingratitudinem experitur,
 ibidem d. à Tiberiensibus obuijs sa-
 lutatus, populum ad fidem seruandã
 hortatur. Ioannis insidijs eripitur:
 Taricheas peruenit ibidem, f. seditio-
 nem cohibet: insidijs petitur: Iesum
 latronem comprehendit: hosti beni-
 gnitatem suam declarat: Trachoni-
 tas per vim circumcidi prohibet: E-
 butio Decadarcho Magni cãpi præ-
 fecto certamine resistit 390. frumen-
 tum in Galilæam mittit: periculis
 maximis implicatur: proditiõis in-
 simulatur: Ptolemæo ablatam sup-
 pellectilem restitui mandat: morte
 dignus proclamatur: occidendus quæ-
 ritur 391. mutata veste abit: oratio-
 ne ad populum habita, periculum

euadit: reluctatibus se opponit: Tra-
 chonitas primates dimittit 392. Ti-
 bериadem astu recipit: carcere deten-
 tos liberat 393, b, d. Gamalensibus
 defectionem suadens, seditionem mo-
 uet: oppida munit: interficiendus pe-
 titur 394, a, b, c. è Galilæa abire cõ-
 stituit, ibidem f. oraculo in officio
 pristino confirmatur: à Galileis, vt
 maneret, rogatur: se mansurum pol-
 licetur: & contra Placidum profici-
 scitur: literas Ionathæ insidiosas nan-
 ciscitur: milite inebriato insidias co-
 gnoscens Ionathæ rescribit 395. via
 toribus in Galilæa vias præcludit:
 Gabara tendit: Ionathæ literas inter-
 cipit: sibiq; insidias fieri animaduertit
 396. legatorum insidias detegit,
 at Ionathæ refellit: verum seruator
 proclamatur: astu militari vtens Hiero-
 solyma homines mittit 397. in pe-
 riculo versatur: Ionathæ mendaciũ
 deprehendit: legatorum fucum intel-
 ligit 398, a, c, e. de suppellectili incẽ-
 se regiæ interrogatur: ob 20. aure-
 os aliteratur: periculo eripitur: Ga-
 lileorum primatibus iniurias sibi il-
 latas narrans, eorum iram compe-
 scit: conuentum indicit, Tiberiensium-
 q; in ipsum conuitia commemo-
 rat 399. Tiberiadem petit, eiusdem-
 quæ incolæ intra moenia compulsi:
 eam ingreditur, ciuibusq; prædam
 relinquit 400, a, b, c, d. historicum
 Iustum falsitatis redarguit 401, d:
 historijs suis autem veritatem astru-
 it ibidem, f. Sepphorim expugnat:
 ac in eius incolæ Galileos seuen-
 tes inhihet: Tiberiadem delere fundi-
 tus affectantes sedat 402, c, d, e. Ga-
 rismã penè potitur: à Romanis pro-
 fligatur: regiones ad certamen prouo-
 cat, fugat: Silæ repugnans cum equo
 prolabitur atque Taricheas deser-
 tur: capitur: in Romanorum potesta-
 tem redigitur: à Vespasiano honora-
 tur: vxores ducit 403. captiuos plu-
 rimos liberat, in crucẽ suffixos mor-
 ti eripit: muneribus donatur: filios
 suscipit: in Cæsarium beneuolentia
 permanet 404. bellum Iudaicum
 cur Græcè descripserit: historicorũ
 negligentiam taxat 405, b, d. 406.
 rector Galilææ designatur: septua-
 ginta Galilææ rectores constituit, et
 septem iudices eligit: oportuna loca
 muro cingit: milites suos ad bellum
 instruit 478. à Ioanne Leuie filio
 impugnatur: periclitatur, à suis ami-
 cis & satellitibus omnibus, quatuor
 tantum exceptis, describitur ac prodi-

tionis obiurgatur 479. se defendit:
 qua fraude in Iudeos vsus fuerit: à
 Ioanne interfici iubetur: ex pericu-
 lis euadit 480. Galileos ad se con-
 fluere videt ibidem, f. ad Tiberiadem
 nauigans, ciuibus calamitates mina-
 tur, senatores 50. euocat: duo millia
 popularium comprehensa abducit:
 Giscalam depradari permittit, &
 prædam popularibus restituit 481,
 d, e, f. à suis desertus Tiberiadem a-
 bit 487, c. primatibus Hierosoly-
 mis è Tiberiade de belli conditioni-
 bus scribit 488, a. Iotapatenis peri-
 clitantibus succurrit, ibidem f. aque
 penuria laborantibus potũ submini-
 strat 489, c. de fuga deliberat, preci-
 bus motus Iotapatae manet: ad Roma
 norũ castra excurrit 490, atq; eorũ
 machinas, propugnacula & agg-
 res concremat 491, b. feruenti oleo
 hostes persundens ab vrbis muris a-
 bigit, pontium tabulata scen-
 Græco decocto obduens Romanos re-
 pellit 493, b, c. Iotapata occupata
 in puteum se abdit, nocte vigilias ex-
 plorat: proditur 495, d, c. capitur
 496, a, b. Vespasiano adducitur, de
 Vespasiano, Tito, Iotapata & semet
 ipso vaticinatur 497, c, e, f. à Vesp-
 siano muneribus fouetur, ad suppli-
 cium petitur 498, a, b. Gamalam
 munit 503, c. vinculis ac captiuitate
 liberatur 527, c. 589, a. lapidis iellu
 vulneratur 550, f. conualecit 551, b
 F. Iosephi genus, patria, diligentia 385,
 d, f. studium 386, a. eruditio 385, b.
 castitas & erga hostes clementia
 389, c. aduersus Ebutium militia
 390, f. ad Ionatham literæ 396, b.
 astus militaris 397, c. stratagemata
 489, c. 420, a. amor patriæ & con-
 stantia 545, f. ad Iudeos oratio 543,
 d. 544, c. libri despectui habentur
 589, b. vxores & filij 385, f. 404, c
 Iosephus Salomes maritus, Herodis
 mandatorum proditor occiditur
 431, b, c
 Iosephus Tobie filius iuuenis Oniam
 pontificem senem auaritiæ arguit:
 orationem ad populum habet: lega-
 tum Ptolemæi regis hospitio susci-
 pit: in Aegyptum tendit: inopia de-
 ridetur: Oniam excusat: licitatores
 obiurgat: vestigalia Ascalonitarum
 exigens, primates necat: 220. Scyto-
 politas è medio tollendos tradit, re-
 giq; munera mittit 221, a. moritur
 222, f
 Iosephus Zachariæ filius, Hierosolymo-
 rum præsidio prefectus malè pu-
 gnat

Index.

- gnat 228, f. à Gorgia uincitur 229, d.
- Amasi filius patri in regnum succedens, reipublice bene praestit, et idolatris idolorum artis et sacerdotibus templum restaurans religionem Deitatem restituit 183, a. Pascha celebrat 184, b. occiditur ibid. c.
- Iosie epicedium ab Hieremia conscribitur 184, d.
- It sua alias Iesus populum consolatur 55, c. Moysi succedit 65, c. uide, Iesus Naueci filius.
- Ithamus Esai filius 20, f.
- Iothamus Ozia filius è Ierusa uir pius Hierosolymis in tribu Iuda regnans uestibulum et porticum refecit: moenia collapsa restituit: Ammanitas praelio deuictos tributa pendere coegit: et moritur 177, a, c.
- Iothamus Zachariae regis filius patri in principatu uir pius et iustus succedit, et moritur 176, d.
- Iothanes Gedeonis filius ad Hebreos loquens parabolice poenas Sictimitis ominatur, atque eorum ingratitude in Gedeonem accusat 86, d.
- Iotapa ubi locorum condita 489, f. à Vespasiano obsidetur et oppugnatur 489, d. 492, c. capitur, et excinditur 495, d, d.
- Iotapateni Vespasiano resistentes strenue se defendunt 489, d. 493, e.
- Iotapatenis periclitantibus: et inopia aquae laborantibus Iosephus propere succurrit 489, b, d.
- Iotape Samisigerami regis filia 343, e.
- Iouis etymon 213, d.
- Iouis mensis 61, d.
- ira domine contra Iudeos indicia, Romanis adiumenta sunt 553, f.
- Iris signum foederis inter Deum et Noe 6, e.
- Iratius, uide Iromus.
- Iromus Abibali filius 592, b.
- Iromus Tyriorum rex 591, f. amicitiam cum Dauide init 119, d. Solomoni amicus, quamdiu ante Carthaginem fuerit 603, d. à Solomone frumentum petit et accipit 142, e.
- Iromi in Solomonem beneficentia 147, e. adq; eundem litera 142, c. genealogia 592, c.
- Isaacus Abrahamo promittitur 11, f. nascitur 13, a. immolatur: et cur 13, e. 627, d. mactari inhibetur 14, b. uxorem ducit, et gemellos ex ea suscipit 15, d, e. Abimelech exorsus fodere interueniente reconciliatur, et puteum fodit 16, a, b. ab uxore fallitur ibid. c. moritur et laudatur 20, c.
- Isaaci probitas, pietas, et mactandi etas 13, d, e. Iacobo benedicens praesces 16, d.
- Isacharianorum fors 78, c.
- Isanas uicus 277, d.
- Isboseth, uide, Iebosethus.
- Isere moth locus 54, d.
- Isiacorum flagitium et supplicium 340, b.
- Ismael Abrahami filius nascitur et circumciditur 11, e, f. Arabice gentis autor primarius, cum matre Agare ablegatur, et cur 13, b. uxorem ducit ibid.
- Ismaelis curam matri Angelus Domini mandat: filij 13, c.
- Ismael Fabi filius fit pontifex, atque pontificatus iuxta nactus priuatur 338, d.
- Ismael Iudeum regij generis Godoliam interficit, quantumque eadem aliorum hominum, praeter Massphatenses abductos, fecerit 189, c, d.
- Ismael Phabei filius pontifex ab Agrippa constituitur 381, c.
- Ismael pontifex 56, b. 382, d.
- Israel quid 19, e.
- Israelis rex Solomon post Dauidem 139, d.
- Israelitae coturnicibus saturati 54, e. moesti consolatione eriguntur 154, c. à ducibus indicantur 87, e.
- Israelitae in desertum reducantur 56, f. Beniamitis filiabus interdixerunt 82, b. seruitute et Eglonis imperio detinentur 83, d, e. à Iabino opprimuntur et dominantur 84, c. Sisaram superant 84, f. ab Amalecitis uincuntur, eorumque imperio parere coguntur 85, a. Madianitas delent 86, a. Dauidem regem creant 118, f. armati Dauidem conueniunt 119, a. seditionem mouent 132, c. à Roboamo desciscunt 152, d. Syros in Deum contumaces uincunt 161, b, c. à Damasceno bello petuntur 169, f. ab Azale bello prouocantur 173, d. à Syrie rege infestantur 173, f. à Teglabalassare abducuntur 177, a. Ezechie legatos interficiunt 178, e.
- Israelitarum ex Aegypto migratio et migrantium numerus 37, a, b. comatus, eorumque inopia ibid. sub Azale oppressio 169, a. praefes Iairus 87, e. liberator Ceniazus 83, d. ad praelium preparatio 41, f. census 54, b. tribuum migratio 179, d. oberratio 55, e. habitatio, uiuendi genus 85, b. ob caecos sup
- plicatio 82, c. fortitudo et tolerantia 627, b. formido 77, d. luxus 81, a. poenitentia, ieiunium 82, d.
- Israelitis Deus loquitur 44, a. Issadem Gabaei facinorosos tradere renunt 82, d.
- Israeliticum regnum deletum 179, d.
- Issa quid 3, b.
- Issachar filius Iacobi ex Lia nascitur, quid denotet 18, c. quatuor filios habuit 29, d.
- Issenus filius Athaniel, unus fortium Dauidis 134, b.
- Ithabyrinus mons 260, d.
- Ithaburij montis situs et descriptio 505, c.
- Italia bella ciuilia 524, e.
- Ithacia seu Hircenes concubina Ptolemaei Physconis sobrietas 605, d.
- Ithamarus Aaronis filius 49, b.
- Ithamero ablata sacerdotij dignitas 140, b.
- Ithobal Tyriorum ac Sydoniorum rex, Achabi socer, 171, e.
- Ithobalus Badexori filius 592, d.
- Iubal et eius inuenta 4, d.
- Iuchat Heberi filius quos liberos habuerit 9, b.
- Iucundus equitum praefectus tumultum Caesarea sedat 463, f.
- Iucundus Herodis satellites honoratur 313, e.
- Iucundus Herodis satellites falso accusatus torquetur 313, f.
- Iudea, Chananeas olim dicta 10, a. describitur 484, e. deseritur 190, b. à latrocinijs purgatur 373, c. cedibus premitur 519, a. terra à Basso diuenditur 577, d. bellis subuersa 584, d.
- Iudae tetrarche declarati qui 420, d.
- Iudae magnitudo 596, b. clades 180, c. iustitiae 552, c.
- Iudeam Susacus inuasit 154, b.
- Iudea gens populosissima 596, a. cur paucis nota 589, f.
- Iudea gens ferè tota Artaxerxe rege suffocata deleta 204, d.
- Iudaea Drusilla Felici Romano nubit 379, e.
- Iudeus uiuus captus, Titi iussu pro muro Hierosolymae crucifigitur 540, d.
- Iudei cuiusdam continentia mirabilis 595, c.
- Iudei apud Syros unde dicti ibid. b. olim quare pastores et captiui appellati 591, a. legum defensores acerrimi 595, f. lati nervi est quare abstineant 19, e. à Graecis loco magis, quam moribus distant 11 609, d.

Index.

- 609, a. non Aegyptij, sed Mesopotamensi sunt 29, d. cum ceteris gentibus commercium non habent 589, d. à Romanis privilegia concessa accipiunt 300, f. in Chanaan eo bello duces 80, c. in extruendo templo impediti 196, d. Godoliam conuenientes suscepti 189, a. Babylone dimissi 195, d. ab Amane ad supplicium poscuntur 205, e. Alexandro obuiant 211, c. ab Alexandro honorantur 604, e. Alexandrimi 604, b. à Cesare iura accipiunt 604, d. pacem cum Macedonibus honorem adepti 604, c. in Aegyptum abducuntur 212, d. ab Aegyptijs maledictis incesantur 597, d. quando ex Aegypto migrarint 603, c. seditionibus vexati Antiochum implorant 223, d. sabbato pugnam renuentes, occisi 225, c. à Timotheo affliguntur 228, a. circo clausi dimittuntur 328, b. Macedonica factionis socij 233, d.
- Iudei** Tigrani legatos mittunt 254, a. de Aristobulo conqueruntur 254, d. exules 252, a. caesi 258, e. Cesari associati 262, a. à Romanis honorantur 264, c. se Antigono coniungunt 271, a. obsesum intrepidè repugnant 277, c. apud Agrippam Græcos accusant 300, e. regem deprecantur 333, e. Roma à Tiberio pulsæ 341, b. à Philone defenduntur 350, c. apud Petronium statuas deprecantur, constantiam eius probant 350, e. Petronio negant urbem statua polluentem 351, a. à Romanis victi 503, c. à Romanis occiduntur 474, f. Seleuciam migrant 356, b. Nisibim & Nerdam contendunt 356, d. Fado filios obsides offerunt supplices stolæ custodiam petunt 373, d. apud Q. dratum accusati 378, f. Samaritas seditionis arguunt 379, a. à Quadrato in crucem aguntur 379, b. crucifiguntur 547, b. à Floro iniuria afficiuntur 384, e. in castellum Gamala se conferunt 388, b. victi 416, b. ab Alexandro ad defectionem reducuntur 416, b. Phasaelum accusant 420, c.
- Iudei** Archelaum in ius vocant 452, d. à Quadrato audiuntur et securi percutiuntur 461, b. fustibus caesi à Romanis 465, d. virtute diuina destituti 469, c. Romanos vincunt 475, e. Agrippam cur urbe expellant 470, a. Syrorum vicos vastant 472, f. caesi 473, f. 495, c. trucidati 472, e. in Græcos seuiantes compressi, seditio si occisi 474, e. Syros cadunt 475, c. cum Romanis dimicant 532, c. Romanis resistunt 495, b. Romanos vincunt 533, f. 561, a. Romanos occidunt 476, a. Cestium fugant 477, a. nobiles ex ciuitate enant 477, f. à Damascenis victi 478, a. Ascalonem petunt 483, a. cum Ioanne fugiunt 507, c. sibi manus inferunt 508, c. deditionem recusant 538, e. Titum in aggeribus impediunt 543, c. à Iosepho acriter oburgantur 544, e. admonitionem Iosephi repudiant 544, b. Iosephum eludunt 566, d. Tito maledicunt 547, d. cum castrorum custodibus Romanis decertant 548, c. in urbem Ierosoly. se recipiunt 548, f. transfuge secti ob aurum deuoratum 551, c.
- Iudei** supplicium suum tardum Deo exprobrant 552, d. semetipsos timidi tatis arguunt 553, c. in suos seuiunt 557, e. contra Romanos irrumpunt 555, a. Romanos equos rapiunt, porticum templi incendunt 558, b. d. porticus spaciū soluis & birumine implent 559, a. calciamenta, & scenum vetus edunt 559, f. fugientes à Tito suscepti venduntur 567, c. Antiochia expelluntur 573, c. inferiorem ciuitatem obinent 576, d. calamitate Eleazari ad deditionem suamq. mouentur 577, b. ab Eleazaro ad facinus inuitantur 581, c. in Basi militares copias irruentes, prosternuntur: & stipendia Romanis persolvere atq. tributa in Capitolium ferre coguntur 577, d. suos & seipsos occidentes, bonis congestis ignem immittunt 583, f. imperiti à Ionatha seducuntur 585, e.
- Iudeorum** (qui prius Hebræi dicti sunt) origo 9, b.
- Iudeorum** circumcisio 13, b. Pascha quale 448, f. sabbatum 596, e. lex Græcè versa 213, a. leges transferenda 214, c. census 54, b. in pontificibus designandis ordo 588, b. in externos benignitas 1, c. in aduersis constantia 553, e. 458, e. libertas 265, d. immunitas confirmata 302, a. modestia atque fides Alexandro exhibita 604, c.
- Iudeorum** arrogantia 566, d. suprema immanitas 550, c. summa impietas 556, f. dolus in Romanos 533, d. fortitudo 604, c. imperium 609, d. potentia 252, e. sectæ quot 241, d. 337, c. 454, d. seditio 325, f. 381, d. 462, c. 407, c. in Pontium Pilatum seditio 339, d. apud Alexandriam seditio 350, b. calamitas apud Antiochenfes 571, d. seruitus 609, a. clades 514, b. miserrima 252, a. Cestio autore clades 475, a. duplex clades 483, d. captiuitas & clades 189, e. habitus lugubris quis 206, c. in luctu sumptus 448, c. paucor 507, c. extrema infania 499, b. fortissimi 555, e. dux Iudas Maccabæus 266, a. duces tres 483, a. res quomodo apud Babylonios affectæ 192, d. 353, a. Rome 341, a. è captiuitate Babylonica reuerforum numerus 196, b. 199, a. b. ieiunium triduanum 206, c.
- Iudeorum** exitium Artaxerxis edicto reuocatur 208, c.
- Iudeorum** inimici interfecti 209, c. datus & gaudium ingens 209, c. epulum & festa Phræa 209, c. socios se profitentur Samaritæ, quando 212, a. conuiuium apud Ptolemæum 217, a.
- de Iudeorum** sermonibus Menedemi pronuntiatum 217, b.
- Iudeorum** genti honor habitus 219, a. Antiocho adherentium clades 224, d. exercitus profugatur 229, d. in templo Garizitiano 237, a. in fauorè literæ Demetrii 239, c.
- de Iudeorum** amicitia Cesaris literæ 262, c.
- Iudeorum** legati occisi 285, a. Ionicorum de indigenarum iniurijs querela 300, c. Cyrenensium afflictio 306, d. Asiatiorum afflictio 306, d. res administrat Antipater 318, b. aliqui Ctesiphontem migrant 356, c. pugna, strages, maxima seditio 331, e, c.
- Iudeorum** & Græcorum seditio 350, c.
- Iudeorum** & Philadelphensium disidium 373, b.
- Iudeorum** plurimi in templo oppressi 378, a.
- Iudeorum** & Syrorum seditio 381, b.
- Iudeorum** victoria 381, b. cedes 259, f.
- Iudeorum** calamitates quantæ 405, f. possessiones à Tito inuaduntur 406, c. in Alexandrum seditio 410, c. Remp. Gabinius mutat 415, d.
- Iudeorum** & Sabinianorum pugna 450, c.
- Iudeorum** castra à Varo disiciuntur 452, b. accusatio à Nicolao soluta 453, a. audacia Romanos terret 552, f. animi & audacia languescunt 552, a. ad templi adytum certamen 555, a. animi peritiam Romanorum vincunt 555, c. profugium 556, d.
- Iudeorum** & Romanorum pugna anceps

Index.

- ceps 557, f. 558, b
Iudeorum fame laborantium bellum intestinum 559, e. alimenta nature contraria 552, b. aliqui ad Titum confugiunt 567, d. captiuorum & interemptorum bello Titi numerus 568, f. solēnitates ab Antiocho principe Iudeorum despiciuntur 571, e
Iudeorum & Romanorum conflictus 576, e
Iudeorum rebellio contra Romanos 470, b. eruptiones 531, e. Deum grauius offendit peccata 545, b. famēs, alimonie copia incenditur 550, b. cades intra et extra Ierosolymam 550, c. in Syria occisorum numerus 582, f. à Romanis captorum calamitas 583, b. contra scariorum temeritatem conuentus 584, d
Iudeorum tria nulla à Catullo trucidantur 585, f
Iudeorum pars in Africa vrbes à Ptolemæo mittitur 604, f. cum Lacedæmonijs collatio 614, c. cum Romanis 467, e
Iudeis Antiochense ius integrum manest 218, b
Iudeis nullum ærarium præter sacrum 261, d
Iudeis inducia concessæ 245, c
Iudeis patrociniatus Demetrius 411, b
Iudeis fontes aridi 545, d
Iudeis à Tito vita conceditur 565, f
in Iudeos Scythopolitarum feritas 386, e
Iudeos infestant Samaritæ 219, e
Iudeos Azarias ad pietatem hortatur 156, e
in Iudeos Seleucie scuitur 356, c
Iudeos à bello reuocat Iosephus 386, c
Iudeos in fugam Titus agit 501, d
Iudeos Antiochus commendat 219, d
Iudaice gentis supplicationes 458, f
Iudaice historie ordo 407, d
Iudaice captiuitatis exordium 472, d
Iudæici belli origo 405, c. exordium 463, c. causa 500, e. 510, b. series 406, c
Iudaici populi calamitas, seditio, famēs, captiuorum clades 406, f. 543, f. 546, b. 549, e
Iudan Amasie regis mater 174, d
Iudas Afamonæi filius patri succedens pacta cum Romanis amicitia Antiochum Epiphanem reprimit 407, f. occiditur 408, c
Iudas Chapsæi vir strenuus 241, d
Iudas Esseus vates 410, b
Iudas Ezechie latronis filius 332, c. Archelai regnum affectat 451, c
Iudas Esseus vates de Antigono 248, d
Iudas Gaulanites 337, a
Iudas Galileus seditiones molitur 336, f
Iudæ Galilei secta 337, d, f
Iudæ Galilei filij à Tiberio Alexandro puniuntur 377, e
Iudas Iacobi filius nascitur, & cur sic appelletur 18, b
Iudas fratris cadem auertit 22, b
Iudas Patri persuasit, vt Beniaminem sibi permitteret 26, d
Iudæ ad Iosephum oratio 27, d. filij tres 29, d
Iudas Iairi Romanorum manus effugit 577, d
Iudas Iudæ filius præfectus Simonis cū 10 contubernalijs deliberat murū tradere Romanis 550, e
Iudas Machabeus Iudeorum dux 226, a. Apollonium profligat 226, b. Seronem occidit 226, b. hostes imminentes videns, suos confirmat 226, e. Gorgianos vincens, suos à præda retrahit 227, b. templum lustrat 227, d. templi festiuitatem celebrat 227, e. Lyssam vincit 227, c. 228, d. Idumeos debellat 228, d. hostes perdomat 228, d. Ammanitis superior 228, b
Iudas vicinis Iudæis auxilium fert 228, b. Timotheanos vincit 228, d. Ephronem oppidum subuertit 228, e. arcem Hierosolymitanam oppugnat 229, e. Eupatori obuiam procedit 230, d. ab Alcimo accusatur 231, b. Alcimo se opponit 231, d. Nicanoris insidias effugit 231, f. suas copias ad pugnandum excitat 232, d. Nicanorem occidit 232, d. cum Romanis sedus percussit 232, c. Bacchidem pugna prosternit 233, b. ei repugnans prælio victus occumbit 233, d, b
Iudæ successor Ionathas 233, d
Iudas Saripheus in Herodem coniurat 325, f
Iudas comprehensus Hierichuntē mittitur 326, c
Iudas Sephoræ filius Sophista 446, d
Iudæ, quarti fratris è septem supplicij & tolerantia 623, c
Iudicis iniqui poena 613, c
Iudices quales esse debeant 43, d
Iudicum officium 67, f
Iudicum status quis 98, c
Iudicij Dei contra Dathanum, Abironem & Corem monumentum 59, e
Iulia Cesaris Augusti vxor 305, d
Iulie Augusti Cesaris vxori Herodes pro testamento quantum legauerit 328, b
Iuliada oppidum 484, f
Iulianus fortitudinem declarans labitur: & moritur 555, d
Iulimus Simeonis filius 29, d
Iulius Cæsar Romam occupans Pompeium fugat: Aristobulum vinculis liberat: cum Aegyptijs bellum gerit 261, d, f. se amicum Iudæis declarat 262, e. Romam reuersus contra Scipionem & Catonem expeditionem instituit 264, c. M. Antonium cum Cleopatra occidit 289, c. occiditur 267, f. 418, f
Iulij Cesaris de M. Antonio victoria 286, f. facta 364, b. in Iudeorum gratiam decreta 264, f. in Aristobolum Alexandri filium beneficia 416, e. in Herodem, Hyrcanum & Antipatrum liberalitas & magnificentia 228, c. 417, c. e. 429, f. 430, b, c
Iulij A. pro Iudæis literæ 307, b
Iulij C. Cos. pro Iudæis decreta 265, f
Iulius Capella quis & qualis fuerit 387, b. 388, e
Iulius Lupus Cæsoniam cum filia interficit 364, f. & ipse interficitur 368, d
Iupiter Olympius 357, b
Iuramentum seruandum 82, f
Iurandi apud veteres mos 14, f
Iustus F. Iosephi filius 385, f. grauior 404, c
Iustus Pisti filius populum ad defectionem mouet 387, b. à Iosepho culpatur 400, e. à Iosepho aufugit 402, f
Iustus capitis supplicio dignus: histori- cus falsus à Iosepho impudentie & iactantie criminatur 401, d
Iustus calamitatum Decapolitanis auctor 400, f. à Decapolitanis accusatur 403, e
Iusti patria Tiberias 401, b
iustitia Dei potentia est 68, d
iustitie diuine exemplum 111, b
iustitie præmia 94, d
iusti qui 101, f
iustis Deus patrociniatur 285, f
Izates nascitur: ad Abemerigum mittitur: eiusq; filiam coniugem ducit: in Iudaicis ritibus ab Anania Iudæo instituitur 374, d, b, e. circumciditur periculis eripitur: Iudæis fame laborantibus succurrit: Artabanum regno pulsum suscipit, cōsolatur, honorat 375, & regno restituit: ab Adiabenis despicitur: Abiam Arabum regem vincit: Arsamum castrum capit: à Vologeso bello petitur 376, d, e, f. Deum inuocans exauditur: incolumis seruat: moritur & sepeli-

Index.

- tur 377, b, c
Izate regis filij & fratres Tito suppli-
cant 566, b
- L.
- L** Abanus filius Bathuelis 9, d. dolose
cum Iacobo agit 18, a. Iaco-
bum accusat 18, e. persequitur
18, e
Labani & Iacobi fœdus 19, b
Labordachus Niglisaris filius
192, c
Laborosoarchodus Nericlissoori fi-
lius 593, c
Lacedemonij Romanis subiecti 467,
d. Græcorum fortissimi 609, c.
in peregrinos sæui 615, e. cum Iu-
deis fœdus & societatem faciunt
241, d
Lacedemoniorum amicitia cum Onia
Iudeo 223, a. cum Ionatha amici-
tia 241, b. respublica à Polycrate de-
formatur 597, c
Lamech Mathusale filius, liberos
77, ex duabus susceptos vxoribus
habuit 4, d
lapis fortitudinis 95, a
Largius Lepidus decimæ legionis præ-
positus 561, c
Latopolis 37, a
latrones afflictionem inducunt 462, c
latrones pontifices designant 508, f
latronum Hierosol. crudelissima facino-
ra 550, a
latronum speluncæ delimeatæ 424, f
Latusmus Dadanis filius 14, d
L. Lentuli Consulis pro Iudeis decre-
tum 266, b
Lepidus à Caligula occisus 357, c
leprosi quatuor Syrorum castra vrgen-
te media, inuadunt 168, a
leprosi Samaritanis hostium discesio-
nem nunciant 168, c
Leproforum ratio 52, c. & quod alicu-
bi in precio sint ibid. f
Leuces loci descriptio 580, e
Leui militum præfectus 394, b
Leui traditur 508, e. occiditur, ibi-
dem f.
Leui Iacobi filius nascitur, & cur sic ap-
pellatur 18, b
Leui in Sicimithas sæuit ob sororis stu-
prum 20, a
Leui filij quot 29, d
Leui filius Iosepho insurgit 479, b
Leui filius fallax 506, d. proditor
511, c
Leuita vxorem in 12 partes sectam ad
singulas tribus misit 81, e
Leuita vxor stupro à Gabaenis extim-
ata 81, b. eius prudentia, ibi-
dem f
Leuita ab Esdra inobedientiæ arguun-
tur 202, c
Leuita stola linea vsti 382, b. tabernacu-
lo præfecti 52, d
Leuitis ac sacerdotibus ciuitates cum
suo agro & decimæ adscribuntur
60, c. earum ciuitatum nomina
78, c
Leuitarum sedes 54, b. numerus
54, a
Leuitarum delictum dolendum 202, c
Leuiticæ tribus partes quot 137, d
Leuitica tribus deo dicatur, cui taber-
nacula cura committitur 52, d.
54, c
Lex, vox olim Græcis ignota 610, d
Lex Mosæica à 70 Interpretib. quando
Græcè reddita 1, d
Lex Moysi cur à poetis aut prophæ-
tis historicis non tractata 214, c.
217, c
legis & præceptorum Dei pulcherri-
ma explicatio 612, d. 613
lex alteri opem ferendi 71, a
lex Caducatorum 72, a
lex decimarum 69, b. ducendi vxor-
em mortui fratris 69, f. ducendi
vxorem captiuam 70, a. matri-
monij 69, c. mutui 70, d. pro-
ficiendi 54, b. repudij 69, e. talio-
nis 71, a
legis libri in templo reperti 183, a
Legis tabule 44, b
legis sanctæ libros comburens miles ad
supplicium exposcitur & rapitur
460, c, d
legem membranæ aureis literis scriptā
continentes 216, c
legem septuaginta Græcè reddidit
217, c
leges Moysi ad mores pietatemq; per-
tinentes 67, b
leges à Iudeis acerrimè defenduntur
595, f. festorum 49, a. de puri-
ficationibus 50, f. de sacrificijs
50, e
leges pueris discende 67, d. e
legislatoris officium 610, c
Lia Iacobi vxor 18, a. 29, d
Lia secum filiam Dimam ducit
29, d
Lia & Rachelis emulatio 18, c
Lia filiorum numerus 29, d
libationes principum 50, d
libertas semper tuenda 364, c
libertatis effectrix & nutrix virtus
364, a
libri duo & viginti apud Iudeos Chro-
nici 588, d
Liberius Maximus iussu Vespasiani Iu-
deis stipendium indicit 577, d
libri Apocryphi 588, d
Libyæ regio aliàs Aphrica 14, c
Libys filius Messæi 8, d
ligna picea noua 49, c
linguarum multarum cognitionem
Iudei cur non magni faciant
385, b
linguarum confusio 7, c
Liso Melcha vxor 111, c
Locorum legislator 610, d
longæui primi homines cur 6, f
Longinus tribunus à Iudeis occiditur
477, b
Longini equitis Romani fortè factum
541, d
Longi iuuenis Romani facinus 559, c
lorica sacerdotes segregat 537, f
Lotus Aranis filius ab Abrahamo ado-
ptatur 9, c. cum Abrahamo fines
partitur: captiuus abducitur 10, d.
f. angelos hospitio excipit: ab
excidio Sodomitarum seruat
12, c
Lotti vxor in statuam salis versa: filie à
patre grauide 12, d
L. Antonij decreta pro Iudeis 266, d
Lucilius Bassus Macherunti bellum in-
fert 575, c
Lucius oppressus pondere moritur
559, d
Lucilius Bassus legatus Herodum ca-
stellum capit 575, e. item Mache-
runta 576, e. Iarden syluam oppu-
gnat 577, c
ludi Olympij 306, a
lugendi mos veterum 76, a
lumen nocte fulgens excidium Hieroso-
lymitanum præcedit 563, c
Lupus Alexandriae rector ad Vespas-
ianum de seditione Iudeorum sen-
tit 585, a
Lupus ad supplicium ductus moritur
368, d
Lupus donarijs ablatis, templum Iero-
sol. claudit 585, c
lustratio à coitu 613, b
lustrandi populum modus 60, f
lustrationis tabernaculi modus 49, c
Lusubatus filius Abrami è Chetura,
14, d
Luures Dadanis filius 14, d
luxuria Vitellij 528, c
Lybia siue Africa 8, d
Lybia vnde sic dicta 8, d
Lycurgus Græcorum legislator,
610, d

Lycur-

Index.

Lycurgus de legibus quid senserit 614, b
Lydda viris vacua exusta 475, f
Lydi olim Ludi dicti 9, d
Lydi Romanis tributa persolunt 468, d
Lysanias Antigonum reducendum, Hyrcanum deponendum, censet 420, f
Lysanias Ptolemæo Mennæi patri in regnum succedit 270, f
Lysanias Ptolemæi filius à Cleopatra occiditur 283, c
Lysanias Parthos in Iudeos incitat 420, f
Lysse ab Antiocho Epiphane filius & bellum contra Iudeos committitur 226, d
Lysias à Iuda Macchabæo vincitur 227, c. occiditur à Demetrio 221, d
Lysimachus fratrem suum occidit & Gazam prodit 251, d
Lysimachus Hellepontum mortuo Alexandro occupat 212, d
Lysimachus historicus 610, d. de Iudeis 603, c
Lysimachi improbi sophiste 614, e

M

Macedones Aegyptios subiugant 608, c
Macedones Antiochū Epiphane supant 547, c. Asie imperant 609, c. Darium vincunt 210, c. diis victimas vouent, & hostiis ad epulas vtuntur 609, c. murum Ierosoly. impetunt 547, f. mare Pamphylum transeunt 38, c. pari cum Iudeis honore 604, c. Romanis subditi 467, d.
Maccabæus aliàs Iudas Iudeorum dux 226, d
Machabæi, primi è septem fratribus, supplicium & tolerantia 622
Machera dux Romanorum legionum ab Antigono repellitur 425, c. Githæ moenia instaurat 276, c. 425, f. ab Herode accusatur 425, c. in Iudeos seuit 276, d. Herodi auxiliatur 275, f
Machir, tertius è septem fratribus, supplicium perfert patienter & constanter 623, b
Macheruntij Romanis persuadent, vt præsidio suo decedant 474, b
Macherus arx Iudæe 343, d
Macherus muro & turribus ab Herode cingitur 576, c
Macherus & Herodium à Basso capta 575, c

Macheruntis flus & munitio 575, f
Macherunti à Lucilio Basso bellum infertur 575, c
Macchida locus 77, c
Machma vbi 99, c
Macho vrbs ab Adrasaro expugnata 122, d
Macro præfectus prætoriarum militum 346, d
Madanes filius Abrami è Chetura 14, d
Madæi Grecis Medi nominati 8, d
Madianes Abrami filius 14, d
Madianite spoliatur 65, b
Madianite fugantur 86 a. 65, d, b
Madianitarum castra occupantur 85, f
Madiena ciuitas vnde dicta 33, e
Magistratus Israelitici populi 164, c
Magistratum officiū 285, c. ordo 67, f
Magi Aegyptij 35, c. & impostores 380, f
Magi afflictionem inducunt 462, b, c. Hierosolymis turbas in solitudines trahunt 380, f.
Magnus Campus regio 395, d. 521 d.
Magoges seu Magogæ populi 8, d
Malaleel quis 4, d
Malchus aliàs Cleodemus Iudeorum historiam contexuit 14, e
Malchus Arabiæ rex Herodem repudiatur 272, f
Malchi poenitentia 273, f
Maledicta in Iudeos refelluntur 597, c
Malichus Arabum rex Herodem Arapia pellit 422, d
Malichus dux Iudeorum 415, c. auxiliatur Gabinio contra Alexandrū Iannæum 259, c. ab Interitu per Antipatrum liberatur 419, d. pro Cassio exactiones colligit 419, d. Antipatri filios impudentia vincit 419, b.
Malichus Antipatri necem luget 268, c. 419, d. ab Herode necis paternæ accusatur, & tolli iubetur 419, d, c. Antipatro insidiatur & eum occidit 268, b. ab Herode interficitur 268, c
Malle vrbs Barbarorum expugnata & conflagrata 228, d
Malshaca Archelai mater moritur 450, c
Malum nullum impunitum 118, c
malo imminenti obstandum 469, d
malo nisi sint comperta, non intelliguntur 240, e
malorum hominum mors 324, e
malorum tempestas 518, f
Manachafes vestis 47, b
Manacmus Thapsami vi caput. 176, e

Manabemus Essent Herodis regnū prædicat 296, e
Manabemus Iudæ Galilei filius seditionis princeps 471, c. Massadam inuadit, ibidem
Manabemus impetitur; & interit 472, b, c
Manalis locus quid significet 116, b
Manasses Iosephi filius 59, d. in numerum Iacobi filiorum adoptatur 30, c. censetur loco Leni 54, d.
Manasse pars dimidia Chananæ 78, c
Manasses Ezechie filius regnum patrisnum obtinet: prophetas occidit: captus à Babyloniorum rege abducitur: à Deo in gratiam recipitur: in principatum restituitur: Hierosolyma reparat: beatissimus predicatur, moritur 182, c, d, f
Manasses Iohannis pontificis filius; Sannaballiris filiam Hicso vocatam uxorem ducit 210, c. fit pontifex 219, e. trans Iordanem toparchiæ administrandæ militatur 478, d
Manassensium fors 78, c
Mandra, locus 189, e
Mane quid 193, c
Manethon scriptor Aegyptius 590, b de Iudeis 603, c
Manethonis de Iudeis mendacia 597, e. verba de ratione temporum & Regum Aegyptiacorum successionem ordinaria 591, b
Manochi Angelus apparuit 88, e
Manochis uxori angelus prolem promisit 88, e
Manna datur Hebræis 40, c. deficit 75, b
Mannæ significatio 40, f
Mannâ quandiu Hebræi sustentati 40, f.
Manus Abesolomi statua 130, c
manus sibi inferentium poena 497, d
Mar locus quid significet 39, b
Mare nomen quid 91, d
Marcus Agrippa Iudæis fauet 218, c
Marcus Antonius 415, d
Marcus Crassus contra Parthos ducēs per Iudeam iter faciens sacrilegium committit 260, c. 416, c
Marci Publij decreta pro Iudeis 266, d
Marcus Sexto succedit 418, e
Mardocheus Babylone Susa migrat 205 c. Amanem adorare renuit 205, e. conspirationem in regem aperit 205 d. cognito Artaxerxis edicto luget 206, b. mæroris causam indicat 206, c. ab Amane ad crucem queritur 207, c. amicus 11 3

Index.

- regis Artaxerxis 207, c
Mardocheus ab Amane honore afficitur 207, f. ab Amane insidiis petitur 208, c. plurimi sit apud Artaxerxem 209, f
mare Pamphylum Alexandro Persarum imperium destructuro cessit 38, c
mare rubrum scissum 38, b
Mare vasculi genus 122, a. 144, d
Marsa vrbs à Roboamo erecta 153, c
Margalothus in Herodem coniurat 325, f
Maria Eleazari filia raptoribus male dicit: famelica filium coquit, mediū comesum seditionis offert 560, b
Mariame soror Moysi 31, f. Moysen in flumen expositum obseruat 31, e
Mariamme Demetrio nubit 379, f
Mariamme Doride repudiata sit Herodis Antipatri filij vxor 432, e. coram Herode accusatur 282, f. calumniis grauatur 289, c. reijcitur 322, d. ad supplicium ducitur 290, b. occiditur 288, e. quibus animi dotibus ornata 289, e
Mariamme interfici ab Herode Antipatri filio iubetur 433, b
Mariamme effigies missa Antonio 280, c. eunuchus questionibus obijcitur 290, d. ornamenta quæ 290, c
Mariannes turris 535, c
Mario tyrannus Galilea ab Herode expellitur 420, b
Marisa vrbs à Parthis subuertitur 272, d
Marissa vrbs diruta 229, d
Marissa vrbs instaurata 259, c. 414, f
Marsonane mensis 5, d
Marsus Syriæ præses iratum Agrippā habet 371, c
Marsyas Agrippæ libertus 344, f
Martius mensis Hebræis quis 73, f. 232, b
Marthace vitam finit 331, c
martyres septem filij vnius matris 627, c
Marullus præses Iudææ 349, b
Masnaemphites quid 47, c
Masphata locus 188, f
Masphatis ciuitas 94, d
Massabazanes quid 47, c
Massada ab Antigono obsidetur 423, c
Massada à Flauio Silus obsidetur 579, d
Massada castellum occupatur 518, f
Massada Herodiana dolo ab Eleazaro occupatur 580, c. d
Massada castellum Herodi ingredienti patet 272, d
Massade munitio 579, c. territorium 522, f
Matgenus Badexori filius 592, d
Mathanes Balis sacerdos trucidatur 172, c
Mathathias Asamonæ filius 407, c
Mathathias Bacchidem occidens Antiochi ducibus Iudææ exactis, moritur 407, c
Mathematicæ studiosus Tiberius 348, d
Mathias Boethi filius vnā cum suis liberis excruciat 550, c
Mathusala quis 4, d
Matthias Anani filius sit pontifex 370, d
Matthias Absalomi vir strenuus 241, d
Matthias idola tollens, Ioannis filius circumcissionem præcipit 225, d. etiam sabbatho hosti resistendum docet 225, d
Matthias Margali sophista 446, d
Matthias Margalothi seditionem mouet 325, f. comprehensus Hierichū tem mittitur 326, c
Matthias sacerdotio ab Herode priuatur 326, c. viuus comburitur 326, c
Matthias Theophili filius pontifex 183, d
matrimonij lex 69, c
Mauri 468, c
Maxilla locus 89, f. 134, b
Mazaca Cappadociæ vrbs 8, d
Medabenses Ionathas vitus est 234, b
Medi vnde nomen acceperint 8, d. in Asia regnantes Græcis cogniti 589, c
Media terra ab Alanis perumpitur 578, d
Megastarus famulus Mariammes, facibus in machinas Romanas euolat 548, b
Megasthenes historicus de Nabuchodonosoro 192, c
Meicri Belgæ filij fatum miserandum 563, b
Mela legatus Archelai 314, c. ad Archelai filiam ducitur, ibidem
Melcha Aranis filia 9, c
Melcha Sauli filia Dauidi periculum nunciat 105, c. Dauidem dimisit 105, c. Lisonupsit 212, c
Melchæ astutia 105, f
Melchisedech rex iustus primus Ierosolymæ conditor 569, c
Melchisedech rex 11, b
Melus insula 335, b
Memnonis sepulchrum 458, c
Memphibosthus Dauidi se purgat à calumniis Sibe 131, c
Memphibosthus in integrū restituitur 122, d
Memphite à Mitridate in gratiam recipiuntur 417, d
Menander Ephesus scriptor 592, b. de Solomone & Iromio 147, c
Menedemi philosophi de Iudæorum sermonibus censura 217, b
Menelaus, Onias appellatur 223, d. 383, f. moritur 223, d
Menophis Aegyptiorum rex 597, f
mensa panis Deo consecrati 144, d
mensuræ quando excogitatur 4, c
mercedis lex 71, d
meretricis mercede Deus non delectatur 67, d
Meroe, aliàs Saba 33, c
Mesas, Mesanæ 9, b
Meschus, Meschini 8, d
Massalima Claudij vxor 380, d
mesis lex 68, c
Methir tunica pontificalis 47, d
Metilius Romanorum præfectus legatos ad Eleazarum mittit: à cede reueruatur 472, c. d
metus prouidentiam docet 428, f
Micheas propheta Iemleæ filius 162, f
Micheas Achabum reprehendit 162, d
Micheas à Sedecia falso propheta oppugnatur 163, d
Micheas carcere tenetur 163, c
Micheas verus propheta à carcere adductus 162, f
Michol Dauidem saltantem subsannat 120, c. vide Melcha.
Milesius arcis Damasci præfectus, Philippum Grypi filium quomodo traxerit 252, c
miles impudens ad supplicium exposcitur 460, c
miles legis sanctæ libros comburēs, ad supplicium rapitur 460, d
ob Militis obscenitatem seditio oritur 378, d
militiæ dux vnus cur 72, d
à militia immunes qui 72, b
Minæ valor 260, f
Minæus Aegyptij rex, Memphis conditor
M. Minucianus 361, d. 367. à Cherea petitur 359, b
Misael Danielis socius Misaches appellatur 190, b. in ignem conijcitur 627, d
Misaelis nutritio 190, b
Misas Moabitarum rex tributum negans, per loramum bello impetitur 165, c
Misenum oppidum 357, d
misericordia in bello noceat 542, d
Mihri-

Index.

- Mithridates inuitus contra Anileum**
exercitum cogens, hostem profligat 355, e. Anileum fugat 355, f. oppressus, nude a freno impositus ab Anileo abducitur 355, e. Antipatrum laudat 262, c. 417, b. ab Antipatro bello petitur 416, d. Memphis in gratia recipit 417, a. Pelusium expugnat 417, a. obitus 117, f.
- Mithridatis & Aegyptiorum certamen** 262, b
- Mosabite qui** 12, d. Israelitas deum-
cant 83, e. victi à Davide 121, d.
à Iohanno saperantur 164, a. à Ba-
bylonio impetuntur 190, a. ab He-
breis victi 166, c.
- Mosabitarum fuga** 84, b
- Mosabitarum rex filius** immolat 166, d
- Mosabim vicus** 407, c
- Mosabim delaturus** iudas se petitur 233, b
- Molon historicus de iud. rex** 603, c
- Molones improbi sophistae** 614, f
- Monibaz & Bazeos Adiabeni rex**
374, a. iustitiam fieri vult 376, c. à
quo regnum accepit 377, c
- mons Satharon locus** 195, c
- Mors mons ubi** 13, c
- mors animi quid praestet** 182, b
- mors gloriosa captivi vita potior** 153, a
- mors inevitabilis** 593, c
- mors philosophorum in India** 582, c
- Mosametha Esai vxor** 20, f
- Moses Amaramis filius** 31, b. Helio-
polititanus 603, b. prius Osarsyphus
dictus, 599, a. unde dicatur 600,
e. nascitur 31, d. unde dicatur,
& quae eius statua, forma 32, b. flu-
mini mandatus conseruatur 31, c. à
Thermuthi adoptatus, ad Pharaonē
desertur 32, c. contra Aethiopes
mittitur 32, e, d. eos vincit 33, b.
Saba vrbe petitur 33, d. vxorem
ducit 33, d. fugit ibidem, e. filius Ru-
guelis tnetur 33, f. cum deo loqui-
tur 34, b. vidit prodigium 34, b.
& Raguele comitatum impetrat, &
in Aegyptum redit 34, f. in mira-
culis fidem suis verbis facit 35, a. Ae-
gypti regem adiit 35, b. Pharaonē
hortatur ad Israelitarum dimissio-
nem 35, e. populum ex Aegypto du-
xit 39, a. Deum precans, aqua dul-
cescit 39, e. coturnices à Deo per
preces impetrat 40, a. populum
ad Dei beneficiorum memoria hor-
tatur 40, a. aquam euocat ex pe-
tra 41, a. Iesum exercitui prae-
cit 41, e. spolia distribuit 42, c.
in Sinam rursus ascendit 44, c. le-
git tabulas populo affert 43, b. ta-
bernaculum in deserto conficit 45,
a. in arca tabulas legis collocat 46, b. Aarons sacerdotium tradit
49, a. honorem offeratur 50, a.
immunda quae statuit 52, d. popu-
lo poenam minatur 55, c. oppro-
briis premitur 57, c. lapidibus im-
petitur 57, e. pontificatus annulos
conuocat 59, d. leuitis decimatri-
buit 60, c. populum iustitiat, ibid.,
f. Amoreos vincit 61, c. Ogis re-
gnum occupauit 61, f. victimis
Deo gratias 62, a. populum ad re-
spicientiam reuocat 64, b.
- Moses israelitis animat** 57, e
- Moses oracula Balami scripsit** 64, f.
- vrbes condidit** 61, c. leges vinen-
di praescripsit 67, a. populum in
verba legis adiecit 72, c. montem
Sinā conscendit 603, f. 42, b. Deo
tabernaculum erexit 383, d. pa-
tres ex Aegypto duxit ibidem, c
- Mosaicis libros miles lacerans securi
percussus** 378, c
- Mosis lex quando graece reddita** 1.
preces ad Deum 58, e. opem Dei
implorantis oratio 38, a. ostendit
apud Pharaonem 35, c. virtutes
73, c. sapientia 2, b. iustitia 33, f.
vxor 33, f. 34, f. filij 34, f. mo-
rituri oratio 66, c. verba nomi-
sma 73, b. mors 73, c, d. eneo-
mium 73, c. 610, d
- Mosis vitæ dies** 73, c. vetustas 610,
d. successor ioseph 61, c. & alio-
rum legislatorum discrimen 2, b
- Mosollanus iudeus robustus sagitta-
rius** 596, b
- Muchæus contra Vasten reginam firi
sententiam** 204, f
- mulierum consuetudo** 441, b. virtus
198, d
- mundus prouidentia Dei regitur** 198, b
- mundi & vniuersorum creatio** 2, a
- Mundus Paulina amore captus fruitur**
340, b. in exilium ablegatur 340, c
- murus 39. stadiorum cum tredecim ca-
stellis circum Hierosolymam triduo
adificatus** 549, d
- mures omnia vastant** 93, c.
- mures Senacheribum exarmant** 181, c
- Musica** 4, d
- musica instrumenta Davidis** 145, a
- Mutianus Vitellium interficit** 522, d
- mutantis poena** 71, b
- mutui lex** 70, d
- Nacmis vxor Abimelechi Bethlentis**
90, c
- Naasses Ammonitarum rex** 122, f
- Naases iabem obsidione cingit** 97, d.
in Saulum secut 97, d. occidit
98, a
- Naases iunior Ammonitarum rex Da-
uidis legatis iniuriis** 122, f
- Nabadas igne sacrificij combustus**
49, f
- Nabab, nomen unde** 120, f
- Nabalus esse causa à Davide rogatur**
110, d. Davidem reiecit, ibidem
- Nabali vxor Abimechi Davidem recon-
ciliat** 110, c. gregibus eam a Da-
uide 110, c. interitus 111, a, b
- Nabatea regio** 13, d
- Nabuthai à Iomathauastentur** 241, f.
à Gabinio vincuntur 415, c
- Nabonidel Babyloniarum rex** 192, c. videt
Balthasar
- Nabolassarum Nabuchodonosori pater**
592, f. moritur 593, b
- Nabonnedus Babylonis rex** 593, f
- Nabonnedus Babylonem oppugnat**
593, f
- Nabrodes Damum contemnit** 7, b. d. m
- Nabuchodonosorus rex Babylonis. Na-
bolassari filius** 592, f. patrem eius
obuisse percipit ibidem, b. patri sue-
cedit 593, b. sanum Beli ornat: re-
gia extruit: & hortos pensiles adie-
ficat ibidem, c. Aegyptios bello ad-
oritur 185, a. locum unum oc-
cidit 185, d. populum Israelis in
Babyloniam abducit 189, d. inuast
Syriam 185, a. Hierosolyma expu-
gnat: & quomodo Sedeciam ca-
ptum traxerit 187, a, c. Tyrannem
obsidet & occupat 594, b. moria-
tur 192, a. 193, c.
- Nabuchodonosori successores** 192, d.
somnia Chaldaei indissolubilia 190,
c. 191, c
- Nabuchodonosori aere statua adaran-
da** 191, c
- de Nabuchodonosoro Megasthenes**
192, c
- Nabuthus ab Achabo occisus** 180, a
- Nabuzardanens Hierosolyma destruit**
188, b
- Nacebus Arabum dum ab Hierode ca-
ditur** 322, c
- Nachor Scruji filius** 9, c
- Nachoris progenies** 9, d
- Nadabus Aaronis filius** 49, b
- Nadabus Hieroboam filius regnum pa-
ternum paternam matrem accipit** 156,
c. à Basane occiditur 156, f
- Namates Beniamin filius** 29, d

Namias, nomen quid significet 91, a

Index.

- Nabla locum** 4,c
Nam vicus 523,4
Nais Samaritarum vicus 378,d. à Cai-
no condita 4,c
Narbathene toparchia à Romanis ex-
pugnatur 475,d
Narbathie regionis flum 463,f
Nathan vates Davidem adulterij ar-
guit 124; d. Adoniam imperare
nunciat 136,d
Nature humane fragilitas 123,d
navigatio triennalis 190,4
Naumi de Nino oraculum 177,4; b.
- de excidio Ninivitarum ibidem
Nazaræorum propria 60,d
necessitate in bello nihil pugnacius
1,488,d
Nechas Aegypti rex in Babylonios
militem ducit 184,c
Nechias Pharaon rex Aegypti Saran ra-
pit 544,b
Necropolis vrbs 604,c
Neemius nuncium accipit de Hierosoly-
mitana vastitate 203,e. urbem au-
get habitatoribus 204,c. à Xer-
xe comestum adipiscitur 203,d
Neemie oratio ad reduee 203,f. pre-
dicatio 203,d
Neemie in reficiendis moenibus studiū
204,b. de sacerdotib. cura 204,
c. obitus 204,d
Neerda vrbs 353,b
Nemroth, sive Nabrodes, Dei contem-
ptus auctor 7,b.8,c
Nephari singulari cum fortissimo Pa-
lestinarum certamen 133,c
Nephthim Iacobi filius nascitur, et cur
sic dicatur 18,c
Nephthalitarum fors in Chananea 78,d
Neriglissor rex interfecto Euilmara-
ducha in regno ei successit 593,e
D. Nero Domitius crudelis 461,d. in
Iudea infelix 482,d. meticulosus
406,d. Domitius veneno Britan-
nicum, nec non alios viros illustris
fustulit 380,b. vxorem Octavianam
Claudij Caesaris filiam trucidavit i-
bidem. similiter Agrippinam matrē,
ibidem. vxorem Poppæam nomine
1. duxit 382,b. Vespasianum in Sy-
riam misit 482,c
Neronis mors. ma; c. mortem secuta
405,d. 406,d
Neronius aliàs Caesaris 382,c
neruis Iudei cur abstineant 19,c
Netrie virtus 491,d
Noe posteri, terram colere Deo man-
danti non parent 7,b
Nicanor aliàs Selencus 218,4
Nicanor dux post Bacchidem dolo Iu-
dam capere tentat 231,c
Nicanor templum euertere conatur
231,f. contra Iudeam missus 231,
d. Iudeam armis appetit 226,c. à
Iuda occisus 232,4
Nicanor amicus Titi sagitta vulneratur
539,6
Nicaule Aegypti regina 148,c
Nicolaus Damascenus Iudeorum hi-
storographus 307,c
Nicolaus Damascenus accusationem
contra Antipatrum continnat 323,
d. 445,f. Iudeorum accusationē
soluit 453,4. Archelaum defendit
330,f. 334,c. 450,b
Nicolai Damasceni de Abramo testimo-
nium 10,d
Nicolaus rhetor pro Iudeorum immu-
nitate orationem habet 330,c
Nicon à Iudeis Arius Rom. appellatur
542,4
Niglisar Abimalarodachi filius 192,c.
patri in regnum succedit 192,c
Niger Peraites Idumæa rector à Iudeis
duçibus parere iubetur 478,b
Nigri mors 517,c
Nilus paradisi fluius 3,c
de Nino oraculum Naumi 177,b
Ninus vrbs à quo condita 9,4
Ninus Senacheribi regia 181,d
Nisan mensis Hebræis, Xanthicus Ma-
cedonibus, Aegyptiis Pharmuthi di-
ctus, Aprilis respondens 5,d. 36,c
Nisibis oppidum 353,b
Nisibis regio
nobilitas Iudeorum perit 516,c
nobilitas generis vnde à Iudeis discer-
natur 385,c
Nochus aliàs Noe 592,f
Noe ubi habitavit 5,b. quò migravit
ibidem. quomodo arcam constru-
xerit ante diluvium, inq; eadem con-
servatus fuerit 5,b. c. inebriatus à
Chama filio deridetur 8,f. ex ar-
ca egressus Deo victimas offert 6,b
Noe ætas 6,c. doctrina 5,b. genea-
logia 5,c. 7,4. posteri quomodo in
orbe sedes quaesierint 7,c. arce re-
liquæ 374,c
Nominum origo 3,b. mutatio vnde
orta 8,c
Norbanus interemptus 362,4
nubis presentia super tabernaculo quid
significavit 14,b
nubes infolita: tempestas legislationem
antegressa 43,d
Numidius Quadratus Syriæ procura-
tor 378,f. eum gesta 461,4
Nymphaea lacus 432,4
Nymphidius homo nequissimus 522,c
- Q. M
- Oasis in Aegypto patria Apionis**
604,4
Obade creditum Herodes repetit 312,4
Obadamus ob arcam beatus 120,c
Obedas rex Arabum 251,c
Obedes Boazi & Ruthes filius 97,d
Obedias iumentorum Achabi curator,
vir pius, prophetas periculis quo-
modo liberauerit 158,4
Oboles vates Israelitas capi vetat
177,8
Obedientie premium 632,c
Obimes Hieroboam, filius agrotat
154,f. moritur 155,b
Obode seu Obede necis Syllæ insti-
mulatur 313,6
Obode Aeneas succedit 312,f
Ocanasus Esai filius 20,f
Ochobati duci potentia 162,4
Ochozias Achabi filius Israelitarum
rex 165,4. idololatricæ ab Elia inq; a-
satur ex moritur 165,4
Ochozie successor Ioramus 165,d
Ochozias Iorani filius paternam re-
gnū recipit, atque sauciatus à Dem
moritur 170,4,f
Ochozie cognati à Ieu. occiduntur
171,c
Ochozie filius Ioas rex constituitur
172,c
Ochus Madianitarum rex 61,b
Octavia Claudij Caesaris ex Petina fi-
lia 380,4. vxor Neronis occiditur
380,b
Octavius Claudij Caesaris filius 380,4
Odolan vrbs à Roboama extructa
153,c
Ofilius Phasacum de insidiis monet ca-
uendis, et cum iuuat 271,c
Oges Galadine & Gaulanitis regio-
num rex interit 61,c
Ogis forma & lectus 61,f
Ogis quercus 31,d
Olde prophetisse oraculum 185,4
Oliueti mons 380,f
Olurus vicus 523,c
Olympius Iupiter 357,b
Omerus Esai filius 20,f
Ominos nonnulla 360,f
Onim & Dostheus Iudei duces Ale-
xandriam liberant 605,b
Onias Iaddi filius pontifex Hierosoly-
mitanus 212,c
Onias Onie filius Aegypto templum
edificat 236,f
Onias Menelaus supplicio affectus
230,c
Onias Simonis Iusti filius pusillanimis
& ana-

Index.

- Or auarus** 219, f. à Iosepho immene
auaritie reprehenditur 220, a. ex-
cusatur ibidem, d. moritur 223, a
**Onias Simonis filius templum edifica-
re statuit** 236, d
**Onias à Ptolemæo humaniter exceptus
templum erigit** 585, a, b. **Or cur, c**
Onias quidam Tobie filios expellit 407, c
**Onias quidam vir iustus à Deo pluriâ
exorans, atq; Aristobulum diris de-
nouere recusans, lapidibus obruitur**
256, b, c
Onion ciuitas 585, a
opera mirabilia 537, d
Ophires Iustæ filius 9, b
Ophlas locus 472, c
Ophnes Elis filius 91, c
Ophres Madanis filius Libyam occupat
14, c
Ophus Esai filius 20, f
**Opobalsamum ubi et quomodo pro-
ueniat** 258, a
Orrex Aegypti Amenophis decessor
598, a
oraculum de templo Hierosolym. 564, d
organorum usus 164, c
Oribus rex occiditur 86, a
**Oroma Iebusem Dauidi arcam dono
dat** 115, c
**Orodes Artabani filius Parthorum rex
constituitur** 339, a. vide, **Horodes**
Orphonas Iebuseus Dauidis amicus
119, f
Osarsaph sacerdos Heliopolitan, 599, a
**Osarphus Iudeorum dux 598, c. Moy-
ses dictus** 599, a
Oseas Israelitarum rex 178, c
Ostis Deus Heliopolitanus 599, a
Otho Imperator 522, c
Othonis interitus 524, c
Otrus Armeniæ rex 9, b
Oza clades locus 120, d
Oza tacta arca perit 120, d
Ozius quomodo gentes sibi subiecerit
175, c. **Hierosolyma restaurauit**
176, b. **sacerdotis munus usurpat**
176, c
Ozie ortus, rectoratus et religio 176, a
Ozie diuitie 176, b. **improbitas** 176, c
P
Papais Amenophis pater 598, a
Pacorus terre Mediæ rex 576, c.
coniugem et concubinas ab Alanis
captus centum talentis redimit 578, c
**Pacorus Parthorum rex contra Iudeos
contendit** 420, f
**Pacorus Pacori regis pincerna Iudeam
explorat ibidem**
Pacorus Herodi insidiatur 272, c. **Pa-
cori regis pincerna Phasaelo insi-
diatur** 272, d
Pacori insidiæ intellectæ 421, c. **mors**
275, f
Pactum Iacobi cum Labano 17, f
Petina Claudij vxor 580, a
Palestina vnde dicta 8, e
Palestini Dauidis subsidium reiciunt
113, f. **Israëlitæ facultatib. priuam**
87, c. 99, d. **Hebræis rebellant** 112,
c. **Hebræos clade efficiunt** 92, d.
vincunt 112, c
Palestini ab Ezechia bello subiguntur
179, c. **male tractati** 88, d. **infe-
stati** 93, b. **fuga saluti consulunt**
120, c. **armis exnuantur** 99, b. **oc-
cubuerunt** 94, c. **victi** 99, a. **oc-
cisi** 99, f. 100, b. à **Sampson** 89,
e. **expeditionem instituunt** 103, b.
Palestinorum cesarum numerus 104, b, c
Pallas Neronis libertus 381, d
Palmeta ubi sint prestantissima 258, a
Palmyra vrbs 148, d
Pamphylj Romanis tributa persoluunt
468, a
**Pamphylum mare Alexandro impe-
rii Persarum destructuro cessit** 38, c
Panes appositij 46, c
panes appositij 52, c
Paniam locus 296, c
**Panij pulchritudo naturalis Agrippæ
diuitijs curatur** 501, f
Pannychis concubina Herodis 437, c
Paphlagones populus 8, b
Papmius tribunus 358, d
**Pappus Herodi rebellaturus ab Antigo
no mittitur** 426, b. **occiditur ibid. f.**
**Pappi caput Pheroræ tradi Herodes
vult** 277, c
Paradysus 3, b
Paradysi flumij quatuor 3, c
Paradiso cunctantur Adamus et Eua 3, f
Paradisi optimi qui 521, c
Parentum honor 613, c
parricidium publica nature iniuria
324, c
Parthi regem constituunt 339, a. **Anti-
gonum in regnum reducant** 422, b.
Armeniam amittunt 342, a. **Herodem
capere nituntur** 271, f. **Hierosolymorum
bona diripiunt** 272, d. **Hyr-
cano insidiatur** 271, d. **Hyr-
canum captiuum** 271, c. **et vincit
abducunt** 422, b, c. **Iudeos debel-
lant** 420, c. **Romanis obsides mit-
tunt** 468, c. **et à Ventidio oppu-
gnantur** 275, c
Pascha Iudeorum quale 448, f. **ce-
lebratur** 75, b. 201, a. à **Iosia** 144, b
Pascha Azymorum festum vocatur
338, b
Pasche institutio 36, c. **sacrificium** 52, a
Pasche significatio 36, f
in Pasche festo seditio 329, c
Pastini Castrum 9, b
Pastoralis vita 4, a, d
patientia Iosephi captiui 23, d
patri crudele facinus 425, a
Pauli Apostoli patria 8, b
Paulina Iliaci infensa 340, c. **quo-
modo à Mundo constuprata ibid. b**
**Paulinus Lupo in administratione A-
lexandrie succedit** 585, d. **templi
Onie spoliat, et in accessu facit ibid.**
**Pausanias Cerastra filius Philippum Ma-
cedonem occidit** 360, f
pax morti præferenda 513, a
**Pedanius Iudeum raptum Cesari ita-
dit** 558, c
pegmatum fabrica 574, f
Pelustum oppidum 101, c. **obsessum et
captum** 262, a. à **Mitridate ex-
pugnatur** 417, d
Pentecoste 271, b
**Pentecostes festiuitate Iudei non iter fa-
ciunt** 245, c. **sacrificium** 52, b
Perae regionis descriptio 484, c
Peraite mors 517, c
Pergamenorum decretum pro Iudeis 167, a
Peristoreonos saxum 549, d
Perse ab Antiocho impetuntur 614, c
**multa Iudeorum milia Babylonem
abripuerunt** 596, a. **quo pacto Ae-
gyptios tractarunt** 603, b
Persarum bibendi mos 204, c. **manici-
pia Aegyptij** 609, c
peste Hierosolymitanorum 186, c. 290, c
**peste Assyriorum exercitus consumit-
ur** 181, d
**Petephres vir Aegyptius, cui Iosephus
est venditus** 22, d
**Petilius Cerealis proconsul Germanos
ad sobrietatem cogit** 573, a
Petra magna, locus 109, d
Petra vrbs, olim Arce dicta 61, a. 255,
c. **que Reccine** 65, b
**Petrus amicus Romanis factus pro-
pter inimicitias Herodis** 333, b
**Petronius Aegypti prefectus Herodem
sanis tempore tuat** 293, d. à **Caio
in Syriam mittitur** 350, d. **bellum
Iudeis infert** 350, d. à **Caio ad offi-
cia renouatur** 351, d. **Caij nece gau-
det** 353, a. **Doritis insolentia ac-
cusat** 370, a. **Iudeorum primates
compellans, ad Cesarem de Iudaicæ
genis supplicationib. scribit** 458, f
Petronij epistola ad Dorium 370, d.
ad Iudeos oratio 351, d. **pietas gra-
ta Deo** 351, c
**Petus fugientem Antiochum regem Ro-
mam mittit** 578, c
**Petronius preses Iudeos ad Cesaris sta-
tum recipiendas hortatur** 458, d

Index.

- Phacias Israelitarum rex 177, c. trucidatur 176, f
Phaccias Romelie filius vir impius regnum Israelitarum occupat, Achazem oppugnat 176, f. 177, c
Phalec, vox quid sonet 9, b
Phalegus Heberi filius 9, b
Phalereus Demetrius de Iudeis 597, b
Phalles Rubeli filius 29, d
Phanasus Samuelis filius pontifex 383, d
Phanes rusticus pontifex 509, b
Phanucla urbs 152, c
Pharao vnde dicatur 148, d
Pharao à Iacobo salutatur 30, a. ostenta cernit 35, c. Hebraeis onus duplicavit 35, d. Moysi necem minatur 36, d. Pharao Nectias rex Aegypti Saram Abrami uxorem rapuit 544, b
Pharaonis somnia 24, c
Pharaonem inuaserunt mala 35, c
Pharaones Aegyptij reges cur dicantur 148, d
Pharaotes fratres Iosephi benetratant 29, d
Pharaotis malitia in Hebraeos 35, d. 36, c. dimissos insequitur 37, c. cum omni exercitu deletur 38, c
Phares quid denotet 193, c
Phari insula descriptio 526, c
Pharisei se iungunt Alexandriae 412, b. Alexandram seuire faciunt 253, d. Diogenem occidunt 412, c. Herodianas mulieres decipiunt 320, d. Herodis iussu necantur 320, b
Phariseorum secta 456, c. dogma 337, c. immanitas 253, c. in populo licentia 253, a. traditiones 247, c.
Pharmuthi mensis 36, c
Pharnaces filius Mithridatem Pontiregem occidit 257, f
Phaenacius Antigono resistit 271, b. ab Antonio tetrarcho statuitur 270, d. Barzapharnē perfidie arguit 271, c. Felicem vincit 420, d. Hierosolymis praeficitur 263, c. Iudae tetrarcha 420, d. à Parthis victus 271, c
Phaenaci verba ultima 422, c. interitus 272, c. 279, c. 422, c
Phasclos turris 535, d. ab Herode condita 305, f
Phenenna Helcanis Leuitae uxor 91, f
Pherora filios Herodis traducit 302, c
Pheroras Herodis filiam uxorem ducit 309, c
Pheroas Antipatri filius filiam Herodis fastidit 308, b. à Zelotypo apud Herodem accusatur 308, c. ab Herode eicitur 442, d. Salomē sororem inculcat 436, d. praecidēs Herodis iram mitigat 437, c. moritur 442, b, c
Pherora uxor Veneficij accusatur 321, b
Philadelphensium et Iudeorum disidium 373, b
Philippio Ptolemei Minnei filius 416, c
Philippus Amyntae filius ceditur à Paulania amico 360, f
Philippus Antiochi Grypi filius Syriae parti imperans Antiochum Cyrenenū superat 251, c. cum fratre Demetrio pugnans totius Syriae dominus constituitur 252, b
Philippus Archelai frater cur à Varo Romam missus 452, d
Philippus Herodis frater moritur 342, c
Philippus Herodis frater qualis 342, c. Gamala in Romana fide retinet 388, c
Philippus Iacimi filius à Gamala abire 393, c. falso accusatur 443, d. exercitui Agrippae praefectus 477, f
Philippi uirtus 491, d
Philippus rex Macedo occisus 210, c
Philippus filius Zamaris 319, d
à Philippo urbes quare conditae 338, b
Philo historicus de Iudeis 350, c. 597, b
Philometor Ptolemei Epiphanis filius 223, d. Alexandro auxiliarius 238, d
Philosophiae tria genera apud Iudeos 454, d
Philosophi apud Indos Calani, apud Syros Iudaei dicuntur 595, b
Philostatus historiographus 192, c
Philosophorum de Deo discordes sententiae 614, c
Phineas comprehenditur 567, d
Phinees Elis pontificis filius 91, c
Phineesis generi obtigit sacerdotium 140, b
Phinees rigidus iusticiae propugnator 627, d. Zambriam occidit 64, c
Philopator Ptolemei Euergetis filius 219, f
Philostephanus Ptolemei Lathuri dux 250, d
Phison fluuius paradisi 3, c
Phoebus Agrippae legatus à Iudeis occiditur 476, c
Phoenices Carthaginē condidit 603, d
Phoenicum annales 597, b. 603, d
Phora fluuius paradisi 3, c
Phrates Parthorum rex Hyrcanum humiliter tractat 279, c. moritur 338, c
Phraataces Phraatis filius patrem occidit, exul perit 338, c
Phrygae festi dies 209, c
Phryges populus 8, b
Phutes, Phuti ibid. d
Phullo bellum cogitanti, Manacmus pacem offert 176, c
Physcon Ptolemei Epiphanis filius 223, d
pietate inuidia vincitur 108, d
pignus non furenter tollendum 70, c
P. Pilatus Iudeos seditiosos compefcit 457, d. imagines Caesaris Hierosolymam introductas aufert 457, c. Samaritanos opprimens, caedis accusatur, Romam uocatur 341, b, c
Pilati regimen 457, b
pineae ligna ex terra aurea 149, c
Pireus Athenarum portus 294, c
Piso legatus Pompeij 258, b
Pistus nobilis defectionis à Romanis auctor 387, b
Pitholaus Iudeorum princeps 415, c. à Crasso occiditur 416, d
Placidus tribunus in exercitu Vespasiani Galilaeam peruenit 487, d. à Iotapatenis pulsus fugit 487, b. contra fugiuos pugnatur 519, c. Bethenabrum igni tradit 520, d
Placidi astutia, uictoria 505, d
plagarum poena 69, b
plagij lex 70, c
Platane, uicus Sydoniorum 439, d
Plato ueritatem de Deo proferre timuit 614, b
Plinibines situs 526, d
Plistorum apud Daces secta 337, f
poena in custodes castrorum apud Romanos 548, d
poena iniqui iudicis 613, c
poena uirginem ui comprimentis ibid. d
poenarum lex 71, d. causa peccata 128, b
Polæmon Pontus regulus Bernicem uxorem ducit 379, c
Politianus tribunus à Cestio Hierosolymam mittitur 466, d. officio ex cipiatur ibid. b, c
Pollio Phariseus Herodi amicus 279, b
Polybius Megapolitanus historicus de Scopa duce Ptolemei 218, c. reprehensus 229, c
Polycrates Lacedaemonijs maledicit 597, c
Pompeius Aristobulum petit 413, d. captum Romam ducit 415, d. in custodiam locat 413, f. Gadaram restaurat 414, f. Hierosolyma obsidet 414, d. septimum diem seruatur 414, b
Pompeius urbem Hierosolymam et regiam occupat 258, b. 414, d. templum

Index.

- plum ingreditur 258, f. supra cele
brat 414, e. belli autores securi
ferit ibid. e. urbes à Iudeorum im
perio eripit 414, f. à Sarmatis oc
ciditur 573, c
Pompeij res gesta in Syria 259, b
pondera quando inuenta 4, c
pontificis insula 48, b. uestitus 538,
h. uxor qualis 531, c
pontificum Hierosolymitanum nume
rus 188, d. successio 338, d. in
populo Iudaico series 383, d. defi
gnandorum ordo 588, b. seditio
381, c. filij Dauidi decreta relatu
ri, in puteo latent 129, b
Pontius Pilatus, uide, Pilatus.
pontificalis ornatus 47, b, d. eius
dem significatio 48, e
pontificie stole repositorium 298, a
Popedius conuiuij in Caium coniecit ar
guitur 358, b
Poppea Neronis uxor 382, b
Porcius Festus Iudae procurator 381,
d. uide, Festus.
porticus Hierosolymorum 536, d.
aedificantur 201, a
Posidonij à Iudeis mendacia 606, e
praecepta Dei decem 44, a, b
praetoriani milites 366, d
praetorij in castris Romanis descriptio
486, a
praesentiae diuinae signum 120, b
precationis à Moysse tradita 72, d
precibus Moysi aqua dulcescit 39, c
preces Noe 6, c
primogenito ius seruandum 69, d
primogenitorum Aegyptiorum 36, f
principis sacrificia 51, b
Priscus centurio Ionatham Iudeum sa
gitta transfigit 559, a
Priscus sextae legationis dux à Iudeis oc
ciditur 477, b
Procymatium unde dictum, et quomo
do extructum 294, f
Procymia 431, c
prodigia excidium Hierosolym. prenū
cia 563, e
propheta inobedienti poena denuncia
ta 159, b, c
Proseucha domus precessionis 398, b
providentia Dei 145, f
providentiae Dei paradigma 111, b.
299, d
Psephinos turris 534, c
Psephina turris 535, c
Pseudalexander 335, a, c. uide Alexan
der fictitijs.
pseudopropheta prophetā seducit 153, b
pseudopropheta Aegyptius uinctus au
fugit 462, b
Ptolemaidis descriptio 458, b
Ptolemais Cleopatra expugnatur 250, d
obsessa 254, a, 249, b
ptolemaeus Agrippae et Bernices proci
rator à Ioanne Giscalco spoliatur
479, d
ptolemaeus Dorimenis filius Iudaeam
infectat 226, d
ptolemaeus Epiphanes in Syria reges
contendit 218, d. moritur 223, c
ptolemaeus Euergetes pater Philopato
ris 219, f
ptolemaei Euergetis post captam Syria
gesta 605, a
ptolemaeus Galileae ab Herode praese
ctus interficitur 275, e
ptolemaeus Herodis procurator 308, a
ptolemaeus filius Lagi Demetrium vicit
595, d. Hierosolyma occupat 212, d
ptolemaei filij Lagi comitas et humani
tas 595, e. epistola 604, c. liberalitas
214, d. praecceptum de dimittendis Iu
daeis 213, f
ptolemaeus Lathyrus humanas carnes
coquit 250, c. Asochim vi capit. 249
f. Alexandrum vincit 250, a. ptole
maidem oppugnat 249, e. regno ex
pulsus 249, c
ptolemaeus Mennei filius 411, f. 416, e.
Antigonum adoptat 269, b. moritur
270, f
ptolemaeus Philadelphus Aegypti rex
213, b. captiuos Iudeos reddit, pecu
niam saepe largitur, leges eorum co
gnoscere cupit 604, f. ad Eleazarū
pontificem, de vertendis legib. scri
bit 214, e. seniores ferentes codicem
legis suscipit 215, e. interpretes 70.
dimisit 217, f
ptolemaei Philadelphi bibliotheca 213,
c. liberalitas 213, c. 215, c
ptolemaeus pilometor rex salutatur 238
e. Alexandro auxilium misit 238, d.
Antiochenis persuadet, ut Demetri
um regem Asiae admittant 238, f. Am
monij insidijs petitur 238, d
ptolemaeus vulneratur 239, a. moritur
239, b
ptolemaeus Philopator 218, d. moritur,
ibidem.
ptolemaei Phylconis immanis crudelitas
et iniustitia, ite poenitentia 605, c, d
ptolemaeus Simonis Asamonet gener
focerum occidit, et alia scelera com
mittit. oppugnantem Hyrcanum elu
dit, eius matrem et fratres interficit
224, f. in Aegyptum reducit 260,
c. Alexandram uxorem duxit 416,
f. occisus 425, b
ptolomei dicti reges Alexandri 148,
e. Aegypti reges 121, e
P. Sernilis decreta pro Iudeis 265, d, f
pudicitia Vespasiani 226, a
puerperarum lex 533, d
pueri Iudaici astutia 564, e
puerorum educatio 615, b
Puthodus Simeonis filius 205, d
Pyrgum Stratonis vrbs 430, c. ab He
rode instaurata 431, b
Pythagoras qualis fuerit 394, c
Pythagoras philosophus 603, c
Pythium templū Herodes aedificat 308, a
Q.
Quadratus Syriae procurator Iude
os discordes audit 461, b
in crucem agit 379, b
Quadrige solis per Iosiam sublata
184, a
quingagesimi anni remissio 53, e
Quintilia tormentis examinata, mune
rib. donatur 358, c
Quintilius Var⁹ Syriae praefectus 322, e
Quintilio Varo iudice, Antipater in ius
vocatur 322, f
Q. Pompeius consul 368, b
Quercus Ogis 11, d
Quirinus à Iudae incolis censum postu
laturus ablegatur 336, b, d, e
R.
Rabatha ciuitas 61, f. capta vastatur
125, c
Rachab exploratores dimisit 74,
c. speculatores officij monet 74, d
Rachaba saluatur 75, d
Rachabe promittitur beneuolentia 74, e
Rachel Iacobi vxor 18, a. deos patris
abscondit 19, b
Rachelis filij 29, d. mors 20, b
Repta castrū ab Herode dirimitur 312, e
Regaus filius Phalegi 9, b
Raguel Esai filius 20, f
Raguel Moysi occurrit 42, e. Deū lau
dib. euehit 42, e. commentum dat
Moysi 34, f
Ramatha obsessa 123, d. 169, f
Ramathon à Basane munitur 197, b
Rameffes nominatus Setho 598, f
Rampbes Aegypti rex 598, a
Rampbes Sethi filius 598, a
Raphia vrbs instauratur 259, e
Rapsacis oratio superba 180, e
Rapsesus pater Rameffis 598, e
Rufes Damascenorum rex 177, c. occi
ditur 178, a
ratio pia domina est affectionum et do
lorū 614, b. sapientia studiosa 620, e
Rebecca filius Baithuelis 9, d
Rebecca liberalitas 15, a
Reipublicae optima forma 68, c
regis Aegyptiaci crudelitas 31, a
regū bonorū virtutes quae 296, e. 139, a
regum Aegyptiacorum successio ordi
naria 591, b
refugij loca 65, c. 78, e

Index.

- ab Religionem supplicia Atheniensib.
irrogata 615, f
Bessa vicus Idumae 272, c
Bho a petra 82, c
Roboam^{us} Solomon patri succedit 151,
c. regni partē amittit, ibi. ab israeli-
tis deseritur 151, b. vrbes quas cōdide-
rit, quantos reditus habuerit 153, c, f
Roboam uxores et filij 154, a. mors et
sepultura, ibid. e
Roboam Abias filius succedit 154, e
Roma à Iulio Cesare occupata 261, d
Romae belli Iudaici historia à Iosepho
scribitur 589, a
Romae scelus admissum 340, b
Romanus exercitus murum circa Hiero-
solyman triduo extruit 549, c
Romani belli causae 503, e. 510, b. mate-
ria 470, b.
Romani cur vntantur aquila in vexillo
487, d. aedificia incendunt 563, b. so-
lis Aegyptijs in vlla ciuitate ascribi
interdixerunt 604, e. aggeres Iero-
solymae erigunt 547, f. Antonia inua-
dunt 554, f. aquilonem horret 581, b
Romani Aristobullū vincūt et vinculis
constringūt 26, b. audacia Iudeorū
terrentur 552, f. castris expulsi 551, b.
Eleazar dediti trucidantur 472, c.
flamma circumdati opera erecta dese-
runt 548, c. flāmis exuruntur 559, b.
Gamale turrim sternunt 505, e. Hie-
richuntē diripiunt 274, f. Hierosol.
vrbe pelluntur 542, e. inferiorem ci-
uitatē Hierosol. incēdunt 566, d. Iose-
phū profligant, capiunt 403, b. f. fa-
mē accendunt 550, b. Ioppen capien-
tes, Nabatēne toparchia expugnāt
471, d. vincuntur 533, f. 555, e. 561, a.
Iudeos fustibus cedūt 465, e. excru-
ciant 583, b. Iudeos honorant 264,
d. Iudeis stipendia soluere, et tribu-
ta in Capitoliū ferre cōgunt 577, d.
muris Hierosol. scalas applicāt 560,
f. 567, e. mutuis vulnerib cadūt 557,
d. victoria et muris Solymae petiti,
in incolae seuiunt 568, a. vrbes va-
stantes thesauros Ierosol. inueniunt
569, b. faxis obruti 465, e. à Scppho
vitis suscepti, à Iudeis vincuntur
475, d
Romanorū amici Iudaei seruantur 609,
d. in bellicis exercitiū 485, d. discipli-
na bellica 406, d. disidia post Iuliu
418, f. humanitas 406, f. in Iotapa-
tenos seuiunt 495, b. machine à Iu-
deis incenduntur 548, b. peritia et
in iustria militaris 541, c. ad templi
aditū certantē 555, a. telorū vis 492,
Rubelus, nomen quid significet 18, b
Rubelus Iacobi filius nascitur 18, b. in-
teruentionem Iosephi impedit 21, e
Rubeli filij 29, d
Rubenitis promissiones renouat 74, b
Rufus ad Romanos deficit 332, d
Rufus Aegyptius Eleazarum Iudeum
captum percuti iubet 576, f
Ruua vicus 491, c
ruta mirae magnitudinis in regia Hero-
dis 576, b
Ruth Bethlema cōtendit: spicas colligit
ad Booz pedes requiescit 91, d, b
S.
S Aab vicus 491, d
S Saar Simeonis filius 29, d
Saba Aethiopū regia aliās Macro-
obfletur 33, c. à Moysē occupata, ib. d
Sabbathes commentariensium princeps
133, c
Sabbamensis 61, a
Sabbathosis Aegyptijs quid 603, c
sabbatum, quid significet 3, a. 604, a.
et vnde denominetur 603, c
sabbatum agrorū 53, d. Iudeorū 596, e
sabbata Iudaei pugnā detrectantes occi-
si 225, e
Sabbō Aegyptijs quid 604, a
Sabecus Ammanitarum imperator vul-
neratus moritur 123, d
Sabiniani à Iudeis impugnātur 450, e
Sabinianorū et Iudeorū pugna 450, e
Sabinus Syriae procurator Hierosoly-
mis Iudeos vexat: armis impetitur:
Phasaclū turrim conscēdit 331, d. ob-
fessum à Varo suppetiam accipit 333, b
Sabini auaritia 450, d
C. Sabinus cū Cherea Mimucianū petit
359, b. sibi ipsi manus infert 368, d
Sabini Syri militis facta, habitus animi
et corporis 554, c, d. e. mors, ibid.
Sabini vocantur Romani 604, d
Sabuchades Amanem insidiarum argu-
it 208, c
sacerdotes seu ministri Iudeorum 596,
b. lorica segregantur 517, f. Aegy-
ptij circumciantur, et à suilla ab-
stinent 609, e. fame percutunt 382, d
sacerdotum decimas accipientium nu-
merus 595, e. officium 515, d. orna-
mentum 538, a. in diuinis perseuera-
tio 424, d. vestes 47, b. 144, f
sacerdotum reditus 60, c. sedes 54, b. de-
fectio 210, d. seditio 381, c. interfectio
564, c. occisorum multitudo 108, e
sacerdotij translatio praedicta 92, c
Sacramento populum Herodes obstrin-
git 296, d
sacrarium spoliatur 332, d
sacrificat populus 138, d
sacrificiū Deo gratū 101, f. 135, b. Abelis
et Caini 4, b. Eucharisticū 51, a. mē-
stis Octob. 51, d. Noe 6, c. ignoranter
errantis 51, b. Pentecostes 52, b. sciē-
ter inique agentis 51, b
sacrificij Abramici ritus 11, d
sacrificia principis 51, b
sacrificia publica 51, d
sacrificiorū diuisione, f. leges 50, e. 49, a
Sadduceorum opinio 337, d. scēta
456, f
Salatis Aegyptiorū hostes, Abarim na-
tus moritur 590, c, d
Sales Arphaxadi filius 9, b
Salis oppidum Idumae 483, c
Salmanasar Syriae ac Phoenicē pertram-
sit 179, c. decē tribus in Media abdu-
cit et Israelitarum regem cepit 179,
c. Tyrios vincit 179, f
de Salmanasare locus Menandri 179, e
Salomon: vide, Solomon
Salome Herodis crudelitatem incitat
439, b. Aristobulum accusat 435, d.
fil. à ad prodēda secreta pellicit 308,
c. à fratre Pherora incusatur 436, a
semetipsam purgat 309, a. vincit
absoluit 447, e. moritur 338, c
Salpade filiarum hereditas 65, c, f
Saltus Libani 149, c
Samachonites lacus 84, c
Samaralla legatus Herodis 280, a
Samarita deuastata 121, f. ab Adado ob-
fessa 160, e. 167, d. ab Hyrcano solo
adequatur 247, b
Samaritensis regionis situs 484, d
Samarita Antipatri procurator 442, f
Samaritae vnde dicti 190, a. ab Alexan-
dro liberam vitā petūt 212, a. Iudeis
infecti 219, e. templi instaurationē im-
pedire conati 200, a. à Iudeis seditio-
nis arguūtur 379, a. Galileos oppri-
munt 378, d. origo 210, c. lis de tem-
plo Garizitano 237, a. caesorum nu-
merus 494, e
religionis Samaritanae initium 180, a
Samaritani seditiosi oppressi 341, b. Iu-
deos accusant 378, f
Sameas contra Herodem dicit 264, b.
in honore habetur 264, c
Samofata ab Antonio obfessa 276, b.
ab Herode oppugnata 425, d
Sampson, nomen quid significet 89, a
Sampso vicus 333, c
Samuel ius reddit 95, b. Saulū in unxit
regem 96, d. Saulū ad praeliū inci-
tat 100, f. vatis origo 91, e. natiuitas
92, a. educatio 92, a, b. diuina pate-
factio 92, b.
Samuelis cōsolatio, sacrificium, oratio
94, e. filiorum impietas 95, c. obitus
110, b. manes Saulo perniciem nun-
tiant 113, a
Sanaballetes moritur 211, b
Sanagarus Anathi filius 84, c
San-

Index.

Sanctuarij dispoſitio	45, e	lonio conſtituitur	186, a. pſeudopro-	128, a
Sanctum ſanctorum	45, f	phetis ſeductus ab Hieremia admo-	phetis ſeductus ab Hieremia admo-	128, a
Sapha locus quid denotet	221, c	oetur 186, a, c. à Babylonis capitur	oetur 186, a, c. à Babylonis capitur	128, a
Sapbas iuſte filius	9, b	187, e. moritur	187, e. moritur	128, a
Saphatha vallis	156, d	Seffora Moysi vxor	34, f	128, a
Sara ab Aegypti rege rapitur	10, b. ab	Sehon rex Amorceorum Moysi negat	transitum 61, b. occiditur	128, a
Agere ex Abrahamo grauida deſpi-	11, d	Seianus occiſus	346, e	128, a
citur	11, d	Sein mons	60, f	128, a
Sare mors, & etas	14, c	Selennarus Senacheribum patrem occi-	dit	128, a
Saramalla Syrorum diſiſimus	271, e	Seleſmus Iabefi filius	176, e	128, a
Sardianorum decretum pro Iudeis	267, c	Seleſmus Zachariam regem occidit	176, d. interit	128, a
Sardianorum magiſtratuſ littere miſſæ	307, d	Seleucus aliàs Nicanor. 218, a. Iudeos	honorat 218, a. Antiochie conditor	128, a
Sardonyx ſtationis index	50, b	604, d. Strabonem ducere voluit	596, e	128, a
Sareptana vidua cibo non deſicitur	158, b	Semæ poſteri	9, d	128, a
Sares Nephtalim filius	29, e	Semechonites lacus	503, e	128, a
Sarmatæ Fontium occidunt	573, c	Semeis Dauidem. conuiſijs traducit	128, b	128, a
ſatium quid contineat	168, e	Semei exitium	140, d	128, a
Saul aſinas querit: voce diuina rex	ordinatur. vngitur 96, b, c, d. fortitio	Senaar campus	5, b. 7, d	128, a
ne deſignatur 97, b. & inauguratur	ibidem. Ammanitas vincit 98, a. Pa-	Senacherib Aſſyriorum rex	544, d.	128, a
leſtimos ſuperat 100, b. quos habue-	rit filios & filias, ibid. e. Amalecitas	inſtituit expeditionem Hieroſolymi	tanam 180, c. à muribus exarmatur	128, a
opprimit 101, b. regno priuatur: fit	demoniacus 102, e, f. Dauidi inſidia	181, c. e medio tollitur	181, d	128, a
tur 105, b. & reconciliatur, ibid. c.	ſacerdotes necat 108, a, b. ſuam ini-	Senacheribi perfidia 180, d. exercitus	peſte deſectur 181, d. Herodotus me-	128, a
quitatem Davidis antem innocentia	am agnoſcit 110, b. Samuelem ſibi in	ſenium conſilium ſalutiferum	151, f	128, a
vitam renocari iubet 112, e. moritur	115, d	Sepqhoris Galilææ ciuitas maxima oc-	cupatur ab Herode 424, d. à Iose-	128, a
ſcaurus Coeleſyrie præfectus	259, b.	pho 481, c. 402, c. incenditur à Va-	ro 451, f	128, a
dux Romanorum obſidionem ſoluit	& Ariſtobuli muneribus corripitur	Sepphorite Ceſtium & Gallum in ſub	ſidium vocant	128, a
433, b, c. Arete reconciliatur 259, c.	415, b	Serebæus aliàs Mardocheus 199, c. vi-	de Mardocheus	128, a
ſcenopægie feſtum	146, e. 203, d	Seron à Iuda Machabeo occiditur	226, b	128, a
Scipio in Syriam proficiſcitur	261, d	ſerpens Enam tentat	3, d	128, a
Scriptura ſacra à matre martyribus 7.	ſilijs proponitur	Serpentis pœna	3, f	128, a
627, c	Seythe Romanis cladem inferunt	Serpentes Aegypti	33, d	128, a
573, b	Seythopolis vrbs	in Serpentes ſtratagema	33, b	128, a
259, e. 414, f	Seythopolitæ Iudeos trucidant 473,	Serugus Ragai filius	9, b	128, a
c. à Iosepho occiduntur	221, d	Seruilij decreta pro Iudeis	266, f	128, a
Sebas Ili filius	134, b	ſeruitutis lex	70, f	128, a
Sebaſte, vrbs Samaria olim nuncupata	293, d. ab Hyrcano obſeſſa 246, e.	Sesoſtris rex Aegypti fabuloſus	609, c	128, a
409, b	Sebaſte, vrbs ab Herode edificata	Seiho, Rameſſes nominatus	598, e	128, a
430, e	Sebaſti portus in Ceſaris honorem	Seihos rex Aegypti	598, d	128, a
conſtructus	322, d	Saturnini oratio de libertate	363, f	128, a
Sedecias pſeudopropheta Michæe reſt	ſtit 163, d. ſibi pœnam denunciari a-	Seihus, ciuiq; poſteri	4, e	128, a
ninaduertit	163, c	Sextus Ceſar Herodem illuſtrat 263, c.	pro Herode abſoluendo ſcripſit 264,	128, a
Sedecias peruerſus 186, a. rex à Baby-		a. moritur	267, f. 418, e	128, a
		Sexto Marci ſuccedit	418, e	128, a
		Siba villicus Memphiboſthi 222, e. he-	rum ſuum apud Dauidem calumni-	128, a

Index.

<i>Simonis & Ioannis crudelitas</i> , 546,e	<i>ne 23,e. pistoris 24, b. Phara-</i> <i>nis ibidem, d, e. Nabuchodonosari</i> 190,e	<i>Syris confucta supplicatio</i> 181,g
<i>Simon Sauli cuiusdam filius latro parē</i> <i>tes, uxorem, filios, atq; seipsum in-</i> <i>terfecit</i> 473,d	<i>somnus quid</i> 582,c	<i>T.</i>
<i>Sima mons</i> 39,d	<i>Sopha filius Raguelis capitur</i> 508,e	<i>Tabernaculi situs</i> 45, c. <i>vasorum de-</i> <i>scriptio</i> 46,d, c. <i>edificandi dona à</i> <i>principibus collata</i> 44,c. 136,d.
<i>Sime montis vbertas</i> 34,b	<i>Sophira Indie regio</i> 149,b	<i>distribuiti significatio</i> 45,e. & <i>dedi-</i> <i>catio</i> 49,d. 298,f
<i>Simeus mons</i> 159, c. <i>vbi situs</i> 603,e	<i>sorte Saul rex eligitur</i> 97,b	<i>feſta tabernaculorum</i> 51,e
<i>Sis quid denotet</i> 164,e	<i>Sos quid ſignificet</i> 590,d	<i>tabula x. preceptorum in arca</i> 46,e
<i>Sisares exercitus labini dux</i> 84,c. <i>truci</i> <i>datur</i> 84,f	<i>Soſius Herodis ſocius</i> 427, d. <i>coro-</i> <i>nam auream Deo conſecrat</i> 278,d.	<i>talionis lex</i> 71,d
<i>Sobachis inſigne facinus</i> 133,e	<i>Antigonum opprimunt</i> 277,c. <i>Hic</i> <i>roſolyma obſidet</i> 277,d	<i>Tanis ciuitas</i> 528,d
<i>Socrates philoſophus</i> 609,d	<i>Spadonum lex</i> 71,c	<i>Tanis vrbs</i> 10,d
<i>Sodomæ exitium</i> 12,c	<i>Sparta Licurgi leges diſtinguē tulit</i> 614,b	<i>Tarichæ in Geneſar à Veſpaſiano vin-</i> <i>cuntur</i> 502, d. <i>à Tito capiuntur</i> 501,c
<i>Sodomitica terra vicina Aphabiti</i> 522,d	<i>Spaſeni caſtrum</i> 374,b	<i>Tarichearum ſitus, munitio, obſidio</i> 500, a. <i>excidium</i> 502,b
<i>Sodomite flagitioſi</i> 12,d	<i>ſpeculatores Chananæum perſequebantur</i> 54, d. 55,b	<i>Teglephalaſſar Aſſyrie rex Iſraelum</i> <i>abducit</i> 177,d
<i>Sodomitarum cum Aſſyrijs bellum: &</i> <i>ab iſdem accepta clades</i> 10,e	<i>ſpes fallax quæ</i> 428,e	<i>temperantiæ obſervatæ utilitas</i> 190,d
<i>Sohemus arcantum effuſit apud Mari-</i> <i>antmen</i> 288,f. <i>occiditur</i> 290,d	<i>ſpoliorum lex</i> 575,b	<i>templum flammis ac ſanguine reple-</i> <i>tum</i> 563, a. <i>edificari ceptum quan-</i> <i>do</i> 143,b. <i>à Salomone edificatum</i> 534,d. 603, d. <i>à Ioſia inſtauratur</i> 183, a. <i>incenditur</i> 562, a. <i>à M. Craſſo</i> <i>ſpoliatur</i> 416, c. <i>inuito Tito extir-</i> <i>tatur</i> 561,d
<i>Socho vrbs à Roboamo edificata</i> 153,e	<i>ſtadia 30, miliaria 4 Italica</i> 81,c	<i>templum Hieroſolymitanum obſer-</i> <i>uum</i> 178, a. <i>apertum</i> 178,d
<i>Solomona mater 7, fratrum, Macha-</i> <i>bei, Aberi, Machiri, iadæ, Achæ, A-</i> <i>retthis & Iacobi, ad Antiochum ac-</i> <i>ceſſit</i> 624, <i>comburitur</i> 626	<i>Strabo Cappadox de Iudeorum ſideli-</i> <i>tate</i> 247,c. 249, a. 261, d	<i>templi Hieroſolymitani ornatuſ</i> 596, b. <i>lex</i> 67,b. <i>vaſa à Nabuchodono-</i> <i>ſoro ablata, remittuntur</i> 196, a. <i>reli-</i> <i>gio leſa</i> 258,f
<i>Salomon Dauidi natus</i> 125,b. <i>regnum</i> <i>aſſpicatur</i> 135,e. <i>hoſtes elecit</i> 139, d. <i>à Deo ſapientiam petijt</i> 140,f	<i>Straton Berææ tyrannus</i> 252,b	<i>Tephthæus facibus in machinas Ro-</i> <i>manas euolat</i> 548,b
<i>Salomon templum extruit</i> 143,b.	<i>Stratonis turris</i> 294, c. <i>Cæſarea dicta</i> 292,c	<i>Terebintus arbor</i> 523,e
603,b,d. <i>litat</i> 146,e. <i>regiam edi-</i> <i>ficat</i> 147,b. <i>Iromi enigmata ſol-</i> <i>uit</i> 147,f. <i>vrbes condit</i> 148,b,c	<i>Struthium ſtagnum</i> 547,f	<i>terminorum lex</i> 68,c
<i>Solomon idololatra fit</i> 150,d. <i>mori-</i> <i>tur</i> 151,d	<i>ſtuprum angelorum</i> 5,b	<i>Tero miles Herodis eximius</i> 316,d.
<i>Solomonis virtutes, & opulencia</i> 140, e. 150, a. <i>ſapientia</i> 141,f. <i>poten-</i> <i>tia</i> 609, e. <i>iudicium de duabus</i> <i>mulieribus</i> 141,b. <i>preſecti qui</i> 141, d. <i>ſumptus quotidie</i> 141, e. <i>uxores & concubinae</i> 150, d. <i>ſcripta</i> 142, a. <i>incantationes</i> 142, b. <i>literæ ad Iromum</i> 142, c.	<i>ſtupri lex</i> 69,e	<i>Herodem repræhendit</i> 316, e. <i>in</i> <i>carcerem præcipitur</i> 316,f. <i>inſa-</i> <i>diarum regi ſtructurum inſtimulatus</i> <i>cum Tryphone torquetur</i> 317,d
<i>Salomonis tribunal</i> 147, c. <i>cubicula</i> <i>voluptuaria</i> 147, d. <i>ſolium eburn-</i> <i>neum</i> 147,e	<i>ſtupro extincta Leuitæ vxor</i> 81,b	<i>Terra virgo vera</i> 3,b
<i>Salomoni forma templi monſtrata</i> 138, a. <i>reges plerique munera mit-</i> <i>tunt</i> 150, a. <i>Aegypti regina mune-</i> <i>ra dat</i> 149, d. <i>Deus in ſomnis vi-</i> <i>ſus, quidlibet poſtulare iubet</i> 140,e	<i>ſuperbia Caij</i> 458,b	<i>terramotus in Iudæa</i> 285, a. 428,d
<i>Solones Græcorum legiſlatores</i> 610,d	<i>Suſa vrbs vbi</i> 194,c	<i>teſtimonium lex</i> 68,d
<i>Solyma, Hieroſolyma vocata</i> 11,b. 119,e	<i>Suſacus Aegyptiorum rex Hieroſoly-</i> <i>ma capit</i> 154, c, d. <i>predatur</i> 122,d	<i>Teſthmoſis pater Chebronis</i> 591,b
<i>Solymitarum ſeuitia</i> 598,f	<i>Sures Madianitarum rex</i> 65,b	<i>Teſthmoſis rex Aegyptiorum</i> 597, f.
<i>ſomnium Iacobi</i> 16, f. <i>militis Madia-</i> <i>nitici</i> 85, c. <i>Ioſephi</i> 21, b. <i>pinocr-</i> 21, b.	<i>Suus filius Abrami è Chetura</i> 114,d	<i>paſtores Aegypto elecit</i> 598,d
	<i>Sybillæ teſtimonium de turri Babel</i> 7,d	<i>Thadamora vrbs à Solomone condita</i> 148,c
	<i>Sylleus Arabs Salomen amat, ambi-</i> <i>turus ſpe excedit</i> 309, d. <i>cladem</i> <i>Cæſari commemorat</i> 312, d. <i>Hero-</i> <i>dem accuſat</i> 312, d. <i>accuſatur</i> 314, f. 320, e. <i>ab Areta homicidij argui-</i> <i>tur</i> 320, e. <i>damnatur</i> 315,d	<i>Thamara apud Davidis filia Abſalo-</i> <i>num celebs</i> 126,d
	<i>Syria occupata à Dauide</i> 121,f	<i>Thamara ſorori Amnon vim inferre</i> <i>ſtudet</i> 125,d
	<i>Syria à Salmanaſare perluftratur</i> 179, c. <i>à Nabuchodonoroſoro inuaditur</i> 185,d	<i>Thamna Eſai concubina</i> 20,f
	<i>Syrus miles magnanimus</i> 554,c	<i>Thamna oppidum tribus Ephremi-</i> <i>dis</i> 80,c
	<i>Syri Dauidi reſiſtunt, & vincuntur</i> 123, c. <i>in Deum contumaces ab Iſ-</i> <i>raelitis in campeſtribus vincuntur</i> 161, c. <i>Achabum vicerunt</i> 162, e. <i>panico terrore fugati</i> 168, b. <i>Iu-</i> <i>deorum multitudinem perdit</i> 473, <i>à Iudeis ceſſit</i> 475,c	<i>Thamnienſis vxor Sampſon</i> 89,b
	<i>Syrorum ciuitates à Iudeis vaſtantur</i> 472,f	<i>Thapſa</i>
	<i>Syrorum & Iudeorum ſeditio</i> 381,b	

Index.

Varus

Index.

Varus Syriae praefectus 322, e. seditionis autores puniit 331, c. 452, b.
 Sabino suppetias fert 333, b. Iudeos incusat 333, c. literas ferentem inique tollit 387, f.
 Varus Iudeos occidit 388, a. & crucifigit 451, e. Samaria potitur 451, f. latrones abigit 430, c. nobiles viros quot occidit 474, b.
 Vaste Artaxerxis vxor contumaciae accusatur 204, f. atq; a rege repudiat 205, a.
 velum Babylonium 537, c.
 Venerea lex 53, b.
 veneficii lex 71, b.
 Ventidius Romanorum dux, Antonio pecunias extorquet 474, a. Parthis contrarius 275, c. in Parthos missus 424, c. Herodi copias misit 425, b.
 Veranius tribunus plebis 366, f.
 veritate nihil validius 198, c.
 Vespasianus Tyrum veniens eorum impudentiam arguit 403, d. Iosephum honorat 403, f. Imperator declaratur 406, d. nunciatur 527, a. a Nerone ad exercitum mittitur exercitum ducens benigne suscipitur 483, e. Gadaram expugnat 487, f. Iotapatam obsidet 489, c. d. Iudeos repellit 490, c. vulnere dolore superato bellum in Iudeos incitat 491, f. turres ferro obductas erigit 493, d. Samaritanas infestat 494, d. Iosephum muneribus fouet 498, a. exercitum Ioppen mittit 498, c. in Caesaream migrat 499, b. nauale praedium contra Taricheas instituit 502, c.
 Vespasianus Gamalam obsidet 503, c.
 Vespasianus a suis relictus 504, d.
 Vespasianus arcem Gamale obtinet 506, a. contra hostes incitatur 517, c. mortem Neronis cognoscit 522, c. Iudeam inuadit 524, c. Imperator inuitus fit 526, b. Iosephum captiuitate liberat 527, a. Imperator praedicatur 528, c. Gallileam excidit, & ex bello Iudaico imperium adeptus est 545, c. templum pacis aedificat. 575, d.
 Vespasiani pudicitia, & modestia 526, a. clementia 578, c. ornamenta, vota, prandium, & triumphus celeberrimus 574, c. d.
 Vespasiano defuncto Iustus historiam prodit 401, c.
 Vespera, quae dici pars 2, e.
 vestitus lex 72, c.

Veterebrae notatio 560, b.
 viae regiae sive stratae 150, b.
 viatores cibandi 68, f.
 vicorum direptio 523, a.
 victima caelitus inflammata 94, c.
 victoria in quibus consistat 11, d. 155, f. 226, c.
 victoriae lex 72, b.
 victoriae simulachra 575, b.
 vindemiae lex 68, e.
 vini immoderati energia 197, c.
 virga in draconem conuersa 34, d.
 virginem vi opprimentis poena 613, a.
 virtus libertatis effectrix & alitrix 364, a.
 cum Virtute res gerenda 286, b.
 virtutes regiae imprimis subditis declaranda 111, b.
 vitae humanae terminus post Moysen 9, d.
 Vitellius Syriae praefes Hierosolyma peruenit: stolam pontificiam sacerdotibus tradens, Ionathae pontificatum confert 341, d. e. Artabanum occidere conatur 342, a. ab Herode conuiuio excipitur, ibidem, b. Theophilum pontificem constituit 343, b. Romam pro castris habet 525, e. luxuriatur & occiditur 522, d. 528, c.
 vitis aurea 257, d.
 vltio aquilae aureae direptae 449, a.
 vna dies pro prima dies 2, f.
 vnguentum sanctum 49, c.
 Vologesus rex Parthorum auream coronam Tito dat 573, c. Izati contrarius 376, f. eademq; bellum infert blasphemus 377, a.
 Voluminus Syriae praefes 312, b. eius in Herodis filios sententia 316, c. 439, c. d.
 votum Iacobi 17, d.
 vota Deo facientium consuetudo 465, a.
 Vra Chaldaeorum vrbs 9, d.
 vrbs sacrae lex 67, b.
 vrbs quae primus condiderit, & instituit 4, d.
 Vrias a castris vocatus 123, e. mortuus Dauidi nunciatur 124, c.
 Vrie literae 123, f.
 Vses Arami filius 9, b. Damasci conditor 9, b.
 Vssis Dani filius 29, c.
 vsura prohibita 613, c.
 vxores quando & quales sint ducendae 69, c.
 Vxus filius Nachoris e Melcha 9, d.
 Vzalis Iustae filius 9, b.

X.

Xaloth vicus 484, b.
 Xanthicus mensis 5, d. 36, c. 37, b.
 Xerxes Darij filius rex Persicus 201, d. Iudeis comitatum suppeditat 203, d.
 Xerxis ad Esdras literae 201, c. in Iudaicam gentem beneficentia, ibidem, d.
 Xerxi mortuo Artaxerxes filius succedit 204, d.
 Xylophorias festiuitas 471, b.

Z.

Zabelus Arabum dynasta Ptolemaeo, Alexandri caput mittit 239, b.
 de Zabido Apionis mendacium 608, c.
 Zabros Gadis filius 29, c.
 Zabuda Iocimi mater 184, f.
 Zabulon quid significet 18, c.
 Zabulon Iacobi e Lia filius 18, c.
 zabulonitarum fors 78, c.
 Zabulon Galilee ciuitas 475, b.
 Zacharias Nachoris e Melcha filius 9, d.
 Zacharias Amphicali filius 512, a.
 Zacharias Hieroboami filius Israelis rex occisus 176, d.
 Zacharias Amia Achaze fil. interemit 177, d. supremus Israelitarum dux
 Zacharias Ioadi pontif. filius in templo lapidari iubetur 173, d.
 Zacharias propheta populum confirmat 200, c.
 Zabeucus Locrorum legislator 610, d.
 Zambrias quis 64, b. f.
 Zambriae contra Moysen oratio 64, c. interitus 64, c.
 Zamares Israelitarum rex 157, d. igne perit 157, d.
 Zamaris relictis filijs moritur 319, d.
 de Zamari Iudeo Babylonico 319, b.
 Zara Iudae filius 29, d.
 Zareus Aethiopum rex ab Asano profligatur 156, d.
 Zebellus Galis conatus aperuit, 87, a.
 Zebis dux Madianitarum 86, b.
 Zelotae impij 579, c. suppressendi 13, b. suo periculo cruciati 514, d. rapiunt Simonis Giorae vxorem 524, a. vrbs profanant 524, c. templum occupant 525, c.
 Zelotarum

Index.

<i>Zelotarum crudelitas</i> 516, b. 517, b. diffi-	<i>Zenodorus qui vixerit</i> 295, & interie-	<i>Zoilus Dora tyrannus</i> 249, b. Pto-
<i>dium</i> 525, a. scelera 516, c	<i>rit</i> 296, a	<i>lemæi opem implorat, & capitur</i>
<i>zelotypie lex</i> 53, a	<i>ad Zeuxidem Antiochi epistola Iudeos</i>	249, c
<i>Zelotypus Phocorum apud Herodem</i>	<i>laudans</i> 219, d	<i>Zoor, locus</i> 12, d
<i>accusat</i> 308, e	<i>Zibus rex Madianitarum</i> 86, a	<i>Zophonias Gadis filius</i> 29, e
<i>Zelpha Iacobi ancilla</i> 18, b, 29, d	<i>Zipha vrbs à Roboamo condita</i>	<i>Zopyrion Græcus de Iudeis</i> 597, b
<i>Zenbranes Abrami filius è Chetura</i>	153, c	<i>Zorobabel Salathielis filius Hieroso-</i>
14, d	<i>Zipheni Daudi proditores</i> 109, c	<i>lymorum</i> 199, b. <i>Darium adit</i>
<i>Zeno philosophus</i> 609, d	<i>Zizus Philippi socius Arabum prim-</i>	197, b. <i>altare erigendum instituit</i>
<i>Zeno Cotyla apud Philadelphenses ty-</i>	<i>ceps</i> 252, b	199, c. <i>popularibus libertatem nun-</i>
<i>rannidem inuast</i> 245, a	<i>Zoar Simeonis filius</i> 29, d	<i>ciat</i> 198, f

F I N I S.

